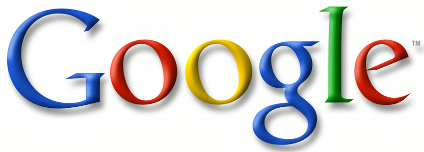

ET
VE RI
TAS
CHRISTO
ECCLESIAE

45

IGLÓI ÉS ZABARI

SZONTAGH NEMZETSÉG

SZÁRMAZÁSI TÖRTÉNETE

ÉS

OKLEVELEI.

IRTA

SZONTAGH DÁNIEL

Szeretett rokonai és utódai számára.

Kempelen 1903

PEST,
NYOMATOTT EMICH GUSZTÁV
M. AKAD. NYOMDÁSZNÁL.
1864.

Kedves rokonaim.

Nem ragyogási vágy hevíte engem akkor, midőn ezen, nemzetségünk történetét és származását tárgyazó munkára szántam magamat. Írtam azt a multnak emlékeül, a jelennek tanúságául, hogy a jövőnek is biztos kalauzúl szolgáljon.

Legfőbb szándékom és tulajdonképen e családíratnak czélja az, hogy ez által rokonaimat azon öntudatban megedzeni sikerüljön: miszerint nemzetségünk mindeddig általa követett jellemének „a munkásság és becsületesség"-nek köszönheti csak századokon át tisztességes fenmaradását, melyhez a kiváltságos állás egyedül és mindenkor csak mellék fénysugarakkal járult. Ha és mennyiben tehát nemzetségem a Mindenható végzése folytán további életre és virágzásra van hívatva, családunk multja egyes szép példák nyomán figyelmeztet és komolyan elutasít minket a józanság azon biztos ösvényére, mely családunk egyedüli jelszava volt és leszen mindenkor: „a munkásság és becsületesség."

E nemzetség nem ismert keblében sohasem aristocratát; és noha vagyonosabb és emeltebb állású fiai sem hiányzottak, azok sem a fényüzés, hanem a józan takarékosság emberei voltak. Ők minden viszonyok közt készségök és tevékenységök által igyeztek magoknak oly állást kivívni, mely polgártársaik közt kellő méltánylással találkozhassék. Azon körülmény pedig, mely a közös család több tagját a művészet és ipar műhelyébe lépteté, soha sem vont választó-falat közéjök és azon rokonok és testvérek közé, kiket a sors és képesség az egyházi, hadi és polgári pályán szerepeltetett. Mindenik a maga körében hasznosan működött, mint méltó és kétségtelen tagja azon közös családnak, melynek jelszava a munkasság lévén, nem ez, hanem a tétlenség bánthatta és sérthette volna csak a rokoni érzületet. Átalában az ipar és gazdaság terén foglalkozók nem voltak akadályúl, hogy más rokon családtagok ismét, milyen például Gáspár és Pál, az országgyűlési terem tagjaivá vállјanak; vagy hogy mások a középályán, a megyei fő hívatalos állásokon szerepeljenek, millyenekkel Szepes,

Gömör, Arva, Nógrád megyéknél többel találkozunk. És míg a család ős idők óta a bányászat terén és pedig többször annak élén szerepelt, nem halványítá el ezek érdemeit, hogy más rokonaik ismét azon pályán csak szerényebb körben működhettek. Nem más hatással volt a családi érzület őszhangzására nézve a nemzetség több tagjának a tudományosság és irodalom terén méltányolt munkássága sem, melyre nézve elég lehet kiemelnem a legujabbi időkből G u s z t á v o t, a m. tud. akademia rendes tagját, a hazai bölcsészeti tudomány egyik vezérét, ki a hadi pálya után kard helyett a tollat is dicsőséggel forgatta. És habár a közviszonyok állapota a család több tehetséges tagját, mint Nógrádban F e r e n c z e t és P á l t, Gömörben a csetneki P á l t a közügyekben hívatási helyök elfoglalásától távol tartja, mindazáltal a társadalmi és szellemi téren a közügy érdekében hazafias részt vévén, mint a munkás foglalkozás emberei a gazdaság, vagy mint az utóbbi, a bányászat élén, használják fel szép tehetségeiket. A család ezen, csak dicsérhető jelleme általában ismeretes, és csak vonzó eszközül szolgálhatott arra, mely szerint családunk mindkét nemü házasodások által hazánk ismertebb nemzetségeivel, mint a Kubínyi, Máriássy, Okolicsányi, Szulyovszky-Syrmiensis, Görgey, Madarász, Dráskóczy Ujházy, nagy-réthi Darvas stb. rokoni kapcsolatba lépett.

Midőn tehát ezen családíratban őseink életéből merített és példákban előttünk álló családi jelszavunk: „a m u n k á s s á g é s b e c s ü l e t e s é g“ egyik legfőbb tulajdona házunknak; óhajtom, hogy őseink példái ezen elvben csak megerősítő kalauzúl szolgáljanak, és erösen hiszem is, hogy családunk ezen legszebb erénye valamint a nemzetségi rokoni kapocs mindenkori fentartására, úgy, és ezáltal is a közhaza érdekében ezentúl is érdemek szerzésére hatályos ösztönűl fog szolgálni. És ezen óhajtásom foganata esetében magamnak is juthatand az élvezetnek annyi része, a mennyiben igyekvő óhajjal kisérem Szániszló, Miklós, Móricz, Donát és Húgó fiaim jövőjét és boldogságát.

Maradjon jelszavunk: az egyszerűség, munkásság és becsületesség. Isten velünk.

Nagy-Szombathban sept. 10. 1864.

igaz szivű rokonotok

Szontagh Dániel.

Családunk nevét a régi német okmányokban *Sonntag*, a magyarhoni levéltárak latin okleveleiben *Zontag*, régibb magyar irományokban Zontok és Zontog alakban találjuk írva, az 1659. nov. 19-én kelt czímeres levélben *Szontagh de Igló*, és az 1807. oct. 16-án kelt kir. adománylevélben *de Zabar* megkülömböztetéssel. [1]) Nemzetségünk Magyarország azon családainak egyike, melyek a magyar történelem-

[1]) Turócz vármegye levéltárában eredetiben őrzött Bebek Imre országbirónak Turóczi regestrumában, kiadva Engel *Monumenta Ungrica*. Bécs 1809. a 108. lapon Muthina és Csepcsín helységekről szóló 1343. és 1359. évi adománylevelekben olvassuk: Gilla filio Pauli, Joanni filio Karassun, etc. . . . prout et Zontag et Puchug nobilibus perpetuo possidendas statuat etc. . . . Így találjuk családunk nevét Gömör, Szepes, Liptó és Turócz megyék levéltáraiban is a nemesség kihirdetéséről szóló 1632—1657. évi jegyzőkönyvekben; más helyen már akkor is Szontagh-nak. A megkülönböztető előneveknek, (noha a család azokat igen gyéren használja) jogosúltságáról a következő adatok szólanak: a) I. Leopold királynak 1659. nov. 12-én kelt megerősítő czímeres nemes levelében olvassuk: avitica ipsius nobilitaria arma ex urberiore nostra gratia et clementia regia, requirentibus id ejus meritis praedicto Ludovico Szontagh juniori de Igló ac per eum Rosinae Richter consorti etc. . . . noviter in speciali pergameno expedienda duximus etc. — b) Szepes vármegye 1660. évi jegyzőkönyvének 667. lapján ez áll: Publicatae sunt armales litterae Egregiorum Christophori Heder etc. Pauli, Ludovici et alterius Pauli Szontagh de Igló, alias receptorum nobilium Cottus Gömöriensis stb. c) a Liptó megyei kihirdetés is hasonlóan így írja: 1660. feria quarta post festum Sti Georgii martyris stb. tandem idem Ludovicus Szontagh de dicto Neocomio seu Igló et medio ipsius suprafati condonatarii sui in Album et numerum verorum nobilium Cottus hujus Liptov. suscepti. Úgyszintén d) a Szepesi káptalannak 1662. jegyzőkönyvében 311. lapon Fassio Ladislai Zábreszky et Agnetis Szontagh consortis ejus, filiae vero Tobiae condam Szontagh de Igló intuitu bonorum etc. e) Végre 1861. mart. 29. I. Ferencz József császári és ap. kir. Felségnek kir. tanácsosságról kiadott levelében: „Kegyes tekintetbe és figyelembe vévén iglói Szontagh Dániel hívünknek stb. . . . köz elösmerést érdemlett szolgálatait“ stb. . . . — A Zabari előnév pedig I. Ferencz király 1807. oct. 16-án kelt adománylevelében gyökeredzik ezen szavakban: eisdem Michaeli et Samueli Szontagh fratruelibus de gratia et clementia nostra caesareo regia praedicatum de Zabar clementer conferendum esse duximus stb. *Lásd ezeket az oklevelek között.*

ben szepesi vendég szászok (hospites Saxones de Scepus) név alatt ismeretesek és királyaink által azonnal e hon első korszakában a művészet, kereskedés, és bányászat emelése végett hazánkba behívattak. E családok a lőcsei krónika szerint már 1241-ben Batu khán és annak az országot pusztitó seregei ellen a XXIV szepesföldi városok neve és tulajdon szász grófjok vezérlete alatt Szepes megyei Lithonkeo (Lapis refugii) helységben magokat magas kőfalakkal bekerítvén, háznépőket és ingóságaikat közel három évig megoltalmazták, és a leégett, feldúlt Szepesi városoknak, ezek között Lőcse városának is új felépitői lettek. [1])

A család történetének azon korszaka, mely annak Magyarországban megtelepedését és meghonosúlását megelőzte, e munka körén kivül esvén, erről, valamint a családnak azon tagjairól, kik a szász ős helyeken és egyéb német telepeken nevezetesen Weimarban, Oppurgban, Altdorfban, Brigában, Rauensbergben, Rígában, Nagy-Glogauban sat. vissza maradtak és feltűntek, hasonló feladatú külföldi munkák szólanak. [2]) Ezeket tehát mellőzve, itt elegendő legyen megemlítenünk, hogy családunk bejövetele előtt már előbbi székhelyén is szász lovagi rangban állott, mint azt magyar királyaink által kiadott ősi czímereikről szóló okleveleink igazolják. [3])

Már a XIV. században hazánkban, nevezetesen a Szepességen és bányavárosokban találkozunk e család tagjaival, a midőn bányászati tudományaik és érdemeik méltatásáúl a Körmöcz bányai telepeikhez közel eső Csernakou helységgel megadományoztattak. Utóbb ezen birtokot a Zontag család a többi jog- és vér-közösségű Körmöczi bányász családokkal névszerint Iwank, Palik, Kopech, Kubina, Milozch, Mladen, Thiwan, Premlat és Puchug családokkal I. Lajos király kivánságára a cserébe adott Muthina és Csepcsin helységekért a

---

[1]) Wagner C. Analecta Scepusii P. II. Cronic. Leutschoviens. p. 8. És Rundschreiben der XVI priv. Kron- und Zipser-Städte an die Jurisdictionen des Königreichs Ungarn, sammt documentirter pragmatischer Geschichte der XVI Zipser Städte. Leutschau 1842. s. 61. u. f. Bel M. Prodromus 86.

[2]) Gross. Universal-Lexicon. Leipzig und Halle 1742. 32. Band. Allgemeines Gelehrten Lexicon von Christian Gottlieb Jöcher. Leipzig, 1751. Bd. IV. s. 677. Dr. Kneschke Ernst: Neues allg. deutsch. Adels-Lexicon stb.

[3]) Rudolf király adománylevele 1582. évben Szepes megyei Rokuszfalvai telekről nemes Zontag Imre részére; továbbá II. Mátyás kir. 1610. évi czímerlevele, hol ez áll: egregiorum Emerici et Christophori Sonntag secus etiam equitum saxonicorum etc. ismét ott: iisdem equilis sui ordinis saxonica arma ceu nobilitatis insignia etc.

kincstárnak visszaszolgáltatták, és ez utóbbiakra 1343. (5-to die festo paschae Dni) és 1349. (6-to kal. m. aprilis) kelt adományleveleket kaptak. [1]) *(Lásd I. és II. oklevél.)*

Ezek előre bocsátása után azon régibb időszakot illetőleg, a melyből a család rendes leszármazási összeköttetését felmutatni képesek nem vagyunk, legalább a következő egyes családtagok fölemlítését nem mellőzhetjük:

1518-ban élt János Szepes megyei Béla mváros plébánosa, akkor, midőn e város két templomával, harangjaival együtt négy házon kívül egészen a tűz martaléka lőn. [2])

1522-ben nevezetessé tette magát Bálint szintén Szepes-Béla korona város plébánosa. Ez azonnal, a mint 1519-ben a 24 szepesi k. városi egyházak magok közt Luther-szövetséget (Fraternitas) alapítottak, egyháza népével Luther tanát elfogadván, annak terjesztése körül kifejtett páratlan buzgóságáért 1522-ben a bélai egyházban tartott egyházmegyei gyülésen esperesnek választatott, és ő lett Hellebranth Lőrincz későbbi iglai lelkészszel e környéken az egyház legfőbb reformatora.[3])

1533-ban ismeretes volt János Iglón, ki után mai napig fenn áll Igló városában egy családi köház, kapuja fölött ezen kőbevésett felirással: „HANES SVTAG 1533."

1556-ban Gáspár Igló város birája volt. Ezt a vele együtt hivataloskodó Kupferschmidt Jánossal, a XIII szepesi város főnökével az akkori császári hadak biztosai Schreiber Farkas és Khorn György vasba verették és Igló városa piaczán egész éjjel összekötözve kínoztatták azon okból, hogy közeledésök hallatára ajándékokkal nem jöttek eleibek; [4]) bizonyosabban pedig azért, mert Szapolyai hívei voltak.

Ezzel közel egykorú volt Imre, előbb Késmárk kir. város

---

[1]) Lásd Regestrum de Turoch, Engelnél Monumenta Ungrica p. 108. Az eredetiek a közszerzők egyik utódánál a Buda családnál őriztetnek.

[2]) Conr. Sperfogel Annal. Scepus. Wagner Analecta Scepus II. 139.

[3]) Cathalogus Presbyterorum Scepusiensium in contubernio tractus ejusdem primario, exhibens venerandae fraternitatis Pastorum XXIV regalium in Scepusio seniores ab annis 150. Bartfae 1668. in 4-to (kéziratban használva) a munka 2. lapján, az esperesek elősorolásában pedig 13. E szerint téves Czwittinger Dávidnak *„Hungaria Litterata"* czimű munkájában azon állítása, mintha Serpilius (Quendel) Lőrincz lett volna első lutheranus lelkész Béla városában, és első főreformator lett volna Szepes megyében. Serpilius csak Zontag után, még pedig sokkal később, t. i. 1545-ben lett bélai lelkész, és csak 1557-ben választatott esperesnek. V. össze Wagner Analect. Scep. II. 261.

[4]) Az iglói krónikában Wagnernál.

jegyzője, azután 1570—1585-ben Laszki Albert sziradiai Palatinus titoknoka. [1]) Ez utóbbi minőségben 1573-ban a Szepességen akkor hatalmaskodó pixendorfi Rueber János ellen a szepesi káptalan előtt tiltakozott. [2]) 1580—1584-ben Tököly Sebestyén ellen a késmárki és schavniki jószágoknak Laszki Albert részére visszafoglalása tárgyában Késmárkon és Rokuszfalván tulajdon házaiban tartott tanácskozmányokban az akkori közbéke és rend háborgatói ellen oly erélyesen fellépett, hogy ez által Rudolf királynak is figyelmét is kiérdemlé. Ezt tanusítják nevezett királynak 1582-ben Rokusz és Kaczvink helységbeli részbirtokaira kiadott jóvá hagyó adománylevele (*Lásd III. oklevél.*) és ennél is bővebben az 1610. mart. 20. kelt czímeres nemes levél, (*Lásd IV. oklevél*) melyben kiemeltetnek Imrének a Laszki Tököly féle mozgalmakban a magyar sz. korona, úgy a kincstári bányászat érdekében tett hasznos szolgálatai. [3]) Rokuszfalvi és Kaczvinki birtokain kívül még birt Farkasfalván is 1573. 1576. 1579. és 1581-ben Dubraviczky Györgytől szerzett birtokrészt. [4]) Nejétől Lángh Zsófiától, Lángh Ezsaiásnak a bártfai reformátornak közelebbi rokonától voltak-e utódai? nem tudni. Hogy azonban közel vére volt Kristóf, ki a most élő Szontagh család közös törzse lett, azt az 1610-ben közösön szerzett czímeres levélből alaposan következtethetjük.

1570-ben Kristóf a XIII szepesi koronaváros tanácsnoka, utóbb Praefectusa, végre pedig felső magyarországi bánya-kamarás volt. Vérével a fölebb említett Imrével 1610-ben az általok használt régi szász lovagi czímernek (kék udvarban és a paizs fölötti sisakon is ragyogó napnak) családja számára megerősítését nyerte azon pótlással, hogy a vértbeli nap ezentúl ne csak a puszta láthatáron, hanem a magyarországi hármas hegy fölött is szét terjessze áldást hozó arany sugárait. Gyermekei közül ismeretesek Lajos és Pál, kik a családot utóbb a mai napig fenn álló czímer különbségnél fogva két külön fő vonalra, mintegy külön álló, de együtt tartó családra osztották: Lajos

---

[1]) Wagner Analecta Scepusii II. 302.

[2]) Szepesi káptalan jegyzőkönyve 1570—1573. pag. 135.

[3]) Az ide vonatkozó szavak ezek : consideratis fidelitate et fidelibus servitiis Egregiorum Emerici et Christophori Sonntag, secus etiam Equitum saxonicorum, quae tam evocati antenati ipsorum, quam et ipsi, tum in expeditione Laszkiano Tökölyana, tum circa Cameras nostras montanas etc. exhibuerunt.

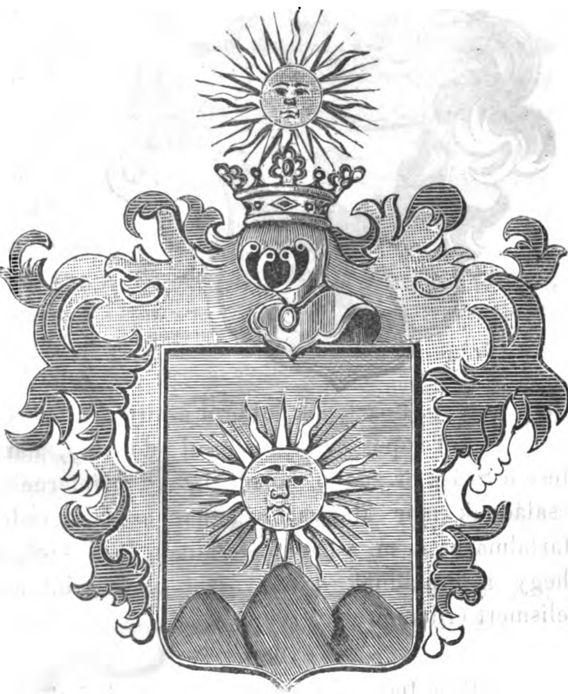
[4]) Capituli Scepus. 1582. ladula 5. fasc. 7. nro 3. Ugyanott Protocollum anni 1573. p. 135. és 1576. pag. 9, 28. et 206. és végre 1590. p. 147.

utódai czímerökről két napos, Pál utódai pedig sasos Szontaghoknak neveztetvén.

1578-ban élt János-György a szepes szombathelyi oskola tanára. [1])

1583-ban találkozunk ifj. Jánossal a német egyetemeken tanult magyar ifjak sorában [2]), utóbb tarczali lelkészszel, majd abauji seniorral, ki Siderius és Szikszai néven szerepelt, és kit hagyományok alapján a család ősi tagjai közé sorol. Kinek vérsége volt azon Siderius István, ki 1612-ben Sáros Patakon tanár volt, és ott halt meg 1623-ban. [3])

Ezek után át megyünk a család azon korszakára, mely annak az 1543-ban született I. Kristóftól eredő szakadatlan leszármazását magában foglalja, és a család három százados gyarapodásáról részletesen számolni képes.

I. Kristófnak, mint fölebb emlitetett, két fia Lajos és Pál által a család ketté oszlik. Lajos ivadéka azért neveztetik két naposnak, minthogy ez az atyai 1610. évben kelt czímeres nemes levél után indúlva, a mennyiben ez Imre nagybátya kezén veszett, 1632. május 18-kán ismét két napos czímerü armálist szerzett maga és fiai Pál, Tóbiás, János és Lajos fiai nevére; *(Lásd V. oklevél)*, testvérének

[1]) Klein Sam. Nachrichten von den Lebensumständen der evang. Prediger. Leipzig und Ofen 1789. II. 73.

[2]) Ugyan ott II. 14. és Bartholomaeides, Memoria Ungarorum, qui in Univers. Vittebergensi studuerunt. pag. 78. Lampe Historia 129. 596.

[3]) Szirmay Not. C. Zemplin topogr. p. 213.

Pálnak utódai pedig azért neveztetnek sasos Szontaghoknak, minthogy Pálnak katonai érdemeiért nevezett fiai 1661. mart. 25-én régi nemességökre [1]) megerősítő levelet nyervén, (*Lásd IX. oklevél.*) abban az atyjok által viselt czímer: egy nap, és egy fejü sas részökre megadatott.

A két napos czímer, mint a tulsó lapon az ábra is mutatja, fenn álló hadi paizs, melynek kék udvarában hármas, zöld hegy fölött kiható sugárokkal arany nap ragyog. A paizs fölött nyilt hadi sisak koronáján szintén az előbbenihez hasonló nap ragyog. A sisak tetejéről a paizs aljáig lefolyó foszladék mindkét oldalról aranykék.

A sasos czímer pedig, mint itt a lenyomat mutatja, következő: a paizs kék udvarának alján hármas aranyhegy emelkedik föl, melynek két szélső hegyére lábával helyezkedve egy fejü fekete sas nyúlik föl, kiterjesztett szárnyakkal, és jobbra néző féjjel. A paizs fölötti sisak koronáján arany nap ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A két napos czímer nem uj adomány, hanem csupán megerősítése a Szász országból hozott lovagi czímernek. [2]) A sasos czímer a családnak már Magyarországban szerzett érdemei két uj jelvényét tartalmazza u. m. a hadi sas Pálnak hadi szolgálatait, a három arany hegy a családnak a bányászat, névszerint az aranytermelés körül elismert érdemeit.

---

[1]) Ezen 1661. évi mart. 25-én Szontagh Lajos, Kristóf és János részére kelt czímerlevél ide vonatkozó szavai ezek: Eundem itaque Ludovicum Szontagh etc. qui alias ab antiquo nobilitari praerogativa gavisi esse perhibentur, de regiae nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali nunc denuo, amissis injuria temporum prioribus privilegiis, in coetum verorum nostri regni Hungariae et partium eidem adnexarum nobilium duximus cooptandum, adnumerandos et adscribendos.

[2]) Olv. a IV. oklevelet.

Kristófnak fia I. Lajos öt fiúnak lett atyjává. Ezek utódai öt vonalra szakadtak. Pál legidősb fiúnak vonala azonnal két fiában Pálban és Gáspárban két ágra oszlott, Pál az úgynevezett *belső-iglai*, Gáspár pedig az *igló-dobsinai* ágnak törzse lett; ennek ifiabb Pál nevű fia által keletkezett még a harmadik az *igló-sáros-nógrádi-ág*. I. Lajosnak második és harmadik fiától Tóbiástól és Jánostól ezeknek neveit viselő vonalak származtak; negyedik fia II. Lajos az úgynevezett *igló-árvai* vonalat alapítá. Végre az ötödik fiú a *posthumus*} Zsigmond a *Zabari vonalnak* lett törzsévé. E szerint a kétnapos Szontagh család öt vonalra s több ágra oszlott.

A család másik ikerfelében, vagy is sasos Pálnak három fia Lajos, Kristóf és János által három vonal és szintén több ág nővé ki magát.

A család az ágostai evang. vallást követi, s ahoz a reformatió óta e mai napig páratlan buzgósággal ragaszkodik, példáját követvén Bálint szepes-bélai ősüknek, ki, mint már érintetett, 1522-ben az egész egyházközséggel a Luther-tant elfogadta, és ez időtől a család tagjai folyvást oly hívei a meg újjított egyháznak, hogy közülök számosan községi, többen egyházmegyei, nehányan kerületi felügyelőkké választattak, két tagja a hittani tudorságra, és egyik a superintendensi polczra méltattatott. [1]) De jutott egynek vallásához ragaszkodásáért a martyrság dicsőségéből is, míg ellenben pedig egy nőnek eszélye és buzgalma folytán sikerült rokonságát és környekét Carraffa vérpadi kínjaitól megszabadítani, [2]) mint erről alább leszen emlékezet.

Családunk működési pályáját kiválólag a bányászát jellemzi, e téren mintegy öt századon át látjuk a család életét zöld szalagként szakadatlanúl átvonúlni. Azonban az országos közügyek térén is találkozunk egyesek egész tömegével, kik mint országgyűlési követek, majd a vármegyék és sz. kir. városok körében buzgó hívataloskodás által, majd a jog és törvénytudomány téren egyes nagyok és roppant birtokok képviselete és jogi védelme és igazgatása által szerzettek ér-

---

[1]) Ide nem értve a Németországban visszamaradt, vagy innen oda viszszatért tagokat, kik közül többen lettek tudorok, Superintendensek, consistorialis tanácsosok, névszerint a két Kristóf 1690. és 1740. Két Jeremiás 1692. és 1720. Keresztély 1720. Károly-Gottlob 1791—1827. évben stb.

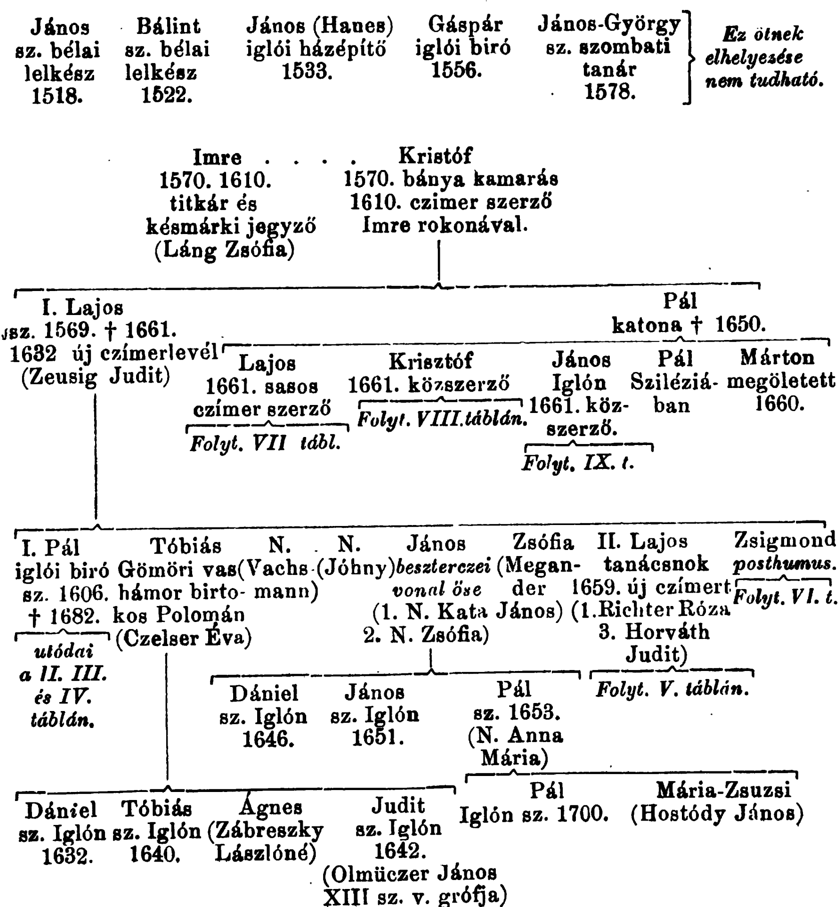
[2]) Budapesti szemle XLVI. és XLVII. füz. 464. l. Nagy Iván, Magyar orsz. családai VI. köt. 491. és VIII. köt. 209. Pál martyrságáról olv. M. Dániel Klesch „Treuherzige Wächterstimme in seinem Elende stb." Jena 1679. 4-rét.

demeket, mások ismét a hadi pályán szolgálták hazánkat, míg egy tetemes rész a művészet és kereskedés érdekében működött.

Ez átalános ismertetés, és az illető családi vonalak kijelölése után át térünk a család részletes származási történetéhez, melynek kimutatását következő kilencz tábla terjeszti szemeink elé:

Az I. tábla kimutatja a család azon törzseit, kiktől iglói székhelyéből a jelenleg Magyarországban létező e törzshöz tartozó nemes Szontagh-ok származnak.

I. tábla.

E tábla homlokzata hét családtagot tüntet föl, kik a XVI. században Magyarországban szerepeltek. Azonban ezeknek egymáshozi vérségi fokozatát meg nem határozhatjuk; bizonyos az, hogy mindannyian a Szepességen, a család ős telepein székeltek, és hogy Imre és I. Kristóf mint közel vérségek az 1610. évi armalisban is igazoltatnak. Ezen I. Kristóf felső magyarországi bányakamarásnak két fiától I. Lajostól és I. Páltól ered az egész mostani kiterjedt Szontagh nemzetségnek napos és sasos czímerű összes ivadéka.

I. Lajos szül. 1569-ben, mint kereskedő és városi tanácsnok több mint 70 évig hasznosan működött Igló városában; egyházának egyik legfőbbje, és a város temploma ujra építésénél a vállalat vezetője és tetemes adakozással létesítője volt. 1632. máj. 18-án II. Ferdinánd királytól az idők viharai közt elveszett előbbi hasonló kiváltságos levél helyébe maga és fiai Pál, Tóbiás, János és Lajos részére új nemesi kiváltságlevelet szerzett. Meghalt Iglón 1661. mart. 4-én, kora 92 évében, eltemettetett az általa újjíttatott templomban, hol örökösei mart. 23-án a következő síremléket állíták:

Dem weiland Edelen
Ehrenvesten Herrn Ludovico Sonntag
Dem in Ehren gewesenen vornehmen Bürger
Und Handels-Herrn in dieser Königlichen
Freyen Bergstadt Igló, welcher im Jahr Christi
MDCLXI. den 4. mart. in XCII. Jahr
Seines Alters auf Christi Verdienste sanft
Und Selig eingeschlaffen ist, — haben
Seine hinderlassene Söhne und Töchter
Dieses Epitaphium zu ewig werenden
Gedächtniss aufrichten
lassen. [1])

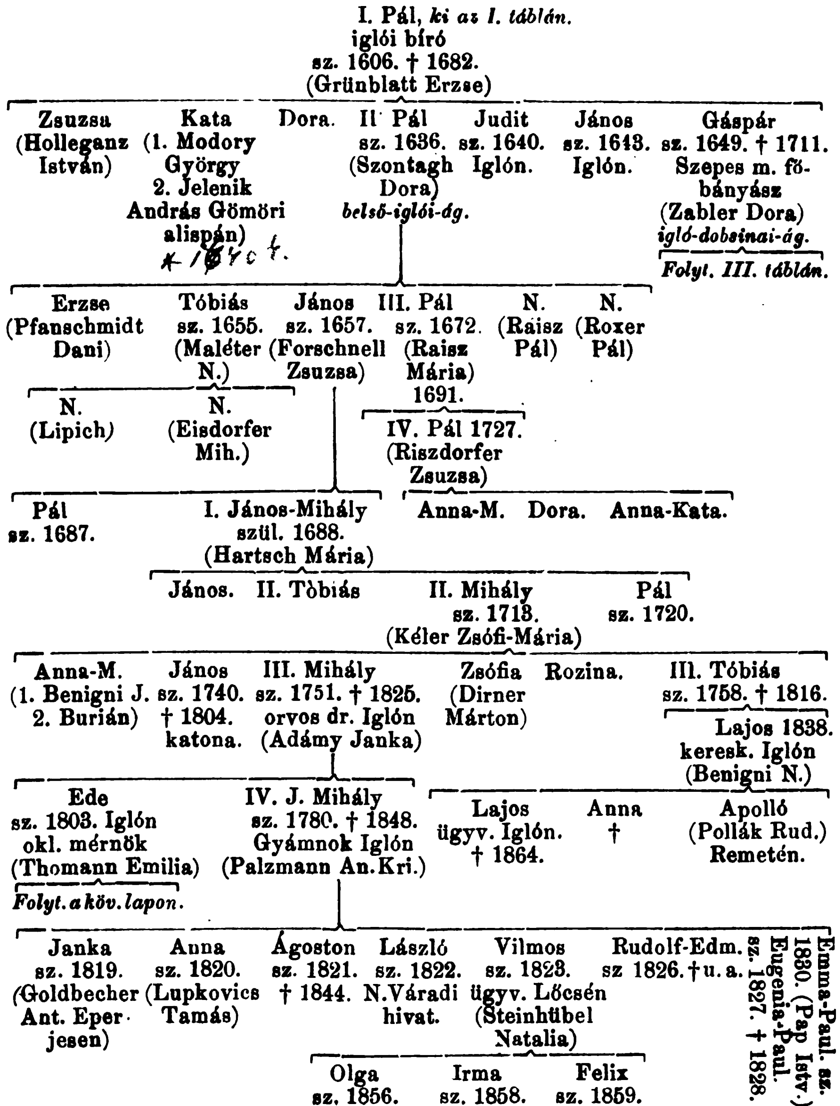
A hálás egyházközség pedig az alatta emeltetett templom tornyára család czímerét: az arany napot tűzte föl emlékül.

I. Lajosnak fiától I. Páltól tovább terjedt a család, ennek vonalán I. Pál két fiától II. Páltól és Gáspártól és egyik unokájától Páltól három ág veszi származását.

[1]) E síremlék e század első negyedében helyéből kimozdíttatván, töredékei a család tagjai által összeszedetve, nevezetesen a fölirás, mely is egy öblös, közel 4 láb széles és 3 láb magas táblán arany betűkkel diszlik, Dobsinára Szontagh Vilmoshoz, az oldallapok Csetnekre Sz. Ádámhoz, a kő alapzata Iglón Sz. Mihályhoz kerültek és ott őriztetnek.

II. tábla.

I. Pál vonalán a belső-iglói-ág.

Ede, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1808. Iglón
okl. mérnök
(Thomann Emilia)

V. Mihály sz. 1831. vasgyári hív. (Illés Tullia)

Aurelia sz. 1832. (telegdi Kovács László)

Alvina sz. 1834.

Augusta sz. 1835. † 1857.

Kálmán sz. 1837. elesett Magentánál 1859.

Olga sz. és mh. 1839.

Titus sz. és mh. 1839—40.

Titus sz. 1841. bányamérnök.

Tekla sz. 1842.

Kornél sz. 1843. gyógyszerész.

Viktor sz. 1844. Cadet.

Frigyes sz. 1845.

Mária sz. 1846.

Pál sz. és mh. 1847.

Stephania sz. és mh. 1848.

István sz. 1849.

Paulina sz. 1850.

I. Pál, e vonal törzse szül. Iglón 1606-ban (I. Lajos és Zeusig Judit szülöktől). Ő volt a XVII. század első felében Szepes és Gömör megyében Igló és Kis-Veszverés határaiban a bánya művelők és gyártulajdonosoknak legfőbbike. Ő fedezte fel az iglói határban legelőször a Leuthausen utóbb Johannis-Stollna bányát, mely millió pftnál már több tiszta jövedelmet hozott. Mint Luther hittanának legbuzgóbb előmozdítója az úgy nevezett Vibranhok cs. k. katonaság egyik csapata által a szepesi prépost vallásbeli vádjai folytán 1678-ban borzasztóan kínoztatott, és vallása megtagadására akarák forró szurokkal forrázva, hosszú szakállát égő fáklyával leperzselve, Igló város piaczán a felizgatott nép előtt kipelengérezve, majd a város útczáin és árkain fel s alá hurczolva kényszeríteni; [1]) azonban ő rendíthetlen maradt az ujjított valláshozi ragaszkodásban, és polgártársai őt Igló város főbirói székében tovább is megtarták. Találkozunk vele már előbb is, mint vallása miatt üldözöttel 1664-ben, midőn Rosnyó város ellen, mely azon városban a Szontagh család kőházát vallási üldözések folytán elfoglalta, a szepesi káptalan előtt tiltakozott maga, János, Lajos, és Zsigmond fivérei és Grünblatt, Zábreszky, Megander és Olmüczer sógorai nevében is. [2]) 1676. sept. 10-én Szepes megye törvényszéke előtt nemességét igazolta. [3]) Nejétől rosnyói Grünblatt Erzsébettől hét gyermeket nemzett: II. Pált, Jánost és I. Gáspárt és leányokat: Juditot, Dorát, Zsuzsit utóbb Hollegancz Istvánnét, és végre

[1]) Klesch Dániel: Treuherzige Wächterstimme. Jena, 1679.

[2]) Szepesi káptalan 1656—64. jegyzőköny 488. lap.

[3]) Szepes megyei levélt 1676. évi jegyzőkönyv 640. lap.

Katát elöbb Modory Györgynét, utóbb Jelenik András Gömör megyei alispánnét. Neje meghalt 1679. maj. 27-én, ő követte azt 1682. oct. 12-én az iglai temetőbe.

II. Pál szül. Iglón 1636. (dnica 3 ia trinitatis) Neve 1683—1686-ban előfordúl Zsuzsa, Kata és Dora nővéreivel az atyja I. Pál végrendelete iránti tanuvallatásokban. [1] 1687-ben az ő, úgy Lajos és Gáspár részéről Szepes megye az iránt kereste meg Gömör megyét, hogy mivel nevezettek mint országos ajánlatú segélyt fizető armalisták, ezt Szepes megyében fizetik, e tekintetben Gömör megyében meg ne rovattassanak. Neje sasos Szontagh Dóris volt, ettől hat gyermeke lőn: Tobiás, János, Pál és leányok Pfanschmidt Dániel, Raisz Pál és Roxer Pál feleségeik.

János, II. Pálnak sasos Szontagh Dóristól fia született 1657. (tertia trinitatis). Ennek kassai Forschneller Zsuzsitól fia I. Mihály szül. 1688. aug. 31-én, ennek Hartsch Máriától fia II. Mihály (szül. 1712. aug. 5.), ennek Kéler Zsófitól fiai III. Mihály (szül. 1751. jul. 5-én) III. Tobiás és János, ki gr. Batthyány Ádám ezredében szolgált, és leányai Anna-Mária elöbb Benigni utóbb Burián neje, Zsófia Dirner Mártonné, és Rozália.

Lajos szül. Iglón 1733. nov. 17-én (Lajos *lanionis* és Anna-Mária szülőktől) 1753-ban maj. 16-án a jenai egyetemnél iratá be magát, ott 1755-ben theol. dr. lett, és hittani értekezést irt és adott ki. [2] Nagyobbára Németországban működvén, utódai ismeretlenek.

III. Mihály (II. Mihály és Kéler Zsófia fia) szül. 1751. jul. 5-én Iglón. Orvosi pályára lépett. 1771-ben a hallei, majd a lipcsei és végre a jénai egyetemen végzett, ott 1774-ben orvos tudor *(Lásd XVI. oklevél)* lett [3] és vita értekezését ott kinyomatta. [4] Haza térvén, orvosi gyakorlatán kívül mint Igló városánál árva-gyámnok és tanácsnok és a szepesi koronai kerületnél mint főpénztárnok és tábla biró müködött. Mint növénybuvárt Kitaibel füvészeti hagyományai is kiemelik. Meghalt Iglón 1825. maj. 5-én. Nejétől beszterczebányai Adámy Jankától fiai IV. J. Mihály és Ede maradtak.

---

[1] Szepesi káptalan 1675—83. jegyzőkönyv 533. lap. és 1686. évi 3. füzet H. betű nro 11.

[2] Commentatio, qua Christi humanae naturae attributa divina tam quiescentia quam operatura communicata esse demonstrat Lud. Szontagh. Jenae 1755. Lásd Catholog. Bibliothecae Széchenyianae II. 358.

[3] Haan Lud. Jena Hungarica p. 77.

[4] De Causis impotentiae in sexu potiori ex doctrina Hyppocratis veterumque medicorum, praeside Grunero cum programmate Neubaueri. Disseruit Mich. Szontagh. Jenae 1774. 4-r. Lásd Cath. Biblioth. Széch. II. 358.

IV. J. Mihály (szül. 1780. oct. 8.) Családja nyomain a bányászatra adván magát, Selmeczen a bányász akademián végezte tanfolyamát, mely után honn Iglón a bányaművelő és érczteremelő több társaság igazgatója lett, a városnál pedig mint árvagondnok és utóbb tanácsnok szolgált. Nejétől Palczmann Annától gyermekei Vilmos, László, Ágoston, Janka Goldbecher Antalné, Anna Lupkovich Tamásné, és Paulina Pap Istvánné. Meghalt 1848. febr. 19-én.

Ede (sz. 1803. sept. 23.) Okleveles mérnök, szintén Iglón a bányász társulatok igazgatója és mint ilyen folyvást élvezi társai bizalmát. Ugyan ott az evang. egyház felügyelője, sőt a városnak polgármesteri hivatalát is viseli. Nejétől Thomann Emíliától öt korán elhalt gyermekén kivül gyermekei : V. Mihály, Kálmán, Titus, Soma, Viktor, Frigyes, István, Aurélia, Alvina, Auguszta, Thekla, Maria, és Paulina férjezett Telegdy Lászlóné Debreczenben.

III. Lajos (II. Lajosnak Benigni leánytól fia) hites ügyvéd, 1848-ig a XVI szepesi városi kerület jegyzője, utóbb magányba vonúlva, meghalt Iglón 1864. jun. 27-én. Végrendeletében 1. a helybeli özvegyek és árvák alapjára 500 ftot; 2. ugyanott a tanitói alapra 500 ftot. 3. az iglói evang. iskolának egy ösztöndíjra 500 ft; 4. ugyanott a tápintézet alapjára 500 ftot; összesen 2000 ftot hagyományozott és alapítványozott a legjótékonyabb czélokra.

László (IV. Mihálynak Palzmann Annától fia) szül. 1822-ben. Jelenleg N.-Várad város hívatalnoka. Testvére

Vilmos (szül. 1823. maj. 22. Iglón) 1845-ben ügyvédi vizsgát tévén, (*Lásd XXXVI. oklevél*) 1846-ban Szepes megye tiszt. aljegyzőségét, 1848/9-ben Igló főjegyzőségét viselte, 1860-ban Szepes megye törv. széki közbirája volt. Jelenleg ügyvéd Lőcsén. Nejétől Steinhübel Natáliától gyermekei Olga, Irma és Felix.

V. Mihály (szül. Iglón 1831. jan. 21.) Edének Thomann Emiliától fia. Selmeczen bányász akademiát végzett; jelenleg Beregh megyében gr. Schönbornnak munkács-frigyesfalvi vas-olvasztó gyárában tiszt. Neje Illés Tullia. Testvére

Kálmán (szül. Iglón 1837. máj. 7-én) mint cs. k. hadnagy 1859-ben Magentanál elesett. Testvére

Titus (szül. Iglón 1841. jan. 10.) a bécsi müegyetemen bevégezvén tanulmányait, jelenleg bánya-mérnök. Testvére

Soma-Kornél (szül. 1843. febr. 25. Iglón) okleveles gyógyszerész. Végre Viktor (Győző, szül. ugyan ott 1844. april. 19-én) cs. kir. cadet.

III. tábla.

I. Pál vonalán Gáspártól az igló-dobsinai-ág.

Gáspár, *ki a II. táblán.*
sz. 1649 † 1711.
(Zabler Dora)

Erzse (1. Kubínyi Gásp. 2. Okolicsányi Józs. alispánok)

III. Pál sz. 1673. † 1726. gyógyszerész (1. Aisdorfer Mar. 2. Klesch A. M.)
igló-sáros-nógrádi ág.
Folyt. IV. táblán.

II. Gáspár sz. 1675. † 1729. kir. urbur. s tbiró (1. Róth Charitas 2. Máriássy Julia)

Zsuzsa (Schneider Mátyás)

II. Gáspár children:

I. Mihály sz. 1701. † 1760. Gömöri főpénzt. (1. Székely Klára 2. Székely Janka)

Zsuzsa sz. 1703. † 1770. (Máriássy Ferencz)

Gáspár sz. Lőcsén 1706. †

Dora sz. Eperj. 1707. (Jóny Ján. kir. urb.)

III. Gáspár sz. 1711. † 1786. Gömöri követ (Czimermann Mária)

2-t. Miklós sz. Iglón 1720. † 1723.

Éva sz. 1729. (Syrmiensis Kár.)

Erzse sz. 1724. (Berzeviczy Sándor)

Julia † 1750. (Syrmiensis Fer.)

I. Mihály children:

Charitas sz. 1734. Rosnyón.

II. Mihály sz. 1735. Rosnyón.

Rákhel sz. 1737. Rosnyón.

Klára 1759. (Okolicsányi György Hunfalván)

III. Gáspár children:

IV. Gáspár sz. 1745. † 1807. táblabiró Dobsinán. (1. Justh Éva 2. Pongrácz Róza)

Klára (Czekus Lajos 1753.)

Mária (Merse Zsigm. 1757)

III. Mihály sz. 1742. † 1813. Dobsinán (Kiszely Erzse)

Dora (Görgey János 1768.)

János sz. 1751. † 1825. Csetneken táblabiró. (Fejes Mária)

Ádám sz. 1759. † 1840. Gömöri szbiró Hárkácson. (Bodó Zsuzsi)

IV. Pál.

IV. Gáspár children:

2-tól Vilmos sz. 1776. † 1848. Dobsinán Gömöri számvevő (Langsfeld Anna)
Folyt. a köv. lapon.

Klára (Dráskóczy Sámuel 1793)

Lipót sz. 1778. † 1832. cs. k. kap.

Ádám children:

Guszt. Ád. sz. 1793. † 1858. cs.k.kapit. m.akad.r.t.

Ád. Tádé Gömöri szbiró (Abrahámy Jozéfa)

Ád. Tádé children:

Albert sz. 1823. Gömöri szbiró főjegyző (Torma Anna)

Hermina (Cerva N.)

Albert children:

Zoltán. Béla. Jolán.

III. Mihály children:

V. Gáspár sz. 1786. † 1812. Dobsinai jegyző (Lányi Karolina)

Krisztina (Raisz Kerest. mérnök.)

Charitas (Demián János ev. lelk.

Jusztina (Kupecz János lőcsei tanár)

V. Gáspár child:

VI. Gáspár †

János children:

Teréz (Tarcsányi Károly)

Kata (Raisz Samu)

István sz. 1777. † 1859. táblab. s felügy. Ráhón. (Féjérváry Zsuzsi)

István children:

Julia (Both Tamás Asgúton)

Anna (Okolicsányi Dénes)

VII. Gáspár †

Frigyes †

Teréz (Kerepessy Jenő)

2-tól Vilmos, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1776. † 1848.
Dobsinán
Gömöri számvevő
(Langsfeld Anna)

Penthesilea	V. Pál	Márton	Boldizsár.	Ábrahám	Bertalan	László
sz. 1819.	sz. 1821.	sz. 1823.	sz. 1827.	sz. 1830.	sz. 1832.	sz. 1836.
(ig. Szontagh Dániel kir. tan.)	Gömöri t. ügyész, tbiró, gyár-igazg. (Madarász Paula)	Dobsinán Pénztárn. (Nikl Karolina)	Papirgyár igazgató. (Márton Erzse)	orvos tr. Pesten.	technihus.	bánya-igazg. † 1864.

Márton gyermekei:

Emanuel.	Anna.	Gida.	Margit	Ilona	Kata
		†	†	sz. 1862.	sz. 1864

V. Pál gyermekei:

Barnabás.	Andor.	Piroska	VIII. Gáspár.	Erzsi.	Aranka.
		† 1850.			

I. Gáspár, ezen ág törzse szül. Iglón 1649. (feria 4. post Dnicam Adventus) I. Pál és Grünblatt Erzse szülőktül. Mint Gömör és Szepes megyék, sőt a szomszéd Lengyelországnak is egyik legértelmesebb és leghatalmasabb bánya mivelője hirnévre tevén szert, herczeg Lubomirszky Szaniszlótól Lengyelország legfőbb marsalljától és a Szepesség főkapitányától a bányászat emelése érdekében több rendbeli kiváltság levéllel tüntettetett ki 1686-ban, (*L. X.* [1]*XI. XII. okleveleket)* ezen levelek egyikében Gáspárt mint értelmes és szerencsés ércztermelőt minden hivatal elvállalásától a hatóságok irányában fölmenti, a másodikban megadományozza az érczgyárak forgalmához szükséges szénégetési joggal az iglói erdőkben háboríthatlanul, egyszersmind négy évre díjmentesen arany és ezüstnél nemesebb előfordulható érczekre nézve is ujbánya-szabadalmat nyert. [1]) Bánya-telepeinek főbbjei Igló, Dernő és Veszverés községek határában léteztek. Mint buzgó protestans a dobsinai evang. egyháznak 1666-ban orgonát ajándékozott, a tiszolczi egyháznak pedig felszerelését tulajdon költségén eszközlé. Neje Zabelticzi Zabler Dora, Zabler Jóbnak egyetlen leánya volt. Ettől két leánya Erzsébet előbb Kubínyi Gáspár, utóbb Okolicsányi József alispánok neje, Zsuzsa Schneider Mátyásné, és két fia III. Pál és II. Gáspár maradtak, kik, miután atyjok 1711. sept. 22-én meghalt, 1712. jan. 4-én kelt osztály levélben tetemes örökségi hagyatékon osztoztak. — III. Pálról, mint külön a sáros-nógrádi ág alapitójáról alább a IV. tábla után leszen emlékezet. Most ez ágnak II. Gáspártól terjesztését lássuk.

---

[1]) E kiváltságlevelek eredetben a Dobsinai családi levéltárban állanak.

II. Gáspár szül. Iglón 1675. jan. 1-én. Ezt bányászati kitünő ismeretei s az érczgyárak körül üzleti jártássága annyira emelték, hogy királyi urburariussággal bizatott meg; és valamint ezt, úgy e mellett terjedelmes tulajdon bányai vállalatait is hasznosan folytatta. Protestans vállásához ragaszkodásának váltságáúl 1700-ban 100 aranyat fizetett a Szepesi káptalan pénztárába. Meghalt Kassán 1729. nov. 17-én és ott a nagy templom melletti kápolna sírboltjába temettetett. Első nejétől pongyeloki Róth Charitástól születtek Mihály és Gáspár fiai, és leányai Zsuzsanna Máriássy Ferenczné, és Dorottya jamniki Jóhny Jánosné. Második nejétől Máriássy Juliától lett három leánya, u. m. Júlia szulói Syrmiensis Ferenczné, Erzsébet Berzeviczy Sándorné, és Éva Syrmiensis Károlyné, és fia Miklós, ki 1723-ban gyermek korában elhalt. E Gáspár második neje után Lorántffy, Bakos-Petneházy leány jogon a Csetneki uradalom egyik főbírtokosa lett. Egyik fia

I. Mihály szül. Eperjesen 1701-ben. Kezdetben Gömör vármegye táblabirája, utóbb hadi főpénztárnoka, végre 1730-ban fölül vizsgálati törvényszéke előkelő közbirája volt. [1]) 1711. febr. 13-án a rosnyói templomtól elmozdított evangelikusoknak maga házában Berzéthen nyujtott menedéket, hová a prot. hivek azután is egész 1784-ig [2]) gyülekeztek. Meghalt Hunfalván 1760. aug. 18-án kora 59 évében. Eltemettetett a Késmárki evang. egyház alá. Feleségei egymás után dobai Székely Klára és Janka nővérek voltak. Gyermekei közül csak első nejétől született leánya Klára ért nagykort, mint Okolicsányi György neje, kivel az a terjedelmes hunfalvi, hozeleczi és szentandrási birtokot kapta. Testvére

III. Gáspár szül. Iglón 1711. sept. 8-án. Átalánosan elismert kitünő törvénytudományánál fogva neveztetett ki Gömör megye táblabirájának. [3]) Többször mint helyettes alispánja is működött. 1765-ben pedig azon megye orsz. gyül. követévé választatott, és azt dicséretesen viselte. [4]) Mint buzgó protestans, 1747-ben gróf Andrássy Ferencz vallási buzgalma ellenében a csetneki és dobsinai evang. egyházak mellett czáfoló nyomozásokat eszközöltetett. [5]) 1743-ban a Gömör me-

[1]) Gömör megye 1730. évi jegyzőkönyv. 151. lap.
[2]) Bartholomaeides C. Gömör 978. lap.
[3]) Ugyanott 409. lap.
[4]) Gömör megye levéltárában a követi jelentésről végzés 1765. april 18-án.
[5]) Fabó A. Monumenta historica Evangelicorum II. 168. lap.

gyei esperesség felügyelője lévén, az akkor még két egyház-kerületet képező úgy nevezett 6 királyi város és tiszai superintendentia egybe olvasztatásáról tulajdon inditványát érvényesiteni, és Ambrózy Györgyöt akkori saját egyháza lelkészét az egyesült kerület superintendenseül megválasztatni nekie sikerült. A dobsinai evang. egyházban tulajdon költségén oltárt állítatott. Meghalt 1786-ban. Nejétől Czimmermann Máriától, kivel 1736. Cselfalván kelt egybe, gyermekei lettek: Pál, IV. Gáspár, Mihály, János, Ádám, Klára Czékus Lajosné, Mária Szinyei Merse Zsigmondné, Dorottya Görgey Jánosné és Charitas. Ezek közül

III. Mihály szül. 1742. febr. 13-án. Lakott Dobsinán az úgy nevezett „Szott-kerti" lakában. Mint Gömör és Liptó megye táblabirája és a dobsinai evang. egyház felügyelője ismeretes. A dobsinai egyházban emlékét fentartja az általa állitott keresztelő medencze. Meghalt Dobsinán 1813. sept. 6-án. Nejétől benedekfalvi Kiszely Erzsétől gyermekei: 1. V. Gáspár utóbb Dobsina város főjegyzője és Lányi Karolina férje, 2. Charitas Demián Jánosné, 3. Jusztina Kupecz János lőcsei tanárné, és 4. Krisztina Raisz Keresztély mérnökné voltak. Testvére

IV. Gáspár szül. 1745. oct. 6-án. Ez is Gömör és Liptó megye táblabirája és a dobsinai evang. egyház felügyelője volt. Testvéreivel Mihály, János és Ádámmal Gömör, Szepes és Liptó megyében a czigányok állandó megtelepítéséről komolyan gondoskodott, és e végből dobsinai és csetneki birtokaikon egész utczákat építettek kisebbszerü de csinos külsejü viskókból, hová szegkovácsolási kötelességgel és óhajtott eredménynyel számos czigány családot telepítettek. Az így állandó lakhelyhez kötött gyarmat az isteni szolgálatban is földes uraik egyházához ragaszkodván, midőn vallásokról kérdeztettek, magokat Szontagh-vallásuaknak lenni vallották, sőt ma sem ritkaság a Gömör megyei nép ajkáról az evang. vallásnak ilyen elnevezését hallhatni. Meghalt IV. Gáspár Dobsinán 1807. junius 6-án. Első neje neczpáli Justh Éva (1771.) a második óvári és szent-miklósi Pongrácz Róza (Baán József özvegye) volt. Ez utóbbitól Liptó Nádasfalván születtek gyermekei Vilmos, kiről alább, Lipót, cs. kir. kapitány kiről alább, és Klára a legidősb (szül. 1775) Dráskóczy Sámuelné volt. Testvére

János szül. 1751. maj. 22-én. Gömör megye jeles táblabirája, és a kis-honti evang. esperesség és rozsnyói evang. nemzeti iskolának hosszú időn át tisztelt felügyelője. Lakott Ráhón, meghalt Csetneken

1825. oct. 15-én. Nejétől Fejes Anna Máriától gyermekei: István kiről alább, és Terézia Tarcsányi Károlyné és Kata Raisz Sámuelné. — Testvére

Ádám szül. 1759-ben. II. József császár rendszere után Gömör megye szolgabirája, utóbb a gömöri esperesség, majd a sajó-gömöri evang. nemzeti iskola felügyelője, valamint a megyei életben, úgy az egyházi kormányzat terén páratlan erélyességet fejtett ki. 1802-ben egyik tagja volt azon felső magyarországi prot. küldöttségnek, mely az 1791. évi budai zsinat által kidolgozott evang. egyház törvényeit szentesítés végett a trón elé terjeszté. Gömör megye a keblebeli kereskedelmi vállalatok és vastermelő egyesületek keletkeztét neki köszöni. Meghalt 1840. mart. 17-én Harkácson unokaöcscsénél Dráskóczy Sámuelnél. Nejétől bodófalvi Bodó Zsuzsitól, kivel 1792. mart. 18-án kelt egybe, Csetneken születtek fiai Gusztáv, és Ádám, kikről alább.

Vilmos szül. Nádasfalván Liptóban 1776. nov. 6-án. Az 1800. és 1809. évi nemesi fölkelésben Gömör megye seregénél kapitány, utóbb hosszú évek során 29 évig Gömör megye érdemteljes számvevője volt; egyszersmind a dobsinai evang. egyház-községnek felügyelőségét viselte haláláig, mely történt Dobsinán lakhelyén 1848. febr. 25-én. Mint kitünő és szenvedelmes kertészgazda 1829. sept. 14-én a bajor frauendorfi kertésztársulat által rendestagi oklevéllel (*Lásd XXIII. oklevél*) tiszteltetett meg. Nejétől Langsfeld Annától következő hét gyermeke maradt:

1. Penthesilea Atalanta Leda Ifigenia szül. 1819-ben, neje iglói Szontagh Dániel kir. tanácsos és ker. táblai ülnöknek.

2. V. Pál szül. Dobsinán 1821. april. 26-án. Letevén 1841-ben az ügyvédi vizsgát *(lásd XXXII. oklev.)*, 1840—44-ben Gömör megye tiszti ügyésze, és azon megyének a közügyekben elénk részt vett táblabirája volt, 1844-ben a csetneki réz és vasgyárak igazgatóságát vállalá el; és mint ezen ipar-ág legavatottabb képviselője ismeretes. E téren szerzett gyakorlati kitünő avatottságának *„a magyar vastermelés akadályairól“* stb. írt czikkével jelét adá. Írt *„a stenographiának a magyar nyelvre való alkalmazásáról“* is. Az egyház körében mint a tiszai evang. supenrintendentia jegyzője, és mint a gömör megyei esperesség felügyelője müködik. Lakhelye Csetnek. Nejétől Madarász Paulinától gyermekei Barna, Andor, Gáspár, Piroska, Erzsébét és Aranka.

3. Márton szül. Dobsinán 1823. april. 1-én. Elvégezvén

a jogi pályát és törvényes gyakorlatot, szülőföldén Dobsinán a város pénztárnoki hivatalát viseli, és egyszersmind a bányaművelés téren is erélyesen működik. Nejétől Nikl Karolinatól gyermekei Manó, Anna, Gida, Margit, Ilona, és Kati születtek.

4. Boldizsár sz. Dobsinán 1827. jun. 9-én. Kezdetben a jogi pályán haladt, és mint ilyen 1846/7 ben Árva megyében esküdtséget viselt. 1848/9-ben mint honvéd szolgált, következőleg 1850-ben mint a Don-Miguel 39. sz. gyalog-ezredbe besorozott közlegény katonáskodott. Innen történt kiváltása után Gömör megyében a masznikói papirgyár igazgatójává választatott, hol jelenleg is működik. 1861 ben nőül vette Ochtinai Márton Erzsébetet.

5. Ábrahám szül. Dobsinán 1830. jan. 16-án. Iskolai pályája közben 1848-ban a honvéd seregbe lépett mint tüzér, onnan mint komáromi capitulans haza térvén, a bécsi egyetemnél az orvosi tanúlmányokra adta magát, és tanfolyamát bevégezvén, 1856. maj. 6-án orvos tudori, (*l. XXXVII. oklev.*) 1857. mart. 5-én szülész-mesteri, 1857. april. 20-án hasonszenvi r. tagsági, és azon évi május 4-én sebész tudori okleveleket nyert. Kezdetben gróf Ugarténak, majd gr. Zichy nep. Jánosnak r. házi orvosa lett. 1861. év elején Pozsonyban telepedett le, s itt a polgárság képviselői által az octob. 12-én tartott közgyülésen a szegények tiszt. orvosáúl választott, azonban még azon évben Pestre tette át lakását, hol ez időtől fogva mint nyilványos jó hirben álló gyakorló orvos működik, s egyszersmind a testgyakorlatok terén is buzgólkodva, a torna-egyletnek egyik fő alakitója lőn. Az irodalom terén pedig az orvosi szakban irt jeles értekezéseivel tünteté ki magát. [1]) A m. orvosok és term. búvárok 1863-ban Pesten t. gyülésén Vivenot párolgási mérőjét ismerteté.

6. Bertalan szül. Dobsinán 1832. febr. 18-án. Tanulmányait 1855—1859-ben a bécsi műegyetemen végezvén, 1862. óta Gömör megyében a mérnöki pályát gyakorolja.

7. László szül. Dobsinán 1836. jul. 22-én. A bányászatra advián magát. 1855—59-ben a selmeczi bányaacademiai folyamot bevégzé, és 1860-ban már a salgó-tarjáni kőszénbánya felügyelőségét

[1]) Sitzungsberichte der kais. Akademie der Wissens. 1856. XX. Bd. 3. s- Medizinische Wochenschrift. 1855. und. 1857. Jg. — Zeitschrift des öst. homer opathischen Vereins 1857. — Zeischrift. f. homeopatische Klinik. 1859. Janua. u. maj. Heft. 1860. jul. sept. u. nov. H. 1862. jan. 1863. januar u. Febr. — Verhandlungen des Vereins für Naturkunde zu Pressburg. 1859. 1860. — Homeopathische Vierteljahrschrift 1861. — Orvosi hetilap 1852. 37. és 39. sz.

vállalá el. 1862-ben Dobsinán az érczbánya igazgatójává választatott. Azonhan 1864. ang. 24-én kora ifjuságában meghalt, és ott az evang. temetőben eltemettetett.

Lipót szül. Liptó megyében Nádasfalván 1778-ban. Katonai pályára szentelvén életét, 1800-ban kora 23. évében a főhzg Ferdinánd gyalog ezredben kapitánynyá neveztetett. Az 1806. évi hadjáratban kapott súlyos sérvei következtében nyugalomba lépett, és sok ideig Bécsben lakott, hol számos nagyúri családokkal volt összeköttetésben. Utolsó éveit Dobsinán tölté. Meghalt Rosnyón 1832. febr. 3-án, és ott temettetett.

István (Jánosnak Fejes Máriától fia) szül. 1777-ben. Korának nevezetes jogtudósa és Gömör megyei táblabiró. A kishonti evang. esperesség buzgó felügyelője volt, és a rima-szombati evang. egyház és paplaknak felépítésénél egyik bőkezűbb adakozó. A rima-brezói vastermelő társaság igazgatóságának tevékeny tagja. Meghalt Ráhón 1859. dec. 8-án és ott temettetett. Nejétől komlós-keresztesi Fejérváry Zsuzsannától gyermekei közül VI. Gáspár és Frigyes korán elhaltak; leányai Júlia Both Tamásné Asgúthon, Anna Okolicsányi Dénesné Rima-Bányán, Teréz Kerepessy Jenőné Csetneken.

Gusztáv (Adolf) a híres magyar bölcsész, szül. Csetneken 1793. april. 9-én. Az iskolai pályát, névszerint az alsóbb osztályokat Miskolczon és Mező-Berényben, a philosophiát Pesten, a jogot pedig Késmárkon végezte. Törvényes gyakorlaton Rozsnyón az akkori híres Cházár András jogtudósnál volt. Kiütvén az 1812. évi franczia-orosz háború, 1813-ban kadét lett a 33-ik, akkor Colloredo-Mansfeld ezredben, pár hét mulva zászlótartó, és három holnap eltelte után már hadnagy báró Máriássy 37-ik sz. ezredében. Mint zászlartó az 1814-ki táborozáskor Francziaországban s nevezetesen a maconi, villefranchei, lyoni és romansi ütközetekben vett részt. A táborozás után nehezebb lévén az előléptetés, tizenhárom és fél évig hadnagy maradt, míg utóbb főhadnagyságra és kapitányságra soron kivül neveztetett ki. Hadnagy korában Máriássy András báró tábornok által tulajdonosi és osztály segéddé neveztetett ki. Már mint kadét az irodalommal is foglalkozott. Előadási tehetségét előbb német nyelven gyakorolta, de e nyelven írt munkái kéziratban maradtak. Első magyar irodalmi kisérlete az 1826. évi Tud. Gyüjteményben jelent meg *„bajnoki harcz* Takács Éva ügyében az asszonyi nem érdemei s jussaiért“; követték ezt az 1827. évi Tudományos Gyüjt. VII. kötetében *„a litteraturai kritikus folyóiratokról“* az 1828. évi Koszorúban jött vigjátéka „Babelünkből egy jelenet.“ Önálló munkája: *„Magyarország földleirása.“* A Muzárionban áll tőle 1829.

évből: *Hit, remény és szeretet;* az 1837. évi aurorában: „*Pálykép*“, a Tudománytárban: „*Napoleon mint iró*“; számos és igen jeles philosophiai, nevelési, országtudományi, s szépirodalmi értekezések, és talpra esett, érdekes birálatok az Athenaeumban, és a Figyelmezőben, *Beszállásolás* czímü vigjáték az Árvízkönyvben. Ezen és ilyenek folytán már 1832. martius 9-én, midőn még Lembergben mint főhadnagy állomásozott, a magyar tudós társaság honi levelezői sorába választá. (*Lásd XXIV. oklevél*) Ez által még inkább a tudományos irodalomra ösztönöztetvén, egészen ennek szentelé idejét, és 1836-ban magát főkapitányi ranggal nyugalmaztatá, lakását előbb Rozsnyóra, majd Miskolczra, és végre állandóan Budapestre tévén át. Egészen a tudományoknak és főleg a bölcsészetnek adván át magát, 1839-ben jelent meg e nemben nagyobb müve „*Propylaeumok a magyar Philosophiához*“ Budán 1839. E munkája esemény volt; és ezért a m. tud. akadémia nov.23-án plilosophiai osztályának vidéki rendes tagjává választotta (*Lásd XXXI. oklevél*) Székét „*a magyar philosophiának föelvei és jelleme*“ czimü jeles értekezéssel foglalta el; és ugyan csak az akademiában emlékbeszédet tartott Tanárki S. r. tag fölött.[1]) Munkássága ezentúl a bölcsészeti tanulmányokon kívül kiterjedt a mezei gazdaság tudományára is. Dolgozatai és önálló müvei ezután következők: *a müvészet kútforrásai, elemei, kellékei s viszonyairól az élethez.* Megjelent tőle „*A szenvedelmes dinnyész*“ Miskolczon. „*Útmutatás az okszerü dohány termesztésre*“ Budán, ez utóbbi koszorúzott népszerü értekezés. A *Mezei Gazda* folyóiratot jeles értekezésekkel gazdagította. Egyik életirója szerint a politikai journalistikában, mint közvetítő vett részt a conservativ és radikálpártok között, és a Jelenkorba iktatta czikkeit. A forradalom után dolgozó társa volt az Uj M. Muzeumnak, a Gazdasági Lapoknak, és közölt időnként polit. és bölcsészeti értekezéseket a Pesti Naplóban is. 1856-ban adta ki a „*magyar Parthenon alapjait.*“ 1857-ben „*az egyezményes elv alkalmazásáról a philosophia tanaira.*“ Közbe jött halála miatt kéziratban maradt: „*a philosophiai tanok elveinek az önmüvelésre való alkalmazása*“ czimü dolgozata.[2]) Meghalt Pesten a gazdasági Köztelken 1858. jun. 7-én, és eltemettetet ott a katonai, most a polgárival egyesült Kerepesi-féle temetőben, hol sírja fölé a magyar tud. akadémia, az országos gazda-

[1]) M. akadémiai Évkönyv V. köt.

[2]) Ujabb ismeretek tára VI. 307. Magyar Írók Életrajz gyüj. I. 564. és M. Tud. Akademiai Almanach 1863. évre 292. lap. stb. A „*Croquis aus Ungarn*“ a 158. lapon ezt írta róla: Ein heller philosophischer Kopf, grosser Feind Hegels und der deutschen Philosophie überhaupt.

sági egyesület tagjai s társai a rokonság hozzájárultával díszes síremléket állítottak 1863-bau. Ugyan ez év mart. 30-án arczképét a m. tud. akadémia végzés folytán teremébe helyezteté. A magyar mívelt közönség itélete róla abban központosult, mely szerint Szontagh Gusztáv azon kedélyes és elmés irók közé tartozott, a kik nem csak írtak a bölcselemről, hanem szilárd, komoly s jellemteljes éltökkel megmutatták, miként kelljen a valódi bölcsnek élnie. Síremlékét a következő felirat diszíti:

SZONTAGH GUSZTÁV
CS. KIR. KAPITÁNY
A MAGYAR AKADEMIA
BÖLCSÉSZETI OSZTÁLYÁNAK TAGJA.

SZÜLETETT 1793. APRIL. 9-KÉN,
MEGHALT 1858. JUNIUS 7-ÉN.

„Karddal s tollával nemesen szolgálta hazáját,
Hű mint hős, mint bölcs mély eszű, tiszta szivű.
A kardot letevé, de a tollal harczola végig,
Jobbjából a halál míg maga vette ki azt."

Ádám-Tadé szül. Csetneken 1794. nov. 2-án. Kezdetben Gömör vármegyénél viselt hívatalt, 1819-től a ratkói, 1823—1827-ben a serki járás szolgabirája volt. Utóbb gróf Steinlein özvegyénél jószágigazgató volt. Meghalt 1830-ban Szászdon Hont megyében. Nejétől Ábrahámy Józéfától két gyermeke maradt: Hermina Czerva Sándorné, és fia Albert.

Albert 1823-ban született. Az ügyvédi vizsga letétele után Gömör megye jegyzője, 1845-ben al-, 1848—50-ben főszolgabirája. Ezután visszavonúlt magányába, de 1861-ben ismét azon megye főjegyzőjévé választatott. Jelenleg a sajó-gömöri nemzeti iskola felügyelősségét viseli. Lakhelye Királyi helység Gömörben. Nejétől Torma Annától gyermekei a táblán láthatók.

E nevezetes ágból megemlítendő még a XVII. századbeli vallási üldözések korából az eszélyes és buzgó nő Szontagh Erzsébet I. Gáspárnak Zabler Dorától 1671-ben született leánya. Nagyatyjának Pálnak, úgy Róth, Czimmermann, Czauner, Absolon stb. sógorainak kínoztatásait többnyire tulajdon tapasztalásából tudván, elhatárzá magát rokonai további megvédése végett a vérontó Caraffát megkérlelni, e czélra

módos szülöitöl tíz ezer ftot eszközölvén ki, [1]) azt 1687-ben aug. hóban maga személyesen mintegy vérváltságul kézbesité a vérontó tábornagynak, melynek következtében a Szontagh család egész rokonsága és ezzel Árva, Liptó megyék egy nagy része megmenekült az eperjesi kegyetlen kinoztatástól. Első férje Kubinyi Gáspár Liptó-Nagy-Olasziban, a második Okolicsányi József Árva megyei alispány Mokrágyon, kik a nejök által lefizetett váltságdíj folytán nem kevéssé hatottak oda, hogy a nevezett megyebeli evangelikusok Caraffa kegyetlénségeit kikerülték. Végre Árvában a pestis dühöngésekor pénz kölcsönzéssel segíté a szenvedőket.

Következik e vonalon ifjabb Pál ága.

IV. tábla.

I. Pál vonalán Gáspár fiától III. Páltól az igló-sáros-nógrádi-ág.

Gáspár, *ki a III. táblán.*
sz. 1649. † 1711.
(Zabler Dora)

- III. Pál, *ki a III. táblán.* sz. 1673. † 1726. gyógyszerész és birtokos (1. Aisdorffer Anna M. 2. Klesch A. Zsuzsanna)
- II. Gáspár stb. az igló-dobsinai-ág törzse *a III. táb.*

III. Pál gyermekei:

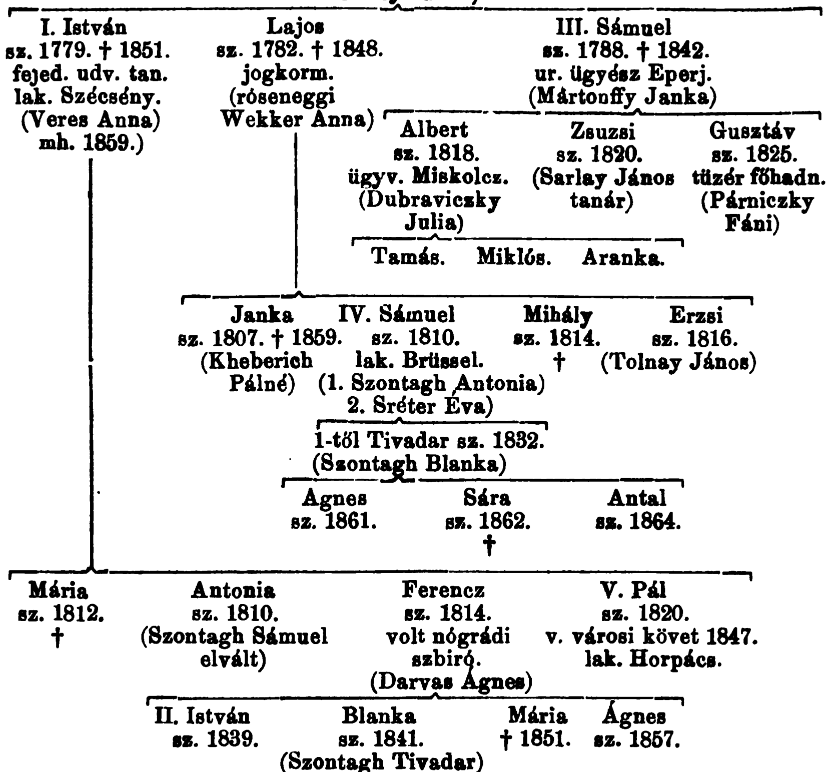
- Dora pestisben †
- Erzse (Jóhny Tóbiás)
- Róza (1. báró de Bois de Valler katonatiszt) 2. Braumüller katonatiszt)
- I. Sámuel sz. 1704. † 1765. orvos doctor Eperjesen (Halliganz Anna-Róza)
- IV. Pál jesuita.
- Anna-M. (Schober Márton)
- 2-t. János-Lajos (Beer Zsuzsi)
- János-Gáspár (b. Splényi Karolina)

I. Sámuel gyermekei:

- M. Erzse (Ganczaugh Pál)
- Zsuzsa (Rauentz Frigyes)
- Éva-Róza (Tomáry Márt.)
- II. Sámuel sz. 1736. † 1822. Superintend.
- Mihály sz. 1738 † 1822. Jogkormányzó (1. Okolicsányi A. Mária 2. Gedey Janka)
- Anna-Mária (Weiserné Rosnyón)

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Magazin für Geschihte, Statistik und Staatsrecht der oest. Monarchie. Götting. 1808. II. 27. — Budapesti szemle. XLVI. és XLVII. füz. 464. és Nagy Iván, Magyarország Családai VI. köt. 491. VIII. köt. 209.

Ez ág törzse III. vagy ifjabb Pál, I. Gáspárnak Zabler Dorottyától 1673-ban született fia. Igló városában mint bányatulajdonos, Bártfa és Eperjes városában mint gyógyszerész és földbirtokos ismeretes. Meghalt Eperjesen 1726. majus 28-án. Kétszer nősült, első neje ns. Aisdorfer Anna-Máría, a második Klesch Anna-Zsuzsanna volt. Az elsőtől születtek gyermekei: 1. Dora, mh. pestisben, 2. Erzse jamniki Jóhny Tóbiásné, 3. Róza előbb báró de Bois de Valler, utóbb Braunmüller katonatisztek neje, 4. I. Sámuel, kiről alább, 5. IV. Pál jesuita, 6. Anna-Mária Schober Mártonné; a második házasságból: 7. János-Lajos Beer Zsuzsi férje, és 8. János-Gáspár, báró Splényi Karolina férje, kiknek részére atyjok 1723. oct. 27-én kelt végrendeletében tetemes vagyont hagyott.

I. Sámuel szül. 1704. A német egyetemeken tanúlt 1727—31-

ben, ez utóbbi évben a Hallei egyetem előtt orvosi tudorságra emeltetett, (*lásd XIII. oklevél*) és „D e M e t a s t a s i M o r b o r u m“ (nyomt. Halle 1731.) értekezett. Írt „*De sede morborum*“ is. Halae 1731. in 4-to. Mint Eperjes városa fő orvosa 34 évig szerencsés eredménynyel működött. Meghalt ott 1765-ben és ugyan ott april. 21-én eltemettetett. Nejétől nemes Halliganez Rózától négy leánya és két fia II. S á m u e l és M i h á l y maradtak.

II. S á m u e l Eperjesen szül. 1736. febr. 26-án. Miután Eperjesen és végre Pozsonyban iskoláit bevégzé, 1760-ban a kormánytól kiadott útlevél mellett előbb az altdorfi, utóbb a jenai egyetemeken a hittan rendes hallgatója lett. Ezután a göttingeni egyetem látogatásától a kormány visszahívó rendelete folytán elüttetvén, haza tért, és a szakmájához tartozó nevelési téren báró Podmaniczky László és József vezetője lőn 14 éven át a hazai és német fő iskolákban. 1776-ban a kassai evang. német egyházközség lelkészeül hívatott meg, és miután időközben még is a Göttingeni egyetem előadásait hallgatá, onnan vissza térvén és dec. 16-án felszenteltetvén, advent 4. vasárnapján Kassán hivatalába beiktattatott. Itt működött 1806-ig, midőn e hivataláról leköszönt. Időközben 1791-ben a pesti zsinatnak egyik kitűnő tagja volt. Végre 1807-ben S u p e r i n t e n d e n s-nek választatott, és april. 27-én beiktattatott. [1]) 1817-ben a göttingeni egyetem hittani tudori oklevéllel tisztelte meg. (*Lásd XVIII. oklev.*) Meghalt 1822. jul. 7-én, kora 86 évében Eperjesen, és ott az általa alapított sírboltba eltemettetett.[2]) Összes vagyonát az evang. egyház anyagi felsegéllésére fordítá. Ő szerzé azon telkét, melyen 1804. máj. 8-án a kassai ev. egyház alapja megvettetett; tőle ered a tiszai evang. egyházkerület pénztára, tőle az elemi tanitók és ezek özvegyei gyámalapja, valamint a szerencsétlen és szűkölködő egyházak segedelmi tőkéje is. Ő alapítá ama 60 pftnyi ösztöndíjt, mely a német egyetemeken hittanhallgató magyar ifjak egyikének szánva van. A fancsali ev. egyházat orgonával látta el. És ezeken kivül még más 13,000 forintra menő ke-

---

[1]) „Sermones occasione electionis et inaugurationis Reverendissimi Dni Samuelis Szontagh Districtus Tibiscani A. Evangelicorum Superintendentis.“ Eperjesini 1807. — Amici Cassovienses viro Dei Reverendissimo etc. Samueli Szontagh etc. gratulabundi erexerunt. Cassoviae 1808.—És Oratio impedimenta salutis Evangelicorum in Hungaria sincere recensens. Auctore Joan. Fejes.

[2]) Leichen- und Gedächtnissreden bei Gelegenheit der feyerlichen Beerdigung S. H. W. H. S. Samuel von Szontagh. Kaschau 1822. — És Der Kirchhof zu Eperjes 1823. von M. Droppa.

gyes alapítványok is tőle származnak. Dolgozatai közül szószéki beszédein kivül említést érdemel. „Occasionalia Chronostica és Epigrammata“ czímű kéziratának egy kötete. Testvére

Mihály szül. Eperjesen 1738. aug. 4-én. Jelesül bevégzett jogi folyam és ügyvédi vizsga után 1765-ben gr. Amade Thadé r. ügyésze, majd hamar herczeg Eszterházy Miklósnak előbb a véglesi, utóbb a bujáki uradalmában r. ügyésze, végre a herczeg uradalmai jog-igazgatója, és midőn hzg Eszterházy Miklós az Edelstetteni uradalom megvétele által a német birodalom fejedelmi herczegeinek sorába lépett, ennek udvari tanácsossává neveztetett ki. Az 1790. évi országgyűlésen mint b. Calisch János képviselője vett részt, 1792. és a köv. években a budapesti evang. egyházközség felügyelőségét viselvén, az 1811. évi egyetemes ev. gyűlésen 500 ftal járult az evang. iskola segedelmi alapjához. Nógrád megyében szép birtokokat szerzett, melyeket utódai jelenleg is birnak. Meghalt 1822-ben. Első neje Okolicsányi Anna Mária, a második Mesko János özvegye gedei Gedey Janka volt. Az elsőtől maradt csak három fia: István, Lajos és III. Sámuel. [1])

István szül. 1779. febr. 3-án. A törvényes pályát dicsérettel végezvén, előbb hzg Eszterházy r. ügyésze, majd gróf Forgách József és hzg Koháry Ferencz uradalmaik igazgatója, több megye táblabirája, végre pedig Szász-Coburg Góthai Ferdinánd fejedelmi hzg magyarországi uradalmainak főigazgatója lett és 1827. febr. 1-én Szász Coburggóthai Ernő fejedelmi hzg által udvari tanácsosúl neveztetett ki. *(Lásd XXII. oklev.)* 1828. nov. 9-én a fejedelmi ház által nyugalmazva lőn, de azon megkülömböztető megtiszteltetéssel, miszerint a m. urodalmak úriszéki elnökségét a fejed. hzg részéről továbbá is ő vigye. Páratlan eszélye és erélyessége úgy a megyei életben, mint főleg pedig azon kivül is az ország minden hatóságainál és intézeténél jótevő és hatályos befolyással birt. Örökségét maga is szerzeményekkel gyarapítá. Meghalt 1851. sept. 11-én lakhelyén Szécsényben és 15-én a családi sírboltba Szirákon eltemettetett; hová őt özvegye Veres Anna 1859 majus 4-én követte. Gyermekei következők:

1. Mária sz. 1812-ben. Meghalt hajadonan.

2. Antonia szül. 1810-ben, unoka testvérének Szontagh Sámuelnak első elvált neje, Sz. Tivadarnak édes anyja.

---

[1]) Kik Szepes megyétől 1823-ban, Nógrád megyétől 1836. jul. 15-én 1088 sz. a. kaptak nemesi bizonyítványt etc. *(Lásd XIX. és XXIX. oklevél.)*

3. Ferencz sz. 1814-ben febr. 27-én. Az ügyvédi vizsga letétele után 1836—1842. Nógrád megye alszolgabirája, 1849 ben egy ideig főszolgabiró volt. Szép birtoka kezelésében, melyre nézve még ifju korában 1834/5-ben a magyar-óvári gazdászati intézetben készült, mint kitünő gazda ismeretes. Lak Lapujtőn. Nejétől nagyréti Darvas Ágnestól egy fia István és két leánya Blanka (kétszeresen unokatestvérének Szontagh Tivadarnak 1860-tól neje) és Ágnes él, mint a táblán láthatni.

4. Pál szül. 1820. sept. 11-én. Jelesen végzett ügyvédi vizsgája után kora ifjuságában 1842-ben Nógrád megye szolgabirája 1847-ig, a midőn le mondván, mint Libetbánya sz. kir. város követe vett részt az utolsó pozsonyi országgyülésen. 1848-ban Bécsben a magyar külügy-ministeriumnál fogalmazó, utóbb Bem tábornoknak Bécsből kimenekülése előmozdításával vádoltatván, két évi vasra elitélt várfogoly Csehországban, honnan azonban 1850. jul. 27-én kelt császári kibocsátvány mellett megszabadulván, nem sokára birtokára Horpácsra telepedett. A politikai pályára alapos és kiterjedt készültségének, valamint előbb a polgári és egyszersmind az irodalmi téren, ugy jelenleg a viszonyok jelen állásában főleg az evang. egyházi egyetemes gyülésen és azon kivül is fényes jelét advány, átalában mint a hazai intézeteknek anyagilag is (a m. akademiára, a Kisfaludy-társaságra, Irói segélyegyletre, Gazdasági egyesületre tett alapítványok tanusága mellett) hő pártolója ismeretes. Mint egyházának buzgó híve, az Agárd evang. egyházközség felügyelőségét viseli.

Lajos (Mihálynak második fia) szül. 1782. febr. 8-án. A jogi pályát, és egyszersmind az idolsburgi gazdasági intézet tanfolyamát is vizsgatétellel bevégezvén, előbb hzg Eszterházy urodalmi igazgatóságánál titoknok, majd 1806-ban ugyan ott uradalmi igazgató, 1818-ban gr. Erdődy József urodalmi és jogigazgatója és több megye táblabirája volt, átalános tiszteletet aratva mindenütt. Meghalt Eperjesen 1848. nov. 14-én, és ott a családi sirboltba eltemettetett. Mint az egyház ügyének buzgó előmozdítója, Trencsin megyei Kohanóczi birtokán az egyház felügyelőségét is vitte, és ott a lelkész fizetését 400 ft. alapítványával gyarapítá. Nejétől roseneggi Wecker Annától a táblán látható négy gyermeke közöl fia

IV. Sámuel szül. 1810. maj. 29-én Zólyom megyében Nagy-Szalatnyán. 1831-ben ügyvédi vizsgát tévén, nógrádi megyei Kis-Szalatnyai pusztai birtokára telepedett, és 1842-ben Nógrád megye fő úti igazgatójává választatott, az maradván 1843-ig. — 1848 ban az eper-

jesi nemzeti őrség parancsnokának segéde, majd honvéd kapitány, utóbb a nagyváradi forr. vésztörvényszék közbirája, végre a 13. huszár ezred őrnagya, és kormányzói hadiosztályi titkára. A fegyver letétel után Aradon várfogoly, a cs. hadi törvényszék elé állíttatott, azonban 1849. nov. onnan kiszabadúlt, de 1850. jan. 1-én ismét a pesti cs. k. hadi törvényszék elé idéztetvén, mint meg nem jelenő, halálítéletben marasztaltatott. Ő az alatt, mint külföldre menekült, végre Brüsselbe telepedett. 1862. aug. 31-én Pesten megjelenvén, maga bejelentése után ismét letartóztatott, azonban nov. 17-én megkegyelmezés mellett kiszabadult. Mint a Richeféle bankárház ügynöke jelenleg a Vág völgyi vasút érdekében müködik. Első, elvált nejétől Szontagh Antoniától fia Tivadar (szül. 1832. jul. 1.) Iskolái végeztével a m. óvári intézetben a gazd. tanfolyamot is bevégezve, jelenleg mint nős, gazdasággal foglalkozik; gyermekei a táblán állanak. IV. Sámuelnek második neje szandai Sréter Éva özvegy Dubraviczkyné, kitől gyermekei nincsenek.

III. Sámuel (Mihálynak harmadik fia) szül. 1788. febr. 15-én. Mint okleveles ügyvéd gr. Forgách József s mások r. ügyésze volt 33 év során. Az országgyülésen mint gr. Zichy és b. Lusénszky képviselője vett részt. A felső m. országi bányászati társulat r. tagja, s Eperjes és Kassa sz. k. városoknál ez ügyben képviselője, a felső kemenczei és ránki evang. egyházak felügyelője s több megye táblabirája volt. Meghalt rozgonyi birtokán 1842. april. 6-án, eltemettetett Eperjesen a családi sirboltban. Nejétől Mártonffy Jankától gyermekei: Albert, Zsuzsi Sarlay János szarvasi ev. tanár neje, és Gusztáv maradtak. Ezek közül:

Albert szül. 1818. nov. 7-én. Okleveles ügyvéd, 1841—46-ban hzg Eszterházy urod. gtiszt. 1847—1855. az ozdi vasgyár pénztárnoka, 1860/1-ben Borsod vármegye aljegyzője volt. Jelenleg lak. Miskolczon. Nejétől Dubraviczky Juliannától gyermekei a táblán láthatók.

Gusztáv szül. 1825-ben. A katonai pályáról mint a 7. sz. tüzérezredben hadnagy vissza vonúlt. 1863-ban nőül vette Tótgyörkről Párniczky Francziskát.

V. tábla.

II. Lajos vonalán fiaitól Jánostól az igló-árvai ág, III. Lajostól a rozsnyói, Jakabtól a tornai ágakkal.

II. Lajos, *ki az I. táblán.*
senator Iglón
1659. ujított czímer-levél szerzője
(1. Richter Róza
2. Horváth Judit)

I. János sz. 1650. XIII. szepesi v. Praetor (Fink Zsuzsi Kata Lőcséről)
Mátyás sz. 1652. Iglón.
Margit (Groch János Kesmárkról)
Rozina (1.Neumann Jakab 2.Szendy Gábor)
III. Lajos sz.1654. Gömöri tbiró (N. Mária)
Judit (1.Modory Kéler Ján. 2. Tóth Szabados Márt.)
Erzse (Günther Samu)
2-t. Jakab sz. 1675. Iglón (Ujházy Zsuzsi)

r o z s n y ó i - á g. (III. Lajos gyermekei)

Zsuzsi (Szentmiklóssy Godof. Primóczon)
György sz. 1700. Iglón.
János sz.1679.
Márton sz.1690.Iglón lak. Késmárk

György gyermekei:
György 1789.
János (Szolkovics Erzse)

János gyermekei:
János.
Anna-Mária.

Márton gyermeke:
Márton 1746. passaui tanár.

t o r n a i - á g. (Jakab gyermekei)

János sz. 1692. Rozsyón.
Luidgard sz. 1695. Rosnyón.

I. János gyermekei:

Kata 1702—1749 Gánóczon s Ábrahámfalván (Venkóczy Dán.
Judit (Graub Márton)
II. János sz. 1697. Iglón † 1750. Késmárk. (Spóner Ágnes)
Sámuel Rozsnyón
Zakariás Darmstadtban.

Sámuel gyermeke:
János-György 1763. Iglón.

II. János gyermekei:
Janka-Zsuzsi (Mauks N.)
Rozina (Fischer N.)
III. János sz. 1724. Késmárk. (Szontagh A.Mária Sz. Szombatból)

III. János gyermekei:
I. Sámuel sz. 1751. † 1815. (Grodkovszky Éva)
Anna-Mária (Marczy János)

I. Sámuel gyermekei:
Erzse 1807. (PaleschJán.Mih. Beszterczén)
Anna-Mária 1808—1825. (Máriássy Zsigm.)
II. Sámuel sz. 1782. † 1847. Zaszkálon (Belányi Ilona)
IV. Lajos †
Zsófia 1720. (Menk N. Sáros-Szebenben)

Folyt. a köv. lapon.

II. Sámuel, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1782. † 1847.
Zaszkálon.
(Belányi Ilona)

III. Sámuel sz. 1806. † 1855. Oláhországban (Burgh Erzse)

Geiza sz. 1841. akad. festész.

János-Mih. sz. 1807. †

Dániel sz. 1809. kir. tanács ker. t. üln. (Szontagh Penthesilea)

Anna-M. sz. 1810. †

Károly sz. 1812. †

Julia sz. 1814. (fancsali Joob Pál) Csernotán Baranya v.

János sz. 1816. †

Máté sz. 1818. †

Mátyás sz. 1820. mérnök Baranya v. Csobokán (Madarász Hermina)

Pál sz. 1822. Árva v. uti igazg. 1861. (Lilge Zsuzsi)

Zsuzsi sz. 1847.

IV. Sámuel. sz. 1848. Zaszkálon.

Mihály sz. 1823. †

Dániel gyermekei:

Ilona sz. 1839. A.-Kubinban. — Szaniszló sz. 1841. jogász. — Miklós sz. 1843. orvos tan. — Móricz sz. 1845. tűzér. — Livia sz. 1847. — Dónát sz. 1848 — Húgó sz. 1850. — Anna sz. 1855.

Ez ág törzse II. Lajos (I. Lajosnak Zeusig Judittól fia) az 1632. évi czímeres levélben benfoglalt közös szerző. Azonban 1659. nov. 12-én ama czimeres levelet I. Leopold királytól ő újra megerősíteté fiai I. János és III. Lajos neveikre is, (*lásd VI. oklevél)* és így ágának mintegy különfejévé vált. Ezen ujabbi megerősítő cz. levél világosan tartalmazza a családnak *iglói* elönevét, és e ns. levél 1660-ban Liptó, 1667-ben pedig Turócz vármegyében *(lásd a VII. oklevelet)* is kihirdettetett. [1]) II. Lajos a felső m. orsz. bánya mívelők és kereskedőknek korában egyik főbbike volt. [2]) 1669-ban Csetneken is közbirtokosnak olvassuk, [3]) mint ilyen Pál testvére és Tóbiás testvérének leánya Ágnes között osztály kiegyenlítést eszközlött. 1675-ben mint Igló város tanácsnoka szerepelt, és innen

[1]) Liptó várm. 1660. évi Protocol. Sz. György ünnepe utáni 3-dik napon; Confirmationales privilegiales literae SS. Caes. reg. Mattis D. D. nostri Clementissimi Leopoldi regis pro parte nobilis Ludovici jun. Szontagh de Neocomis seu Igló lectae, promulgatae et publicatae nemine contradicente. Turócz megyében 1667. Protocol. XVI. köt. 181. lap. Feria 5. prox. ante Fest b. Georgii Papae publicatae sunt medio nobilis Joannis Ruttkay literae privilegiales SS. Caes. reg. Mattis Dni nri Clementissimi egregio Ludovico Zontagh benigne elargitae.

[2]) Az 1659. évi nemes levél mondja: consideratis Ludovici junioris Szontagh de dicto Igló ect. quae ipsi ect. pro locorum et temporum varietate praeprimis vero ad cameras nostras montanas et in promotione commercii fideliter exhibuerunt etc.

[3]) Gömör megyei Protoc. 1669. évi 486. lap.

„Senator" melléknév ragadt rá és családjára. [1]) Első neje ns. Richter Róza, kitől négy leánya és három fia I. János, Mátyás és III. Lajos maradtak, második nejétől Horváth Juliától lett fia Jakab.

I. János sz. Iglón 1650. sz. háromság 15. vásárnapja után szerdán. Iskolái befejeztével az Iglói határban neki osztályképen jutott ősi bányabirtokok mivelését vette át. Ekkor a Szontagh család bánya és ércz-termelési telepei Kis-Veszverés, Dernő, Hosszúrét, Csetnek és Dobsina Gömör és Szepes megye területeire terjedtek. Szerencsés vállalatai és a szepesi szász nép előtt tanusított közügyi buzgalmánál fogva a XIII. szepesi városoknak is helyettes főnöke (Praetor) lett. Nejétől Lőcséről nemes Finck Zsuzsa Katától három fia maradt: Sámuel, ki Rozsnyóra, Zakariás, ki Darmstadtba telepedett, és II. János, ki honn maradt, és két leánya Kata és Judit, mint a táblán láthatók. Testvére

III. Lajos szül. Iglón 1654. (Dnica Exaudi). Őt 1722-ben Gömör megye táblabirájának olvassuk. [2]) Nejétől N. Máriától gyermekei Zsuzsanna, György, János és Márton Iglón születtek, és a rozsnyói ágat alapíták. Ezek közűl nevezett Mártonnak fia II. Márton, ki 1746-ban a jenai egyetemen tanúlt, [3]) Passauba tanárnak meghívatván, ott maradt; utódai, valamint nagy bátyjának Zakariásnak, ki Darmstadtba telepedett, ismeretlenek. I. Mártonnak testvére György nemzé Györgyöt, ki 1739-ben Jenában tanúlt. [4])

Jakab (II. Lajosnak Horváth Judittól fia) szül. Iglón 1675. jul. 25-én. Nejével Ujházy Zsuzsannával két fiat nemzett: Jánost szül. 1692. oct. 23. és Luidgardot szül. 1695. jul. 6-án, kik a tornai ágat képezik.

II. János (I. Jánosnak Finck Zsuzsitól fia) szül. 1697. oct. 19-én Iglón. Festőségre adván magát, 1712-ben Késmárkon, 1719-ben Rozsnyón, utóbb halaláig 1750. aug. 15-ig Késmárkon lakott. Neje volt Ágnes, Spóner Bazil leánya, ez utóbbinak és általa Késmárki utódainak kezébe jutott II. János arczképe, melyen ily körirat olvasható: „*Grosus D. Joannes Szontagh de Igló natus anno 1697. die 19. octob. Igloviae, delegatus antistes rei evangelicae inter Saxones scepusiacos*", miből az evang. vallás iránti lelkészszerű buzgalmára következtethetni.

[1]) Szepesi káptalan 1643. évről protocol. pag. 104. — Gömör várm jegyzőkönyv 1669. évi 486. lap. és 1686. évi 73. lap.

[2]) Gömör várm. jegyzőkönyv. 1722. évi 273. lap.

[3]) Haan, Jena Hungarica pag. 62.

[4]) Ugyan ott 59.

A táblán látható két leánya Janka és Rozina Fischer Mihályné [1]) maradt és egy fia

III. János, ki Késmárkon szül. 1724. dec. 15-én. Atyja iparágának folytatója 1770-ig Késmárkon [2]) utóbb Sz. Szombathelyen. [3]) Midőn 1764-ben a tized megtagadása végett a felsőbbi helyről inditott nyomozás folyt, sokat szenvedett azon okból, mert ő egy ótalmi levéllel birt gróf Brühl Henriktől a szepesi kerület akkori főkapitányától, ki az evang. vallásuaktól szedett papi tizednek nem volt barátja. Megtiszteltetései közé tartozott, hogy a szepesi lándzsás csapat vezetője volt. 1748. febr. 26-án nőül vette Szepes Szombatból Szontagh Anna-Máriát, kitől egy leánya, és egy fia I. Sámuel maradt.

I. Sámuel szül. Késmárkon 1751. jul. 29-én. Atyjának ipar vállalatában utóda, egyszermind Szepes megyei Tóthfalu, Krig és Dravecz helységben közbirtokos. 1780—1799. Szepes-Szombathelyen, [4]) utóbb Késmárkon és Tóthfaluban székelt. Meghalt Eperjesen 1815. nov. 10-én. Nejétől ns. Grodkovszky Éva-Rozinától a táblán álló három leánya Erzébet 1807-től Palesch János Mihályné Besztercze-Bányán, Mária 1808-tól márkusfalvi Máriássy Zsigmondné Abauj megyében Dobszán, és Zsófia 1820-tól Menek Jánosné Kis-Szebenben, és két fia: a korán elhalt IV. Lajos és II. Sámuel maradtak.

II. Sámuel szül. Sz. Szombathelyen 1782. jul. 28-án. Kezdetben gyógyszerész, utóbb festő. (*Lásd XX. okl.*) Árva megyében Zászkal helységben birtokot szerezvén, és 1804. aug. 19-én nőül vévén ns. Belányi Ilonát, oda telepedett, és ott halt meg 1847. april 15-én. Mint köztiszteletben és bizalomban álló férfiú többször a zászkali közbirtokosságnak teljhatalmú igazgatóságát viselte. Nemességét Árva megye előtt 1835. jun. 30-án kihirdetteté. (*Lásd XXVIII. oklev.*) Tizenegy gyermeke közül a többi korán elhúnyván, csak leánya Julia, ki fancsali Jóob Pálhoz ment nőül, és négy fia II. Sámuel, Dániel, Mátyás és Pál élték túl.

III. Sámuel szül. Zászkalon 1806. jan. 20-án. A pesti egyetemnél 1829-ben gyógyszerészi szigorlat után oklevelet nyervén. 1831-ben Oláhországban, előbb Bukurest, utóbb Kalarasba telepedett. Itt

---

[1]) Kesmárk város Házadásvevési jegyzőkönyv 1759. aug. 3-ról.
[2]) Ugyan ott 1770. jun. 28. napról.
[3]) Szepes Szombati Házadásvevési jegyzőkönyv. 1770. jan. 8. 803. lap.
[4]) Ugyan ott Házadásvevési jegyzőkönyv 1790. évi 1035. és 1797. évr. 1085. l.

az orosz hadak által gyógyszertárával együtt Szilisztriába hurczoltatott, és az orosz beteg hadi legénység ápolására szoríttatott. (*Lásd XXVII. oklev.*) 1832-ben onnan megszabadulván, Pitesten telepedett meg, és Bukurestben Burgh Erzsébetet nőül vette. 1840-ben haza térvén Liptó-szent-Miklóson vett gyógyszertárat, itt töltött ideje alatt született fia Geiza 1841. sept. 18-án. 1842-ben visszatért Oláhországba (*lásd XXXIII. és XXXIV. oklev.*) és az Oltmelléki Rimnikben végképen megtelepedett. 1850-ben ott ausztriai cs. k. ügynöknek és Rimnik állomási sztarosztának is kineveztetett. Ott élt haláláig, míg 1855. jan. 9-én az ott dühöngött forróláz áldozata lett. Eltemettetett a helybeli temetőben. Fia a bécsi cs. festész Akademián tanúl.

Dániel szül. Zászkalon 1809. jan. 3-án. Az elemí és gymnasiumi tanfolyamot Sajó-Gömörön, Rosnyón, Késmárkon, Selmeczbányán, a jogi tanfolyamot pedig Sáros-Patakon a hires Kövy alatt 1829-ben bevégezvén, 1830/1-ben Árva megyénél, az eperjesi ker. táblánál, a kir. Kuriánál, és az országgyülésen gyakornokoskodván, 1832. april. 4-én ügyvédi vizsgát tett, (*lásd XXV. oklevél*) és azóta, söt 1830. jul. 31-én már mint Árva megye aljegyzője a hivatalos pályát megkezdve, tiszti-ügyészi, főszolgabirói minőségben 1849-ig Árva megyénél hivataloskodott. 1850—61-ig mint Árva megyei törv. széki közbiró, majd urbéri törvényszéki elnök Trencsinben, majd megye törvényszéki elnök Árva-Liptó-Túróczban. 1861-től pedig a Dunán inneni kir. kerületi itélő tábla közbirája mostanig. 1861. mart. 29-én pedig m. kir. tanácsosi czímmel is feldiszitetett, a kinevezési oklevélben foglalt, *és itt a XXXIX. oklevélben olvasható*, azon különös érdemeinél fogva, melyek szerint az 1831. évben Árvában uralgott cholera idejében rendkivüli buzgó áldozatokat tett, 1847-ben ugyan ott az éhség dúlásákor az általa létesített Bori nevü ingovány lecsapolása által az inségeseknek keresetmódot nyitott, az 1849. évi hadjáratkor az A.-Kubinba szállított sebesültek részére az emberiség érdekében a magáéból ingyen minden jutalom nélkül korházi belső felszerelésre és ápolásra szükségelt tetemes szereket kiállított. — A szerénység határai közt tán felemlítheti itt ezek irója magáról azon buzgó igyekezetét is, melyet Árva megyében a Csaplovicsféle közkönyvtárhoz általa tervezett tudományos társulat létesítése iránt kifejtett, és mely társulat az ő elnöksége alatt virágzó gyarapodásra emelkedett, miután ő tervezte és hozta össze 1857-ben az úgynevezett Csaplovics közkönyvtári tudományos társulatot Árva megyében. Ennek czélja a 60,000 kötetnyi könyvtárt a társulat költségen fentartani, azt szapori -

tani, kellő használatát életbe hozni, a társulat közvetlen működése által a tudomány, művészet és nemzetiség iránt e helyütt is lehető nagyobb buzgalmat felkölteni, ez utóbbit évenkint kétszer tartandó nagy ülésekben honi régészet, történelem, természettan és egyéb tudományok köréből (kivévén a vallás és államtant) vett tárgyak fölött értekezések felolvasása által emelni. [1]) Az ez által eléidézett tényleges lendület a m. tud. akadémia által kellő figyelemre méltattatván, 1858. hozott végzésével az árvai Csaplovics könyvtárt, mint a társulat gyúpontját az akadémia az általa eszközlött nyomtatványok minden kiadásaiban részesítetni rendelé. Hivatalos teendőin kivül a tudományokkal foglalkozva és mint átalában a hazai közművelődés buzgó barátja nem csak több hazai közintézetet tehetsége szerint pártolni meg nem szűnik, hanem mint főleg a jogi és történelmi és ebben a családtörténeti szaknak mivelője az időszaki lapokban is több értekezéseket írt és adott ki. [2]) Az egyházi téren pedig mint az Árva megyei evang. egyház esperesség jegyzője és a zsaskói egyházközség felügyelője buzgólkodik. Nejétől Szontagh Penthesileától, kivel 1839. febr. 3-án Dobsinán kelt egybe, nyolcz élő gyermek atyja lőn; kik mind Alsó-Kubinban szülöttek és kereszteltettek [3]) és kik közűl Szaniszló a ogi pályára adá magát, Miklós a bécsi egyetemben orvosi tanuló, már is a füvészet terén több rendbeli dolgozatai által ébresztett maga iránt figyelmet, [4]) és ez évben a birodalmi földtani intézet lev. tagjává neveztetett; Móricz pedig mint cs. k. tüzér ez év folytán az egész Slesvig-Holsteini hadjáratban részt vett. Fiai még Donát és Hugó anúlók, leányai Ilona, Lívia és Anna.

Mátyás szül. Zászkalon 1820. febr. 20-án. A pesti egyetemtől

---

[1]) Pesti Napló 1858. évi 55. 56. 163. 164. 165. és 1859. évi 63. 64. számai.

[2]) A Világ, Pesti Napló, Zeitschr. für Gesetzgebung etc., Presburger Zeitung, Sürgöny, Temesvári Delejtű stb. lapokban.

[3]) Az alsó-kúbini matrica 1839 : 47. — 1842 : 51. — 1843 : 54. — 1845: 8. — 1847 : 63. — 1848 : 65. — 1850 : 70. — és 1855. évi 83. lapok.

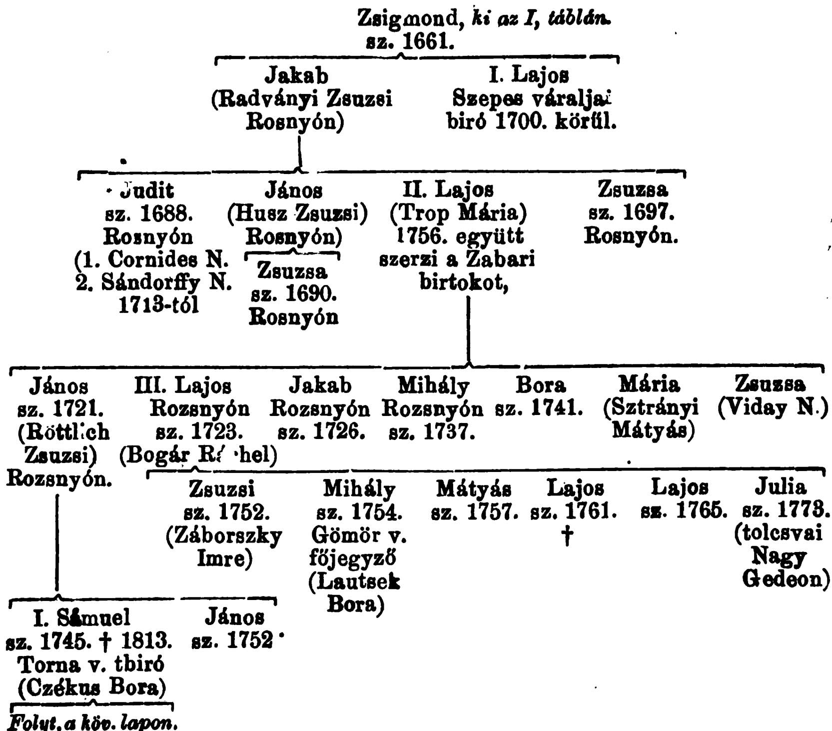
[4]) Értekezései ezek : 1. *„Eine Excursion auf dem Rohács.“* Az Oest. botanische Zeitschrift 1862. évf. 287. l. — 2. *„Enumeratio plantarum Comitatus Arvensis et Viciniae.“* Jahrbücher der zoolog. botan. gelehrten Gesellschf. 1863. jul. Heft. — 3. *„Botanische Reise durch das Waagthal in die Centralkarpaten“*, az Oest. botanische Zeitschrift 1864. 9. számában, s végre 4. *„Enumeratio plantarum phanerogamicarum florae territorii Soproniensis.“* Lásd Verhandlungen der k. k. zoolog. botanischen Gesellschaft 1864.

1843. aug. 28-án mérnöki oklevelet nyervén, dec. 5-én a magyar kir. országos építészethöz Budán mérnöknek kineveztetett, s ott működött 1849-ig. Utóbb s jelenleg Baranya megyében a csobokai pusztán gazdálkodik. 1856. mart 15-én a Baranya megyei árva-bizottmány ülnökévé választatott, 1843. mart. 14-én Árva megyétől kiadott nemesi bizonyítványát (*lásd XXXV. okl.*) Pest megye előtt 1844. jun. 4-én kihirdetteté. Neje Madarász Hermina.

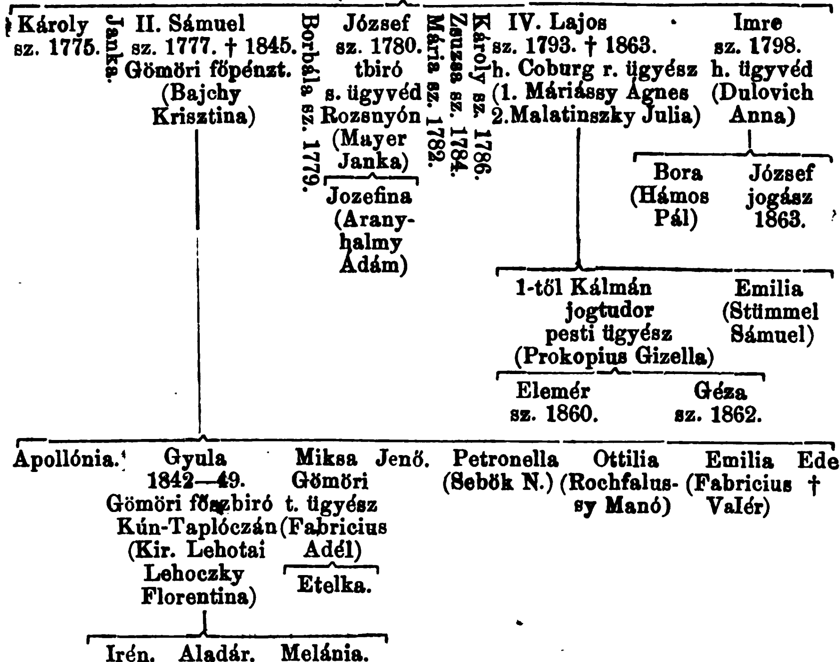
Pál szül. 1822. maj. 13-án Zászkalon. Németországban tett utazási tapasztalatai folytán főleg a közlekedési eszközöket tanúlmányozván, és mint vállalkozó gyakorlatilag is érvényesítvén, 1861-ben Árva megye fő uti igazgatójául választatott. Nejétől Lilge Zsuzsannától a táblán álló két gyermeke van.

VI. tábla.

Zsigmond (posthumus) utódai, vagy is a Zabari vonal.

Folyt. a köv. lapon.

E vonal törzse azon Zsigmond, ki a családban „posthumus“ név alatt ösméretes. Noha I. Lajos, az eddig elősorolt vonalak közös atyja 1661. évi mart. 4 én kora 92. évében nagy korú utódai közt Iglón halt meg, és halála idejékor Zsigmond fiáról nincs emlékezet, az azonban tény, hogy 1664-ben, midőn nevezett I. Lajos egyetemes örökösei a vallási üldözések miatt Rozsnyón a piaczon fekvő házoknak erőveli elfoglalása iránt a Szepesi káptalan előtt tiltakoztak, akkor a többi mind nagy korú örökösök között már Zsigmond is eléfordúl. [1]) Zsigmondnak két fia maradt, Jakab és Lajos, kit e vonalon megkülömböztetés végett ismét I. Lajosnak jelölünk. Ez Szepesvárallyára költözött és ott 1700. körül a város biróságát viselte. Testvére

Jakab a rozsnyói birtokot megtartá és tartják utódai maiglan is. Nejétől Radványi Zsuzsannától négy gyermeke közül

[1]) Szepesi káptalan levéltárának 1656—1664. évre szóló jegyzőkönyvének 488. lapján.

II. Lajos örök emléket hagyott családára az által, hogy ő elvévén Tropp Jakabnak leányát Máriát, sógorával Mauks Tóbiással Tropp Borbála férjével, továbbá másod ízi sógoraival Pruszkay Ferenczczel, Bényey Mihálylyal, és Trocsányi Ferenczczel mint Tóth Szabados János leányainak férjeikkel a Gömör megyei Zabari [1]) jószágnak közös szerzője lett, és arra utóbb 1756. octob. 19-én gr. Batthyány Lajos nádortól kir. jog megnyerése mellett közösön adományt szerzett, (*lásd XV. oklev.)* melynél fogva azon jószágot a család ma is birja. Nevezett nejétől hét gyermeke volt, kik közül csak János, és III. Lajos terjeszté a családot; ez utóbbinak egyik fia

Mihály sz. 1754. sept. 9-én Rozsnyón, előbb ügyvédkedett, utóbb Gömör megyének jeles al- majd főjegyzője volt e század elején. [2]) 1814-ig a gömöri evang. esper. felügyelője, utóbb a rimai vas term. egyesület igazgatója lett. 1807-ben oct. 16-án unoka öccsével II. Sámuellel az 1756. évi adomány alapján családi vonala részére a „Zabari" előnév használatára királyi kiváltságlevelet nyert. (*Lásd XVII. oklev.)* Nejétől Lautschek Borbalától utódja nem maradt.

János (II. Lajos fia) szül. 1721-ben Rozsnyón. Feleségül vévén Röttlich Zsuzsannát, ezzel nemzé fiait Jánost és I. Sámuelt.

I. Sámuel szül. Rozsnyón 1745-ben. Gömör és Torna megyék táblabirája, Rozsnyó püspöki város tanácsnoka, az ottani evang. egyháznak előbb gondnoka, majd felügyelője volt. Ő volt a rozsnyói papirgyár első alapítója. Meghalt 1813. april 13-án. Nejétől ns. Czókus Borbálától tiz gyermeket nemzett, ezek közül II. Sámuel, József, IV. Lajos és Imre hagytak utódokat.

II. Sámuel szül. Rozsnyón 1777. jul. 12-én. E század elején Pesten ügyvéd, utóbb haza térvén Gömör megyébe, ott a megye pénztárnokául választatott és az volt hosszabb ideig. Később gr. Andrássy, Sturmann, Pletrich stb. családok képviselője, és egyszersmind a Murányvölgyi és Concordia nevű vastermelő társulatok tevékeny tagja, a Csetneki urodalom administratora, nem különben a rozsnyói evang. nemz. iskola és 1814—19. a gömöri esp. ker. felügyője volt. Meghalt Cset-

---

[1]) Zabar helységet hajdan a Zabary család birta, ennek fiágon magva szakadtával Zabary Zsuzsannával ennek férjére Tóth-Szabados Jánosra szállott, ennek négy leányát nőül vették: Tropp Jakab, Pruszkay Ferencz, Bényey Mihály és Trocsányi Ferencz, ezekből Tropp Jakab leányait Máriát és Borát Szontagh Lajos és Mauks Tobiás vették el, kikre szállván a zabari jószág, az 1756-ban nádori adományzásúl szolgált.

[2]) Bartholomaeides Not. C. Gömör 409. 766. és az előszó végén.

neki birtoklakhelyén 1845. dec. 7-én. Nejétől geczelfalvi Bajchy Krisztinától nyolcz gyermeket: Apolloniát, Gyulát, Miksát, Jenőt, Petronellát utóbb Sebőknét, Ottiliát Rochfalussy Manónét, Emiliát Fabricius Valernét, és Edét, ki korán elhalt, nemzette ezek közül

Gyula 1833-ban ügyvédi vizsgát tévén, Gömör megye t. jegyzője, majd t. aljegyzője, majd alügyésze, 1837—41. al-, 1842—49. és ismét 1861-ben főszolgabirája volt. Viselte egyidőben a Redova evang. egyház község felügyelőségét is. Jelenleg Kún-Taplóczai birtokán él. Nejétől Lehoczky Florentinától három gyermeke a táblán olvasható. Testvér öcscse

Miksa Gömör megyének volt tiszti ügyésze. Jelenleg lak. Csetneken, hol a közbirtokosság igazgatóságát viseli. Fabricius Adéltól leánya Etelka.

Jenő Csetneki magányában él, ösmeretes, mint „*A gyakorlati német nyelvtanitó. 1860.*" munka szerzője.

József szül. Rozsnyón 1780. nov. 19-én. Mint okleveles ügyvéd hzg. Eszterházy Miklós, gr. Gyulay Ignácz bán, és gr. Andrássy József jogi képviselője, és Gömör és Torna vármegyék táblabirája volt. A rozsnyói nemz. iskolának is felügyelője volt, és a csetneki urodalom igazgatósága jegyzőségét is viselte. Nejétől Mayer Jankától egyetlen leánya Jozefina maradt, kit Aranyhalmy (előbb Goldberger) Ádám Coburg hzg uradalmi igazgatója vett nőül.

IV. Lajos szül. 1793. aug. 8-án. Letévén 1815-ben az ügyvédi vizsgát, több nagy család r. ügyésze, 1828-tól hzg Koháry Ferencznek, majd ennek utódának szász Coburg Ferd. hzgnek 1849-ig a murány völgyi és garami uradalmakban r. ügyésze. Gömör megye köz ügyeiben élénk részt vévén, többször választmányi elnökséggel és helyettes alispáni megbizással is megtiszteltetett. 1851/2-ben az urbéri viszonyok tárgyában Bécsben a ministeri tanácskozmányokban is részt vett. Mint egyházának buzgó hive, 1818-ban már a rozsnyói evang. egyház jegyzője, a helybeli elemi iskola, és 1836-tól a gömöri esperességnek, majd 1848-ban a tiszai superintendentia felügyelője. 1861-ben az evang. egyház törvényszékének közbirájáúl választatott. Meghalt Rozsnyón 1862. nov. 16-án. Emlékét és érdemeit az ágostai vall. egyházi egyetemes gyülés Pesten 1863 sept. 23-án jegyzőkönyvileg örökité. Nejétől Máriássy Ágnestól gyermekei Emma Stümmel Sámuelné Rozsnyón és

Kálmán, ki 1857. febr. 1-én jogtudor lett, 1861. aug. 27. köz- és octob. 8. váltó ügyvédi vizsgát tett, *(lásd XLI. és XLII. oklev.)* mint

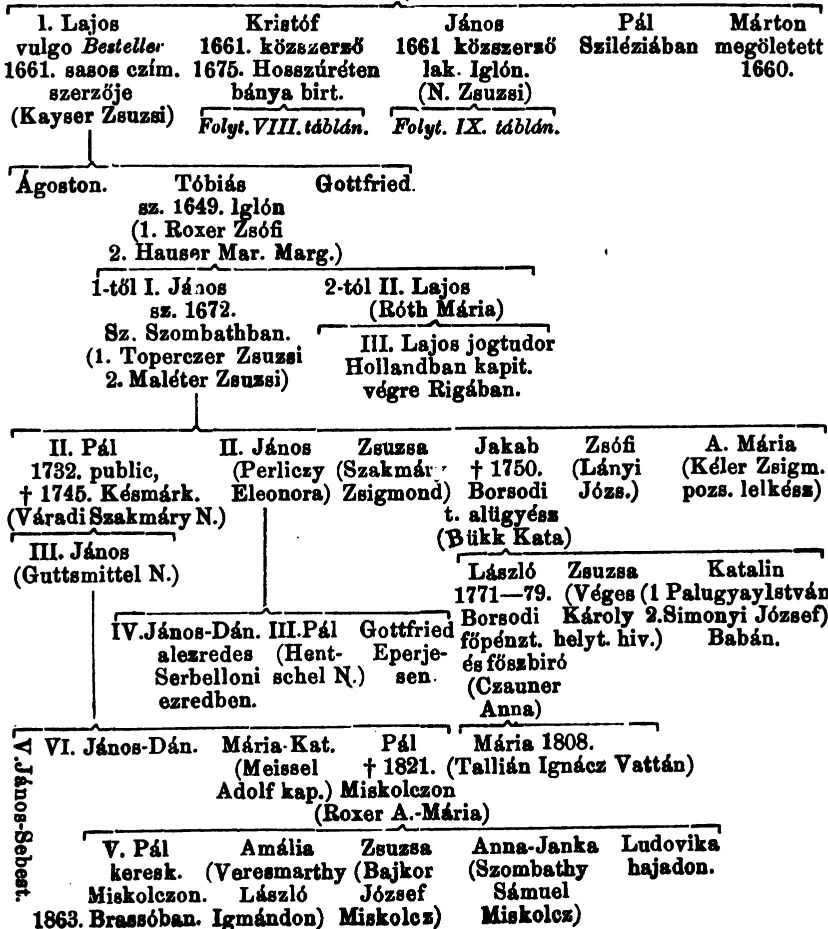
illyen Pesten ügyvéd, 1862. óta a helytartóság által az állam-vizsgálati bizottmány tagjáúl is kinevezve, és egyszersmind a evang. egyház egyetem részéről a m. kir. helytartóságnál egyházi ügynökül is megválasztva. Nejétől Prokopius Gizellától gyermekei a táblán.

I m r e szül. 1798-ban, 1820-ban ügyvédi vizsgát tévén, mint több neves család (Máriássy, gr. Andrássy, Ragályi stb.) ügyvéde működik. Egyszersmind előbb a rozsnyói evang. egyház és iskola, jelenleg pedig a gömör megyei esperesség felügyelője. Nejétől Dulovics Annától gyermekei: J ó z s e f 1863. jogász, és B o r b á l a Hámos Pálné.

VII. t á b l a.

Sasos czímerű Pál vonalán fiától Lőrincztől a kesmárk-borsodi ág.

I. Pál. *ki az I. táblán.*
katona † 1650.

E vonal törzse Pál, mint katona távol lévén az atyai háztól, sem atyja I. Kristóf és nagybátyja Imre által 1610-ben, sem testvére I. Lajos által 1632-ben, sem a II. Lajos által 1659-ben nyert czímeres nemes levelekbe be nem iktattatott, igy minden irott kitüntetés nélkül csupán személyes hadi érdemeivel szállott 1650-ben sirjába. Fiai azonban, úgymint Lajos a Besteller, II. Kristóf és János 1661. octob. 21-én atyjok érdemei alapján is a már elöbb birt és időközben elveszett kiváltságlevél pótlásáúl is I. Leopold királytól ujjitó czímeres nemes levelet nyertek, (*lásd IX. oklev.*) azon a család többi vonalától különböző czímerrel, hogy a vért kék udvarában az arany nap helyébe hármas arany hegy fölé egy fejü fekete sas adatott, mely czímerlevél 1662. april. 13-án Lőcsén Szepes megye közgyülésén kihirdettetett. [1])

Pálnak fiai lehettek a nevezett háromon kivül még azon Pál is, ki Sziléziában kereskedő volt és Pőlitz város polgára, és Márton, kit 1660-ban Horváth máskép Balogh György megölvén, testvére Pál 1663-ban a gyilkos ellen Szepes megye előtt bünvádi pert indított és azzal testvérét megboszúlta. [2])

Pálnak a katonának fia I. Lajos a Besteller [3]), kinek Selmeczbányáról való nejétől Kayser Zsuzsannától fiai Ágoston, Tóbiás és Gottfried 1661-ben már éltek, és az érdeklett czímeres levélben is bentfoglaltatnak. Közülök

Tóbiás Iglón szül. 1649-ben. Ennek két nejétől két fia maradt; a második szülött II. Lajos a rigai ágnak lett eldöde; az elsőtől született 1672-ben I. János, ki Szepes-Szombatban lakott, kinek ismét kétszeri házasságából úgymint Toperczer Zsuzsannától és Malé-

---

[1]) És jelenleg Miskolczon V. Pál által őriztetik. Ebben olvashatjuk: Nos Leopoldus etc. fidelem nostrum Ludovicum Szontagh ac per eum Augustum, Tobiam etc. . . . qui alias ab antiquo nobilitari praerogativa gavisi esse perhibentur, de regiae nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali nunc denuo amissis injuria temporum prioribus privilegiis, in coetum verorum regni nostri Hung. etc. nobilium duximus cooptandum stb.

[2]) Szepes megyei 1663. évi jegyzőkönyv 149. lap. és Szepesi káptalan 1656. évi Protocol. 238. és 406. lap.

[3]) „Besteller" bányavállalkozót jelent, millyen volt I. Lajos és előtte rokonai Pál és János, mindnyájan Iglón, hol a keresztelő könyvben is a többi családbeliektől megkülönböztetés végett „Besteller" névvel különböztetnek.

ter Zsuzsannától hat gyermeke maradt, ezekből három fiú II. P á l, II. J á n o s és J a k a b ágaik terjesztői lettek.

II. P á l a gazdag Váradi Szakmáry családból nősült. 1732-ben Szepes megye előtt nemességét igazolta. *(Lásd XIV. oklev.)* Meghalt 1745-ben Kesmárki lakhelyén. Fia III. János, ki nejétől Guttsmittl leánytól többi közt nemzé Késmárkon IV. P á l t, ennek Rokszer Anna-Máriától gyermekei: V. P á l, Miskolczon kereskedő, úgy Brassóban is, A m á l i a Veresmarty Lászlóné, Z s u z s i Bajkor Józsefné Miskolczon, A n n a-J a n k a Szombathy Sámuelné és L u d o v i k a.

II. J á n o s Perliczy Eleonorától nemzé többi közt IV. J á n o s-D á n i e l t, ki a Serbelloni ezredben alezredes volt, és a csatamezőkön szerzett érdemeket; egyik testvérének G o t t f r i e d n e k, ki utóbb Eperjesen lakott, fia lehetett azon M á r t o n, ki 1794-ben ugyan ott evang. tanitó volt.

J a k a b ügyvédi vizsgálatot tévén, Borsod megyébe telepedett, és ott nőül vette ns. bükki Bükk Katalint. 1737-ben Alsó-Szalontán mint szerző már birtokos, 1741-ben csabai, utóbb mint babai és harsányi közbirtokost találjuk. Borsod megyének t. ügyésze volt. Meghalt 1750-ben. Özvegye utóbb Lőcsey Zsigmondhoz ment férjhez. Gyermekei közül a leányok Végh és Palugyaihoz mentek férjhez, fia L á s z l ó 1768-ban Borsod várm. aljegyzője, 1772—1778. főpénztárnoka, 1779—82 főszolgabirája volt. Egyetlen leánya M á r i a Vattára Tallián Ignáczhoz ment férjhez.

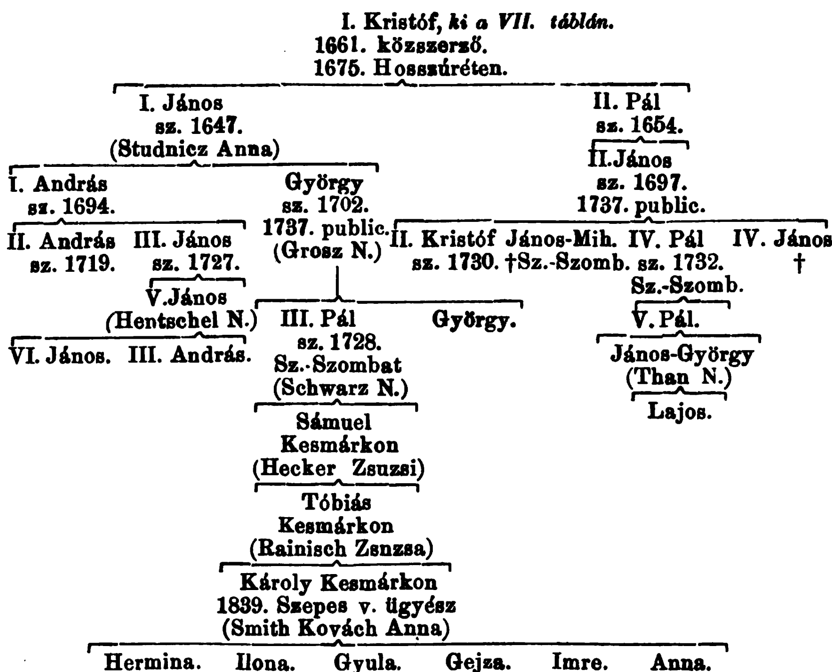
J a k a b egyik nővére A n n a-M á r i a 1741. nov. 23-án Beszterczebányára Kéler Zsigmond odavaló, utóbb pozsonyi ev. lelkészhez, Z s ó f i a Szakmáry Zsigmondhoz, és Z s u z s a Lányi Józsefhez mentek férjhez.

II. L a j o s Tóbiásnak Hauser Mária Margittól fia nőül vette Róth Máriát, ezzel nemzé III. L a j o s t, ki jelesül bevégezvén a felső iskolákat, mindkét jogi tudorságra emeltetett, és később Hollandiában kapitány lett, végre Livoniában Rigába telepedett le. Utódai voltak-e és kik? — nem tudjuk.

Ez ág, — kivévén a netán Livoniában Rigában letelepedett III. Lajosnak utódait, kik ismeretlenek — kihaláshoz közeledik, miután belőle V. P á l o n kivül, ki Miskolczon székel, és Brassóban is van kereskedése, — több férfi tag nem él. A kihalás esetére ez ág levéltára és az eredeti czimeres ns. levél Lőcsén lakó K á r o l y ügyvéd ágára szálland. E levéltár egy része Lőcsey Zsigmond, Péchy Gábor, Czauner Erzse és Tallián Ignácz leányági utódoknál Borsodban létezik.

VIII. tábla.

A sasos vonalon Kristóftól a Késmárk-Sz.-Szombati ág.

Ez ág törzse I. Kristóf 1661-ben a sasos czímer közszerzője, mint bánya mívelő és kereskedő működött, és nevezetes bánya és kereskedelmi telepek tulajdonosa volt. Többi közt 1675-ben birta a Gömör megyei hosszú-réthi vasgyárt is, [1]) azon kivül Sziléziában Brigában és Szepes megyében Iglón űzött kereskedést telepein. Két fia maradt: I. János szül. 1647-ben, ki Késmárkon, és II. Pál szül. 1654-ben, ki Szepes Szombaton [2]) települt le állandólag.

I. Jánosnak nejétől Sztudnicz Annától egyik fia György, (szül. 1702-ben) a késmárki mellékágnak eldőde lett. 1737-ben unoka testvérével II. Jánossal Szepes megye előtt nemességét igazolta. Grosz nevü családba házasodván, ezen nejétől 1728-ban született egyik fia III. Pál, a ki Schwarz nevü feleségétől nemzé Sámuelt, ez Kés-

[1]) Gömör megyei levéltár 1675. évi jegyzőkönyv 278. lap.
[2]) Szepes vármegye levéltára 1687. évi jegyzőkönyv 38. 44. lap.

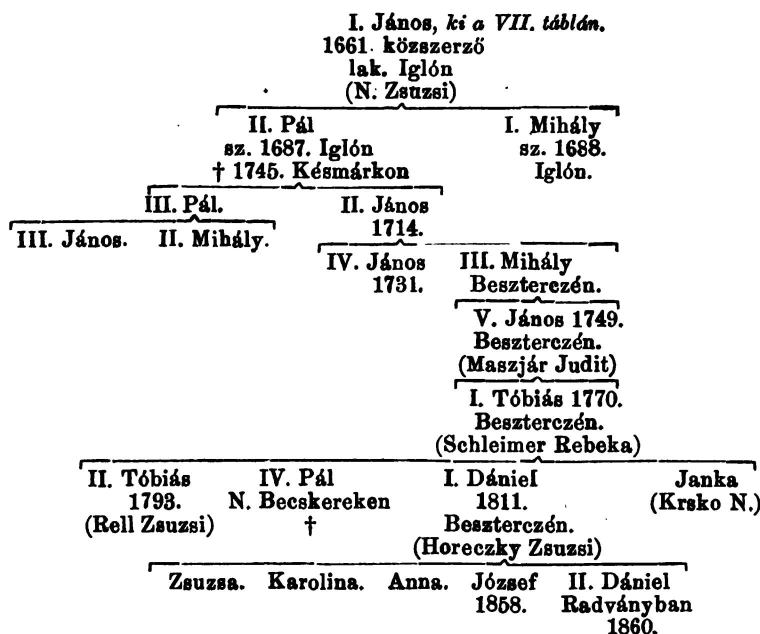
márkon hitestárától Hecker Zsuzsannától nemzé Tóbiást, ez pedig Reinisch Zsuzsannától hasonlóan Késmárkon Károlyt és Imrét, kik közül

Károly a késmárki mellékágnak most élő érdemes utóda, letévén az ügyvédi vizsgát, 1839-ben Szepes vármegye tiszti ügyésze, utóbb pedig mint gróf Csáky és más nagy családok és testületek rendes ügyésze lett ösmeretes. Lakhelye Késmárk. Nejétől Sehmith-Kovács Annától gyermekei: Hermina, Ilona, Gyula, Gejza, Imre és Anna.

II. Pál (szül 1654.) lett eldődévé a szepes-szombati ágnak és atyjává II. Jánosnak, ki 1697-ben született és 1737-ben említett unoka testvérével Györgygyel Szepes megye előtt nemességét igazolta. Tőle eredtek II. Kristóf (szül. 1730.) János-Mihály, IV. Pál (szül 1732.) és IV. János. Ezek közül IV. Pál nemzé V. Pált, ez nemzé János-Györgyöt, kinek Thann N. nevű nejétől fia Lajos, ez ágnak jelenleg élő képviselője.

IX. tábla.

Sasos czímerű Pál vonalán fiának Jánosnak ága.

I. Jánostól a sasos czímer közös szerzőjétől mint származik ez ág le mostanig, a tábla mutatja. Róla, mert az egész ág teljes nemzékrendét s történeti viszonyait kevésbé ismerjük, keveset mondhatni. Iglóról, illetőleg Kesmárkról II. János gyermekei IV. János és III. Mihály, illetőleg ez utóbbi által ezen ág 1751-ben Zólyom megyébe Beszterczére szakadt, és ott és a közel Radványban most is I. Dániel fiaiban élnek.

Mi a család idegen hangzású nevét illeti, arra nézve tán nem lesz annak eddig és állandóan megőrzött változatlansága igazolásául megjegyezni, miszerint e régi magyar család annyi századon át sokkalk egyeletesebben őrzi e hazában lelt bölcsője, itt ért fejlődése és gyarapodása minden nemzedékének ősi történetét és emlékeit, ezekben találván a magyar nemzet alkotmányos rendszerébe történt beolvadásának kulcsát és értekét, mintsem ősi nevétől oly könnyen megválhatnék, söt — úgy hiszem — ez változatlan jellemének egyik, már a névben is nyilatkozó jelvénye. És különben is daczára idegen hangzásának e nemzetségi név maga is oly meghonosodott és megszokott hangzású lőn, hogy az ujonnan megindúlt névmagyaritások közepette 1862-ben Pollák József rimaszombati polgár személyében akadt ember, ki felsőbb engedély mellett nevét „Zontagh"-ra változtatva, [1]) ez által azt mintegy honosabbá tenni igyekezett.

---

[1]) Vasárnapi Ujság 1862. évi sept. 14. 37. szám. 443. lap.

OKLEVELEK.

I. és II.

1359-ben I. Lajos király megerősíti a Zontag család és vele vér és jogközösségű családok részére 1343 ban Turócz megyei Muthna és Csepcsin helységekről kiadott csere-adománylevelét.

Ludovicus Dei Gratia Hung., Dalm., Croatiae, Ramae, Serviae, Galiciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque Rex, Princeps Salernitanus et honoris Montis S. Angeli Dominus, omnibus Christi fidelibus tam praesentibus quam futuris, praesentium notitiam habituris Salutem in omnium Salvatore. Justis petentium desideriis facilem praebere consensum, Jus invitat, ratio expostulat, et regalis munificentia exoratur, praesertim in iis, quae videntur suorum subditorum commodis utiliter convenire. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire: quod Gylla filius Pauli, et Johannes filius Karassun, et Clemens filius Stephani de Muthna in suis, et universorum nepotum et successorum condam Ivank, Palik, Kopech, Kubina, Milozch, Mladen, Tivan, Praemlat, Z o n t a g et Puchug nuncupatorum, ipsorum personis ad nostrae serenitatis accedendo praesentiam, exhibuerunt nobis quasdam literas privilegiales Conventus Ecclae. B. Virginis de Thuroch super statutione quarundam possessionum Muthna et Cheptsin vocatarum in Comitatu Thurochiensi existentium per nos ipsis in concambium cujusdam possessionis ipsorum Chernakou vocatae traditarum facta confectas, tenoris infra scripti, supplicantes Majestati nostrae humiliter et devote, ut easdem acceptare, approbare, ratificare et pro eisdem eorundemque haeredibus nostro dignaremur privilegio confirmare, quarum tenor talis est:

Universis Christi fidelibus praesentibus pariter et futur[illegible] tem paginam inspecturis Paulus divina miseratione praeposi[illegible] terii b. Virginis de Thuroch et conventus ejusdem loci salut[illegible] nium salvatore. Quoniam ea, quae in tempore aguntur, ne s[illegible]

elapsu temporis ad instar aquae fluentis a memoria evanescant, dignum et justum est, ut literarum munimine vel vivaci testimonio fulciantur; Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod literas Eccellentissimi Dni Dni Ludovici dei Gratia Regis Hungariae recepimus supremo honore, quo decuit in haec verba:

Ludovicus Dei Gratia Rex Hungariae fidelibus suis Conventui de Thuroch salutem et gratiam. Cum nos possessiones Muthna et Cheptsin in Cottu Thurochiensi existentes per nos Blasio filio Pauli, Ender filio Buda, Johanni filio Petri, Nicolao filio Pauli, Abrahae, et Batis filio Zaluch, Nobilibus de Comitatu praedicto simul cum aliis ipsorum proximis et cognationis ipsorum hominibus, in concambium et permutationem cujusdam possessionis ipsorum Chernakou nominatae traditas et collatas mediante nostro homine Regio et vestro testimonio praefatis nobilibus per veras et antiquas metas earundem reambulando perpetuo possidendas statui facere velimus; volumus et fidelitati vestrae firmiter praecipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum, quo praesente Joannes dictus Fodor V. Comes dicti Cottus Thurochiensis homo noster specialiter ad hoc deputatus ad facies praedictarum possessionum accedendo vicinis et commetaneis earum legitime convocatis et praesentibus, reambulet easdem per veras et antiquas suas metas, novas metas juxta veteres ubi necesse fuerit erigendo, reambulatasque et ab aliorum possessionibus distinctas et separatas statuat et relinquat praefatis nobilibus cum omnibus earum utilitatibus, et pertinentiis perpetuo possidendas, si non fuerit contradictum. Contradictores vero, si qui fuerint, contra nostram majestatem, evocet eosdem ad praesentiam Palatini ad terminum competentem. Et post haec diem et locum evocationis nomina evocatorum et terminum assignatum cum cursibus et erectionibus metarum eidem Palatino fideliter rescribatis. Datum in Visegrad quinto die festi Paschae Domini ao. ejusdem MCCCXLIII.

Nos itaque *(sequitur relatio de statutione absque contradictore peracta)*. Datum tertia feria proxima post quindenas Paschae anno Domini ut supra.

Nos igitur justis *(sequitur confirmatio Regia)* Datum manus Venerab. in Christo patris Dni Nicolai AEppi Strigoniensis locique ejusdem Comitis perpetui, Aulae Nostrae Cancellarii dilecti et fidelis nostri, anno Domini MCCCLIX. sexto Kalendas mensis Aprilis, Regni autem nostri anno XVIII. venerabilibus etc.

III.

1582-ben Rudolf király nemes Sontag Imrének Szepes megyei Rokusz helységre kir. adományt ád.

Rudolphus Secundus, Dei Gratia Electus Romanorum Imperator, Semper Augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, etc. Rex; Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Comes Tyrolis etc. Fidelibus nostris Honorabilibus Capitulo Ecclesiae Scepusiensis Salutem, et Gratiam. Quum Nos illis perennalibus Dationi, Venditioni, ac Collationi, quas Fidelis Noster Nobilis Georgius Dobraviczky, in et super certa quadam Sessione sua Colonicali in Possessione Rokus, ac Comitatu Scepusiensi existen.] habita, in et pro Summa Centum, et quadraginta quinque florenorum hungaricor. simul cum cunctis utilitatibus, et pertinentiis quibuslibet, fideli Nostro Nobili Emerico Sontagio, Ipsiusqne haeredibus, et posteritatibus universis, mediantibus Literis Vestris Fassionalibus, certis ex respectibus, conditionibusque in eisdem Literis Vestris clarius specificatis, in perpetuum fecisse dinoscitur, nostrum Regium Consensum benevolum pariter et assensum praebuerimus: Ac nihilominus, cum ad nonnulorum Fidelium Nostrorum humillimam Supplicationem, Nostrae propterea factam Majestati, tum vero attentis, et consideratis fidelitate, et fidelibus Servitiis praefati Emerici Sontagii, quae Ipse Sacrae primum Regni Nostri Hungariae Coronae, et deinde Majestati Nostrae pro locorum, et temporum varietate fideliter exhibuisse, et impendisse dicitur. Totum et omne Jus Nostrum Regium, si quod in praescripta totali Sessione Colonicali, in praefata Possessione Rokus, et annotato Comitatu Scepusiensi existen. habita, etiam aliter qualitercunque haberemus, aut eadem Nostram ex quibuscunque Causis, Viis, modis, et rationibus concerneret Majestatem, simul cum cunctis suis utilitatibus, et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet Arabilibus, cultis, et incultis, Agris, Pratis, Pascuis, Campis, foenetis, Sylvis, Nemoribus, Montibus, Vallibus, Vineis, Vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, Aquarumque decursibus, Molendinis, et eorumdem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum, et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris Metis et antiquis limitibus existent., ad eandem de jure, et ab antiquo spectant., et pertinere debent., memorato Emerico Sontagio Ipsiusque haeredibus, et posteritatibus, universis vigore aliarum Literarum Nostrarum Consensus, et Donationalium superinde emanatarum, jure perpetuo, et irrevocabiliter

dederimus, donaverimus, et contulerimus; Velimusque Eumdem in dominium ejusdem, dictique Juris Nostri Regii in eadem habiti, per Nostrum et Vestrum Homines legitime facere introduci. — Super quo Fidelitati Vestrae harum Serie firmiter committimus, et mandamus, quatenus Vestrum mittatis Hominem pro Testimonio fidedignum: quo praesente Fidelis noster Egregius vel Nobilis Valentimus Schvaby de Tóthfalva, aut Nicolaus Berzeviczey, sive Jeremias idem, seu Joannes, et Balthasar Thluk Traveczky, neu Andreas Schorba, neve Joannes Bodony, aut Adam Libytovszky, vel Joannes Schvabi, aliis absentibus Homo Noster Regius, ad facies praescriptae totalis Possessionis Rokusz vocatae, consequenterque praefatae Sessionis in eadem, et annotato Comitatu Scepusien. existent. habitae, Vicinis et Commetaneis ejusdem universis inibi legitime convocatis, et praesent. accedendo, introducat praefatum Emericum Sontagium in Dominium ejusdem, dictique Juris Nostri Regii in eadem habiti, statuatque eandem, et idem Eidem, ipsiusque haeredibus, et posteritatibus universis, praescripti Consensus, et Juris Nostri Regii titulis ipsis incumbent. simul cum cunctis ejusdem utilitatibus et pertinentiis quibuslibet perpetuo possidend., si non fuerit contradictum; Contradictores vero, si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum Emericum Sontagium, in Curiam Nostram Regiam, Nostram scilicet personalem in praesentiam, ad Terminum Competentem, rationem Contradictionis eorumdem reddituros. Et post haec hujusmodi Introductionis et Statutionis Seriem simul cum Contradictorum, et Evocatorum, si qui fuerint, Vicinorumque et Commetaneorum, qui praemissae Statutioni intererunt, Nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expedienda. Eidem personali Praesentiae Nostrae suo modo et Ordine fideliter rescribere debeatis. Secus non facturi. Datum in Civitate Nostra Vienna Austriae, octava die Mensis Martii Anno Domini Millesimo quingentesimo octvagesimo secundo. (L. S.)

Nos Capitulum Ecclesiae Scepusiensis, memoriae commendamus per praesentes, significando quibus expedit universis: Quod Nos Literas Serenissimi Principis, et Domini Domini Rudolphi Secundi Dei Gratia Electi Romanorum Imperatoris Semper Augusti, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae ect. Regis, Archiducis Austriae, Ducis Burgundiae etc. Domini Nostri Clementissimi, Introductorias et Statutorias pro parte Nobilis Emerici Sontagii clause confectas, et emanatas, Nobisque praeceptorie sonantes, ac directas, honore, et reverentia, quibus decuit, receperimus in haec Verba: Rudolphus etc. Nos itaque Commissionibus, et Mandatis dicti Domini Imperatoris, et Regis Nostri in om-

nibus, uti semper tenemur, obedire volentes, una cum praefato Nobili Nicolao Berzeviczey de Kakas-Lomnicza, Homine Regio, inter alios Suos Homines nominatim conscriptos, specificato, Nostrum Hominem videlicet Venerabilem Magistrum Venceslaum Lyublinensem, Socium, Fratrem et Concanonicum Nostrum ad praemissas Introductionem, et Statutionem — — — — o fideliter peragendam Nostro pro Testimonio fidedignum duxeramus esse transmittendum. Qui tandem exinde ad nos reversi, Nobis sub juramento pariformiter retulerunt hoc modo: Qualiter Ipsi Feria .... proxima post Festum Sanctae, et Individuae Trinitatis novissime transactum praeterita, ad facies praescriptae totalis Possessionis Rokusz vocatae, consequenterque praefatae Sessionis in eadem, et annotato Comitatu Scepusiensi existent. habitae, Vicinis et Commetaneis ejusdem, signanter vero Egregiis, et Nobilibus Johanne, Casparo, Balthasaro Thluk de Dravecz, Johanne Mathiassovszky, Hieremia Berzeviczey, et Georgio Schvabovszky de Tothfalu in propriis; item providis Paulo Sthenczel, Johanne Kren, et Casparo Lang, Civibus de Kesmark; Gregorio Jurkus, Casparo Palczman, Christophori, et Benedicti Georgey in Thoporcz; Jacobo Gubala, et Benedicto Lani dicti Balthasaris Thluk in Krigha; Urbano Križ Civitatis Kezmark, Georgio Theis, Gregorio Melchierii, et Martino Hanch, Christophori Soldos in Rokus antedictis Civitate, et Possessionibus commorantibus praefatorum Egregiorum, et Nobilium Jobbagionibus, in eorumdem scilicet Dominorum Suorum Terrestrium nominibus, et personis, aliisque quam plurimis inibi legitime convocatis, et praesentibus accessissent, dictusque Homo regius, antelato Testimonio Nostro secum praesente, introduxisset praefatum Emericum Sontagium in Dominium ejusdem, dictique Juris Majestatis Suae Regii titulis in eadem habiti, statuissetque eandem, et idem Eidem, Ipsiusque haeredibus, et posteritatibus universis, praescripti Consensus et juris Regii titulis ipsi incumbent. simul cum cunctis ejusdem Utilitatibus, et Pertinentiis quibuslibet perpetuo possidendam. Nullo tunc prorsus ibidem, sed neque hic in Capitulo, infra scilicet Emanationem, et extradationem Praesentium Literarum Nostrarum, coram Nobis, Contradictore apparente; tribus diebus legitimis, et de jure Regni consuetis, in facie ejusdem Moram trahent. Harum Nostrarum Vigore, et Testimonio Literarum Mediante, quas, dum in specie Nobis fuerint reportatae, in formam Privilegii Nostri redigi faciemus. Datum Sedecimo die ultimi Diei Introductionis, et Statutionis praenotatae, Anno Domini Millesimo quingentesimo octuagesima secundo supradicto. (L. S.)

Copiam praesentem, e suo Vero, et genuino Originali, in Regnicolari Archivo Capituli Scepusiensis, signanter in Scrinio 5-to, Fasc. 7-mo sub Nro 3. reperibili desumptam, eique in Omnibus conformem esse testor. Scepusii 28-a Aug. 1842 Hieron: Szt-Andrásy de eadem m. p. praelib. Archivi jur. Notarius (L. S.)

IV.

1610. mart. 20-án II. Mátyás király Sonntag Imrének, Kritófnak és ennek fiának Lajosnak, mint különben is szász lovagoknak magyar nemességekről és előbbi szász czímerökről czímeres nemeslevelet ád.

Nos Mathias secundus, Dei gratia Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae etc. Rex; Designatus in Regem Bohemiae, Archi Dux Austriae, Dux Burgundiae, Styriae, Carnioliae, et Wyrtembergae, Marchio Moraviae, Comes Habspurgi, Tyrolis, et Goritiae, etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod Nos cum ad nonnullorum fidelium nostrorum humillimam Supplicationem Nostrae propterea factam Majestati, tum vero attentis et consideratis fidelitate ac fidelibus servitiis fidelium nostrorum Egregiorum Emerici et Christophori Sonntagh *secus etiam Equitum Saxonicorum, quae tam evocati antenati ipsorum, quam et ipsi cum in Expeditione* Laszkyano Tököliana, tum circa Cameras nostras Montanas sacrae primum Regni nostri Hungariae Coronae et deinde Majestati nostrae pro Locorum et temporum varietate fideliter exhibuerunt et impenderunt, ac imposterum quoque se exhibere et impendere pollicentur. Cum igitur ob id, tum vero ex gratia ac munificentia nostra Regia, qua quosque de Nobis ac Republica Christiana bene meritos, virtutisque colendae studiosos, Antecessorum nostrorum Divorum quondam Hungariae Regum exemplo prosequi, eisque certa Virtutum suarum monimenta, quae ad majora quaeque praestanda eos incitare possent, decernere consvevimus. Eosdem itaque Emericum et Christophorum hujusque filium Ludovicum Sonntag de Regiae nostrae potestatis plenitudine, et gratia speciali in coetum et numerum verorum atque indubitatorum Regni nostri Hungariae, Partiumque eidem annexarum Nobilium duximus cooptandos, annumerandos et adscribendos, annuentes et ex certa nostra scientia animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo in posterum futuris et perpetuis semper temporibus, omnibus illis Gratiis, honoribus, indultis, libertatibus, Juribus, privilegiis, praerogativis et

immunitatibus, quibus caeteri veri, antiqui et indubitati Regni nostri Hungariae Partiumque eidem annexarum Nobiles hactenus quomodolibet de jure vel consuetudine usi sunt et gavisi, utunturque et gaudent, — uti, frui, gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universae valeant atque possint. In cujus quidem nostrae erga ipsos exhibitae Gratiae et Clementiae ac liberalitatis Testimonium veraeque et indubitatae Nobilitatis Signum, *Equilis sui ordinis Saxonica arma seu Nobilitatis Insignia:* Scutum videlicet Militare erectum coelestini coloris fundum illius trijugi viridi monticulo occupante, super quo radiis emissis Sol rutillare visitur, Scuto incumbentem galeam militarem craticulatam sive apertam Regio Diademate alterum Solem inferiori similem proferente ornatam; - a summitate vero sive cono galeae laciniis seu lemniscis utrinque flavis et coeruleis in Scuti extremitates sese passim diffundentibus scutumque ipsum decenter exornantibus, quemadmodum haec omnia in principio seu capite praesentium Litterarum nostrarum Pictoris manu et artificio propriis suis coloribus depicta esse conspiciuntur, Eisdem Emerico et Christophoro, hujusque filio Ludovico Sonntag ac ipsorum haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose confirmanda, danda duximus et conferenda. Decernentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo in posterum futuris et perpetuis semper temporibus eadem Arma seu Nobilitatis Insigna prout antea, ita et nunc more aliorum dicti Regni nostri Hungariae Partiumque eidem subjectarum Nobilium, sub iisdem juribus, Praerogativis, indultis, libertatibus, et immunitatibus, quibus ipsi vel natura, vel antiqua consuetudine usi sunt et gavisi, utunturque et gaudent, ubique in proeliis, certaminibus, pugnis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis, aliisque omnibus et singulis ac quibusvis exercitiis Militaribus, et Nobilitaribus, nec non Sigillis, velis, cortinis, auleis, annulis, vexillis, clypeis, tentoriis, Domibus et Sepulchris, generaliter vero in quarumlibet rerum et expeditionum generibus, sub merae, vetustae, ac sincerae Nobilitatis titulo, quo eos ac haeredes ipsorum utriusque sexus universos, ab omnibus cujuscunque Status, Dignitatis, Conditionis et praeeminentiae hominibus ita insignitos et ornatos dici, nominari, haberique et reputari volumus, ac mandamus, ut eadem ferre, gestare, illisque in aevum uti, frui et gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universae. Imo nobilitamus, damus, donamus, et concedimus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes Litteras no-

stras secreto Sigillo nostro, quo ut Rex Hungariae utimur, inpendenti communitas, iisdem Egregiis Emerico, Christophoro, ac Ludovico Sonntagh, ac per hos ipsorum haeredibus et posteritatibus utriusque Sexus universis jam natis et deinceps nascituris gratiose dandas duximus et concedendas. Datum per manus fidelis nostri nobis dilecti Reverendi Vàlentini Leepes Eppi Ecclesiae Nitriens. Locique ejusdem Comitis perpet., Consiliarii et Aulae nostrae per Hungariam Cancellarii, in Civitate nostra Vienna vigesima die mensis Martii Anno Domini Millesimo Sexcentesimo decimo, Regnorum nostrorum Hungariae ac reliquorum anno secundo. — Reverendissimis ac Venerabil. in Christo Patribus Dominis Francisco Forgách de Ghimes, Sacr. Rom. Ecclesiae Presbitero Cardinali, Strigonien. et Demetrio Naprágy Colocens. et Bachiens. Ecclesiar. Canonice unitarum Archiepiscopis; Frat. Simone Bratulich Zagrabiensi, Nicolao Mikatio Varadiens, Petro Domitrovich electo Quinque-eccles., Francisco Ergelio electo Veszprimiens. eodem Demetrio Naprágy Administratore Jauriens., Paulo Almássy electo Vaciensi, praefato Valentino Leepes Nitrien. Matthia Herovitio Chanadien., Ladislao Majthiny electo Sirmiensi, Georgio Mathissy electo Tininien., et Joanne Telegdyno electo Bosnensi, — Agrien. Transilvaniens. item Segniens. et Modrusiens. Cathedralibus Sedibus vacantibus, — item Spectabilibus et Magnificis Comit. Georgio Thurzó de Bethlenfalva Regni nostri Hungariae Palatino, Com. Sigismundo Forgách de Ghimes Iudice Curiae Nostrae; Com Thoma Erdődy de Monyorókerék regnor. nostror. prefator. Dalmatiae, Croatiae et Sclavoniae Bano; Joanne Draskovich de Trakostian Tavernicorum, Francisco de Battyán Agazon. Andrea Dóczy de Nagy-Luchie cubicularior. Thoma Zeechy de Rimazeech Dapiferor., Georgio Drugeth de Homonna Pincernar., Petro de Réva Curiae Nostrae, et Nicolao Istvánfi de Kis-Asszonyfalva Janitor. nostror. Regalium Magistris; Stephano Pálffy de Erdeőd Comite Posoniensi. — Mathias m. p. Valentinus Leepes Ep. Nitriens. m. p. Tiburtius Himmelreich m. p. (L. S.)

V.

1632. máj. 18-án II. Ferdinand király Szontagh Lajos, és általa neje Judit, és fiai Pál, Tóbiás, János és Lajos részére czímeres nemeslevelet ád.

Romanors Ferdinandus Secundus, Divina favente Clementia electus Noum Imperator semper Augustus, ac Germaniae, Hungariae,

Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Ramae, Serviae, Galliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Rex, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Marchio Moraviae, Dux Lucemburgae, ac superioris, et inferioris Silesiae, Wierthembergae, et Thekae, Princeps Sveviae, Comes Habsburgi, Tirolis, Ferreti, Kiburgi, et Goritiae, Landgravius Alsatiae, Marchio Sacri Romani Imperii supra Anasum, Burgoviae, ac superioris, et in ferioris Lusatiae, Dominus Marchiae Sclavonicae, Portus Naonis, et Salinarum etc. memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod Nos cum ad nonnullorum Fidelium nostrorum humillimam supplicationem Nostrae propterea factam Majestati, tum vero attentis et consideratis fidelitate ac fidelibus servitiis fidelis nostri L u d o v i c i S z o n t a g h, quae ipse sacrae primum Regni nostri Hungariae Coronae et deinde Majestati nostrae, pro Locorum, et temporum varietate fideliter exhibuit, et impendit, ac imposterum quoque se exhibere, et impendere pollicetur. Cum igitur ob id, tum vero ex gratia ac munificentia nostra Regia, qua quosque de nobis ac Republica Christiana bene meritos virtutisque colendae studiosos, Antecessorum nostrorum Divorum quondam Hungariae Regum exemplo prosequi, eisque certa virtutum suarum monimenta, quae ad majora quaeque praestanda eos incitare possent, decernere consvevimus. Eundem itaque L u d o v i c u m S z o n t a g h, ac per ipsum J u d i t h consortem, nec non P a u l u m, T o b i a m, J o a n n e m et L u d o v i c u m F i l i o s ejusdem, de Regiae nostrae potestatis plenitudine, et gratia speciali in coetum, et numerum verorum, atque indubitatorum Regni nostri Hungariae Partiumque eidem annexarum Nobilium duximus cooptandum, annumerandos, et adscribendos, Annuentes, et ex certa nostra Scientia Animoque deliberato concedentes, ut ipsi, a modo imposterum futuris et perpetuis semper temporibus, omnibus illis Gratiis, honoribus, indultis, libertatibus, juribus, Privilegiis, praerogativis, et immunitatibus, quibus caeteri, veri, antiqui et indubitati Regni nostri Hungariae Partiumque eidem annexarum Nobiles hactenus quomodolibet de jure vel consvetudine usi sunt et gavisi, utunturque, et gaudent, uti, frui, et gaudere possint, ac valeant, haeredesque, et posteritates ipsorum utriusque Sexus universae valeant atque possint. In cujus quidem nostrae erga ipsos exhibitae Gratiae, et Clementiae ac liberalitatis Testimonium, veraeque et indubitatae Nobilitatis Signum, haec Arma seu Nobilitatis Insignia: Scutum videlicet militare erectum coelestini coloris, fundum illius trijugi viridi monticulo occupante, super quo radiis emissis sol

rutilare visitur. Scuto incumbentem galeam militarem craticulatam sive apertam, Regio Diademate alterum solem inferiori similem proferente ornatam. A summitate vero sive cono galeae laciniis seu lemniscis utrinque flavis, et coeruleis in scuti extremitates sese passim diffundentibus, scutumque ipsum decenter exornantibus, quemadmodum haec omnia in principio seu capite praesentium Literarum nostrarum Pictoris manu, et artificio propriis suis coloribus depicta esse conspiciuntur, Eidem Ludovico Szontagh, ac per ipsum superius nominatim specificatis Personis, ipsorumque haeredibus, et posteritatibus utriusque Sexus universis gratiose danda duximus, et conferenda. Decernentes, et ex certa nostra scientia animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo imposterum futuris, et perpetuis semper temporibus eadem Arma seu Nobilitatis Insignia, more aliorum dicti Regni nostri Hungariae partiumque eidem subjectarum Nobilium, sub iisdem juribus, Praerogativis, indultis, libertatibus, et immunitatibus quibus ipsi vel natura vel antiqua consvetudine usi sunt, et gavisi, utunturque, et gaudent, ubique in proeliis, certaminibus, pugnis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis, aliisque omnibus, et singulis, ac quibusvis exercitiis militaribus, et nobilitaribus, nec non sigillis, velis, cortinis, aulaeis, annulis, vexillis, clypeis, tentoriis, Domibus, et sepulchris, generaliter vero in quarumlibet rerum, et expeditionum generibus, sub merae, vetustae, ac sincerae Nobilitatis titulo, quo eos, ac haeredes ipsorum utriusque sexus universos, ab omnibus cujuscunque Status, Dignitatis, Conditionis, et praeminentiae homines existant, insignitos, et ornatos dici, nominari haberique, et reputari volumus, ac mandamus, ferre, gestare, illisque in aevum uti, frui, et gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universae valeant atque possint. Imo nobilitamus, damus, donamus, et concedimus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes Literas nostras secreto Sigillo nostro, quo ut Rex Hungariae utimur, impedenti communitas eidem Ludovico Szontagh, ac per ipsum superius dictis personis ipsorumque haeredibus, et posteritatibus utriusque Sexus universis jam natis, et deinceps nascituris, gratiose dandas duximus, et concedendas. Datum per manus fidelis nostri nobis dilecti Rendi Pauli Dávid le Felistal, confirmati, et electi Episcopi Veszprimiensis, locique ejusdem Comitis perpetui, Consiliarii nostri, et Aulae nostrae per Hungariam substituti Cancellarii in Civitate nostra Vienna Austriae, die decima octava Mensis Maji, Anno Domini Millesimo sex-

centesimo trigesimo secundo. Regnorum nostrorum Romani decimo tertio, Hungariae et reliquorum decimo quarto, Bohemiae vero Anno decimo quinto. Reverendissimis ac Venerabilibus in Christo Patribus, Dnis Petro S. R. E. Presbytero Cardinale Pázmány, Metropolitanae Strigoniensis, et Joanne Thelegdy Colocensis, et Bacsiensis Ecclesiarum canonice unitarum Archi Episcopis, Johanne Pyber electo Agriens., Francisco Ergelio Zagrabiens., Emerico Lossy electo et confirmato Varadiens., Ladislao Hosszuthóthy elc. Transylvaniens., Georgio Draskovith Vacziens., Stephano Senney Jauriens., dicto Paulo Dávid Veszprimiens., Benedicto Vinkovith elc. Quinque-Ecclesiens. antelato Joanne Thelegdy Administratore Nitriens., Gregorio Nagyfalvy elc. Sirmiens., Joanne Ivanczy elc. Tininiens., Joanne Tomko elc. Bosznens., Georgio Dubouszky elc. Chianadiens., Comite Vincentio Zucconi Rosonensis, Fratre Joanne Baptista Agatich Segniens. et Modrusiensis Ecclesiarum Eppis, Ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Item Spectabilibus ac Magnificis Comite Nicolao Eszterházy de Galantha, Comite de Frakno, praefati Regni Nostri Hungariae Palatino, Comite Paulo Rákóczy de Felső Vadász Judice Curiae nostrae Regiae, Comite Sigismundo Erdődy de Monyorókerék dictorum Regnorum nostrorum Dalmatiae, Croatiae, et Slavoniae Bano, Comite Christophoro Bánffy de Alsó-Lyndwa Tavernicorum, Comite Paulo de Nádasd Cubiculariorum, Comite Nicolao a Zrinio Agazonum, Stephano Nyáry de Bedegh Janitorum, Thoma Bosnyák Dapiferorum, Paulo Pállffy de Erdőd Pincernarum, Emerico Czobor de Czobor Szent-Mihály Curiae nostrorum Regalium Magistris, ac Stephano Pálffy de dicto Erdőd, Comite Posoniensi, caeterisque quam plurimis Regni nostri Hungariae Cottus tenentibus, et Honores. Ferdinandus mp. Paulus Dávid Eppus Veszpriemiens. m. p. Laurentius Ferenczffy m. p. (L. S. p.)

Quarum Publicationes:

1-do. Anno Dni Millesimo Sexcentesimo quinquagesimo quinto, Die quinta Mensis Octobris in Grali Congregatione Cottus Gömöriens. in Oppido Rosnyó-Bánya celebrata, Praesent. Sacratissimae Caesareae Regiaeque Mattis defunctae et piae memoriae Ferdinandi Regis Literae Armales pro parte Familiae S z o n t a g h clem. elargitae Generoso Domino Georgio Hamvay de Eadem Vice Comitis, Egregiis item Georgio Tibay, Joanne Losonczy, altero Joanne Bodon, et Paulo Lenkey Judicum Nobilium dicti Cottus Officia pro tempore gerentibus exhibitae, praesentatae ac nemine prorsus contradicente vel reclamante coram Nobis ibidem apparente cum indubitata Personarum introscripta-

rum, in Album ac numerum hujus Cottus Nobilium facta receptione, solenniter publicatae proclamatae, et extradatae sunt per me Jurat. Sedis Notarium Franciscum Deöry m. p.

2-do. Anno Domini 1660. Die 22. Januarii in Generali Congregatione Universitatis Dnor Magnatum et nobilium Cottus Scepusiens. Leutschoviae celebrata praesentes Literae Armales Familiae Szontagh exhibitae, praesentatae, et publicatae sunt, quarum vigore eadem familia Szontagh in numerum verorum Nobilium istius Cottus Scepusiensis adnumeratur; ita nihilominus ut universa onera Cottus ad instar reliquorum Nobilium supportare teneatur, nemine contradicente. Balthasar Pothornay Jur. Notarius Cottus Scepusiensis m. p.

3-do. Anno 1660. In Oppido Szent-Miklós Die videlicet et Loco Celebrationis Gralis Congregationis Cottus Liptó praesentes Litterae quondam Sacratissimae Caesareae Regiaeque Majestatis, Dni, Dni nostri Clementissimi super Nobilitate Armales Testimoniales et Privilegiales ac Nobili Ludovico, et per eum Judithae Consorti nec non Paulo, Tobiae, Joanni et Ludovico Szontagh filiis suis gratiose datae et concessae in frequenti Congregatione praefati Cottus Lypto per Egregium Johannem Fabritium exhibita, et in eadem Grali Congregatione lectae, promulgatae et publicatae sunt. Tandemque idem Ludovicus Szontagh, et medio ipsius suprafati Condonatarii sui in Album et numerum verorum Nobilium praedicti Comitatus Lypto nemine prorsus contradicente vel reclamante adsciti exstiterunt, et cooptati. Actum in praescripto Oppido Szent-Miklós Feria quarta proxima post festum S. Georgii Martiris Anno et Loco quibus supra. Nicolaus Czemiczky Juratus Sedis Judriae Cottus Liptó Notarius m. p.

Praesentem copiam Literarum Armalium Privilegialium, dorsoque earundem annexae Publicationis cum suo vero Originali diligenter collatam, eidem in omnibus punctis, clausulis, et paragraphis conformem esse infrascripti testatum facimus. Datum Késmarkini Die 1. Maji 1731. Adamus Almássy ICottus Scepusiensis Substitutus Vice Comes, et jurat Notarius m. p. L. S. Paulus Kurtha ejusdem ICottus substitutus Judlium m. p. L. S. Mathias Reviczky antelati ICottus Jurassor m. p. L. S.

VI.

1659. nov. 12-én Leopold király azon czímeres nemeslevelet, melyet atyja II. Ferdinánd király Szontagh Lajos és fiai részére 1632. máj. 18-án kiadott, most annak fia ifj. Szontagh Lajos és általa neje Richter Róza és fiai János és Lajos részére átírja és megerősíti, Iglói előnévvel nevezvén őket.

Nos Leopoldus Dei Gratia, electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Ramae, Serviae, Galliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Rex, Archi-Dux Austriae, Dux Burgundiae, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Marchio Moraviae, Dux Lucenburgae, ac superioris, et inferioris Sylesiae, Vittembergae, et Thekae, Princeps Sveviae, Comes Habsburgi, Tyrolis, Ferreti, Kyburgi, et Goritiae, Landgravius Alsatiae, Marchio Sacri Romani Imperii supra Annasum, Burgoviae, ac superioris et inferioris Luzatiae, Dominus Marchiae Slavonicae, Portus Naonis, et Salinarum etc. memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod a parte, et in persona Fidelis nostri Egregii Ludovici Szontagh junioris de Neocomio, exhibitae sunt nobis, et praesentatae quaedam Litterae Serenissimi quondam Principis Ferdinandi Hungariae et Bohemiae Regis, gloriosae memoriae Avi, et praedecessoris Nostri desideratissimi Privilegiales in pergamento patenter confectae, sigilloque ejusdem secreto, quo ut Rex Hungariae utebatur, impedenti communitae, quibus mediantibus idem Serenissimus Princeps Ferdinandus, Egregium Ludovicum seniorem Szontagh, ac per ipsum Judith Consortem, nec non Paulum, Tobiam, Joannem, et Ludovicum filios ejusdem, de Regiae suae Potestatis plenitudine, et gratia speciali in Coetum, et numerum verorum atque indubitatorum Regni nostri Hungariae Partiumquae eidem adnexarum Nobilium duxit cooptandum, annumerandos et adscribendos, tenoris infrascripti. Supplicatum itaque Majestati Nostrae humillime exstitit, pro parte et in persona annotati Ludovici Szontagh junioris de dicto Neocomio aliter Igló, quatenus praedictas Literas praefati quondam Ferdinandi Regis Privilegiales, omniaque et singula in eisdem contenta ratas, grata et accepta habentes, Literisque nostris Privilegialibus de verbo ad verbum inseri, et inscribi facientes approbando, roborando ac pro praenomitato Ludovico Szontagh ac per eum pro Rosina Richter Consorte, Joanne et Ludovico filiis, ipso-

rumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis ultro confirmando in speciali Pergamento noviter expedire dignaremur, quarum quidem Literarum tenor talis est: *Nos Ferdinandus Secundus* stb. *Vienna Austria Die Decima Octava Mensis Maji Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Trigesimo Secundo. stb. (Lásd V. sz. alatt.)* Nos itaque hujusmodi humillima Supplicatione ex parte praefati Ludovici Szontagh junioris, Majestati Nostrae modo quo supra porrecta, Regia benignitate exaudita clementer, et admissa, praeinsertas Literas dicti quondam Domini Ferdinandi Principis Privilegiales non abrasas, non cancellatas, neque in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio, et suspicione carentes, praesentibusque Literis nostris Privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, et inscriptas, quoad omnes earundem continentias, clausulas, et Articulos ratas, gratas et acceptas habentes, approbavimus roboravimusque, et praefatis Ludovico Szontagh juniori de dicto Igló ac per eum Rosinae Richterin Consorti, Joanni et Ludovico filiis ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis ultro confirmando in speciali Pergamento noviter gratiose expediri curavimus. Et nihilominus attentis, et consideratis fidelitate, et fidelium servitiorum meritis, tam dicti Ludovici senioris Szontagh, quam et filii ejusdem praesentis videlicet Majestati nostrae Supplicantis Ludovici junioris Szontagh, quae ipsi Sacrae primum Regni nostri Hungariae Coronae, et deinde Majestati nostrae pro Locorum et Temporum varietate, praeprimis vero ad Cameras Nostras Montanas, et in promotione Commercii fideliter exhibuerunt, et impenderunt; ac imposterum quoque se exhibere et impendere policetur. Cum igitur ob id, tum vero ex gratia, ac mnnificentia nostra Regia, qua quosque de Nobis ac Republica Christiana bene meritos, virtutisquae colendae studiosos Antecessorum nostrorum Divorum quondam Hungariae Regum exemplo prosequi, eisque certa virtutum suarum monimenta, quae ad majora quoque praestanda eos incitare possent, decernere consvevimus. Praedictam itaque veram, et indubitatam ejus Nobilitatem hisce confirmando, avitica ipsius Nobilitaria Arma ex uberiore nostra Gratia, et Clementia, requirentibus id ejus Meritis in hunc modum pro dicto Ludovico Szontagh juniore de Igló, ac per eum pro Rosina Richter Consorte, Joanne et Ludovico filiis, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque Sexus universis denuo danda, confirmanda, et noviter in speciali Pergamento expedienda duximus: Scutum videlicet militare erectum coelestini coloris, fundum illius tri-

jugo viridi monticulo occupante, super quo radiis emissis Sol rutilare visitur, Scuto incumbentem galeam militarem craticulatam sive apertam Regio Diademate alterum Solem inferiori similem proferente ornatam, a summitate vero sive cono galeae laciniis seu lemniscis utrinque flavis, et coeruleis in scuti extremitates sese passim diffundentibus, Scutumque ipsum decenter exornantibus, quaemadmodum haec omnia in principio seu capite praesentium Literarum nostrarum Pictoris manu, et Artificio propriis suis Coloribus depicta esse conspiciuntur: Eidem Ludovico Szontagh juniori, ac per ipsum superius nominatim sperificatis personis, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus gratiose confirmanda, et noviter expedienda duximus. Decernentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato confimantes, ut ipsi a modo imposterum futuris, et perpetuis semper temporibus eadem Arma, seu Nobilitatis Insignia more aliorum dicti Regni nostri Hungariae Partiumque eidem subjectarum Nobilium, sub iisdem Juribus, Praerogativis, indultis, libertatibus, et immunitatibus, quibus ipsi vel natura, vel antiqua Consvetudine usi sunt, et gavisi, utunturque et gaudent, ubique in proeliis, certaminibus, pugnis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis, aliisque omnibus et singulis, ac quibusvis exercitiis militaribus, et nobilitaribus, nec non sigillis, velis, cortinis, aulaeis, annulis, vexillis, Clypeis, Tentoriis, Domibus, et sepulchris, generaliter vero in quarumlibet rerum et expeditionum generibus, sub verae, vetustae, ac sincerae Nobilitatis titulo, quo eos ac haeredes ipsorum utrisuque Sexus universos, ab omnibus cujuscunque Status dignitatis, Conditionis, et praeminentiae homines existant, insignitos, et ornatos, dici, nominari, haberique et reputari volumus, ac mandamus, ferre, gestare, illisque in aevum uti, frui, et gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque Sexus universae valeant atque possint. Imo ultro Nobilitamus, damus, donamus, et confirmamus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes Literas nostras Confirmationales secreto Sigillo nostro, quo ut Rex Hungariae utimur, impedente communitas eidem Ludovico Szontagh juniori, ac per ipsum superius dictis Personis, ipsorumque haeredibus, et posteritatibus utriusque Sexus universis, jam natis, et deinceps nascituris gratiose dandas, et noviter expediendas duximus. Datum per manus Fidelis nostri sincere dilecti Reverendissimi in Christo Patris Dni Georgii Szelepchényi Coloczensis et Bachiensis Ecclesiarum canonice unitarum Archi-Episcopi, Administratoris Episcopatus Nitriensis, Locorumque eorumdem Comitis per-

petui, ac per dictum Regnum nostrum Hungariae Aulae nostrae Cancellarii etc. in Arce nostra Regia Posoniensi Die 12-a Mensis Novembris, Anno Domini Millesimo Sexcentesimo Quinquagesimo Nono, Regnorum Nostrorum Romani Secundo, Hungariae, et reliquorum Quinto, Bohemiae vero Anno Quarto. Reverendissimis ac Venerabilibus in Christo Patribus Dominis Georgio Lippai de Zombor Metropolitanae Strigoniensis, et antelato Georgio Szelepchényi Colocensis, et Bachiensis Ecclesiarum jam fatarum canonice unitarum, Archi Eppis, Benedicto Kisdy Agriensis; Petro Petretich Zagrabiensis, praenominato Georgio Szelepchényi Administratore Nitriensis, Joanne Pálfalvay electo Varadiensis, Georgio Széchényi electo Jawrinensis, Francisco Sz. György electo Transylvaniensis, Stephano Sennyei de Kis Sennye electo Veszprimiensis, Thoma Pálffy de Erdőd electo Vacziensis. Hyacintho Macripodary electo Csanadiensis, Fratre Joanne Salix electo Quinque Ecclesiensis, Petro Mariany Segniensis, et Modrusiensis, Fratre Petro Jurievich electo Syrmiensis, Francisco Tolnay electo Samandriensis, altero Francisco Gorup electo Noviensis, Joanne Hedervány electo Scopiensis, Mathaeo Szent-Tamássy Corbaviensis, Fratre Georgio Bjelavich electo Tininiensis, Fratro Paulo Ivannovich electo Scardonensis, Fratre Mariano Marevich Electo} Bosniensis, Fratre Joanne Baptista Bartotty electo Rosoniensis Ecclesiarum Episcopis, Ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Item Spectabilibus, et Magnificis Comite Francisco Wesselény de Hadad perpetuo in Murány, saepefati nostri Regni Hungariae Palatino, Comite altero Francisco de Nádasd Judice Curiae nostrae Regiae, Comite Nicolao Perpetuo a Zrinio annotatorum Regnorum nostrorum Dalmatiae, Croatiae, et Sclavoniae Bano, Comite Stephano de Csák Tavernicorum, dicto Comite Nicolao a Zrinio Agazonum, Comite Georgio Erdődy de Monyorókerék Cubiculariorum, Comite Nicolao Pálffy a memorata Erdőd Janitorum, Comite Georgio Illésházy perpetuo a Trenchén Dapiferorum, Comite Adamo Forgách de Ghémes Pincernarum, Comite Georgio de Frangepanibus a Thersatth Curiae nostrorum Regalium in Hungaria Magistris; ac mentionato Comite Nicolas Pálffy a dicta Erdőd Comite Posoniensi, caeterisque quam plumiris Regni nostri Hungariae Comitatus tenentibus, et honores. Leopoldus m. p. Georgius Szelepchényi Archi Episcopus Coloczensis m. p. Andreas Ruttkay m. p. (L. S.)

Anno 1660. Feria quarta proxima post Festum Sancti Georgii Martiris in Oppido Szent-Miklós Die videlicet, et Loco celebrationis

Gralis Congregationis Cottus Lyptó praesentes Confirmationales Privilegiales Literae Sacratissimae Caesareae Regiaeque Majestatis Dni Dni nostri clementissimi Leopoldi Regis pro parte Nobilis Ludovici junioris Szontagh de Neocomio, et per eum Rosinae Richter Consorti, nec non Joanni, et Ludovico filiis suis gratiose concessae, et noviter expeditae in frequenti Congregatione praefati Cottus Lyptó per Egregium Joannem Fabricium exhibitae, et in eadem Grali Congregatione lectae, promulgatae, et publicatae sunt. Tandemque idem Ludovicus Szontagh de dicto Neocomio seu Igló, et medio ipsius suprafati Condonatarii sui in Album, et numerum verorum Nobilium praedicti Cottus Lyptó noviter suscepti, cooptati, et confirmati exstiterunt. Actum in eodem Oppido Szent Miklós Anno et Loco, quibus supra. Nicolaus Csemiczky Jur. Sedis Judriae Cottus Liptó Notarius m. p.

Praesentem copiam Literarum Armalium Privilegialium, dorsoque earundem annexae publicationis cum suo vero Originali diligenter collatam, eidemque in omnibus punctis, clausulis, et paragraphis conformem esse infrascripti testatum facimus. Datum Késmarkini Die 1-a Maji 1731. Adamus Almássy ICottus Scepusiensis Subst. V. Comes, et Juratus Notarius m. p. (L. S.) Paulus Kurtha ejusdem ICottus Substitutus Judlium m. p. (L. S.) Mathias Reviczky antelati ICottus Jurassor m. p. (L. S).

VII

1660. Sz. György nap utáni 4. ferián Liptó vármegye Sz. Miklós mvárosban tartott közgyűlésén Szontagh Lajosnak 1659-ben I. Leopold királytól nyert czímeres levelét kihirdeti.

Nos Universitas Dominorum Magnatum et Nobilium Comitatus Lyptoviensis damus pro memoria, quod nobis feria quarta proxima post festum Sancti Georgii Martiris in Anno Domini currenti Millesimo Sexcentesimo Sexagesimo noviter evolutum praeterita in Oppido Sz. Miklós, loco nimirum ac die celebrationis Generalis nostrae Congregationis, uno cum Generoso, ac Egregiis Domino Petro Szent-Iványi de Eadem Vice Comite, quatuor Judlium, ac nonnullis Dominis Nobilibus, Juratis videlicet Coassessoribus nostris Parochialibus, pro tractandis et concludendis certis quibusdam publicis ac perarduis, bonum commune, ac permansionem nostram spectantibus rebus ac Negotiis Nostris, frequenti numero insimul congregatis et una existentibus,

Egregius Johannes Fabricius nostram e medio nostri personaliter exurgens in praesentiam nomine et in persona Nobilis Ludovici Szontagh exhibuit, et praesentavit nobis certas quasdam Literas Armales Nobilitationis Privilegiales Sacratissimi Principis ac Domini Domini Leopoldi DEi gratia Romanorum Imperatoris semper Augusti ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniaeque etc. Regis, Archi Ducis Austriae, Ducis Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Marchionis Moraviae, Comitis Habsburgi, Tyrolis et Goritiae etc. Domini Domini nostri Clementissimi in Arce Regia Posoniensi, die duodecima Mensis Novembris Anno Domini Millesimo Sexcentesimo quinquagesimo Nono jam praeterito, in pargameno patenter sub impendenti secreto Suae Majestatis Sigillo Regio confectas, manuumque propriarum tam Suae Majestatis, quam etiam Reverendissimi Domini Georgii Szelepchényi Archi Episcopi Colocensis, Administratoris Nitriensis, eorundemque Locorum Supremi ac perpetui Comitis, Consiliarii ac per Regnum Hungariae Aulae Cancellarii et Egregii Andreae Ruttkay, secretarii subsciptionibus communitas, ac roboratas; declarantes inter caetera, quomodo Sua Majestas Casarea ac Regia cum ex plenitudine potestatis Suae Regiae, tum gratia sua speciali, qua erga quosvis fideles suos virtutis colendae studiosos affecta esset, consideratis fidelium servitiorum meritis ejusdem Ludovici Szontagh, eundem ipsum Ludovicum Szontagh, ac per eum Rosinam Richterin Consortem, Joannem et Ludovicum filios, ipsorumque haeredes et posteritates utriusque sexus universos in coetum verorum et indubitatorum Regni sui Hungariae et partium eidem annexarum Nobilium (armis etiam in signum hujusmodi verae Nobilitatis ipsorum eisdem benigne collatis) annumerasset et cooptasset; Petens nos debita cum Instantia annotatus Johannes Fabricius, nomine et in persona ejusdem Ludovici Szontagh: quatenus publicatione prius Armorum ipsorum Nobilitarium more solito in isto Comitatu nostro fienda praehabita, easdem praerecensitas Personas, ipsarumque haeredes et posteritatis utriusque sexus universos, in medium hujus Comitatus nostri Lyptoviensis Nobilium reciperemus, et adjungeremus, promittentes sese in suis, ac praemissorum haeredum et successorum suorum nominibus et in personis ad ea omnia et singula perferenda et supportanda, quae nos et nostrum quilibet pro publico bono, ac defensione conservationeque communis nostrae Patriae de Lege ac consvetudine Regni tenemur, subire promptos ac paratos fore. Nos itaque praemissa ejusdem petitione tanquam communi aequitati

consona benigne inclinati, facta prius praedeclaratarum Literarum Armalium more solito publicatione, memoratos Ludovicum Szontagh ac per eum Rosinam Richterin consortem, nec non Joannem et Ludovicum filios, ipsorumque Haeredes et posteritates utriusque sexus universos in medium hujus Comitatus nostri Lyptoviensis Nobilium duximus recipiendos, cooptandos, et annumerandos. Imo recipimus, cooptamus et annumeramus, harum nostrarum in hujus rei fidem perennaturam, evidentiusque Testimonium exaratarum et expeditarum, Sigilli istius Comitatus nostri authentici munimine corroboratarum, ejusdemque praenotatis personis jurium ac praerogativae ipsorum Nobilitarium futura pro tuitione extradatarum vigore et Testimonio Litterarum mediante. Datum die, Anno. et loco quibus supra.

Lectae, publicatae, proclamatae, et extradatae sunt per me Juratum Sedis ejusdem Judiciariae Notarium Nicolaum Csemiczky m. p. (L. S.)

Praesentem Copiam suo vero et genuino Originali, in omnibus conformen esse, et cohaerere, in fidem subscripti fidedigne attestamur. Lestini 16. Maji 1830. Marcus Antonius Zmeskal de Domanovecz et Lestine ICottus Arvensis Ord. Judlium m. p. (L. S.) Josephus Dávid de Sz. Péter et Isztebne ICottus Arvensis Jurassor m. p. (L. S.)

VIII.

1660. Sz. Pál fordulása elötti 5. ferián Szepes vármegye Löcsén tartott közgyülésén Szontagh Pál, János és Lajos testvérek megkeresésére a Szontagh család által 1610-ben II. Mátyás királytól nyert és Gömör megyében hirlelt czímeres nemeslevelet kihirdeti.

Nos Universitas Magnatum et Nobilium Comitatus Scepusiensis, memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod Nobis feria quinta proxima ante Festum Conversionis Sancti Pauli Apostoli Anni currentis, in Regia ac Libera Civitate Leutschoviensi loco videlicet Congregationis Nostrae consveto, frequenti numero pro pertractandis arduis quibusdam Comitatum hunc concernentibus negotiis, congregatis, ac simul existentibus, Egregii Paulus, Joannes, et Ludovicus Szontagh fratres Carnales, et uterini, reproduxerint coram nobis certas quasdam Litteras Nobilitationis Armales, per felicissimae reminiscentiae Mathiam 2-dum Regem Hungariae eidem familiae Szontagh collatas, et postmodum in Comitatu Gömöriensi absque ulla Contradi-

ctione publicatas, instando apud Nos demisse, quatenus ipsos, ex quo praecipue in hoc quoque Comitatu Scepusiensi suam personalem haberent Residentiam, etiam in Coetum, ac Numerum Comitatus istius Nobilium cooptari, ac pro legitimis Membris in futurum quoque agnoscere, superindeque Litteras Nostras Testimoniales elargiri dignaremur, offerentes suam in supportatione communium onerum Comitatus alacritatem. — Quorum quidem petitioni Nos tanquam justae assensum nostrum praebentes recognoscimus harum vigore praementionatos Paulum, Joannem, et Ludovicum Szontagh ipsorumque Haeredes, veros ac indubitatos Regni hujus Hungariae, partiumque eidem annexarum Nobiles, ac singillatim Comitatus hujus Scepusiensis membra esse, iisdemque immunitatibus, libertatibus, et Privilegiis, quibus universi Nobiles in hoc Regno fruuntur, etiam gaudere, et frui. In cujus rei firmius robur praesentes Literas Nostras authentico Comitatus Nostri sigillo communitas, ipsis extradandas duximus, et concedendas. Datae ex Generali Nostra Congregatione Sabatho proximo ante Dominicam Reminiscere, Anno Millesimo Sexcentesimo Sexagesimo, in eadem Regia, et Libera Civitate Leutsoviensi celebrata. Lecta, proclamata, publicata, et extradata in Generali Congregatione Comitatus Scepusiensis per me Balthasarum Pottornyay, Juratum Notarium ejusdem Comitatus m. p. (L. S.)

Hogy ezen másolat az eredetivel mindenben megegyez, ezennel hitelesen bizonyitjuk és elösmérjük. Alsó-Kubinban május hó 23-án 1840-ik évben. Divéki s Kis-Bossáni Divéky Antal, Tekintetes Árva Vármegye Fő-Szolgabirája m. k. (P. H.) Káposztafalvai Lányi Samu a fentebb tisztelt Vármegye Esküdtje m. k. (P. H.)

IX.

1661. octob. 25-én I. Leopold király Szontagh Lajost, és általa fiait Ágostot, Tóbiást és Godofrédet és testvéreit Kristófot, Jánost, miután elöbbi nemeslevelök elveszett, nemességökben újra megerősíti, és sasos czímerrel megadományozza. Kihirdettetett Szepes megyében 1662. april. 13-án.

Nos Leopoldus Dei gratia, electus Rnor. Imperator, semper Augustus ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Ramae, Serviae, G lliciae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Rex, Archi Dux Austriae, Dux Burgundiae, Brabanciae, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Marchio Moraviae, Dux Lucenburgae, ac

Supr. ac Infr. Sylesiae, Wierthembergae et Thekae. Princeps Sveviae, Comes Habsburgi, Tyrolis, Ferreti, Kyburgi et Goritiae, Landgravius Alsatiae, Marchio Sacr. Rom. Imperii supra Anasum, Burgoviae ac Supr. et Infr. Lusatiae, Dominus Marchiae Slavonicae, Portus Naonis et Salinarum; memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod Nos cum ad nonnullorum fidelium nostrorum humillimam supplicationem Nostrae propterea factam Matti., tum vero adtentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis fidelis nostri Ludovici Sonntag, quae ipse Sacrae primum Regni Nostri Hgriae Coronae et deinde Matti nostrae pro locorum et temporum varietate fideliter exhibuit et inpendit, ac sese in posterum quoque exhibere et impendere velle pollicetur. Cum igitur ob id, tum vero ex gratia et munificentia Nostra Regia, qua quosque de Nobis et republica Christiana bene meritos, virtutisque colendae studiosos instar antecessorum nostrorum divorum quondam Hgriae Regum exemplo prosequi, eisque certa virtutum suarum monumenta, quae ad majora quaeque praestanda eos incitare possent, decernere consvevimus. Eundem itaque Ludovicum Sonntagh ac per ipsum Augustum, Tobiam, et Godofredum filios, nec non Christophorum et Joannem similiter Szontagh fratres suos carnales et uterinos, qui alias abantiquo nobilitari praerogativa gavisi esse perhibentur, de Regiae nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali, nunc denuo, amissis injuria temporum prioribus privilegiis, in coetum verorum nostri Regni Hgriae et partium ei adnexarum Nobilium duximus cooptandum, adnumerandos et adscribendos. Annuentes et ex certa nostra scientia animoque deliberato concedentes ut ipsi, uti antea ita et in posterum futuris et perpetuis semper temporibus, omnibus illis gratiis, honoribus, indultis, privilegiis, libertatibus, Juribus, praerogativis, et immunitatibus, quibus ceteri veri, antiqui et indubitati memorati Rgni Nostri Hgriae et partium ei adnexarum Nobiles hactenus quomodolibet de Jure vel Consvetudine usi sunt et gavisi, utunturque et gaudent, uti, frui, et gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universi valeant, atque possint. In cujus quidem nostrae erga ipsos exhibitae gratiae et clementiae ac liberalitatis testimonium, veraeque et indubitatae Nobilitatis Signum haec Arma seu Nobilitatis Insignia: Scutum videlicet militare erectum coelestini coloris, fundum ejus tripartito fulgenti monticulo late interoccupante, cujus collateralibus ab utrinque partibus in-

tegra nigra Aquila corpore ac capite sursum erecto, demissa cauda, alis item expansis, in dextram scuti partem conversa utroque pede insistere cernitur, scuto incumbentem galeam militarem craticulatam sive apertam regio diademate, ex eoque naturalem Solem, radios circumquaque extendentem, micantemque proferente oınatam, a summitate vero, sive cono galeae laciniis seu lemniscis, hinc flavis et ceruleis, illinc autem candidis et rubris, in scuti extremitates se se diffundentibus, scutumque ipsum decenter exornantibus, quemadmodum haec omnia in principio seu capite praesentium Litterarum Nostrarum Pictoris manu et artificio propriis suis coloribus depicta esse conspiciuntur, Eidem Ludovico Szontagh ac per eum superius nominatim specificatis personis, ipsarumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose danda duximus et concedenda. Decernentes et ex certa nostra scientia animoque deliberato concedentes, ut ipsi, uti antea ita et in posterum futuris et perpetuis semper temporibus eadem arma seu Nobilitatis insignia, more aliorum verorum atque indubitatorum memorati Regni nostri Hungariae et partium ei adnexarum Nobilium, sub iisdem Juribus, Praerogativis, indultis, libertatibus et immunitatibus, quibus ipsi vel natura, vel antiqua Consvetudine usi sunt et gavisi, utunturque et gaudent, ubique in praeliis, certaminibus, pugnis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis aliisque omnibus et singulis ac quibusvis exercitiis militaribus et nobilitaribus, nec non sigillis, velis, cortinis, auleis, annulis, vexillis, clypeis, tentoriis, domibus, et sepulchris, generaliter vero in quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub merae, vetustae et sincerae nobilitatis titulo, quo eos ab omnibus cujuscunque status, dignitatis, conditionis et praeeminentiae homines existant, insignitos et ornatos dici, nominari, haberive et reputari volumus et mandamus, ferre, gestare illisque in aevum uti, frui et gaudere possint ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universi valeant atque possint; Imo nobilitamus, damus et conferimus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes Litteras Nostras, Secreto Sigillo nostro, quo ut Rex Hungariae utimur, inpendenti communitas, eidem Ludovico Szontagh, ac per eum praespecificatis personis, ipsarumque Haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis jam natis et in futurum nascituris gratiose dandas duximus et concedendas. Datum per manus fidelis nostri nobis sincere dilecti Rdissimi in Christo patris Dni Georgii Szelepchény Colocensis et Bacsiensis Ecclesiarum Canonice Unitarum AEppi, Eppatus Nitriensis Administratoris, locorumque

ac Cottuum eorumdem Supremi ac perpetui Comitis, Consiliarii nostri intimi ac per dictum Regnum nostrum Hgriae Aulae nostrae Cancellarii in Civitate nostra Vienna Austriae die 25. m. Octobris Ao. D. 1661. Regnorum nostrorum Romani quarto, Hgriae et reliquorum sexto, Bohemiae vero anno quinto, Rdissimis ac Venerabilibus in Christo patribus Dnis Georgio Lippay de Zombor Metropolitanae Strigoniensis, et altero praenominato Georgio Szelepchény dictarum Colocensis et Bacsiensis Ecclesiarum Canonice unitarum Archi-Eppis, Thoma Pálffy ab Erdőd electo Agriensis, Petro Petretich Zagrabiensis, praementionato Georgio Szelepchény Administratore Nitriensis, Joanne Pálffalvay electo Varadinensis, Francisco Szegedy electo Transylvaniensis, Georgio Széchény electo Jaurinensis, Stephano Sennyey de Kis-Sennye electo Wesprimiensis, Fratre Joanne Salix electo Quinque-Ecclesiensis, Francisco Sz.-Györgyi electo Vacziensis, Fratre Petro Jurievich electo Syrmiensis, altero fratre Bartolomeo Benlits electo Bosnensis, tertio item fratre Paulo Joannovich electo Tininiensis, Joanne Babtista Bársoni electo Rosonensis, fratre Hyacintho Macripodary electo Csanadiensis, et Petro Mariany Segniensis et Modrussiensis Ecclesiarum Eppis Ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Item Splibus et Magnificis Cte Francisco Vesselényi de Hadad perpetuo in Murány, Regni nostri Hgriae Palatino, Cte altero Franc. de Nádasd Judice Curiae Nostrae Regiae, Cte Nicolao perpetuo a Zrinio Regnor. Nostr. Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae Bano, Cte Steph. de Chyak Tavernicorum, memorato Cte Nicolao perpetuo a Zrynio Agazonum, Cte Georgio Erdődy de Monyorókerék Cubiculariorum, Cte Nicolao Pálffy Janitorum, Cte Georgio Illésházy de Trencsén Dapiferorum, Cte Adamo Forgách de Gímes Pincernarum, Cte Paulo Eszterházy de Galantha Curiae Nostror. Regalium in Ungaria Magistris, ac memorato Cte Pálffy Cte Posoniensi, ceterisque quam plurimis Rgni nostri Cottus tenentibus et honores. Leopoldus m. p. Georgius Szelepcsényi m. p. Arch. Eppus Colocensis.

Anno 1662 die 13-a Aprl. in GCongregatione Leutschoviae celebrata exhibitae, et publicatae sunt Litterae Armales S. C. R. Mattis pro parte L u d o v i c i S z o n t a g h Vienna Austriae die 25 m. Octobris ai. 1661. proxime praeteriti emanatae, qui ex totius Cottus Consensu in reliquorum nostrorum ac indubitatorum Nobilium Numerum receptus et cooptatus est, ita tamen, ut ad reliquorum Nobilium formam et modum onera ICottus supportare teneatur. Haec publicatio nemine contradicente facta est. Datum Leutschoviae die et loco ut supra. Gaspar Küszöghy substitut. Notarius Cottus Scepus. m. p.

X.

1686. mart. 13. herczeg Lubomierszky Szaniszló fölmenti Szontagh Gáspárt a bírói hívatalviseléstöl, és öt — mint föbánya·mívelöt — az iglói erdőkben szabad szénégetési joggal megadományozza.

Stanislaw Hrabia na Wiśniczu i Jaroslawiu Lubomirski riąże Rzymski, Marszalek Wielki Spishi etc. Starosta. Wiadomo czynię tym listem mojém, komuby o tém wiedzić nalezalo osobliwie Igmci Panu Gubernatorowi miast moich Spiskich; tudzież i wszystki tamecznym obywatelom; iż z pewnej konsyderacy i respektu mego, ku szlachetnemu K a s p a r o w i S z o n t a g h o w i Mieszcsaninowi Nowowiejskiemu, deklaruję niniejszym listem, wolą moją, aby byl wolny pomieniony szlach: Szontagh od urzędu rycktarstwa, pozwalając mu przytém w lasach moich Nowowiejskich, przy swoich Hamrach wolno węgle palić, bez żadne od nikogo w tym prepedycy. Na co dla lepszej wiary, list ten wlasną ręką podpisuję i pieczęcią stwierdzić rozkazalem Dán w Palacu Jazdowskim dina XIII. miesiąca Marcaroku Pánskiego MDCLXXXVI. — S. Lubomirski m. p. (L. S.)

XI.

1686. jul. 22-én. herczeg Lubomierszky Szaniszló Szontagh Gáspárnak és örököseinek Igló határában bánya-nyitás és felszerélésre kiváltság levelet ád.

Stanislaus Heraclius Sacri Romani Imperii Princeps Lubomirzski Comes in Wisnicz et Jaroslaw, Supremus Regni Poloniae Marschalcus, Supremus Capitaneus Scepusiensis:

Significamus tenore praesentium, quibus expedit Universis et Singulis, et praesertim vero Generoso Vice Capitaneo Nostro Scepusiensi, Tum Comiti, Judicibus Tredecim Oppidorum Scepusiensium, nunc et inposterum existentibus. Quia nos commendatam virtutem ac in effodiendis, investigandisque ex terrae visceribus metallis peritiam, Circumspecti C a s p a r i s S o n t a g h Civis Civitatis Montanae Igloviensis in Comitatu Scepusiensi Tredecim Oppidorum, sub Capitaneatu nostro Constitutum habentem (?) concessimus eidem, ac ipsius legitimis posteris et successoribus perpetuis temporibus facultatem in praememoratae Civitatis territorio et metis ubicunquepla cuerit, inquirendorum, colendorum, effodiendorum, eruendorum, cribrandorum, conflandorum,

fabricandorum atque libere divendendorum, et abducendorum omnis generis Metallorum ac minerarum (nullis penitus exceptis) tam intra, quam extra terrae viscera latitantium. Porro pro usu commodiori eorundem mineraliorum fabricandorum dedimus ac concessimus eidem potestatem in iisdem locis erigendi, construendi ac aedificandi cujuscunque generis officinas, domos, aquae ductus, malleos, fornaces, conflatoria, et generaliter omnia aedificia, et instrumenta ad eum usum pertinentia. Ad quorum omnium necessitatem concessimus etiam eidem usum aquarum, fluminum, terrarum, pascuorum, sylvarum, nemorum, lignorum, viarum, semitarum, et generaliter omnium ad earundem rerum metallicarum confectionem necessariarum. Quodquidem supradictum civem Igloviensem, ejusque successores ab omnibus generaliter contributionibus, ab eisdem mineralibus proventibus, ad annos quatuor integros successive ei immediate post se currentes liberavimus et liberamus, sucundum libertatem Antecessorum ejus. Quo spatio annorum transacto dum Deus benedixerit, et minerarum uberior prodierit copia, idem Civis ejusque posteri erunt adstricti et obligati sine omni dolo et fraude, quotannis solvere, quiquid de jure ac consuetudine ab ejusmodi montium cultoribus et rerum metallicarum Administratoribus receptum est. Si vero Deus ex sua providentia et largitate daret Benedictionem aliud Metallum inveniendi, nempe super Aurum et Argentum, tum super tales nulla sequeretur libertas per quatuor annos quam super alia Metalla praementionata, nec quidem licitum sit aliorsum ea divendere sive authentice, sive occulte sine scitu et consensu nostro, sub poena irremissibili, sed omne tale Metallum, super omnia prius ad nos sine omni fraude pervenire debeat. Assecuramus insuper praetitulatum Casparum Sontagh, eiusque successores utriusque sexus super tales libertates et jura conservare, sicuti in eisdem Montanis Civitatibus suae Sacratissimae Caesarae Majestatis utpote Schemnitz et Cremnitz tenetur, eosque nullo modo ab eisdem postponere. Promittimus insuper etiam saepedictum Concivem nostrum Igloviensem, ejusque legitimos posteros et successores in libertate Metallorum effodiendorum (ita, ut praemissum est) illi per nos concessa conservabimus, manutenebimus et tuebimur, successoresque nostri conservabunt, manutenebunt, et tuebuntur. In cujus rei fidem praesentes manu nostra subscriptas, sigillo cancellariae nostrae communiri jussimus. Datum in Palatio nostro Jazdoviensi Die XXII. Mens. July Anno Dni MDCLXXXVI. S. Lubomirsky m. p. (L. S.)

XII.

1686. jul. 22-én herczeg Lubomirsky Szaniszló Szontagh Gáspárt a XIII Szepesi városok irányában minden hivatal viselési tehertől fölmenti.

Stanislaus Heraclius Sacri Rni Imperii Princeps Lubomirus, Comes in Wisnicz, et Jaroslaw, Supremus Regni Poloniae Mareschallus, Scepusiensis Capitaneus.

Universis et singulis, quorum interest, praesertim vero Generoso Vice Capitaneo Nro. Scepusiensi, nec non Nblibus Comiti, Judicibus, et Spectabili Universae Communitati XIII Oppidorum Scepusiensium et praecipue Civitatis Neocomiensis ad notitiam deducimus, supplicasse Nobis Spectabilem Gasparum Sontagh, quatenus illum ab omnibus officiis publicis Scepusiens. liberaremus et eximeremus, cujus humillimae supplicationi Nos benigne annuentes, praecipue vero ob certum, justumque respectum Nrum, quo sumus erga praedictum spectabilem Sontagh, nec non consideratione hac, quatenus circa curas Fodinarum et in illis quaerendi Metalla capacior reddatur, nullum impedimentum et distractionem circa elaborationem illarum habeat. Eundem ab omnibus Officiis publicis qualitercunque nuncupatis liberamus ac liberum et immunem facimus, omnino volentes ne ad ullum quodpiam Officium eligatur. Quod serio hisce Literis nostris mandamus supradicto Comiti Judicibus ac communitati XIII Oppidor. nostrorum, sub poena centum Aureorum in Violatores praesentium Lrarum nrarum. In quarum fidem praesentes manu Nra subscriptas sigillo communiri iussimus. Datum in Palatio Nro Jazdouiensi Die XXII. Mensis July Anno Domini MDCLXXXVI. S. Lubomirski (m. p.) approbatur P. Lubomirsky m. p. (L. S.)

Libertatio ab omnibus officiis publicis, Spectabili Gasparo Szontagh.

XIII.

1731. sept. 17-én a hallei Egyetemnek Szontagh Sámuel részére orvostudori oklevele.

Quod Deus bene vertat! Auspiciis Serenissimi ac potentissimi principis ac Domini Domini Friderici Wilhelmi Borussiae Regis, Marchionis Brandenburgici, S. Rom. Imp. Archicamerarii et Electoris, Supremi Principis Aravsoniensis et Electoris Neocomi et Valangini,

Ducis Geldriae, Magdeburgi, Cliviae, Juliaci Montium, Stetini, Pomeraniae, Cassubiorum, Vandalorum et Megapolis, nec non in Silesia et Crosnae, Burggravii Norinbergensis, Principis Holberstadii, Mindae, Camini, Vandaliae, Sverini, Racebergi et Mearsae, Comitis Hohenzollerae, Rupini, Marcae, Ravensburgi, Hohensteini, Teklenburgi, Lingae Sverini, Burae et Leerdami, Marchionis Vehrae et Ulissingae, Domini Ravensteinii, Rostochii, Stargardiae Lavenburgi, Butoviae, Arlayae, Bredae, et caetera, — Regis et Domini Nostri longe clementissimi, Prorectore Academiae, Magnifico Viro Illustri et excellentissimo Domino Dno Sim. Petro Gassero, potentissimo Borussiae Regi a consiliis intimis, item bell. et domanial. Jurium et rerum oeconomico cameralium Professore ordinario, Scabinatu sin ducatu Magdeburgico Adsessore, nec non Illustribus et Excellentissimis Cancellario et Directore Dn. Joanne Petro de Ludewig, et Dn. Justo Henning Böhmero, Ictis Consiliariis intimis et Professoribus publicis ex decreto facultatis Medicae Promotor constitutus Dn. Fridericus Hoffmannus ordinis medici senior, viro nobilissimo et experientissimo Dno Samueli Sontag eperiesino Hungaro Medicinae Licentiato Doctoris in Medicina Gradum, jura et immunitates Auctoritate imperatoria et regia die XVII. Septembris Anni MDCCXXXI. debito modo contulit (S. L.) *Halae Magdeburgicae literis Joannis Christiani Hilligeri Acad. Typographi*,

XIV.

1732. oct. 2-án Szepes vármegge nemesi bizonyítványa sasos Szontagh Pál részére.

Nos Universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum et Nobilium Cottus Scepusiensis, memoriae commendamus tenore psentium, significantes quibus expedit universis: Quod nos ad conformitatem et exigentiam gratiosae Excelsi Consilii Regii Lttlis in bgno suae Mattis SSmae Domini Dni nostri clementissimi, eidem Excelso Consilio R. directo et inviato mandato radicatae novissimae Intimationis, Revisionem Investigationemque universorum Nobilium, in gremio Cottus hujusce nostri de praesenti residentium (exceptis nonnullis ad calcem speciatim annexis gremialibus antiquis Familiis, tamquam per possessionem et Dominium Bonorum antenatis suis per divos olim Hungariae Reges in Cottu isthoc benigne collatorum, testantibus idpsum authenticis Cottus istius Prothollis, semper usque huc pro veris et indubiis nobilibus agnitis) per nos de novo inchoatam et ad instantiam

nonnullorum diversis ex rationibus et causalibus respirium petentium plurimis in terminis fine eo praefixis continuatam, modo et formalitate ab infra uberius declaratis instituerimus peregerimusque, cujus quidem Revisionis occasioneque ejusdem in originali productorum, hic vero in genuinis paribus (exmissis tamen ob compendium laboris nonnullis minus essentialibus, de ordinario videlicet stylo Armalibus inseri solitis clausulis) subnexorum Documentorum series esset sequens etc. etc.

101. Paulus Zontagh suo et reliquorum Cointeressatorum nominibus reproduxit Litteras Confirmatorias Armales Leopoldinas, Egregio Ludovico Zontagh ac per ipsum Augusto, Thobiae et Godofredo filiis, nec non Christophoro et Joanni Zontagh fratribus carnalibus et uterinis, sub hacce verborum forma elargitas: Nos Leopoldus Dei gratia etc. memoria commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod nos cum ad nonnullorum etc. tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis, fidelis nostri Ludovici Zontagh, quae ipse etc. decernere consvevimus. Eundem itaque Ludovicum Zontagh ac per ipsum Augustum, Thobiam et Godofredum filios, necnon Christophorum et Joannem similiter Zontagh fratres suos carnales et uterinos, qui alias ab antiquo nobilitari praerogativa gavisi esse perbibentur, de Regiae nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali, nunc denuo, — amissis injuria temporum prioribus privilegiis, in coetum verorum Regni nostri Hungariae et partium ei annexarum Nobilium duximus cooptandum, adnumerandos et adscribendos.— Annuentes etc. etc. Datum per manus fidelis nostri nobis sincere dilecti Reverendissimi in Xsto Patris Domini Georgii Szelepchényi Colocensis et Bacsiensis Ecclesiarum canonice unitarum Archiepiscopi, Eppatus Nitriensis Administratoris, Locorumque et Cottuum eorundem supremi ac perpetui Comitis, Consiliarii nostri intimi ac per dictum Regnum nostrum Hungariae aulae nostrae Concellarii, in Civitate nostra Vienna Austriae die 25. mensis Octobris Anno Dni 1661. etc. etc. Leopoldus m. p. (L. S.) Georgius Szelepcsény Archiepiscopus Colocensis m. p. (L. S.)

Anno 1662. die 23. Aprilis in generali Congregatione Leutschoviae celebrata exhibitae et publicatae sunt Literae Armales SSmae Caeae Regiaeque Mattis pro parte Ludovici Zontagh Vienna Austriae die 25. mensis Octobris 1661. proxime praeteriti emanatae, qui ex totius Comitatus Consensu in reliquorum verorum ac indubitatorum No-

bilium numerum et coetum receptus ac cooptatus est, ita tamen ut ad reliquor. Nobilium formam ac modum onera ICottus supportare teneatur. Haec publicatio nemine contradicente facta est. Datum Leutschoviae die et loco ut supra. Caspar Küszöghy m. p. substitutus Notarius Cottus Scepusiensis.

Ex quo vero idem producens descendentiam a Thobia Zontagh, cujus mentio in praeinsertis Armalibus haberetur, Testimonialibus privilegiati Oppidi Igló germanico idiomate confectis et in originali reproductis, et quidem §-pho ibidem contento: „Nachgehends hat dieser Thobias Zontagh gezeiget Joannem et Ludovicum Sontag, davon der Johannes weiland in der XIII Stadt Georgenberg ein Bürger und Mitinwohner gewesen, von verwandten Johann Sontagh weiland in Georgenberg wohnhaft ist gezeuget worden Paulus, Joannes und Jacobus Zontagh" edocuisset, hinc eundem cum fratribus suis carnalibus Joanne videlicet et Jacobo Zontagh coetui verorum Nobilium armalistarum adnumerandum existimari. etc. — Quam quidem praevio modo idque ad conformitatem gratiosi praescripti Excelsi Consilii Regii Locumtenentialis institutam Revisionem, Investigationemque Nobilium Excelso Consilio R. Ltli in forma demissae Relationis sub authentico Cottus nostri sigillo submittendam esse duximus, prout et submisimus. Ex generali Congregatione nostra die 2-a m. Octobris anno 1732. Leutschoviae celebrata (L. S.) Stephanus Máriássy de Markusfalva V. Comes ICottus Scepusiensis m. p. Balthasar Görgey ejusdem ICottus 2-di Processus ord. Judlium m. p. Emericus Petróczy ICottus Processus 3-tii ord. Judlium m. p. Franciscus Jancsó Jurassor m. p. Michael Nemessányi Jurassor m. p. Sigismundis Grodkovszky Jurassor m. p. Lectum et expeditum per Adamum Almássy antelati ICottus juratum ord. Notarium m. p.

XV.

1756. oct. 19. nádori adomány Szontagh Lajos és érdektársai részére. Gömör megyei Zabar helységről.

Nos Comes Ludovicus de Battyán, perpetuus in Német-Újvár, Regni Hungariae Palatinus, Comes ac Judex Jazygum et Cumanorum, Aurei Velleris Eques, Comitatus Castriferrei perpetuus, Pest, Pilis, Solt art. unit. Supremus Comes, Sacrarum Caes. Regiar. Mattuum Dni. Dni Francisci Romanor. Imperatoris semper Augusti, ac Dominae

Dnae Mariae Theresiae, Dei gratia Romanorum Imperatricis ac Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniaeque etc. etc. Reginae, Archiducissae Austriae, Ducis Burgundiae, Stiriae, Carinthiae, Carnioliae, Comitis Habsburgi, Flandriae, Tyrolis et Goritiae etc. Actualis intimus Consiliarius, Consilii Locumtenentialis Regiae, ac Tabulae Septemviralis Praeses, nec non per dictum Regnum Hungariae Locumtenens Regius. Damus pro memoria tenore praesentium significantes quibus expedit universis; Quod Nos permoti pietate et benignitate, qua erga Nobiles Evam Francisci Pruszkay, Mariam Michaelis Bényei, et Elisabetham omnes Tóth, alias Szabados, Francisci Torotsányi, Mariam item Trop Ludovici Zontag, et Barbaram Trop Tobiae Mauks, Egregior. Conthorales ferimur, sed attentis potissimum, et consideratis fidelitate, fideliumque servitiorum meritis, quae antenati progenitoresque earundem Sacrae primum Regni Hungariae Coronae, tum vero praelibatae suae Majestati C. R. atque Dnae Dnae Nostrae Clementissimae, Augustaeque Domui Austr. pro locorum et temporum varietate atque occasionum exigentia, fideliter et constanter exhibuerunt, ac impenderunt, ac inposterum pari fidelitatis et constantiae fervore in posteris etiam suis semet exhibituras et impensuras pollicerentur, totalem et integram Possessionem Zabar, eidemque contiguum Praedium Kabalázó Comitatui Gömör. ingremiata, in quorum nimirum pacifico usu et quieto dominio antenatos suos, utriusque sexus vigore Donationis Leopoldinae constanter praefuisse, ac sese etiam praesenti, accedente quoque transactione Camerali per benignam ratificationem C. Regiam roborata existere, Litteras nihilominus ac Literalia instrumenta superinde habita, injuria et vicissitudine temporum perdidisse assererent, perhiberentque, Titulo novae Donationis, totum item et omne jus Regium, si quod altefata S. C. Reg. Majestas in antelatis Possessione ac Praedio dicto Comitatui adjacentibus, etiam aliter qualitercunque haberet, aut eadem et idem suam ex quibuscunque Causis, Viis, modis et rationibus concerneret Majestatem, simul cum cunctis suis utilitatibus, et pertinentiis quibuslibet, Terris scilicet arabilibus, cultis, et incultis, Agris, Pratis, Campis, Pascuis, Foenetis, Foenilibus, Sylvis, nemoribus, Dumetis, Montibus, Collibus, Vallibus, Vineis, Vinetis, Vinearumque Promontoriis, Aquis, Fluviis, Piscinis Piscaturis, Pisciumve Clausuris et aquarum decursibus, Macellis, Educillis, Molendinis, et eorundem Locis, generaliter vero quarumcunque utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus quovis nominis vocabulo vocitatis, ad eandem et idem spectantibus ac pertinere debentibus, sub suis veris metis et an-

tiquis Limitibus existentibus habitis (rebus sicuti praefertur stantibus seque habentibus) memoratis Nobilibus Evae Francisci Pruszkay, Mariae Michaelis Bényei, et Elisabethae omnibus Tóth, alias Szabados Francisci Torotsányi, Mariae item Trop Ludovici Zontag et Barbarae Trop Tobiae Mauks, Egregiorum Contoralibus, Eorundemque Haeredibus et Posteritatibus utriusque Sexus universis, authoritate nostra Palatinali et Locumtenentiali, qua pleno jure fungimur (si, et in quantum ad aliquam Ecclesiam Dei, aut Suae Majestatis Arcem non pertinerent, numerumque triginta duarum Sessionum Colonicalium non excederent) dedimus, donavimus, et conferimus Jure perpetuo tenendam et possidendam pariter et habendam. (Salvo Jure alieno) Harum nostrarum vigore, testimonio Literarum mediante. Quas praefata Sacra Caesareo Regia Majestas in formam Privilegii sui redigi faciet, dum eidem Suae Majestati in specie fuerint reportatae. Datum in Libera ac Regia Civitate Posoniensi Die 19. Octobris Anno Domini 1756. — Comes Ludovicus de Battyán m. p. Joannes Szabó m. p. (L. S.)

XVI.

1774. jul. 16-án iglai Szontagh Mihály részére a jenai Egyetem által kiadott orvos-tudori oklevél.

Quod felix, faustumque esse jubeat Summum Numen, auctoritate sacrae Majestatis Josephi II. Imperatoris Romani et Germanici, augustissimi clementissimique, auspiciis serenissimorum Saxoniae Ducum, nutritorum Academiae Jenensis munificentissimorum, rectore Academiae magnificentissimo Carolo Augusto . . . . dynasta Ravensteini etc. terrarum Vinariensium et Isenacensium herede, Prorectore Academiae magnifico Joan. Ernesto Basilio Widerburgio, serenissimae Saxo-Vinariensis et Isenacensis ducis a consiliis Camerae, matheseos professore publico ordinario, et societatis, quae hic floret, Teutonicae seniore a brabeuta rite constituto, viro illustri, excellentissimo atque experientissimo Ernesto Antonio Nicolai philosophiae et medicinae doctore, potentissimi Borussorum regis serenissimae domus Saxo-Vinariensis ac Isenacensis, serenissimi principis Sonderhusa-Schwarzenburgici, serenissimorum quatuor principum de Solms-Braunfels consiliario aulico, horumque archiatro Chemiae et praxeos professore publico ordinario, comite Palatino Caesareo academiae imperialis naturae curiosorum collega, academiae electoralis moguntinae scientiarum utilium assessore, societatum latinae ducalis Jenensis et Mar-

chico-Badensis, Teutonicae Jenensis sublimiarum disciplinarum sodali honorario, facultatis medicae seniore, summos in medicina et chirurgia honores privilegia et jura doctoris, viro praenobilissimo et experientissimo Michaeli Sontag nobili Iglóvia-Hungaro, ceu virtutis ut eruditionis dignissima praemia in concensu facultatis more apud nos recepto, formulisque consvetis in nomine S. S. Trinitatis collata esse, suoque tempore in aede paulina majore solemnitate et publica proclamatione confirmatam iri hoc programmate, sigillo facultatis medicae munito, testatur Joannes Ernestus Neubauer medicinae doctor serenissimae saxo-vinariensis et isenacensis ducis consiliarius aulicus, Anatomiae et Chirurgiae professor publicus ordinarius, academiae imperialis naturae curiosorum electoralis moguntinae scientiarum utilium et societatis principalis Hassiacae sodalis h. t. ordinis medicorum Decanus p. p. sub sigillo facultatis Jenae die XVI. Julii A. O. R. 1774. Dr. Joannes Ernestus Neubauer m. p. Facultatis h. t. Decanus.

XVII.

1807. octob. 16-án I. Ferencz király Szontagh Mihály és Sámuel részére az 1756. évi nádori adomány alapján a zabari birtokról a Zabari előnevet adományozza.

Nos Franciscus primus, Divina favente clementia Austriae Imperator, Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae et Lodomeriae rex apostolicus; Archidux Austriae, Dux Lotharingiae, Salisburgi, Virceburgi et in Franconia, Magnus Dux Cracoviae, Magnus Princeps Transilvaniae, Dux Styriae, Carinthiae, et Carnioliae, superioris et inferioris Silesiae, Princeps Berchtoldsgadenae, et Mergenthemii, Comes Habspurgi etc. — Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis; Quod nos cum ad nonnullorum fidelium nostrorum humillimam supplicationem Nostrae propterea factam Majestati, tum vero attentis et consideratis fidelitate, fideliumque servitiorum meritis fidelium Nostrorum Egregiorum Michaelis et Samuelis Szontagh fratruelium, qui fidem ad exemplum Praedecessorum suorum, pro varietate temporum, et occasionum exigentia, Sacrae Regni Nostrae Hungariae Coronae, ac jam Majestati quoque Nostrae fideliter et constanter exhibuerunt, et impenderunt, ac imposterum etiam pari fidelitatis et Constantiae fervore, uti Nobis de Ipsis benigne pollicemur, exhibituri sunt, ac impensuri. Eisdem Michaeli et Samueli Szontagh fratruelibus de

Gratia et Clementia Nostra Caesareo Regia Praedicatum de Zabar clementer conferendum esse duximus, benigne annuentes, et concedentes, ut Iidem Haeredesque et Posteri Ipsorum utriusque Sexus a modo imposterum futuris et perpetuis semper temporibus Praedicato de Zabar, possessione quippe Comitatu Gömöriensi ingremiata, ac anno Millesimo Septingentesimo Quinquagesimo Sexto, de dato decimae nonae mensis octobris Iisdem Donatione Palatinali mediante, Jure perpetuo, et irrevocabiliter collata, uti, frui, et gaudere possint ac valeant; imo annuimus, et concedimus harum nostrarum Secreto Sigillo Nostro, quo ut Rex Hungariae Apostolicus utimur, inpendenti communitarum Vigore et Testimonio Literarum. Datum per manus fidelis Nostri Nobis sincere dilecti Spectabilis ac Magnifici Comitis Josephi Erdődy de Monyorókerék, Montis Claudii et Comitatus Varasdinensis perpetui Comitis, prout et Arcis Civitatisque ejusdem nominis haereditarii Capitanei, Camerarii, et actualis intimi Status Consiliarii Nostri, per Regnum Hungariae Dapiferorum Regalium Magistri, Comitatus, Nitriensis Supremi Comitis, ac Procancellarii Nostri Hungarico Aulici, in Archiducali Civitate Nostra Vienna Austriae, die decima sexta Mensis Octobris Anno Domini Millesimo Octingentesimo Septimo, Regnorum Nostrorum Hungariae, Bohemiae et reliquorum Anno Decimo Sexto. — Franciscus m. p. Comes Josephus Erdődy m. p. Josephus Herovácz m. p. (L. S.)

Protocoll: in Libro Regio Classis 1-mae sub Nro. 62 pag. 176. quod testatum reditur per Secretarium Aulicum Regestratorem et Archivi Directorem Ludovicum de Jászvitz m. p.

Felolvastatott és kihirdettetett minden legkisebb ellenvetés (contradictio) nélkül Tetts Ns. Gömör és Kis-Honth t. e. Vármegyének 1808. esztendő böjt más havának 11-ik napjám méltóságos Tótprónai és Blatniczai Prónay Gábor Főispán Urunk Ő nagyságának elölülése alatt Pelsőcz mezővárosában tartatott közönséges gyülésünkben. Feljegyzette és bizonyítja a fenttisztelt megyének hites E. V. Notáriusa Kis-Csoltói Ragályi Iffj. Gedeon m. s. k.

1808-ik Esztendőben böjtmás havának 28-ik napján Mező Torna Városában Mltsgs Fái Fáy Bertalan János úr ő nagyságának, mint megyebeli főispánynak elölülése alatt tartatott közgyülésben, ezen királyi levél minden legkisebb ellenvetés (contradictio) nélkül kihirdettetett. Azon Tetts Ns Torna Vármegye főjegyzője Szányi József által. m. s. k.

XVIII.

1817. nov. 11-én a göttingeni Egyetem Szontagh Sámuel superintendenst hittani tudorságra emeli.

Quod felix faustumque sit, auspiciis et indultu augustissimi ac potentissimi Principis ac Domini Domini Georgii III. Brittanniarum, Hannoveraeque Regis, defensoris fidei, Ducis Brunsvicensis et Luneburgensis, Rectoris Academiae suae magnificentissimi Domini notri longe clementissimi, Magnifico Academiae Pro Rectore Antonio Bauer Brittanniarum ac Hannoverae Règi a consiliis Aulae, J. U. Doctore et Professore publico ordinario, — ego Davides Julius Pott S. S. Theologiae ac Philosophiae Doctor, Brittaniarum et Hannoverae Regi a Consiliis in consistorio Ecclesiastico, Professor Theologiae publ. ordinarius, Seminarii Regii Homiletici Director, Ordinis Theologici h. t. Decanus atque Brabevta, Virum Summe Reverendum et Pevillustrem Samuelem de Szontagh Ecclesiarum Evangelicarum Augustanae confessionis Districtus Tibiscani in Hungaria Superintendentem, nec non complurium inclitorum Comitatuum Tabulae Judiciariae e primariis assessorem, Virem senem annis, meritis, laboribus vero venerabilem, ob egregie et fortiter praestitam per longae vitae decursum religioni et ecclesiae fidelissimam operam, famam, vitamque longe ultra aetatis terminos extendentem, ex unanimi voluntarioque ordinis mei decreto honoris causa, et ad significandam Nostram in virum dignissimum voluntatem, inter ipsa sacra secularia religionis ante hos trecentos annos a Luthero emendari coeptae solenniore ritu celebranda Theologiae Doctorem rite creavi, creatumque renunciavi. id quod publicis hisce litteris sigillo ordinis mei munitis testatum, confirmatumque volui. P. P. in Academia Georgia Augusta die 11. Novembris Anno MDCCCXVII. D. Davides Julius Pott h. t. Decanus m. p. (L. S) (*Typis J. C. Bajer Typographi academici)*

XIX.

1823. jan. 8-án Szepes megye Szontagh István, Lajos és Sámuel részére igazolt nemességökről bizonyítványt ad.

Nos universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum et Nobilium Utriusque articulariter uniti Cottus Scepusiensis, damus pro memoria tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis: quod cum

Nos anno, mense et die datarum praesentium in libera et Regia Civitate Leutschoviensi, loco videlicet celebrationis Congregationum nostrarum alias consveto pro pertractandis certis publicum Comitatus nostri tangentibus, et concernentibus rebus, atque negotiis una convenissemus, consedissemus, insimulque generaliter fuissemus congregati: Eotum caeterorum tractatuum sub decursu, reexhibiti nobis sunt Recursus Generosi Domini Michaelis condam Szontagh Celsissimi Principis Nicolai Eszterházy de Galantha emeriti causarum Directoris, eodem vero medio tempore fatis cedente, Filiorum ejus Egregiorum Stephani, Ludovici et Samuelis omnium Szontagh, id, quod una familiae suae hominum linea, ea videlicet, quae de praesenti in Oppido Igló, uno e sedecim degit, Nobilitatem productione Originalium Armalium per Divum Hungariae Regem Ferdinandum 2-um decima octava maji Milesimo Sexcentesimo trigesimo secundo Ludovico Szontagh, ac per eum filiis ipsius Paulo, Thobiae, Joanni, et Ludovico clementissime elargitarum, edoctumque nexum genealogicum processu mediante, ac secutam qnoque de super altissimam approbationem legitimaverit, exponentium, atque sibi etiam, qui videlicet ab eodem Impetratore condescendentiam, et Privilegialis Praerogativae usum adminiculo adnexorum actorum docerent, nobilitatis Testimoniales applacidari supplicantium, coram sede nostra Judiciaria pro impertiendo Partibus causantibus moderativo Judicio considente agitati et audito praevie Fisco nostro magistratuali in discussionem assumpti atque cum eo, quod Recurrentes sub inserta modalitate indubiam suam nobilitatem plene edocuerint, definiti.

Quia igitur id: quod antelatus armalium Impetrator Ludovicus habuerit filium Paulum primum, ipsis armalibus litteris praeprovocato Processui in authentico transumpto sub A. adcluso inductis, perfecte doceretur.

Quod vero Idem in armalibas contentus Paulus 1-us juxta Tabellam Genealogicam sub B. genuerit duos filos Casparum et Paulum 2-um praeter, et ultra Genealogicam Deductionem in processu sub A. paginis 14-a et 15-a subinsertam, et Judicialiter stabilitam, in super Testamentaria dispositione sub C. et matriculari extractu sub D. extra dubium collocaretur. Pauli porro 2-i descendentibus ut sub A. jam legitimatis.

Quod Casparus Pauli 1-i alter filius, et carnalis Pauli 2-i Frater anno 1673. genuerit filium Paulum 3-um matricula sub. E. et authentico Extractus Prothocollaris de Anno 1717-o montium magistri Igloviensis Transumpto sub F.; non secus.

Quod idem Paulus 3-us ex Comitatu isthoc ad Comitatum Sarosiensem, notanter ad liberam Regiam Civitatem Barthphensem transmigraverit, ibidemque Domum emerit, et anno 1704-o filium Samuelem 1-um genuerit, ex amico tractatu ratione domus hujus, post ejus fata inito sub G. matriculari extractu sub H.; divisionalibus item sub L. liqueret.

Quod demum iste subin Medicinae doctor, Eperiessini de vocatione sua habitans alterum Samuelem, Augustanae Confessioni addictorum superintendentem, una ac Michaelem Recurrentem utpote:

Iste denique Stephanum, Ludovicum, et Samuelem, antelatos videlicet, nunc dicti medio tempore fatis cedentis Patris, recursum prosequentes filios genuerit, per Matriculas sub J. K. N. O. et P. Testamentariam item dispositionem sub M. ad plenam claritatem poneretur. Non secus

Quod tam antelati Recurrentes, quam et eorum Pater, atque antenati in continuo nobilitaris Praerogativae usu praefuerint, praesintque de praesenti; non modo Documentis in Authentico Universitatis de Sáros Transumpto expeditis sub Q. adclusis, verum et originalibus authenticis Cottus Neogradiensis, in cujus videlicet gremio toties fati Recurrentes nunc degerent, Testimonialibus plene doceretur.

Sangvinis proinde a primo supranominato armalium Impetratore juxta omnes gradus in linea recta Propagine, et nexu, nec non usu Privilegialis Praerogativae ad evidentiam edoctis, hasce nostras super vera et indubia nobilitate, Fisco nostro magistratuali eatenus audito, nihil in contrarium habente, antelatis Recurrentibus Stephano Illustrissimorum Comitum Josephi Forgách, et Nicolai Berényi, Ludovico Excellentissimi Comitis Josephi Erdődy Bonorum et Jurium Directoribus, nec non Samueli supra landati Comitis Forgách Fiscali extradandas esse duximus, et concedendas Literas Testimoniales: Prout damus et concedimus harum nostrarum authentico Comitatus nostri sigillo munitarum Litterarum vigore ac testimonio mediante. Datum ex Generali Congregtione nostra die 8-a Januarii Anno 1823-o Leutschoviae celebrata. (L. S.) Lectum et extradatum per Incl. Cottus Scepusiensis Jur. ordinar. Notarium Alexandrum Várady-Szakmáry m. p. — Sigis. Jekelfalusy de Ead. S. C. et R. A. Mattis Consil. et ICottus Scepus. Ord. VComes m. p. — Ludovicus Almásy de Filicz ICottus Scepus. S. VComes m. p. — Alexander Comes Csáky m. p. — Joan. Ehrnsperger Praep. B. M. V. de Schangemund L. R. C. Leuts. Par. ICottus Scepus. J. T. Assessor m. p. — Carolus Planitz m. p. Praep.

de Schida Reo. Coronalis Oppidi Leibitz Parochus, et ICottus Scep. Tab. Jud. Assessor. — Nicolaus Okolicsányi de eadem ICottus Scepus. Tab. Jud. act. Assessor m. p. Ignatius Mariássy de Batisz et M. Falva ICottus Scepus. Tab. Judriae actualis Assessor m. p. — Franciscus Xav. Mariássy m. p., de Batiz et Markusfalva ICottus Scepus. Tab. Judriae assessor. — Ignatius Korotnoky de eadem, ejusdem ICottus Tabulae Judriae assessor m. p. Antonius Donatus Spóner m. p. Ejusdem ICottus Scepus. assessor. — Melchior Detrich de Benedekfalva ICottus Scepus. ord. Judlium m. p. — Emericus Mertz ejusdem ICottus ord. Judlium m. p. — Ignatius Vitkótzy m. p. ejusdem ICottus ord. Judlium. — Mathias Bobest de Zythavia ICottus Scepusiensis v. Judlium m. p. — Ignatius Nemessányi de eadem ICotuts Scepus. ord. Jurassor m. p. — Josephus Teőke de Csepány ICottus Scepusiensis ord. Jurassor m. p. — Christianus Schmid m. p. ICottus Scepus ordin. Fiscalis.

XX.

1823. jan. 13. Szontagh Sámuel részére festő-czéhi levél.

Nos Cehae Magister et alii Magistri nostri Coetus Tinctorum Privilegiati Oppidi Bobró I-to Comitatui huicce Arvensi ingremiati, tenore praesentium damus pro memoria, quibus expedit universis; quod posteaquam Egregius Dominus Samuel Szontagh de Iglavia Con-Magister noster, modo condecenti praesentiam Nostram accedendo nos in eo condigne requisivisset, quatenus eundem ad Nostri Coetus commembrum assumere, ac de consvetis Magisterialibus Litteris eidem suo modo ac forma competenti providere vellemus, — nos petitioni huic pro justo et aequo deferre satagentes, quemadmodum tum in respectu suae honestae originis, tu n sibi comparatae in Arte Tinctoria sufficientis experientiae, editique desuper laudabilis speciminis, ad privilegialium Coetus Nostri Articulorum praescriptam Normam et Consuetudinem semet exacte legitimasset; ex hinc itaque ad optinendum Magisterium reapse qualificatum esse cognovissemus; ideo praefatum Egregium Dominum Samuelem Szontagh — sub hodierno praesentium emanationis dato Coetui Nostro effective incorporavimus, et qua jam Con-Magistrum Nostrum Prothocollo, quali Nostra Cehalis Arca provisa esset, suo modo et forma inseri fecimus, pro eo harum serie Omnes, cujuscunque demum iidem Status et Conditionis essent, condecenter requirimus, quatenus dictum Nobilem Dominum Samuelem Szontagh,

pro vero ac indubitato attacti Coetus Nostri Con-Magistro reputare, eidemque in exercitio sui Tinctorei Magisterii, quatenus Comune publicitatis emolumentum tam solus tractandum, quam alios etiam in praedicta Arte fideliter instruendos susciperet, patrocinari, sed et nefors injuriato omnem protectionem impertiri velint ac dignarentur. In cujus majus robur et firmitatem praesentes hasce Magisteriales Litteras usuali Coetus Nostri Sigillo, quo hactenus utimur, communitas, extradamus. Signatum in Oppido Bobró Die 13-a Januarii Anno 1823-o. Extradatum per Ignatium Veszolovszky m. p. praeattacti Coetus Ordinarium Notarium, et Co-Magistrum. — Georg. Bobrovszky supremus Magister m. p. — Franciscus Schmithuber provincialis Co-Magister. m. p. Antonius Reviczky de Revissne ICottus Arvensis Ord. Judlium et praefati Coetus Comissarius m. p. (L. S.) Jonathan Meskó de Felső Kubin. Ejusdem ICottus Arvensis Jur. Assor m. p. (L. S.)

XXI.

1826. jun. 26. a Pesti m. kir. Egyetem mérnöki oklevele Szontagh Ede részére.

Nos Decanus et Facultas Philosophica in Alma ac Celeberrima Regia Scientiarum Universitate Pestini in Hungaria: Posteaquam ornatissimus ac doctissimus Dominus Eduardus Szontagh, aetatis annorum viginti duorum, Augustanae Confessionis, Hungarus, Iglóvia ex inclyto Comitatu Scepusiensi oriundus, in hac alma ac celeberrima Scientiarum Universitate Regia Hungarica, Examine rigoroso, secundum Benignissimam Normam Regiam ex Geometria practica, Hydrotechnia, Mechanica et Oeconomia rurali praestito, datoque in Arte-Delineatoria et Praxi specimine, suam in his Scientiis et Artibus Eruditionem et Peritiam abunde comprobavit; eundem ornatissimum ac Doctissimum dominum Eduardum Szontagh, autoritate a supremo Principe nobis concessa, Geometram approbatum declaramus. In quorum fidem hoc ei Diploma dedimus et facultatis philosophicae Sigillo majore, consvetisque subscriptionibus roboravimus. Pestini die vigesima sexta mensis Junii, Anno Domini millesimo octingentesimo vigesimo sexto. Joannes Imre m. p. Praesbyter Diaecesis agriensis et A. A. L. L. Philosophiae ac S. S. Theologiae Doctor, in Regia Scientiarum Universitate Hungarica Philosophiae Professor, Facultatis Theologicae Commembrum, Philosophicae h. t. Decanus. Adamus Tomcsányi Physicae et Mechanicae Prof. publ. ord. m. p. Georg Schmidt m. p. AA. LL. et Philoso-

phiae Doctor, Geom. pract. et Hydrot. Prof p. o. Michael Faliczky m. p. Oeconomiae ruralis Professor p. o. Joannes Krobot m. p. Cath. Ecc. Nitriensis Canonicus, Facultatis Phil. in R. Scientiarum Univers. Pestiensi Praeses et Studii Philosophici Director, AA. LL. et Phil. Doctor. Joannes de Szvoboda m. p. S. C. R. Apostolicae Majest. V. Colonellus Consiliarius r. I. regni Hungariae Partiumque eidem adnexarum hydraulo-aedilis Director Superior. (L. S. p.)

XXII.

1827. *feb. 1-én Ernő szász-coburg uralkodó herczeg Szontagh Istvánt fejedelmi tanácsossá nevezi.*

Wir Ernst von Gottes Gnaden Herzog zu Sachsen Coburg und Gotha, Jülich, Cleve und Berg auch Engern und Westphalen, Landgraf in Thyringen, Markgraf zu Meissen, gefürsteter Graf zu Henneberg, Fürst zu Lichtenberg, Graf zu der Mark und Ravensberg, Herr zu Ravenstein und Tonna u. s. w. u. s. w. fügen hiermit zu wissen, dass Wir in Gnaden beschlossen haben den Ober Director auf den fürstlich Kohárischen Herrschaften Stephan vou Szontagh Comitats Assessor des Gömörer Comitats in Ungarn, in Anerkennung seiner Unseren Herrn Bruder dem Prinzen Ferdinand Herzog zu Sachsen liebden geleisteten treuen Dienste und dabei gerühmten besonderen Geschicklichkeit und guten Eigenschaften zu Unseren Hofrath zu ernennen, und demselben den mit diesem Charackter verbundenen Rang nebst übrigen Praerogativen, wie hiermit geschieht, beizulegen. Urkundlich haben wir Unserem Hofrath Stephan v. Szontagh zu seiner Legitimation gegenwärtiges Patent unter Unserer eigenhändigen Namens Unterschrift und beigedruckten Herzoglichen Siegel ertheilt und zustellen lassen. So geschehen Coburg zur Ehrenburg am 1-ten Febr. 1827. Ernst Herzog zu Sachsen Coburg-Gotha m. p. L. S. von Karlovitz.

XXIII.

1829. sept. 14-én a Fraundorfi bajor országi kertésztársulat Szontagh Vilmost *rendes tagjául választja és nevezi.*

Die allerhöchst sanctionirte und unter besonderem Staats-Schutze stehende practische Gartenbau-Gesellschaft in Bayern — deren Zweck ist — allgemeinen Sinn für Gärtnerey und Landes-Verschönerung zu

wecken, und hiezu sowohl litterarisch thätig einzuwirken, als auch das taugbarste Vegetabilien-Material practisch zu erproben und in die Hände des ausübenden Publicums zu verbreiten um aus dem Schoosse der Erde für ihre Bewohner neue Quellen des Wohlstandes zu eröffnen, — hat den wegen seines patriotischen Eifers für Vaterlands-Wohl und Volks-Glück rühmlichst bekannten Hochwohlgebornen Herrn Wilhelm von Szontagh Grudherrn in Dopschau und Exactor des löblichen Gömörer Comitats etc. zu Dopschau zu ihrem ordentlichem Mitglied erwählt und aufgenommen. — Zur Bekräftigung dessen ist gegenwärtiges Diplom von dem Vorstande eigenhändig unterzeichnet, und mit dem grossen Gesellschafts-Siegel gefertiget worden. So geschehen Fraundorf den 14-ten September 1829. — Der Vorstand der practischen Garten-Gesellschaft, — Fürst. Durch den Secretär der Gesellschaft Waldhauser m. p. Pfarrer. (L. S.)

XXIV.

1832. mart. 10-én a magyar tudós társaság Szontagh Gusztávot levelező tagjáúl választá.

Első Ferencz Felséges Austriai Császár, Magyar Ország Apostoli Királya Kegyelmes jóváhagyásával, az ország törvénye rendeléséből, a magyar nyelvnek minden tudományban és szép művészségben gyarapítására felállított nemzeti tudós társaság Szontagh Gusztáv urat a magyar nyelv és literatura elősegítése tekintetéből közakarattal levelező taggá választá, és ezen oklevél erejével társának ismeri, közremunkálódása által a társaság java és dísze előmozdítását reménylvén. Pesten martius 9-én 1832. József m. k. Nádor Ispány mint Pártfogó. Gróf Teleky József m. k. Előülő. Döbrentei Gábor m. k. Titoknok (P. H.)

XXV.

1832. april. 4-én Szontagh Dániel által dicséretesen letett ügyvédi vizsgálatról szóló oklevél.

Nos Franciscus Primus, Divina favente Clementia Austriae Imperator, Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae et Lodomeriae Rex Apostolicus, Archi-Dux Austriae, Dux Lotharingiae, Salisburgi, Virceburgi et in Frankonia, Ma-

gnus Dux Cracoviae, Magnus Princeps Transylvaniae, Dux Styriae, Carinthiae et Carnioliae, Superioris et Inferioris Sylesiae, Princeps Berchtoldsgadenae et Mergenthemii, Comes Habsburgi, etc. etc. Damus pro memoria: quod anno, Die, mense, Locove datarum praesentium Fidelis Noster Egregius Daniel Szontagh coram Personalis Praesentiae Nostrae Regiae in Judicis Locumtenente constitutus in conformitate benignae dispositionis Nostrae Regiae, per ordinatam e gremio Tabulae Nostrae Regiae Judiciariae Deputationem: Fidelem quippe Nostrum nobis dilectum Magnificum Liberum Baronem Ludovicum Bedekovich de Komor Camerarium Nostrum Caesareo Regium, Comitatus Nostri Crisiensis Supremum Comitem, nec non fatae Tabulae Nostrae Regiae Judiciariae Baronem, qua Deputationis Praesidem, fideles item Nostros Egregios Michaëlem Platthy de Nagy-Palugya, Officii Nostri Palatinalis Magistrum Proto-Notarium et Adamum Szirmay de Eadem saepius fatae Tabulae Nostrae Regiae Judiciariae Referentem Assessorem, suo debito pro munere et Functione Procuratoria examinatus, ac dato scientiae Juridicae et habilitatis laudabili specimine, Juramentum quoque illud, quo omnes omnino Procuratores et Advocatos ex generali Regni Nostri Decreto obstrictos esse oportet, rite et legitime deposuerit, in haec verba: Ego Daniel Szontagh juro per Deum vivum, quod omnibus et singulis Causantibus pro assistentia et promotione Causarum suarum me requirendo, in omni negotio dum id in me assumsero, absque cujusvis personae divitis scilicet et pauperis acceptione cum Parte adversa attentanda collusione ejusdem, prece proemio, favore, timore, odio, amore et complacentia postpositis, secundum Deum et ejus Justitiam, Legesque et adprobatam Regni Consvetudinem, erga salarium labori meo competens, juste et fideliter serviam et assistam meo pro posse, neque sine legali et sufficienti ratione Principalem meum in suscepta causa deseram, aut amicabilem impediam, sic me Deus adjuvet; Taliterque ad munus ejusmodi Procuratorium exercendum, tractandasque coram quovis Judice et Justitiario Regni hujus nostri Hungariae, Partiumque eidem adnexarum Ecclesiastico videlicet et Seculari Causas habilis omnino et capax compertus fuerit. Super quo praesentes Literas Nostras Testimoniales sub Sigillo Nostro Regio Judiciali et authentico praefato Danieli Szontagh necessarias modis omnibus extradandas esse duximus et concedendas, Communi svadente Justitia. Datum in Libera, Regiaque Civitate Nostra Pestiensi, die 4-ta mensis Aprilis Anno Domini 1832. Lectum et extradat. per me Alexandrum Mérey de Kapos Mére S.

C. R. A. Mattis Camerar. Personae Praesentiae Regiae in Judiciis Locomtenentem et Consiliar., Cottus Simeghiensis Supr. Comitem m. p.

XXVI.

1832. april 9-én Árva vármegye Szontagh Dániel megyei aljegyzőnek a cholera idejében kitüntetett hasznos szolgálatait elismeri és bizonyítja.

Nos Universitas Praelatorum, Baronum, Magnatum et Nobilium Comitatus Arvensis memoriae comendamus, tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod cum nos anno, mense die, locove datarum praesentium. pro pertractandis et concludendis quibusdam altissimum summi Terrae Princípis Servitium juxta ac publicum Comitatus hujus Bonum tangentibus rebus atque Negotiis simul ac una constituti, sub Praesidio Spectabilis ac Generosi Vendelini Abaffy de Nagy-Abafalva et Felső-Lehotta, S. C. ac R. Apostolicae Majestatis Consilarii et Ordinarii Vice Comítis Comitatus hujus Generalem Congregationem celebravissemus, eotum caeterorum Tractatum sub decursu Egregius Daniel Szontagh, Comitatus hujus Vice Notarius supplicem nos accedendo per Instantiam, condecenter orabat, quatenus super qualiter adimpletis, creditis sibi Functionibus publicis, nostras eidem extradare velimus Testimoniales Literas. — Cum autem justo petentibus non esset denegandus assensus, et alioquin praenominutus Recurrens Egregius Daniel Szontagh, qua etiam per tempus saevientis in graemio Comitatus hujus gravissimi Cholerae morbi, per Deputationem permanentem, ad Processum Námesztoviensem ordinatus Comissarius, diligenti, exacto et accurato Incumbentiarum Implemento, testatoque sublevandae afflictae humanitatis zelo et studio, omnium nostram emeruisset conquiescentiam, eidem hasce nostras, authentico Comitatus hujus Sigillo communitas, desuper extradandas esse duximus Testimoniales Literas. — Communi svadente Justitia.— Datum e Generali Congregatione Nostra Die nona et sequentibus mensis Aprilis, Anno Domini 1832-o in Oppido A.-Kubin celebrata. (L. S.) — Lect. et extradat. per Josephum Monyák de Felső-Zubricza praelibati ICottus Arvensis jur. V. Notarium m. p.

XXVII.

1832. aug. 10. Suwarow orosz császári tábornagy és osztályparancsnok orosz nyelven kelt, eredetiből fordított bizonyítványa Szontagh Sámuel részére az általa Oláhországban a cs. orosz hadsereg részére tett szolgálatokról.

Midőn én a Karalaschi [1]) veszteghelyeket (Karantän) a végből, hogy magam körülnézzem és dolgaimat netáni veszélytől megóvjam, ismételve átczirkáltam, — akkoron Zontak (Szontagh) Sámuel úrtól odavaló veszteghely orvosától szükséges orvosi ápolással elláttattam,— ki is minden előzékenységgel és a legnagyobb orvosi gonddal járt el maga kötelességében; — Ő látta el bizonyos két katona-tiszt kiséretét és az átvonúló parancsnokot is megkivánt orvosi segítséggel és ingyeni gyógyszerekkel. [2]) Ennek dicséretre méltó tettét és segély-készségét ezenneli tulajdon nevem aláirásával és pecsétemmel elösmerem.

Karalas 1832. August. 10-én.

(*Alairás*:)

Ő Felsége a legmagasb Császár hadsereg tábornagya, — a 17. seregosztály parancsnokló őrnagya, szent Gergely 4. oszt. érem-, szent Wladimir renddel diszített 4. oszt. szent Anna gyémántokban foglalt 1. és 2, osztályú r. vitéze, a vitézség- és érdem- két rendeinek tulajdonosa, — 1812. és 1814. évi Páris városa bevételére kelt emlék-pénzek és 1828. és 1829. év Török országi hadjáratra vert érmek vitéze, — Suvarov m. s. k.

Virtutem cum Patria
P. H.
9 érdemjellel.

[1]) Karalasch népiesen Kalarasch az Oláh fejedelemségben Szilisztria irányában fekszik.

[2]) Nem csak ezeket, hanem számtalan más orosz haditiszteket is jól tartott s ingyen látott el házánál Szontagh Sámuel, — mint ezt külön 14 darab bizonyság tanúsítja. Nem is annyira gyógyszerek — mint inkább kéj-, iny- s gyomor szükségletek végett vonatott háza ostrom alá. — Valóban orosszias volt az ingyen fogyasztás. — A háladatosság egész sommája pedig csak is ilyetén bizonyságokba foglalva, a legmagasb czár kegyétől volt elvárandó — azonban ez is elmaradt.

XXVIII.

1835. jun. 30-án Árva vármegye nemesi bizonyítványa Szontagh Sámuel részére.

Mi Árva Vármegye Egyházi Fő-Rendeinek, Ország Fő-Zászlósainak, Nagyjainak és Nemeseinek közönsége adjuk tudtokra e jelenvaló levelünknek Rendeiben mindeneknek, a kiknek illik, hogy minekutánna dicsőségesen országló kegyelmes koronás Fejedelmünknek szolgálatját, a közjót, és ezen vármegye egyéb dolgait érdeklő tárgyaknak folytatások és elintéztetések végett a mai alól megírt napon s helyben egybegyülekezvén, felső-kubini és nagy-olaszi Kubinyi József második alispány úr elölülése alatt közönséges gyülést tartottunk volna, ugyan akkor nemes II-dik Szontagh Sámuel tartozó alázatossággal hozzánkjárúlván, előadta a Szontagh Lajos nemessége közönségessé teteléről szóló és tekintetes Lyptó vármegye által a felöl beadott következő hiteles bizonyító-levelet:

Nos Universitas Dominorum Magnatum et Nobilium Comitatus Lyptoviensis (L. S.) Lectae, publicatae, proclamatae et extradatae sunt per me Juratum Sedis ejusdem Judiciariae Notarium Nicolaum Csemiczky m. p. (*Lásd a VII. oklevelet*).

Könyörögvén mi elöttünk aziránt, hogy midőn ő azon nemes Szontagh Lajos után jövő rokon-ágból származva, valóságos nemessége közönségesítésével, Pitest Török országi mezővárosában mint gyógyszeres telepedett. III-ik Sámuel fia részére szóló nemességét bizonyító-levelet kiadni méltóztatnánk.

Melyhez képest helyt adván a könyörgő kérésének, minekutánna a fentérdeklett bizonyító-levél, Szontagh Lajosnak és annak örökösei s maradékainak néhai dicső emlékezetű Leopold magyar király által 1659-ik esztendőben kegyelmesen kiadatott czímeres nemes levele, tekintetes Liptó vármegyében egy év lefolyta alatt, ugymint 1660-ban következett közönségessé tétetését, s annál fogva ugy megnemesített Szontagh Lajosnak többi megyebeli nemesek sorába való iktatását bizonyítaná; a könyörgő pedig ezen nemzetségbeli fentemlített Szontagh Lajos után egy nemzésről a másikra folyt lépcsönti leszármazását, az illető anyakönyvek hiteles kivonatjaival világosan bemutatta; midőn tovább a könyörgő úgymint ezen megye lakója mindeddig nemesi jusok gyakorlásában helyheztetődne, s többi valóságos nemes Szontagh uraktól is mint törvény-rokonnak ismertetnék; mind

ezek erejénél fogva — hozzájárúlván fiscalisunk megegyezése is — III-ik Szontagh Sámuel, úgymint a könyörgő igazi s törvényes fiának kétségtelen nemessége felől szóló e jelen vármegyének pecsétjével megerősített levelünket kiadtuk — a közigazság azt hozván magával. Kelt az 1835-ik esztendőben sz. János havának 30-ik és szent Jakab hava következő napjain Alsó-Kubin mezővárosában tartatott közönséges gyülésünkből. Elolvasta és feljegyezte Párniczky Károly ezen tekintetes megye aljegyzője m. k. (P. H.) — Felső-kubini és nagy-olaszi Kubínyi József másod alispány m. k. Abaffy Ferencz táblabirája m. k. Szmrecsáni Szmrecsányi János táblabiró m. k. Rukovánszky Károly pleb. és táblabiró m. k. Sedéni Ambrózy Károly táblabiró m. k. Machay János nagyfalvai plebános, táblabiró m. k. Lehoczky Elek azon tettes vmegyének táblabirája m. k. Revissnyei Reviczky Antal főszolgabiró m. k. Abafalvai és felső-lehotai Abaffy Aristid főszolgabiró m. k. Domanoveczi s lestinei Zmeskal Ferdinand szbiró m. k. Felső-kubini Mesko Jonathán főesküdt m. k. Felső-kubini Ország Sándor esküdt m. k. Felső-kubini Koroda Gáspár azon tettes Árva vármegye táblabirája és egyszersmind főügyésze m. k. Felső-kubini Mesko Károly tiszti ügyész m. k. Divéki Divéky Antal tiszti ügyész m.k.

XXIX.

1836. jul. 15-én Nógrád vármegye nemesi bizonyitványa Szontagh István, Lajos és Sámuel testvérek részére.

Mi Nógrád vármegye stb. akkoron előadatván Szontagh, István, Lajos és idösebb Sámuel testvérek, mind hárman megyénk táblabirái folyamodó levelök, melynél fogva nemes Szepes vmegyétől 1823-ik esztendei január 8-ról kelt nemesi bizonyságlevelök kihirdettetése mel lett kétségtelen nemességekről megyénk részéről is gyermekeik neveinek beiktatásával hiteles tanúlevelet kiadatni kérnek, s ennek folytában előterjesztetvén szinte eredeti maga valóságában nemes Szepes vármegye hiteles bizonyság levele, következő tertalommal: (Nos Universitas s. a. t. *lásd a XIX. oklevet.*)

Minekutánna tehát ezen eredeti, és főügyészünk által is rendesen megvizsgált hiteles nemesi bizonyságlevél által a folyamodók az 1632-ik esztendei május 18-án második Ferdinánd koronás magyar királytól czímeres levelet és nemességet nyert Szontagh Lajostól izenkénti származásokat, nemességi kiváltságaiknak szakadatlan gyakorlását, s így kétségtelen nemességöket törvényesen bebizonyították, de

ezenkivül is köztudomány szerint megyénk kebelében mint egyébkint is birtokosok, folyvást a nemesi jussok használásában lettek volna, és lennének. Mind ezek folytában mi a folyamodókat, nevezetesen Szontagh Istvánt szász-coburg-góthai uralkodó Fejedelem udvari tanácsosát, és fiait, úgy mint Ferenczet megyénk alszbiráját, és Pált; továbbá Szontagh Lajost, néhai gróf Erdődy József özvegye jogai és javai kormányzóját, s ennek fiát ifjabb Szontagh Sámuelt megyénk táblabiráját, és ezen fiától származott unokáját Tódort, végtére idősebb Szontagh Sámuelt, Forgách grófok rendszerinti ügyészét, és ennek fiait Albertet és Gusztávot, valóságos és kétségtelen nemeseknek ösmervén, azon kétségtelen nemességekről jelen hiteles pecsétünkkel erősített bizonyságlevelünknek kiadatását rendeltük, azt javalván a közigazság. — Kelt stb. stb. — Jegyzette a fenttisztelt ns. Nógrád vármegye hites főjegyzője Baráthi ifj. Huszár József m. k.

XXX.

1837. junius 24-én belső iglai Szontagh Lajos részére a m. kir. tábla által kiadott ügyvédi oklevél.

Nos Ferdinandus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator, Hungariae et Bohemiae hujus nominis Quintus, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Galliciae et Lodomeriae Rex apostolicus, Rex Lombardiae, Venetiarum et Illyriae etc. etc. Archidux Austriae, Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae et Carnioliae, Superioris et Inferioris Silesiae, Magnus Princeps Transylvaniae, Marchio Moraviae, Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc. Damus pro memoriae, quod anno, die, mense locovo datarum praesentium fidelis noster Egregius Ludovicus Szontagh coram Personalis praesentiae nostrae Regiae in judiciis locumtenente constitutus in conformitate benignae dispositionis nostrae Regiae, per ordinatam e gremio Tabulae nostrae Regiae Judiciariae Deputationem, fidelem quippe nostrum Egregium Thomam Ragályi de Kis-Csoltó Vice Palatinum, qua Deputationis Praesidem, Fideles item nostros Egregios Franciscum Földváry de eadem et Bernáthfalva et Joannem Jeszenszky de eadem, ambos suprafatae Tabulae nostrae Regiae Judiciariae Assessores, suo debito modo pro munere et functione procuratoria examinatus, ac dato Scientiae juridicae et habilitatis laudabili Specimine Juramentum quoque illud, quo omnes omnino Procuratores et Advocatos ex Generali Regni nostri Decreto obstrictos esse oportet, rite et legitime deposuerit in haec

verba: Ego Ludovicus Szontagh juro per Deum vivum, quod omnibus et singulis causantibus pro assistentia et promotione causarum suarum me requirendo, in omni negotio, dum id in me assumsero, absque cujusvis personae, divitis scilicet et pauperis acceptione, cum parte adversa adtentanda collusione, ejusdem prece, praemio, favore, timore, odio, amore et complacentia postpositis, secundum Deum et ejus Justitiam Legesque et approbatam Regni consuetudinem, erga salarium labori meo competens, juste et fideliter serviam et assistam meo pro posse, neque sine legali et sufficienti ratione principalem meum in suscepta causa deseram aut amicabilem impediam, sic me Deus adjuvet; Taliterque ad munus ejusmodi Procuratorium exercendum tractandasque coram quovis Judice et Justitiario Regni hujus Nostri Hungariae partiumque eidem adnexarum, Ecclesiastico videlicet et Saeculari causas, habilis omnino et capax compertus fuerit. Super quo praesentes Litteras Nostras Testimoniales sub Sigillo Nostro Regio Judiciali et Authentico praefato Ludovico Szontagh necessarias modis omnibus extradandas esse duximus et concedendas, — Communi svadente Justitia. Datum in Libera Regiaque Civitate Pestiensi die vigesima quarta mensis Junii Anno Domini Millesimo octingentesimo trigesimo septimo. — Lectum et extradatum per me Pancratium Somsich de Sárd, Ins. Ord. s. Stephani Regis Ap. Comendatorem, S. C. et R. A. Majestatis Personalem Praesentiae Regiae in Judiciis Locumtenentem et Comissarium. ICottus Baranyensis sup. Comitem. (L. S,)

XXXI.

1839. nov. 23. Szontagh Gusztáv részére a m. tudós társaság rendes tagsági oklevéle.

Első Ferencz Felséges Austriai Császár, Magyar ország Apostoli Királya kegyelmes jóváhagyásával, az ország törvénye rendeléséből: a magyar nyelvnek minden tudományban és szép művészségben gyarapítására felállított nemzeti tudós társaság Szontagh Gusztáv urat tudománya és magyar nyelven kiadott jeles munkáji tekintetéből közakarattal rendes taggá választá és ezen oklevél erejével társának ismeri, közremunkálódása által java és disze előmozdítását reménylvén. Pesten november 23. 1839. József Nádor-ispány m. k. mint párfogó. Gróf Teleky József m. k. elnök. D. Schedel Ferencz m. k. titoknok. (P. H.)

XXXII.

1841. sept. 24. igló-dobsinai Szontagh Pál részére ügyvédi oklevél.

Mi első Ferdinánd, Isten kegyelméből Austria Császárja, Magyar- és Cseh országnak e néven ötödik Dalmát, Horváth, Tót, Gallicia és Lodoméria országok Apostoli Királya, Lombard, Velencze etc. etc. Adjuk emlékezetül, hogy ezen iratunk költe helyén, napján, hónapján és esztendejében hivünk vitézlő Szontagh Pál királyi személyes jelenlétünk törvényszéki helytartója előtt, kegyelmes királyi rendeletünkhöz képest, királyi itélő-táblánk kebeléből rendelt küldöttség, névszerint hivünk vitézlő ludányi Bay György, királyi tanácsosunk s alországbiró, mint küldöttségi elnök, nemkülönben hívünk vitézlő néczpali Justh Ferencz és nádasi Terstyánszky Sándor, királyi tanácsosink s ugyan azon királyi itélő-táblánk birái által maga módján ügyvédi tisztségre s eljárásra megvizsgáltatva, és törvényes tudományának s ügyességének kitünő jelét bizonyítva, azon esküvést, melyet országunk köz-törvénye szerint minden ügyvédnek lekötve lenni kell, valóban és törvényesen letette, következő szavakkal: Én Szontagh Pál esküszöm az egy élő Istenre, hogy minden perlekedőknek, kik ügyeik védelmére és folytatására megkeresnek, minden tárgyakban, miket felvállalok, báminő személy, tudniillik gazdag vagy szegény válogatása, az ellenféllel lehető czimborálás nélkül, félre tévén minden kérést, jutalmat kedvezést, félelmet, gyülölséget, szeretetet, kedvkeresést, Isten és annak igazsága, törvény és az ország helybenhagyott szokásai szerint, fáradságomhoz mért díj mellett, igazán és híven szolgálni fogok, s őket védendem, tőlem telhetőkép s perlekedőmet törvényes és elegendő ok nélkül felvállalt ügyében el nem hagyandom, sem a barátságos egyezést nem akadályozandom, Isten engem úgy segéljen; és eképen ezen ügyvédi tisztség gyakorlatára Magyar országunk s hozzá kapcsolt részeknek bármely egyházi tudniillik és világi törvényes birája előtt az ügyek vitelére alkalmasnak és képesnek találtatott. Miről jelen bizonyságlevelünket királyi törvényszéki hiteles pecsétünk alatt mint nevezett Szontagh Pál részére szükségest kiadatni és megengedni kivántuk, a közigazság úgy hozván magával. Kelt szabad királyi Pest városunkban september hónapnak huszonnegyedik napján Urunknak ezer nyolcz szász negyvenegyedik évében.

(P. H.) Olvasta és kiadta szigethi Szerençsy István cs. k. A. F. jel. t. sz. htartója és v. b. t. tanácsosa, Arad vmegye föispánja.

Ezen ügyvédi megvizsgáltatásról kiadott bizonyságlevél felolvastatott tettes Gömör és K.-Hont t. e. vármegyének az 1841-ik év karácsony-hó 13-ik s több napjain Pelsüczön tartatott közgyűlésén — s kihirdettetvén, annak erejével Szontagh Pál hites ügyvédnek megismertetett, s megyebeli ügyvédeink sorába igtattatott. Kelt mint fent s feljegyzette a tisztelt megyének

főjegyzője
Tasnádi Nagy Károly s. k.

XXXIII.

1842. mart. 11-én a m. kir. udvari kanczellária utlevele Bukarestbe telepedő Szontagh Sámuel gyógyszerész részére.

Antonius e Comitibus Majláth de Székhely, I. Ordinis S. Stephani Regis Apostolici Magnae Crucis Eques, S. C. et R. A. Mattis Camerarius, Actualis Intimus Status Consiliarius, per I. Regnum Hungariae Dapiferorum Regalium Magister, I. Comitatus Zempliniensis Supremus Comes, nec non per idem Regnum Hungariae Regius Aulae prout et Insig. Ord. S. Stephani Regis Apostolici Cancellarius, Universis et singulis antelati Regni Hungariae Comitatuum, Liberarumque et Regiarum Civitatum, Oppidorum item privilegiatorum magistratibus, nec non Caesareae Regiarum austriacarum et pro re nata extranearum quoque Ditionum juris-dictionibus publicis ac Praesidiorum Commendantibus et Praefecturis militaribus et alterius cujuscunque status, gradus, conditionis et prae-eminentiae Hominibus, Praesentes visuris, lecturis aut legi audituris, amicam respective officiositatem, Salutem et omne Bonum: Siquidem Exhibitor Praesentium Egregius Dominus Samuel Szontagh cum uxore Elisabetha nata Burgh, Filia Vilhelmina et Filio Geiza 6 mensium, characteris sui Pharmaciae magister et subditus Regio-Hungaricus, Religionis Evang., oriundus e Zászkall, annorum 36. Staturae mediocris, faciei oblongae, capillorum castaneorum, oculorum caeruleorum, nasi justi, sequentem scripturae characterem habens, in Valachiam et signanter Bukarestum fine adeundi ibidem Pharmacopolii Provisoratus proficisci intenderet, eatenusque semet salvi passus Litteris, ne Idem in Itinere suo alicui incomoditati aut molestiae exponatur, provideri supplicuisset; — Hinc universos et singulos, quos supra, officiose requirendos duxi, quatenus praefatum Egregium Dominum Samuelem Szontagh cum Familia et servo spatio unius anni ubique libere

et absque omni impedimento ire, morari et redire permittere, perque eos, quorum interest, permitti facere sinant, neque ulla ipsum sive in persona, seu in rebus suis molestia vel injuria afficiant, aut a quopiam affici permittant. Praesentibus perlectis, Exhibenti restitutis. Datum in Imperiali Urbe Vienna Austriae, die undecima Martii, Anno Domini Millesimo octingentesimo quadragesimo secundo. Antonius Comes Majláth (L. S.) Joannes Kövér.

XXXIV.

1842. sept. 19 én Árva vármegye bizonyítványa Szontagh Sámuel részére, ki Bukarestbe telepedett.

Mi Árva vármegye egyházi főrendeinek, ország főzászlósainak, nagyjainak és nemeseinek közönsége, adjuk tudtokra e jelenvaló levelünknek rendeiben, mindeneknek, a kiknek illik, hogy minekutána dicsőségesen országló kegyelmes koronás Fejedelmünknek szolgálatját, a közjót és ezen vármegye egyéb dolgait érdeklő tárgyaknak folytatások és elintézése végett, a mai alól megírt napon, s helyben egybegyülekezvén, közönséges gyűlést tartottunk volna, akkoron a nagyméltóságú magyar kir. helytartótanácsnak f. é. sz. Jakab hava 11-éről 25,574. sz, a. kelt oly tartalmú k. intézvénye olvastatott, hogy midőn ns. Szontagh Sámuel a megyei Zászkal helységből származott gyógyszerész, ki legfelsőbb helyen nyert útilevél mellett családjával együtt Oláhországba utazott, ottani átköltözésre s illetőleg elbocsátásra engedelmet kér, mennyihen ezen kérelem iránt részünkről észrevétel elő nem fordúlna, nevezett Szontagh Sámuel részére szokott hiteles alakban szerkezendő elbocsátási oklevél kiadassék; e legfelfelsőbb parancs nyomán hozzánk érkezett rendelés következtében nemes idősb Szontagh Sámuel a kiköltözködőnek atyja, valamint Szontagh Dániel és Szontagh Pál ugyanannak testvérei előttünk azt irásba nyilatkoztatták, hogy az atyai örökség mindekkoráigi osztatlan állapotja, és máskép is rokoni vonzalmuk tekintete, a vérség mindennemű közös jussai sérthetlen fentartását ezen törvényes vérük távolléte csökkenésbe nem hozhatván, e részbeni viszonyukat megszüntetni nem fogja. Miután a kiköltöző személy ns. ifjabb Szontagh Sámuel gyógyszerészre nézve, ki e szándékolt utja folytatásáért a főméltóságú királyi udvari cancellariai útlevél elnyerésére ajánltatván, ennek folytában azzal el is láttatott, ki máskép is tisztességes művészete melletti önállóságában köztudomásra való békességes és példás

magaviseletével időről idöre, közméltánylást érdemelvén, semmi olyas visszatartóztató körülményekbe bonyolítva nincsen, mi e megyébe való jelenlétét megkivánná, s így a kivánt jószerü kivándorlása iránt legkisebb felakadásunk nem lévén, ennek teljes hiteléül kiadtuk e jelenvaló, vármegyénk hiteles pecsétjével megerősítetett bizonyság- s illetöleg kiköltözési-levelünket, a közigazság azt hozván magával. Kelt az ezer nyolczszáz negyvenharmadik évi sz. Mihály havának 19 ik és következő napjain Alsó-Kubin mezővárosában tartatott közgyülésből. (P. H.)

XXXV. a)

1843. aug. 28. a pesti kir. tudományos Egyetem mérnökségi oklevele Szontagh Mátyás részére.

Nos Praeses, Decanus et Facultas Philosophica in Alma ac Celeberrima Regia Scientiarum Universitate Pestini in Hungaria.

Posteaquam Ornatissimus ac Doctissimus Dominus Matthias Szontagh, annorum viginti trium, Augustanae-confessionis, e possessione Zászkall Inclyto Comitatui Arvensi ingremiata ortus, in hac Alma ac Celeberrima Scientiarum Universitate Regia Hungarica Examine rigoroso, secundum benignissimam Normam Regiam, e Geometria practica, Hydrotechnia, Mechanica et Oeconomia rurali praestito, datoque in arte delineatoria et praxi specimine, suam in his scientiis et artibus eruditionem ac peritiam abunde comprobavit, — eundem Ornatissimum ac Doctissimum Dominum Matthiam Szontagh, auctoritate a Supremo Principe Nobis concessa Geometram approbatum declaramus. In quorum fidem hoc Ei Diploma dedimus et Facultatis Philosophicae Sigillo majore, consvetisque subscriptionibus roboravimus. — Pestini in Hungaria die vigesima octava mensis Augusti, anno Domini millesimo octingentesimo quadragesimo tertio. — Josephus Wolfstein m. p. AA. LL. et Philosophiae Doctor, Matheseos purae et applicatae Professor pub. Ord. Facultatis Philosophicae in Regia Universitate Pro-senior, Regiae Universitatis Rector emeritus, et Inc. Cottus Tornensis Tab. Judriae Assessor et Inc. Fac. Philosophicae Officii Directoris et Praesidis h. t. Vice-Gerens. *(A bölcsészeti kar nagyobb pecsétenek helye)* Ludovicus Zelenka m. p. Regiae Hydraulico Aedilis Supremae Directionis Hgricae Primarius Dirigens Adjunctus et complurium ICottuum Tabulae Judriae Assessor. Stephanus Horváth m. p. Inclytae Facultatis Philosophicae h. t. Decanus, — Idem pro absente

Mechanicae professore. Josephus Peczelt m. p AA. LL. et Philosophiae Doctor, adprobatus Geometra, Geodosiae-et Hydrotechniae Professor p. o. Otto Petzval m. p. AA. LL. et Philosophiae Doctor, Geometra adprobatus, Mathesis sublimioris Professor p. o. et Oeconomiae ruralis h. t. supplens.

XXXV. b)

1844. jun. 10-én Pest vármegye nemesi bizonyítványa Szontagh Mátyás részére Árvától 1843. mart. 27-én kelt bizonyítvány alapján.

Mi Pest-Pilis és Solt törvényesen egyesült vármegyék egyházi főrendeinek, ország főzászlósainak, nagyjainak és nemesseinek közönsége adjuk tudtokra e jelenvaló levelünknek rendeiben, mindeneknek a kiknek illik: hogy minekutána dicsőségesen országló kegyelmes koronás Fejedelmünknek szolgálatját, a közjót, és ezen vármegyék egyéb dolgaikat érdeklő tárgyaknak folytatások és elintéztetések végett a mai alól megíratott napon és helyen egybegyülekezvén, közgyülést tartottunk volna, ekkoron egész alázatossággal járúlván elönkbe jelenleg szabad királyi Buda fővárosában lakós és a királyi építészeti kormánynál gyakornokképen szolgáló nemes Szontagh Mátyás aziránt esedezett, hogy nemes Árva vármegyének közelebb múlt 1843-ik évi böjt máshava 21-én Alsó-Kubin mezővárosában tartatott közgyülésből részére kiadott, és folyó hónap 8-án tartatott közgyülésünk alkalmával 2333-ik szám alatt kihirdetett nemesi bizonyság-levelének általunk lett elfogadásáról, s megyénknek többi nemes urai lajstromába lett beiratásáról, részére hiteles bizonyság levelet kiadatni méltóztatnánk.

Melynek következtében miután a folyamodó nemes Szontagh Mátyás részére jelen közgyülésünk folyamata, jelesül pedig junius 8-án 2333. szám alatt nemes Árva vármegyének e következendő, és ide szóról szóra által iratott tartalmú nemesi bizonyság-levelet hirdettettük ki:

„Mi Árva vármegye egyházi főrendeinek, ország főzászlósainak, nagyjainak, és nemeseinek közönsége adjuk tudtokra e jelenvaló levelünknek rendeiben, mindeneknek a kiknek illik, hogy minekutána dicsőségesen országló kegyelmes koronás Fejedelmünknek szolgálatját, a közjót és ezen vármegye egyéb dolgait érdeklő tárgyaknak folytatások és elintéztetésök végett, a mai alól megirt napon s helyen egybegyülekezvén domanoveczi és lestinei Zmeskál Móricz, császári ki-

rályi kamarás és első alispán úr elnöklete alatt közgyűlést tartottunk volna, akkoron zaszkáli birtokos nemes II. Szontagh Sámuel tartozó alázatossággal hozzánk járúlván, aziránt esedezett, miképen tekintetes Pest vármegyében nevezetesen szabad királyi Buda városában Magyar országi királyi építészet kormányzatánál gyakornoskodó Mátyás fia részére szóló nemeslevelet kiadnánk, mely igazságos kérésének helyt adván, minekutána a megye levéltárába létező a könyörgő családja nemességét illető irományok arról bőven tanúskodnak, mikép nemes Szontagh Lajosnak, első Lajos fiának és annak örökösei s maradékainak, néhai dicső emlékezetű Leopold magyar király által 1659-ik esztendőben kegyelmesen kiadott megerősítő czimeres nemeslevele, tettes Liptó vármegyében egy év lefolyta alatt, úgymint 1660-ban következett kihirdetését, s annál fogva kétségtelen nemességét bizonyítaná, a könyörgő pedig ezen nemzetségbőli fentemlitett nemes Szontagh Lajos után egy nemzésről a másikra folyt lépcsönti leszármazását az illető, szintén közlevéltárunkban levő anya-könyvünknek hiteles kivonatjaival világosan bemutatván, még az 1835 ik év sz. János havának 30-án és szent Jakab hava következő napjain tartatott közgyűlésünkbe ilyetén nemességét tiszti ügyészünk beleegyezésével közhirré is tétette, de máskép is kétségtelen nemesi jussainak világos gyakorlata nyilvános és köztudomásra való; mind ezeknek erejénél fogva hozzájárúlván fiskálisunk megegyezése is, — iglói ágból lejövő nemes Szontagh Mátyásnak, úgymint a könyörgő igazi s törvényes fiának kétségtelen nemessége felől szóló e jelen vármegyénk hiteles pecsétjével megerősített levelünket kiadtuk, a közigazság azt hozván magával. Kelt az 1843-ik évi mártius hó 27-én Alsó-Kubin mezővárosában folytatva tartatott közönséges gyülésünkből. (P. H.) Olvasta és kiadta Párniczky Károly nemes Árva vármegyének másod-főjegyzője m. k. Domanoveczi és lestinai Zmeskál Móricz, nemes Árva vármegye elsö alispánja m. k. F.-zubriczai Mónyák József, ugyan azon vármegye másod alispánja m. k. Felsö-kubini s nagy-olaszi Kubinyi Mihály, ugyan azon nemes megye főszolgabirája m. k. Szmrecsáni Szmrecsányi János, ugyan azon vármegye főszolgabirája m. k. Abafalvi és felsö-lehotai Abaffy Aristides, táblabiró m. k. Idősb szmrecsáni Szmrecsányi János m. k. táblabiró. Rukovánszky Károly, kubini lelkész és táblabiró m. k. Király-lehotai Lehoczky Elek m. k. táblabiró. Felsö-kubini Meskó Vendel, tettes nemes Árva vármegye szolgabirája m. k. Domanoveczi és lestinei Zmeskál Elek m. k. nemes Árva megye főszolgabirája. Nemes podvilki és bukovinai Vilcsek Ferencz, táblabiró m. k. Revisnei

Reviczky Péter, táblabiró m. k. Szentpéteri és isztebnei Dávid József, táblabiró m. k. Revisnei Reviczky Márk, táblabiró m. k. Geczellfalvai Bajcsy Károly m. k. táblabiró, Felső-kubíni Meskó József, táblabiró m. k. Hiros Szliaczky Imre m. k. nagyfalvai lelkész és táblabiró. Felső-kubini Országgazda Sándor m. k. tisztelt nemes Árva vármegye levéltárnoka s táblabiró. Párniczky Mihály, rendes esküdt m. k. Felső-kubini Meskó Lajos, ugyan azon nemes Árva vármegye rendszerinti esküdtje m. k. Felső-kubini Meskó Boldizsár, ugyan azon nemes Árva vármegye esküdtje m. k. Medzihradnei Medzihradszky Miksa, ugyan azon nemes megye esküdtje m. k. Medveczei Medveczky Ferencz, ezen tettes Árva vármegye tiszti főügyésze m. k. Szmrecsáni Szmrecsányi Dárius, tettes Árva vármegye tiszti főügyvédje m. k." — és ezen hiteles bizonyság-levelet tiszti ügyészünk megegyezésének is hozzájárulásával elfogadván, annak következtéken az azt bemutató nemes Szontagh Mátyást, mint valóságos és kétségen kivül való Magyar országi nemest, megyénk nemes urainak lajstromába beirattuk, ennek valóságáról előnkbe terjesztett kérelme folytában, kiadtuk részére megyénk hiteles pecsétjével megerősített jelen nemesi bizonyság-levelünket, a közigazság azt hozván magával. Kelt az ezer nyolcz száz negyvennegyedik évi junius tizedik napján szabad királyi Pest városában folytatva tartott közgyülésünkből. (P. H.) Megolvasta és kiadta a fenttiszteit megyék főjegyzője Nagy István m. k. Dubraviczai Dubraviczky Simon m. k. fenttisztelt megye első alispánja. Visontai Kovách József m. k. táblabiró. Polgár József m. k. táblabiró. Lisznyai Gedeon m. k. táblabiró. Bitskei Bitskey Illés m. k. táblabiró. Gál János m. k. táblabiró. Csemiczky Lajos m. k. táblabiró. Vermes Mihály m. k. táblabiró. Zlinszky János m. k. fenttisztelt vármegye főszolgabirája. Madarasy László m. k. a fenttisztelt megye főszolgabirája. Bitskey Lajos m. k. a fenttisztelt tettes megye főszolgabirája. Viczián Lajos m. k. tettes Pest vármegyének alszolgabirája. Belláagh Antal m. k. t. Pest vármegye középponti rend. esküdtje. Egresi Galambos Sámuel m. k. tiszti főügyvéd. Király László m. k. t. Pest megye esküdtje.

Ezen jelen másolatot eredetiével összehasonlitottam, és mindenben azzal megegyezőnek találtam, ezzel bizonyítom. Budán 1845-ik év martius 5-én Hanauer Józzef m. k. (L. S.) tettes királyi tábla hites jegyzője.

XXXVI. a)

1845. mart. 1-jén belső-iglói Szontagh Vilmos részére közügyvédi oklevél.

Mi első Ferdinand Isten kegyelméből Austria Császárja, Magyar és Cseh országoknak e néven ötödik, Dalmát, Horvát, Tót, Gallicia és Lodoméria országok Apostoli Királya, Lombard, Velenczei és Illyriai király, Austriai főherczeg, Lotharingia, Salzburg, Stayer, Carinthia, Carniolia, Felső- és Alsó-Silézia fejedelme, Erdély nagyfejedelme, Morva ország őrgrófja, Habsburgi és Tiroli gróf stb. Adjuk emlékezetül, hogy ezen iratunk költe helyén, napján, hónapjában és esztendejében hívünk vitézlő Szontagh Vilmos, királyi személyes jelenlétünk törvényszéki helytartója előtt, kegyelmes királyi rendeletünkhöz képest, királyi itélő-táblánk kebeléből rendelt küldöttség, névszerint hívünk vitézlő ürményi Ürményi József arany-kulcsos és al-nádor, mint küldöttségi elnök, nem különben hívünk vitézlő nádasdi Tersztyánszky Sándor, királyi tanácsosunk, és kellemesi Melczer István, mindketten nevezett királyi itélő-táblánk bírái által, maga módján ügyvédi tisztségre s eljárásra megvizsgáltatva s törvényes tudományának s ügyességének dicséretes jelét bizonyítva, azon esküvést, melylyel országunk köztörvénye szerint minden ügyvédnek lekötve lenni kell, valóban és törvényesen letette következő szavakkal: Én Szontagh Vilmos eszküszöm az egy élő Istenre, hogy minden perlekedőknek, kik ügyeik védelmére és folytatására megkeresnek, minden tárgyakban miket felvállalok, bárminő személy, tudnillik gazdag vagy szegény válogatása, az ellenféllel lehető czimborálás nélkül, félre tévén minden kérést, jutalmat, kedvezést, félelmet, gyülölséget, szeretetet, kedvkeresést, Isten és annak igazsága, törvény és az ország helybenhagyott szokásai szerint, fáradságomhoz mért díj mellett, igazán és híven szolgálni fogok, s őket védendem, tőlem telhetőkép s perlekedőmet törvényes és elegendő ok nélkül felvállalt ügyében el nem hagyandom, sem a barátságos egyezést nem akadályozandom, Isten engem úgy segéljen; És ekképen ezen ügyvédi tisztség gyakorlásra s Magyar országunk s hozzá kapcsolt részeknek, bármely egyházi tudniillik és világi törvényes birája előtt az ügyek vitelére alkalmasnak és képesnek találtatott. Miről jelen bizonyság levelünket királyi törvényszéki hiteles pecsétünk alatt, mint nevezett Szontagh Vilmos részére szükségest kiadatni s megengedni kivántuk, a közigazság úgy hozván magával. Kelt szabad királyi Pest városunkban martius hó-

napnak első napján. Urunknak ezer nyolcz száz negyvenötödik évében. Olvasta és kiadta szigeti Szerencsy István s. k. cs. k. ap. Felsége személyes jelenlétének törvényszéki helytartója stb. (P. H.)

XXXVI. b)

1845. oct. 30. belső-iglai Szontagh Vilmos váltó-ügyvédségi oklevele.

1627. sz. Ő császári királyi apostoli Felsége legkegyelmesebb Urunk nevében mindenkinek tudtúl adatik, hogy Szontagh Vilmos a királyi váltófeltörvényszék által a váltótörvénykönyv II. rész 219 ik § sa értelmében a váltó- s egyéb hiteltörvényekből megvizsgáltatván, ebbeli tudománya s járatosságának dicséretes jelét adta. Mihez képest említett Szontagh Vilmos a felhivott törvénykönyv II. része 15. fejezetéhez képest váltó-ügyvédséggel felruháztatik. Kelt Pesten a királyi váltófeltörvényszék ezer nyolcz száz negyvenötödik évi october 30-ik napján tartott üléséből. Gosztonyi Miklós s. k. Fogarassy János s. k. (P. H.)

XXXVII.

1856. maj. 6-án a bécsi császári tud. Egyetem orvos tudori oklevele Szontagh Ábrahám részére.

Nos Rector et antiquissima ac celeberrima Universitas Vindobonensis lecturis salutem. — Laudabile imprimis majorum nostrorum institutum est, ut, qui honestis studiis atque artibus diu sese dediderunt, antequam ad vitae communis usum atque ad praxim sese conferant, ante omnia rigorosa subeant examina, ut debitum eruditionis et scientiae suae testimonium legitimo acquirant modo. Cum itaque ornatissimus, doctissimusque Dominus Abraham de Szontagh Hungarus Dobschau diligentem, assiduamque medicinae multos annos operam navasset, atque jam ad exhibenda doctrinae suae specimina paratus esset, petiisetque a nobis, ut ipsum titulo academico doctrinae suae convenienti ornaremus; Nos cum honestissimae aequissimaeque ipsius petitioni hac in re deesse non possemus, ipsum primo per universam medicinam accurate et cum rigore examinavimus. In quo cum praeclaram eruditionem suam et medicinae peritiam abunde nobis probasset, libenter contulimus petenti honorem, qui virtuti et honestis studiis debetur. Quapropter auctoritate a Sua Caesareo-Regia Apostolica Majestate in Nos collata eundem Dominum Abrah. de Szontagh

die sexto Maii anno millesimo octingentesimo quinquagesimo sexto Doctorem Medicinae pronunciavimus, ac declaravimus, dedimusqne ac damus ei potestatem cathedram doctoralem conscendendi, ac de medicina respondendi, praxim caeteraque exercendi, quae Medicinae Doctores exercere solent; tribuimus ei insuper privilegia omnia ac praerogativas, quaecunque vero Medicinae Doctori legibus vel consuetudine tribuuntur. Vindobonae anno, mense, et die supra dictis. Joannes Springer, jur. utr. Dr., ordinis austriaci Franc. Josephi Eques, C. R. regiminis Austr. infer consiliarius, C. literarum Academiae membrum, professor, h. t. Rector. — Fr. Zenner m. p. SS. Theologiae Dr. Eppus Sarept. Cap. E. M. V. Praepositus et Univ. Cancell. Josephus Joan. Knolz m. p. M. D. C. R. Reg. Aust. inf. Cons. Ord. Luxemb. querc. coronae Eques h. t. Decanus Colleg. Doctor. Facult. medicae. — Dr. Joann. Ant. Raimann Profess. medicinae klinic. h. t. Decanus C. R. Collegii Professorum Facultatis medicae. Carolus Rokitansky m. p. med. Doctor. Anat. path. Professor p. o. qua Promotor. — Florianus Striech m. p. Med. Doctor h. t. Inclyt. Facult. med. Notarius.

XXXVIII.

1857. febr. 1-én a magyar kir. tudományos Egyetem jogtudori oklevele zabari Szontagh Kálmán részére.

Nos Rector et alma ac celeberrima Regia Scientiarum Universitas Hungarica Lecturis Salutem!

Laudabile majorum nostrorum institutum est, ut artium liberalium et severiorum disciplinarum studiis exculti, probatique legitimum suae doctrinae ac eruditionis testimonium consequantur. Cum itaque — Ornatissimus Consultissimus ac Doctissimus Dominus Colomanus Szontagh de Zabar, annorum viginti quatuor, evangelicae augustanae confessionis, Rosnaviae Gömör. natus, diligentem assiduamque universae jurisprudentiae per plures annos navasset operam, idoneamque ac praeclaram, in rigorosis ex omni jurisprudentia benigne praescriptis examinibus: utpote e Jure naturae universo, ecclesiastico, jure romano, jure privato Hungarico, e jure civili Austriaco communi, ex utroque processu civili, e jure et processu criminali, cambiali, e scientiis politicis et statistica Imperii Austriaci, publica denique in disputatione assertiones ex omnibus juris partibus desumtas propugnando, propositasque objectiones ad amussim resolvendo, ac dissertationem quoque inauguralem elaborando, eruditionem suam et jurisperitiam abunde

nobis probasset, expropter libenter eidem petenti honorem, qui virtuti et honestis studiis debetur, contulimus. Scilicet facultate nobis ab Augustissimis Principibus concessa eundem ornatissimum, consultissiac doctissimum Dominum Colomannum Szontagh de Zabar die mense et anno infraposito Doctorem Juris Universi pronunciavimus ac declaravimus, dantes et concedentes ei potestatem cathedram doctoralem conscedendi, de jure respondendi, consultandi atque reliqua omnia, quae Juris Universi Doctores exercere solent, non solum in hoc Regno Hungariae, verum vi privilegiorum per benignum Caesareo-regium Diploma huic Scientiarum Universitati clementer concessorum, etiam in aliis omnibus Augustae Domus Austriacae regnis et provinciis exercendi; cum omni ad officia et dignitates publicas, quae gradum juridicum exposcunt, habilitate, cunctisque juribus, quibus in antiquissima ac celeberrima Vindobonensi aut alia quacunque Caes. Reg, Universitate promoti Juris Doctores perfrui consveverunt; universim omnes ei damus, concedimus tribuimusque honores, praerogativas, ac privilegia; quae veris certisque Juris Universi Doctoribus ubilibet de lege aut consvetudine competunt. In quorum omnium fidem Diploma hoc publicum, majore Universitatis nostrae sigillo munitum et consvetis subscriptionibus roboratum ei dari curavimus. Pestini in Hungaria anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo, die prima Februarii MDCCCLVII. Antonius Virozsil m. p. S. C. et R. Maj. Cons. AA. LL. et Philos. ac. Jur. U. Doctor J. Nat, et Crim. Prof. P. O. Fac. Jur. Pro-Senior, C. R. S. Univ. Pest. p. h. t. Rector ac Senatus Acad. Praeses. Franciscus Vízkelety m. p. Caes. Regiae Apostolicae Maj. a Consiliis, Facultatis jurid. polit. ad. C. Re~. Universitatem Hungaricam Prof. Juris Ecclesiastici p. o. et senior Facultatis. Comissionis status Examinatorias sectionis Administrativae Praeses, Juris Universi Doctor. (L. S. pend.)

XXXIX.

1861. mart. 29-én iglói Szontagh Dániel részére királyi Tanácsosságró kiadott kir. oklevél.

Mi első Ferencz József, Isten kedvező kegyelméből Austriail Császár, Magyar, Cseh, Dalmát, Horvát, Tót, Halics és Lodomér országok apostoli, ugy Lombardia, Velencze, Illiria stb. királya; Austria főherczege, Krakó nagyherczege, Erdély nagyfejedelme, morvai őr-

gróf; Habsburg és Tirol grófja stb. Emlékezetül adjuk, ezennel jelentvén mindennek kit illet: hogy Mi kegyes tekintetbe és figyelembe vévén iglói Szontagh Dániel dunáninneni kerületi Tábla birája hivünknek állandó hűségét, hü és hasznos szolgálatait, melyeket ő az idő különbözősége s alkalom szüksége szerint 1830 ik évtől kezdve 1849-ig Árva megyénél viselt jegyzői, tiszti ügyészi, és főszolgabirói hivatalokban, 1850. óta pedig előbb ugyan mint Árva megyei törvényszék közbirája, utóbb mint Árva-Thúrócz megyei törvényszéki ülnök, majd ismét mint Árva-liptó-thurócz megyei törvényszéki tanácsnok, s egyszersmind alsó-kubini úrbéri törvényszék közbirája, 1858- óta pedig mint Trencsén megyei úrbéri törvényszék elnöke, és legutóbb a fennemlitett dunán inneni kerületi táblabirájává lett kineveztetéseig mint alsó-kubini megyei törvényszéknek helyettes elnöke, s ezen felül több rendkivüli s közelismerést érdemlett szolgálatai által, úgymint 1831. évben Árva megyében dühöngött cholera-járvány alkalmával mint buzgón müködő megyei egészségi biztos, — 1847. évben az Árva megyébeni éhhalál alkalmával az általa megnyitott és végbe vitt Bori nevü ingoványnak lecsapoltatása által az inségeskedőknek nyitott kereset-mód nyújtásával, — 1849-iki hadjáratkor pedig a nagy számban sebesült és Alsó-Kubinba rendelt katonaság számára szükségessé lett kórház belső felszerelési és ápolási szükségleteinek az emberiség érdekében magából minden jutalom nélküli ellátása által, — Magyarországunk szent koronája, és uralkodó Felséges Házunk iránt tanusitott és kitüntetett, s miként felőle bizton és kegyesen hisszük jövendőben is hasonló hüséggel s állhatatos buzgalommal tanusitani és kitüntetni meg nem szünendik, őt magyar királyi többi hü Tanácsosaink rendébe és sorába vettük, tettük és helyheztettük, söt vesszük, tesszük, és helyheztetjük ezennel; akarván, és világosan határozván, hogy ő ezután élte minden napjaiban mind azon tisztességgel, kiváltsággal, elöbbséggel, szabadsággal élhessen, birhasson, mellyel magyar királyi többi hü Tanácsosaink élnek és birnak, jelen levelünk erejénél és tanuságánál fogva. Kelt birodalmi fővárosunkban Bécsben Austriában böjtmáshó huszonkilenczedik napján, az Úr ezer nyolczszáz hatvanegyedik esztendejében, Magyar, cseh, sa országi uralkodásunk tizenharmadik évében. — Ferencz József m. s. k. Gróf Forgách Antal m. s. k. Somossy József m. s. k. (P. H.)

Beiktattatott a második rendü kir. könyvbe Muchmayer Rezső irat és levéltári hivatal igazgatója által.

XL.

1861. maj. 14. Árva vármegye nemességi bizonyítványa iglói Szontagh Dániel és fiai részére.

Mi Árva vármegye közönsége adjuk tudtára e jelenvaló levelünknek rendeiben mindeneknek a kiknek illik, hogy midőn mi a közjót és ezen megye egyéb dolgait érdeklő tárgyaknak folytatásuk és elintéztetésük végett, a mai alól megirt napon s helyben egybe gyülekezvén méltóságos domanoveczi és lestinei Zmeskál Móricz kir. kamarás, és megyei főispán elnöklete alatt bizottmányi gyülést tartottunk volna, akkoron iglói-ágból származó nemes Szontagh Dániel folyamodáskép hozzánk járulván, az iránt esedezett, miszerint nékie, és nemes dobschinai ágból származó Szontagh Penthesilea nejével nemzett Szaniszló, Miklós, Móricz, Donát és Húgó törvényes és természetes fiai nevére szóló nemességet bizonyító levelet kiadnánk. — Mely igazságos kérésének helyt adván, miután a folyamodónak atyja idősb Szontagh Sámuel nemessége igazolásáért 1835-ik évi sz. Iván hava 14-kén e megyéhez nyujtott kérelmére, akkori megyei tiszti ügyésznek 1835-ik évi sz. Jakab elsején beadott olyatén véleménye alapján: mikép nemes Szontagh Lajosnak első Lajos fiának és annak örökösei s maradékainak néhai dicső emlékezetű Leopold magyar király által 1659-ik esztendőben kegyelmesen kiadott megerősítő czímeres nemeslevele, Liptó vármegyében egy év lefolyta alatt, úgymint 1660. évben következett kihirdetését, s annál fogva kétségtelen nemességét bizonyitaná — a könyörgő pedig ezen nemzetségbőli fent említett nemes Szontagh Lajos után egy nemzésről a másikra folyt lépcsőnkinti leszármazását az illető anyakönyveknek hiteles kivonatjaival világosan bemutatván, még az 1835-ik év sz. Iván hó 30-kán és sz. Jakab hava következő napjain tartott: e megye közgyülésén ilyetén nemességét továbbá is közhirré tétette, sőt erről szóló bizonyság-levelét is a feljebbi napról e megyétől kikapta; továbbá miután ezen megye 1843-ik év böjtmáshó 27-én a folyamodó testvérjének, nemes Szontagh Mátyásnak a budai országos épitészet akkori gyakornokának, szintén a feljebbi alapokon indúlva, a nemességéről szóló bizonyság-levelet hasonlag kiadta légyen, de különben is a folyamodó kétségtelen nemesi jussainak gyakorlata, nyilvános és köztudomásra volna: mind ezeknek erejénél fogva, hozzájárúlván tiszti ügyészünk beleegyezése is, iglói ágból származó nemes Szontagh Dánielnak,

s általa a fent nevezett Szaniszló, Miklós, Móricz, Donát és Húgo törvényes és természetes fiainak kétségtelen nemessége felől szóló, a jelen, megyénk hiteles pecsétjével megerősített levelünket kiadtuk, a közigazság úgy hozván magával.

Az egy ezer nyolczszáz hatvanegyedik évi pünkösdhó 14-ik és következő napjain Alsó-Kubinban tartatott bizottmányi gyülésünkből olvasta és kiadta Párniczky Károly m. k. Árva vármegye főjegyzője. (P. H) Zmeskál Móricz főispán m. k. Szmrecsányi Dárius első alispán m. k. Kubinyi Mihály m. k. másod alispán. Cziruly József m. k. bizottmányi tag. Reviczky Elek m. k. bizottmányi tag. Novák Sámuel m. k. bizottmányi tag. Medveczky Pál m. k. bizottmányi tag. Murcsics Andor m. k. bizottmány tagja. Meskó Adus m. k. bizottmány tagja. Odrobinák Antal m. k. Toperczer Lajos m. k. bizottmányi tag. Tholt Lénard m. k. námestói járás főszolgabirája. Várzél János m. k. kubini járás főszolgabirája. Florek m. k. szolgabiró. Felső-Kubini Meskó Vendel m. k. házi főpénztárnok. Zmeskál Elek hadi főpénztárnok m. k. Meskó Lajos m. k. számvevő. Meskó József m. k. szolgabiró. Török Ambrus m. k. aljegyző. Panczák Máté m. k. aljegyző. Zmeskál Zoltán m. k. aljegyző. Matuska János m. k. aljegyző. Reviczky Arnold m. k. aljegyző. Medveczky András m. k. levéltárnok. Lamos Antal. m. k. r. sz. esküdt. Benczur János m. k. r. sz. esküdt. Reviczky Pál m. k. rendes esküdt. Zmeskál Péter Árva megyei tiszti főügyész m. k.

XLI.

1861. aug. 27-én a m. kir. táblának zabari Szontagh Kálmán részére közügyvédi oklevele.

Mí első Ferencz József, Isten kedvező kegyelméből Ausztriai császár; Magyar, Cseh, Dalmát, Horváth, Tót, Halics és Lodomér országok Apostoli, úgy Lombardia, Velencze, Illyria stb. királya; Austria főherczege; Krakó nagyherczege; Erdély nagyfejedelme; Morvai őrgróf; Habsburg és Tirol grófja stb. Adjuk emlékezetül, hogy hívünk vitézlő Szontagh Kálmán, jogtudor, az alúlírt helyen és időben, királyi itélő-táblánk kebeléből rendelt küldöttség, névszerint kedvelt hívünk nagyságos nyáregyházi báró Nyáry Antal, királyi kamarásunk, s nevezett királyi itélő-táblánk bárója, mint elnök, nem különben híveink tisztelendő Kovács József, kalocsai kanonok s királyi táblánk főpapja, és rétháti idősb Kővér János, említett királyi itélőtáblánk birája előtt, az ügyvédi tisztségre és eljárásra szükségelt tör-

vényes tudományát, ügyességét s jogosultságát a fennálló szabályokhoz képest kibizonyítván, azon esküvést, melylyel országunk köztörvénye szerint minden ügyvédnek lekötve lenni kell, valóban és törvényesen letette, következő szavakkal: Én Szontagh Kálmán esküszöm az egy élő Istenre, hogy minden perlekedőknek stb. Isten engem úgy segéljen és ekképen ezen ügyvédi tisztség gyakorlatára, s Magyar országunk s hozzá kapcsolt részeknek bármely egyházi tudnillik és világi törvényes birâja előtt az ügyek vitelére alkalmasnak és képesnek találtatott. Miről jelen bizonyság-levelünket királyi törvényszéki pecsétünk alatt, mint nevezett Szontagh Kálmán részére szükségest kiadatni és megengedni kivántuk, a közigazság úgy hozván magával. Kelt szabad királyi Pest városunkban augustus hónapnak huszonhetedik napján, Urunknak ezer nyolczszáz hatvanegyedik évében. Olvasta és kiadta kellemesi Melczer István s. k. Ő cs. kir. apost. Felsége személyes jelenlétének törvényszéki helytartója és tanácsosa. (P. H.)

XLII.

1861. oct. 8. zaburi Szontagh Kálmán váltó-ügyvédségi oklevele.

Ő császári apostoli királyi Felsége legkegyelmesebb Urunk nevében mindenkinek tudtul adatik, hogy Szontagh Kálmán a királyi váltófeltörvényszék által a váltó-törvénykönyv II-ik rész 219 ik §-sa értelmében, a váltó- s egyéb hiteltörvényekből megvizsgáltatván, ebbeli tudománya- s jártasságának dicséretes jelét adta. Mihez képest említett Szontagh Kálmán a felhivott törvénykönyv II-ik része 15-ik fejezetéhez képest váltó-ügyvédséggel felruháztatik. — Kelt Pesten a királyi váltófeltörvényszék ezer nyolczszáz hatvanegyedik évi october 8 ik napján tartott üléséből. Széll Kristóf s. k. elnöki helyettes (P. H.) Maksziányi Károly s. k. tanács-jegyző.

XLIII. *)

1832 dec. 5. Gróf Forgács József megbizó levele, melylyel Szontagh Ferencz mint a megbizónak távollévő követje, az 1832-ki országgyűlésre kiküldetik.

Alólírt ezen levelemmel vallom, és tudtokra adom, mindeneknek a kiknek illik: hogy minek utána Ő császári királyi Felsége, apostoli királyunk, legkegyelmesebb Urunk felséges királyi levele

*) Ez s a következő okmányok később érkeztek be.

által az országos duputátiók munkálkodási tárgyai felvételek végett, most folyó 1832. esztendő Karácsony hava 16-ik napjára szabad királyi Posony városába országgyülést hirdetni méltóztatott volna, én is a nekem szóló felséges királyi levél ereje mellett oda rendeltetvén, de több törvényes okok miatt meg nem jelenhetvén: nemes, nemzetes, és vitézlő kis-Szalatnai Szontagh Ferencz úrat ezen levelem által meg bizom, és kiküldöm, mindent a mit az ország javára, és a felséges intézet következésébe teend, jóvá hagyván, és elismervén. — Költ Szécsényben Kar. hava 5-én 832. gróf Forgách József s. k. (P. H.)

XLIV.

1832. dec. 13. Gróf Berényi Miklós megbizó levele, melylyel Szontagh Ferencz, mint a megbizó távollévő követje, az 1832-ik országgyülésre kiküldetett.

Alólirt ezen levelemmel vallom és tudtokra adom mindeneknek a kiknek illik, hogy minekutána Ő császári királyi Felsége apostoli királyunk legkegyelmesebb Urunk, felséges királyi levele által az országos deputátiók munkálkodási tárgyai felvételek végett, most folyó 1832-ik esztendei Karácsonyi hava 16-ik napjára, szabad királyi Posony városba, országgyülését hirdetni méltóztatott volna; én is a nékem szóló felséges királyi levél ereje mellett oda rendeltettvén, de több törvényes okok miatt meg nem jelenhetvén, nemes, nemzetes, és vitézlő kis Szalatnyai Szontagh Ferencz urat, ezen levelem által megbizom, és kiküldöm, mindent a mit az ország javára, és a felséges intézet következésébe teend, jóvá hagyván és elismervén. Költ Bodokon Karácsony hava 13 ik napján 1832-ik esztendőben. — Gróf Berényi Miklós s. k. császári királyi kamarás (P. H.) Vidi.

XLV.

1834. maj. 28. Szontagh Ferencz által 1834. letett ügyvédi vizsgáról szóló oklevél.

Nos Franciscus Primus Divina favente Clementia Austriae Imperator, Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Galliciae et Lodomeriae Rex Apostolicus, etc. Damus pro memoria, quod anno Die, Mense, Locove datarum praesentium Fidelis Noster Egregius Franciscus Szontagh coram Personalis Presentiae Nostro Regiae in Judiciis Locumtenente constitutus, in conformitate Benignae Dispositionis Nostrae Regiae, per ordinatam e gremio Tabu-

lae Nostrae Regiae Judiciariae Deputationem, fidelem quippe Nostrum Nobis Dilectum Magnificum Liberum Baronem Nicolaum Vay de Vaja Camerarium Nostrum Caesareo Regium, Comitatus Nostri Borsodiensis Officii Supremi Comitis Administratorem, fatae Tabulae Nostrae Regiae Judiciariae Baronem, qua Deputationis Praesidem, Fideles item Nostros Egregios Stephanum Szerencsy de Szigeth, Personalis Praesentiae Nostrae Regiae Judiciariae Assessorem et Consiliarium Nostrum Regium, suo debito modo pro munere et functione procuratoria examinatus, ac dato Scientiae Juridicae et habilitatis laudabili specimine Juramentum quoque illud, quo omnes omnino Procuratores et Advocatos ex Generali Regni Nostri Decreto obstrictos esse oportet, rite et legitime deposuerit, in haec verba: Ego Franciscus Szontagh juro per Deum vivum etc. Sic me Deus adjuvet. Taliterque ad munus ejusmodi Procuratorium exercendum, tractandasque coram quovis Judice et Justitiario Regni hujus Nostri Hungariae Partiumque Eidem adnexarum Ecclesiastico videlicet et Seculari Causas, habilis omnino et capax compertus fuerit. Super quo presentes Literas Nostras Testimoniales sub Sigillo Nostro Regio Judiciali et authentico praefato Francisco Szontagh necessarias modis omnibus extra dandas esse duximus et concedendas. Communi svadente Justitia. Datum in Libera, Regiaque Civitate Nostra Posoniensi die Vigesima octava Mensis Maji, Anno Domini Millesimo Octingentesimo Trigesimo quarto, Lectum et extradatum per me Pancratium Somsich de Sárd S. E. et R. A. Mattis Personalis Prntiae Rae in Judiciis Locumtetentem et Consilarium ICottus Pestiensis Offii Sup Comitis Adtorem. (L. S.)

XLVI.

1835. aug. 31. A Magyar-óvári gazdasági intézet oklevele Szontagh Ferencznek ott végzett gazdasági tanfolyamáról.

Dominus Szontagh Franciscus Hung. Neogradiensis praelectiones utriusque cursus oeconomici in instituto Archiducali Ovarini magna cum diligentia frequentavit et ea profectus specimina dedit, —

ut e doctrina oeconomiae ruralis	in classem	Eminentiae.
ex historia naturae et re veterinaria		———
ex mathesi		Eminentiae.
ex architectura		
referi promeritus sit.		———

Dispositionibus et laboribus oeconomicis sedulo interfuit et in cultura agrorum et pratorum ac in re oviaria facultatem insignem dedit. Mores legibus instituti omnino conformes exhibuit. Datum sub sigillo instituti Archiducalis Ovarini die 31. Augusti anni 1835. Paulus Torkos m. p. Michael Kanyó m. p. Vittman Denglaz s. k. Vidi F. J. Klegle Curator. (L. S.)

XLVII.

1841. sept. 18. iglói Szontagh Pál (nógrádi) részére közügyvédi oklevél.

Mi első Ferdinand, Isten kegyelméből Ausztria Császárja, Magyar és Cseh országoknak e néven ötödik, Dalmát, Horvát, Tóth, Gallicia és Lodoméria országok Apostoli Királya, stb. Adjuk emlékezetül, hogy ezen iratunk költe helyén, napján, hónapjában, és esztendejében hivünk vitézlő Szontagh Pál, királyi személyes jelenlétünk törvényszéki helytartója előtt kegyelmes királyi rendületünkhöz képest igen kedvelt hivünk nagyságos és tekintetes szigethi Szerencsy István királyi személyes jelenlétünk törvényszéki helytartója, valóságos belső titkos tanácsosunk és Arad vármegyénk főispánja, nem különben hivünk tisztelendő csebi Pogány Albert, schavniki apát, rosnyói őrkanonok, s királyi itélő táblánk főpapja; és vitézlő revisnyei Revitzky Imre királyi tanácsosunk, s ugyan azon királyi itélő táblánk birája által maga módján ügyvédi tisztségre, s eljárásra megvizsgáltatván és törvényes tudományának, s ügyességének kitünő jelét bizonyítva, azon esküvést, melylyel országunk köztörvénye szerint minden ügyvédnek lekötve lenni kell, valóban és törvényesen letette következő szavakkal: én Szontagh Pál esküszöm az egy élő Istenre, hogy stb. Isten engem úgy segéljen; és ekképen ezen ügyvédi tisztség gyakorlatára, s Magyar országunk s hozzá kapcsolt részeknek bár mely egyházi t. i. és világi törvényes birája előtt az ügyek vitelére alkalmasnak és képesnek találtatott, miről jelen bizonyság levelünket királyi törvényszéki hiteles petsétünk alatt, mint nevezett Szontagh Pál részére szükségest ki adatni és megengedni kivántuk; a köz igazság úgy hozván magával. Költ szabad királyi Pest városunkban september hónapnak tizennyolczadik napján, Urunknak ezer nyolczszáz negyvenegyedik évében. Olvasta és kiadta szigethi Szerencsy István cs. kir. a. f. sz. jel. t. sz. helytartója és v. b. t. tanácsos, Arad vármegye főispánja m. k. (P. H.)

1842-ik évi april 25. T. ns. Nógrád vármegyének B.-Gyarmath mezővárosban tartatott közgyűlése alkalmával ezen ügyvédi próbatételről szóló pecsétes levél felolvastatván: közönségesé tétetett és a bent nevezett Szontagh Pál ügyvéd úr a megyebeli ügyvédek sorába igtatattni rendeltetett. — Jegyzé a fentisztelt vármegye h. főjegyzője cserneki és tarkői Dessewffy Ottó. s. k.

XLVIII.

1842. jan. 20-án Szontagh Pál (nógrádi) részére váltó-ügyvédségi oklevél.

Ő Császári Királyi Apostoli Felsége legkegyelmesebb Urunk nevében mindenkinek tudtúl adatik, hogy Szontagh Pál a királyi váltó feltörvényszék által az 1840 ik XV-ik Törvény czikk II-ik rész 219-ik §-sa értelmében a váltó s egyéb hiteltörvényekből megvizsgáltatván, ebbeli tudománya s jártasságának kitűnő jelét adta légyen. Mihez képést említett Szontagh Pál a felhivott 1840-ik évi XV-ik törvény czikk II-ik részének 15-ik fejezetéhez képest váltó ügyvédséggel felruháztatik. Kelt Pesten a királyi váltó törvényszéknek ezer nyolczszáz negyvenkettedik évi január 20-án tartott üléséből. Verebi Végh Ignácz m. k. királyi váltó feltörvényszék elnöke és tanácsos. Fogarasy János s. k. (P. H.)

1842-ik évi April 25-iki Nógrád vármegyének B-.Gyarmath mezővárosában tartatott közgyűlése alkalmával ezen váltó ügyvédségről szóló pecsétes levél felolvastatván: közönségesé tétetett. — Jegyzé a fent tisztelt vármegye h. főjegyzője cserneki és tarkői Dessewffy Ottó m. k.

XLIX.

1844. dec. iglói Szontagh István (a nógrádi) s neje Veres Anna rendelkezése, illetőleg még életökben gyermekeik részére tett osztály.

Alól is irott Szontagh István adom tudtára mindenkinek, a kit illet, hogy én tetkintetbe véve azon körülményt, miszerint gyermekeim a törvényes kort nem csak elérték, de kettőt közülök a gondviselés már eddig is magzatokkal áldott meg, s ők maguk ügyeinek és gazdálkodásoknak önállólag való vitelére, mint ezt több évekről általam szorgos figyelemmel kisért cselekvés módjuk bizonyítja, úgy alkalmatosak, mint részint szaporodott családjok, részint a hivatal által nagyobodott háztartások tetemesebb költségeket is kivánnak; — végre hogy magam is 65 éveket haladva az élet pályáján, a terhesebb gazdálkodás módot és az ezzel összekötött ügyek vitelét nyugodtabb életmód-

dal kivánnám fölcserélni; közöttök további életmódjokra nézve feleségem Veres Anna asszony beleegyezésével is következőkép rendelkeztem: 1-ször Én a Lapujtői, Sziráki, Horpácsi és az ezekkel kapcsolatban lévő, úgy az egész Duna-Vecsei és Czibakházi uradalmakban foglalt, jelenleg általam és feleségem Veres Anna asszony által birt rész jószágokat három gyermekemnek u. m. Antónia leányomnak, Ferencz és Pál fiaimnak azon tulajdoni joggal, melylyel én és feleségem birtuk, általadom és az 1845-ik év január 1-ső napjától valóságos birtokukba bocsájtom oly formán: 2. Hogy ezen javakat mindaddig osztatlanúl birják, mig a Sziráki tagositásnak, Tihanyi Ferencz ő mlga által a Baksaházi puszta egy része iránt folyamatban lévő zálogos pörnek vége nem szakad, és az általam általadandó s alább említendő tőkepénzek be nem szedetnek, míg mind ez nem teljesül, gyermekeim csak úgy osztozhassanak meg, ha a létesítendő osztályba mind a három gyermekem beleegyez; — ha azonban a felebb említettek foganatba mennek, akkor akármelyik gyermekem kivánságára az osztály közöttök történjék meg, s ha ennek mimódoni létesítésében magok között meg egyezni nem tudnának, akkor mindenik gyermekeim közzül válasszon egy egyént, mely ekép választott 3 egyén közül a legidősebb viselvén az elnökséget, ezen biróság gyermekeim között az osztályt egyenlően tegye meg. 3. Kedves feleségem Veres Anna asszony birja a Szécsényi, Toldi és azzal kapcsolatban lévő jószágokat minden teher nélkül, és gyermekeim az 1846-ik évi január 1-je napjától kezdve fizessenek nékie a Duna-Vecsei jövedelemből évenkint 400 ezüst forintokat mindaddig, mig a gondviselés életemnek kedvezend; — elhúnytommal azonban, miután gróf Forgács nemzetség által fizetni szokott nyugdíjamnak fele része halálom esetére kedves feleségemre is ki lenne terjesztve, a felebb említett 400 ezüst forintokat gyermekeim nekie fizetni ne köteleztessenek. 4-szer. Ha valami módon penzióim felakadnának s azoknak birtokába hosszabb idő alatt nem juthatnék, akkor mindenki gyermekeim közül köteleztetik nekem évenkint 100 ezüst forintokat fizetni. 5-ször. Miután ingatlan javaimat gyermekeimnek által adom, a dolog természetéből folyik, hogy adósságaimat is felvállalják, — ennél fogva által adom nekiek az ⁒. alatt ide reszketett és magam aláirásával megerősitett jegyzékben foglalt passivus adósságaimat, melyeknek úgy kamatjait rendesen fizetni, mint magát a tökét lassanként elenyésztetni tartoznak, — ellenben által adom nekiek ugyan a fentebb említett jegyzékben foglalt engemet active illető tőkepénzeimről szóló kötelezvényeket is, melyeket be-

szedni és az adósságok kifizetésére fordítani tartoznak, — ùgy által adom nékiek az első pontban meg nem említett Szepes megyében lévő Johani-Stollen és az azzal összekapcsolt olvasztó kemenczében lévő részemet is. 6-szor. Ezen osztatlan állapotban gyermekeim csak kész pénzzel osztozhatván, azt rendelem, hogy Ferencz fiam birja a Lapujtői és az azzal kapcsolatban lévő jószágokat haszonbérbe évenként fizetendő 1600 ezüst forintokért, Pál fiam pedig a Horpácsit az ezzel kapcsolatban lévő rész jószágokkal évenkint fizetendő 500 ezüst forintokért, — ezen két summa a többi jövedelmi tömeghez kapcsoltatván, azon összesített tömegből minden gyermekem külön-külön 800 ezüst forintokat húzzon évenkint, a felmaradott summa pedig az adóságok kamatjai és magának a tőkének enyésztetésére fordítassék, — magában értetődvén, hogyha Tihanyi Ferencz ő mga által folytatott zálogos pör a Baksaházi puszta egy része iránt bevégeztetve és Ferencz fiam a birtokába lévő jószágnak nagyobb részét kibocsájtani kénytelen lenne, akkor ő nem 1600 ezüst forintokat, ha nem a vesztett mennyiséghez aránylag kevesebbet fizetend. — Az épületek reparátióit fiaim magok, a jószág tulajdonát illető költségeket pedig a tömeg viselendi. — Ha azonban ezen rendelésemnél magokra nézve jövő 1845-iki évi Medárd napjáig valami jobb és hasznosabb módot lelnének p. o. jószágokat legalább $^1/_5$ résszel drágábban adhatnák haszonbérbe, ezen rendelésemtől álljanak el, — ha pedig azon ideig illyetén haszonbérlő nem találkozna, akkor felebbi rendelésemnél megmaradván, fiaim által az, általok birt jószágban, birtokuk ideje alatt tett beruházások és épületek az osztály esetére nekiek becs szerint előlegesen fizetessenek ki, és ezen esetben Antónia leányom a felebb említett 800 ezüst forintokon felöl, a tömegből 80 ezüst forintokat kapjon quártély pénzül. 7-szer. Az egész tömegnek gondviselését és kezelését Ferencz fiamra bizom, ki is testvérei beleegyezésével azzal testvérei és maga javára sikeresen rendelkezhessék, — és minden évben számoljon. 8-szor. Ha gyermekeim akár mi oknál fogva adósságokat tenni kénytelenítetnének, az ilyeneket csak köz megegyezésből, és még én élek az én jóváhagyásommal tehessék; s ennél fogva ha valamelyik gyermekem maga, többi testvérei beleegyezése nélkül tenne adósságokat, az ilyen adósságok, mig én élek, a tömegen ne követeltethessenek, sőt elhunytommal is csak kinek-kinek ősi része szolgáljon az ily adósságok alapjául, szerzeményemröli szabad rendelkezést az ily esetben magamnak fenntartván. — Költ Pesten november 12-én. 1841 évben. Szontagh István m. p. Mi ezen kegyes rendelkezésit szülöink-

nek alázatos köszönettel elfogadjuk. Szontagh Antónia s. k. (P. H.) Szontagh Ferencz s. k. (P. H.) Szontagh Pál s. k. — Én Veres Anna, Szontagh István úr hítvese, gyermekeink édes anyjok, ezen szerződést elfogadom, jóváhagyom, s minthogy ebben az én tulajdon jószágaim is foglaltatnak, melyek helyett én most a Szécsényi és hozzá tartozó aquisitiokat fogadtam el, azon esetre ha netalán ezen Szécsényi jószágok bár mi módon kiváltódnának, nékem szabadságomban álljon akármely jószágot, e helyett lakással együtt választanom oly formán, hogy ha az általam választandó jószág jövedelme a Szécsényi jószág, jövedelménél nagyobb lenne, akkor az én Duna-Vecséről kiszabott jövedelmem annyival kevesbedjék ; — a Szécsényi jószágért esbető zálogos és egyébb investitionalis summák pedig gyermekeim birtokába és rendelkezésük alá jussanak. — Ha Ferencz fiúnk, közötte és testvérei között történhető osztály sikerülte előtt (mitől ugyan a mindenható mentsen meg) meghalálozna; akkor ezen osztatlan állapot kezelését én Szontagh István, ha őt túlélném, magamnak fentartom, ha pedig előbb meghaláloznék, ezen kezelés Pál fiamra háromoljék. Költ Szécsényben deczember 28-án 1844. évben Szontagh Istvánné sz. Veres Anna s. k. (P. H.) id. Szontagh István s. k. Szontagh Ferencz s. k. Szontagh Pál s. k. — 1850 ik évi bélyegtörvény V. pontja értelmében bemutattatván B.-Gyarmaton 1850. dec. 22. — Jegyzette Nógrád t. széki jegyző Somoskőy János s. k.

L.

1840. dec. 18. Szontagh Albert közügyvédi oklevele.

Mi első Ferdinand, isten kegyelméből Austria császárja, magyar és cseh országoknak e néven ötödik, dalmát, horvát, tót, gallicia és lodoméria országok apostoli királya. stb. Adjuk emlékezetül, hogy ezen iratunk költe helyén, napján, hónapjában és esztendejében hívünk vitézlő Szontagh Albert, királyi személyes jelenlétünk törv. széki helytartója előtt kegyelmes királyi rendeletünkhöz képest királyi itélő táblánk kebeléből rendelt küldöttség: névszerint kedvelt hívünk nagyságos vajai báró Vay Miklós aranykulcsosunk, Borsod vármegyének főispáni helyettese, s nevezett királyi itélő táblánk bárója mint küldöttségi elnök, nem különben híveink tisztelendő csebi Pogány Albert, schavniki apát, rozsnyói kanonok, s mondott királyi táblánk főpapja, és vitézlő neczpáli Justh Ferencz királyi tanácsosunk, és ugyan azon táblánk birája által maga módján ügyvédi tisztségre és eljárásra meg-

vizsgáltatva, és törvényes tudományának s ügyességének dicséretes jelét bizonyitva, azon esküvést, melylyel országunk köztörvénye szerint minden ügyvédnek lekötve lenni kell, valóban és törvényesen letette, következő szavakkal: én Szontagh Albert, esküszöm az egy élő istenre stb. és ekképen ezen ügyvédi tisztség gyakorlatára, s magyar országunk s hozzá kapcsolt részeknek bármely egyházi, t. i. és világi törvényes birája előtt az ügyek vitelére alkalmasnak, és képesnek találtatott. Miről jelen bizonyság levelünket királyitörvényszéki hiteles pecsétünk alatt mint nevezett Szontagh Albert részére szükségest kiadatni, és megengedni kivántuk, a közigazság úgy hozván magával. Költ szabad kir. Pest városunkban december hónapnak 18-ik napján, urunknak 1840-ik évében. — Olvasta és kiadta szigethi Szerencsy István cs. k. a. f. k. jel t. sz. Helytartója, és v. b. t. Tanácsosa, Arad vmegye főispánja. (P. H.)

A többi ide szánt, még hátralévő okmányok az illetőktől mind ekkoráig kezemhez nem érkezvén s ezek után további várakozástól a munka nyomattatását függőbe tovább nem tarthatván, szükségesnek véltem kedves rokonaimat legalább ama oklevelek létezésére figyelmeztetni, melyekről gyűjteményem nyomán meg emlékezem s e munkámba felvenni szándékoztam. Ezek e következendők:

1. A Belső iglóiaktól vártam s nem érkezett:

a. Igló városának 1584—9. költ német szövegű arról szóló bizonysága, miszerint Szontagh családnak a bánya-mívelés terén szerzett érdemei igen is kitűnőek s vállalataik a város lakosságára hasznosak voltak. Eredetie a belső-iglóiaknál, egyik hit. másolatja ellenben ig. dobsinaiaknál keresendő.

b. Igló korona városa által 1675. I. Szontagh Pál e város birája s magzatai részére kiadott német szövegű prosapialis (származási) levél.

c. E feljebbi származási okmány alapján Szepes m. által Sz. Pálnak 1676. sept. 10. kiadott nemesi bizonyságlevél.

d. Sz. Mihály részére Szepes megye által 1781. és 1793. kiadott nemesi bizonyságlevelek, — miknek egy igazolási per szolgált alapúl.

e) Sz. Lajosnak (lanionis) a jénai akadémia által 1755. kiadott hit-tudorsági oklevél.

f. IV. Sz. J. Mihálynak 1800. elején Selmeczbányán végzett bányai akadémia tanfolyamáról szóló szigorlati oklevele.

g. V. Sz. Mihály által 1854. Selmeczbányán végzett bányai tanfolyamról szóló bizonyság.

h. Sz. Titusnak általa a bécsi cs. kir. müegyetemen 1860. végzett tanúlmányai feletti oklevele.

i. Sz. Kornélnek gyógyszerészi okmánya.

2. *Az Igló-dobsinai házból be nem érkezett:*

a. III. Sz. Gáspár részére 1765. Gömör m. által kiadott országgyülésre követségi megbizás. (Credentionalis.)

b. III. Sz. Gáspárnak s Mihály testvérének (1750—1785.), valamint János, Ádám és István (1780—1820.) megyeileg elösmért törvénytudósoknak, ez utóbbiaknak a királyi tábla, elsőbbeknek pedig Gömör megye törvényszéke által kiadatni kellett törvény tudomány feletti szigorlat tételéről szóló bizonyságlevelek.

c. Ádám Tádé és fia Albert ügyvédi okleveleik 1818. és 1844.

d. Sz. Bertalannak 1859. a bécsi müegyetemen végzett tanfolyamáról és

e. László testvérének ugyan akkor Selmeczbányán végzett bányász akadémiai tanfolyamról költ bizonyságok.

3. *Az Igló-sáros-nógrádiaktól be nem érkezett:*

a. III. Sz. Pálnak gyógyszerészi oklevele 1697. körül.

b. I. Mihálynak ügyvédi oklevele 1760. körül. — Ugyan annak edelstetteni herczeg Eszterházy német birodalom fejedelmi udvari tanácsossává lett kinevezéséről szóló okmány.

c. I. Istvánnak 1800. körül letett ügyvédi szigorlatról, — s hasonló

d. Lajos és III. Sámuel testvérei által 1803. és 1809. tett ügyvédi vizsgáról szóló oklevelek.

e. Elmaradt ezen ág részéről IV. Sámuelnek 1831. tett ügyvédi vizsgáról szóló okmánya is.

f. Lajosnak 1804. körül Idelsbergben, s Tivadarnak 185 . Magyaróvárott végzett gazdasági tanfolyam feletti szigorlati bizonyságaik is.

g. V. Pálnak Libetbánya sz. kir. városa részéről reá ruházott 1844/8. országgyülési követség megbizása.

A mennyire pedig ezen ág a többi felett legtöbb fekvő birtokot is szerzett, ezekről az örökbevallási s királyi jóváhagyási okmányok is nála léteznek.

4. *Igló-rozsnyó-árvaiak részérül elmaradtak*:

a. Györgynek, György fiának 1739. a jénai akadémián végzett hittani folyama után hittudorrá lett kinevezéséről. (Jena Hungarica 59. lap.)

b. Mártonnak III. Lajos fiának szintén a jénai akadémia által kidott hittudorságáról. (Jena Hungarica 62. l.)

c. III. Sámuelnek 1829. a pesti egyetemnél végzett gyógyszerészi szigorlatról — és ugyanannak 1850. a cs. kir. austriai külügyi ministerium által oláhországi starosztává lett kinevezéséről szóló oklevelek.

5. *A Zabariak is elmulasztották beküldeni:*

a. Mihálynak, előbb 1780. ügyvéd, később Gömör megye főjegyzője ügyvédi oklevelét.

b. II. Sámuel 1804. pesti ügyvéd.

c. József, gróf Andrássyak r. ügyésze 1831-ig.

d. IV. Lajos hzg. Koburg r. ügyésze 1849-ig.

e. Imre Rosnyón székelő h. ügyvéde 1864-ig.

f. Gyula Gömör megye főszolgabirája 1860-ig.

g. Miksa Gömör m. tiszti ügyész 1848. előtt ügyvédi okleveleiket.

6. *A Sasos Lajos ágtól váratott:*

a. III. Lajos 1700. mindkét jog tudorának erről szóló oklevele.

b. Jakab Borsod m. 1759. tiszti ügyésznek ügyvédi okmánya.

c. László Borsod m. 1779. főszolgabirónak okmánya.

7. *A Sasos Kristóf ágbeliek be nem küldték:*

Károlynak 1839. Szepes m. tiszti ügyészének ügyvédi okmányát.

8. *A Sasos János ágán lévő beszterczei rokonok elmaradtak* azon nemesi bizonság levél beküldésével, melyet 1737. nemesi igazolás alapján Szepes megye közönségétől nyertek.

Egyébb ezeken felül létező család okmányainknak teljes tartalomban felhozását bizton mellőzhetni vélem, miután az alább foglalt két rendbeli lelhelyek jegyzékében felsorolt adatok kimutatása, illetőleg ezekre utalás által kellően kipótoltatik mind az, a mi családunk történetét részletesbben is igazolni hivatva van. E jegyzékek ó következendők:

I. LELHELYEK,

melyeken a Szontagh család tagjai születek, éltek, működtek és meghaltak, — ezek és a család mostani élete igazolására vonatkozó levéltári s egyház anyakönyvi adatoknak kijelelésével együtt.

(E szakaszban előforduló rövidítések e következendők: S. és Sz. = Szontagh, b. ig. = belső iglai, ig. ár. = igló-árvai, ig. do. = igló-dobsinai, ig. cs. = igló-csetneki, ig. sár. = igló-sárosi, ig. nó. = igló-nógrádi, ig. to. = igló-tornai, za. = zabari, sa. = sasos, m. = megye, v. = város, h. = helység.)

E munka lapja.

**Abaúj m. levéltára a Sz. család életének ama szakáról
szól, midőn igl. sár. II. és III. Sámuel 1776—1842. e megyé-
ben székeltenek. 1776. választatott II. Sz. Sámuel kassai ev. 29.
lelkészszé, s e minőségben 1806-ig működött. Utánna unoka-
öcscse III. Sz. Sámuel rozgonyi birtokánál fogva e megye ha- 32.
tósága alá tartozván, eme viszonyból jövő adatokkal e megye
levéltárában találkozunk.**

**Ábráhámfalva Szepes m. h. — itt székelt Sz. Kata
Venkóczy Dániel neje, utóbb hosszú évek során özvegye — mint
e helység főbirtokosnéja, — 1700—1749. 33.**

**Agárd Nógrád m. h. — ezen ev. egyház gyüleke-
zet évkönyveiben találkozunk ig. no. V. Sz. Pállal mint e gyü- 31.
lekezet és Alsó-Sztregova egyházának felügyelőjével. — Ezelőtt
ig. nó. I. Sz. Istvánban tisztelte e község egyházi felügyelőjét.**

**Altdorf Némethoni egyetem, melyben 1761. ig. sár.
II. Sz. Sámuel annak hittudományi polgárává avattatott 29.**

**Amaçon — a franczia hadjáratnak egyik csata helye,
melyen 1814. ig. cs. Sz. Gusztáv mint Colloredo Mansfeld ez-
red zászlótartója részt vett. 24.**

**Árva m. levéltára. E megyére a Sz. család életéből
ama rész esik, mely Sz. férjezett Okolicsányi Erzsébetnek e
megye volt alispánnéjának 1724—1740. terjedő hatalmas sze-
repét, nem különben ig. ár. I. és II. Sámuelnek 1803—1847. —
ig. nó. Lajosnak 1811—1845. — ig. do. Ádámnak 1812. s Bol-
dizsárnak 1846. — ig. ár. I. Sámuel fiainak u. m. III. Sámuel,
Dániel, Mátyás s Pálnak ekkorig menő működését magában
foglalja. Itt találkozunk ugyanis Erzsébettel, ki is 1739. Árva
m. pénztárát 2000 forinttal megsegíté, — Lajossal, mint e me- 26. 27.**

gye táblabirájával s gróf Erdődy József Árva uradalombani 31.
képviselőjével, — Ádámmal mint hadi segedelmi gabona szállí- 22.
tóval, — II. Sámuellel mint Zászkall helysége igazgatójával, — 36.
Dániellel mint e megye közhivatalnokával, ki is 1830. jegyző,
1832. tiszti ügyész, 1837. ismét jegyző, 1845. főszolgabiró, 37.
1850. megye törvényszéki biró, 1860. megye törvényszéki el-
nök volt, — Mátyással gyakorló mérnökkel, — Boldizsárral 39.
megye esküdtjével s Pállal állami középítések vállalkozójával. 23.
Itt leljük e családot a mint 1835. nemességét igazolá s ennek 39. 92.
alapján 1835. junius 30. II. Sámuelnek, 1843. marcz. 27. Má- 100.
tyásnak, 1861. május 14. Dánielnek s Szaniszló, Miklós, Mó- 108.
ricz, Donát s Hugó fiai nevére az illető nemesi bizonyság-leve-
lek a megye által kiadattak. E megye közönsége lemásoltatta
és Sámuel, Mátyás s Pál testvéreknek 1847. oct. 17. hiteles alak-
ban kiadatta a család által előterjesztett tulajdon okmányainak
a legérdekesbjeit, u. m. II. Rudolf király által 1582. rokuszfalvi 51.
birtokra kiadott adott adomány-levelet, II. Mátyás k. által 1610. 54.
marcz. 20. engedélyezett czímeres n. levelet, — 1632. május 56.
18. II. Ferdinánd k. által újra kiadott czímeres n. levelet, —
Leopold k. által 1659. nov. 12. ismét megújított czímeres leve- 61.
let s 1661. oct. 25. Leopold k. által megbővített czímeres n. le- 68.
velet, — s ezek kihirdetéséről szóló Gömör megyének 1655. 59.
Liptó s Szepes megyéknek 1660. és 1661, Thurócz megyének 65. 67.
pedig 1667. kiadott bizonyságleveleit — s több egyéb családi
okiratokat; — mind ezeknek egy hiteles példánya e megye
levéltárába is betétetett s ott őriztetik. E felhozattakon kivül
még más számos, az itt leélt 140 évi életből folyt családunk
adataival e megye levéltárában találkozhatunk.

B a b a B o r s o d m. h. — itt állottak 1750. s utána sa. 45.
Sz. Jakab s fia László mint közbirtokosok, — s rólok ez idő-
szakból a közbirtokosság jegyzőkönyvei számosan emlékeznek.

B á n y a i b i r ó s á g s hegyi hatóság levéltárai, névsze-
rint a fennállott iglai kiküldött bányai bíróság, a szomolnoki
kerületi bányai törvényszék s a rozsnyói és szepes-iglói Kas-
sán székelő bányanagyi (kapitányi) hatóságiak bőven tanús- 15.
kodnak Sz. család bányai vállalatairól. Ezekről Igló, Rozsnyó, 17.
Szomolnok és Kassa városok czikkei alatt történik az illető 19.
adatokrai utalás.

B á n y a i S u p e r i n t e n d e n t i a és könyvei arról tesz-

nek bizonyságságot, miszerint a Selmeczbányai evang. főtanoda fentartására névszerint az oda való magyar tanári szék megalapítására ig. nó. V. Sz. Pál 500 ft., Sz. Tivadar unokája pedig 200 fttal járultak.

Bártfa sz. kir. város levéltára, — ig. sár. III. Sz. Pálról, ki is részint ott székelt, részint mint az ottani gyógy- 28.
szertár tulajdonosa 1699—1726. helybeli polgári viszonyban állott, szintén szolgálhat e viszonyokra vonatkozó adatokkal.

Batiszfalva Szepes m. h. Itt székelt Sz. Zsuzsanna 18.
Máriássy Ferencz hitvese, s itt tétetett örök nyugalomra 1770. 20.
aug. 5-én családi sirboltban.

Bécs városa, névszerint az itten székelő magy. kir. udv. cancellária, a cs. kir. tud. mű-egyetem, festészi akadémia, földtani intézet, helybeli állat- s növénytani társulat, hasonszenvi orv. egylet s városi hatóság jegyzőkönyveiben Sz. család több tagjaival találkozhatni. Itt leljük névszerint 1806—1827. ig.
do. Lipótot cs. kir. ny. kapitányt, — 1848/9. ig. nó. V. Pált a 24.
magyar külügyi ministerium fogalmazóját, — 1851/2. za. IV. 31.
Lajos az úrbéri viszonyok rendbeszedésében eljárt ministeri 42.
tanácskozmány r. tagját, — 1850—1857. ig. do. Abrahámot mint 23.
orvos növendéket, 1856. pedig orv. tudort s hasonszenvi orv.
társulat tagját, — 1857—1860. ig. do. Bertalant és b. ig. Titust 23. 17.
a műegyetem r. polgárait, — 1859—1864. Gézát a festészt, — 37.
1862—1864. ig. ár. Miklóst orvosnövendék s földtani bir. inté- 38.
zet és állat- s növénytani társulat tagját, — 1848—1864. Ernőt selyemgyári készítmények s kelmék kereskedőjét, — mindegyiket illető hatósága s testülete évkönyveiben.

Béla Szepes m. kor. városa és egyháza jegyzőkönyveiben, a mennyire ezek az 1518-ki tűzveszélyből, mely e várost földig elpusztította, megmentettek, — Sz. Jánosról 1518. és előtte 7.
helybeli kath. plébánosról, későbbiek pedig Sz. Bálintról 1522.
odavaló lutheranus lelkészről s ott választott esperesről bővebben olvashatnánk, kikről Wagner Analecta Scepusii II. k. 139. 7.
200. 204. l. s Klesch Presbiteri fraternitatis Pastorum XXVI. reg., 13. és 26. l. csak igen szárazon emlékszenek.

Berki Nógrád vm. puszta, mely egyik közbirtokosának ig. nó. V. Sz. Pált vallja.

Berzéthe Gömör m. h. — itt székelt 1734—1786. ig.

do. I. Mihály Gömör m. főpénztárnoka, házánál tartotta a kiüzött rosnyói ev. egyház gyülekezet isteni tiszteletét. 20.

Beszterczebánya városa s egyháza levéltárai. E városban laktanak sas. III. Mihály 1731, V. János és Judit neje 1749, ezek Tóbiás fia, s ennek és Rebeka nejének fia II. Tóbiás, nem különben ez utóbbi és Rell Zsuzsanna szülők fia I. 47.
Dániel s neje Horeczky Zsuzsanna több rokonukkal egész 1852.
Ezeknek és János 1632. közszerző utáni egyik iglai ágnak is 12.
itteni lakása több egyházi s polgári adattal lévén összekötve,— azokat e város egyházi anyakönyveiben s a város levéltárában találhatjuk.

Bethlér Gömör m. h. Itt és szomszéd Polomán birtak 1668. b. ig. Sz. Pál és Tóbiás testvérek vasgyári telepet; — itt 12.
temettettek el Tóbiás gyermekei; — itt működtek 1808—1848. 15.
felváltva, za. József, Lajos és Imre testvérek mint gróf András- 42.
syak r. ügyvédei, ez utóbbiról a helybeli uradalmi levéltár, Sz. 43.
Tóbiás utódainak itt lett temetkezéséről pedig azon körülmény tanúskodik, hogy midőn a mostanlag fennálló uradalmi angol kert bővíttetett, s szomszédságában fekvő régi temetői tér is beléje foglaltatott volna, ekkoron Szontaghéknek ott létezett sírkövei szintén e kert belsejébe estek, azokon kivihető napos czímerek után később is azoknak ösmertettek. Hasonlítsd össze Poloma cz.

Borsod m. levéltára. E megyét a sasbeli vonalnak Sz. Lajos ága választván székhelyül, 1737. egész mai napig itt leljük tagjait, kezdetben, mint Baba, Kis-Tokaj, Nemes-Bükk, 43.
Szalonta s Vatha helységek, jelenleg pedig Miskolcz v. közbirtokosait. Jakabról 1737—1752. mint tiszti ügyészről, László 45.
fiáról 1771—1778. mint pénztárnokról, 1779. pedig mint főszolgabiróról, — Ádám és Lajos 1815. id. Sámuel 1839. ifjabb Sámuel pedig 1839. lett táblabirákról, továbbá ig. cs. Gusztáv Miskolczon székelő cs. kir. kapitányról mint e megye népnevelési választmányához 1841. kinevezett működő tagról, ig. sár.
Albertről 1860/1. m. aljegyzőről, nem különben IV. és V. Pál 32.
kereskedőkről s ezek testvéreiről tömötten emlékszik Borsod m. 45.
közlevéltára. Sz. család e megyebeli életéről folyt adatai, maga a beadványok jegyzőkönyve szerint is, 1737—1844. terjedő időszakban 244 számra felrúgnak, többnyire birtok- és hivatalbeli viszonyokra vonatkozva.

Brassó Erdély honi város évkönyvei. — 1848. előtt 45.
itten birt sa. Sz. V. Pál kereskedelmi teleppel. 1855—1864. pedig Sz. Erzsébet ig. árv. III. Sámuel özvegye s ennek Géza fia itt laktanak. 97.

Briga Silesiában. E város keblében birt 1675. sasos 46.
Sz. Kristóf kereskedelmi teleppel, — s egyszersmind ő volt az iglai és hosszuréti vasmüveknek is tulajdonosa.

Brüssel Belgiumban. Itt a helyhatóság s az austriai
követség évkönyveiben találkozunk 1852—1864. ig. no. IV. 31.
Sz. Sámuellel és Sréter Éva nejével, kik is az 1848/9 ese- 32.
mények súlya által üzetve, 1850-től előbb Hamburgban s Altonában, azután Londonban s Párisban tartózkodtak, 1852-től. pedig állandóan Bruxelles városát vallják menekülésök helyeül. — Időközben t. i. 1862. e Sámuellel Pesten találkozunk. Ő mint Richeféle brüsseli bankárház ügynöke a Vág-völgyi vasút érdekében engedelem nélkül hazájába visszatérvén, aug. 31. Pesten letartóztatott, nov. 17-én azonban megkegyelmeztetett. Ötet találjuk azután Pesten 1864. a magyar írók se segély egylete alapító tagjai között is, noha még mindég távól hazájától.

Buda városa s ennek ev. egyház évkönyvei által szintén emlékeznek Sz. család egyes tagjairól. Itt székelt 1792.
s utána ig. no. Sz. Mihály hg. Eszterházy jogkormányzója. 30.
Ő volt akkoron a buda-pesti ev. egyház gyülekezet felügyelője
is. 1843—1849. itt lakott ig. ár. Sz. Mátyás országos építé- 38. 39.
szeti igazgatóság mérnöke. — Itt ünneplé za. Sz. Kálmán Procopius Gizella arájával 1859. sept. 10. esküvőjét. 43.

Bujáki uradalom jegyzőkönyvei Sz. család egyik tagja müködéséről bőven szólanak, névszerint 1775. s utána itt hivataloskodó urad. r. ügyészről ig. sár. I. Sz. Mihályról. 30.

Bukurest Oláh ország fő városában székelő cs. kir. austriai consulság levéltára és a helybeli ev. egyház anyakönyvei tanúskodnak arról, miszerint itt ünnepelte esküvőjét
1832. nov. 11. ig. ár. III. Sz. Sámuel akkor pitesti gyógyszerész 36.
Burgh Erzsébet arájával. E Sámuel különben is itt volt egyhá- 37.
zilag bekönyvezve, névszerint az anyakönyv 123. lapján. A 97.
helybeli austriai consulátus évkönyvei névszerint 1850—1855. 98.
évszakról arról is tesznek bizonyságot, miszerint ez időben ig.

ár. III. Sz. Sámuel az Olt melletti Rimniken már is mint cs. kir. austriai sztaroszta hívataloskodott legyen.

Concordia Gömör m. vastermelő társulat egyik főtényezője za. II. Sz. Sámuel lévén, erről e társulatnak 1826. évről s utána költ jegyzőkönyvei elismerőleg emlékeznek. 41.

Csákány Abauj v. helys. volt székhelye ig. sa. III. Sámuelnak, kinek fia Gusztáv itt született 1825-ben sept.

Csaplovics könyvtári társulat Alsó-Kubinban, ig. ár. Szontagh Dánielt ismeri létesítőjének, alakítójának s elnökének is 1857—1861. E téreni működése e tudományos társulat évkönyveiből, névszerint az 1858. jan. 18. s juli 28. 1859. jan. 37.
26. s apr. 18-kán tartatott nagygyülések jegyzőkönyveiből s a hozzájok mellékelt értekezésekből leginkább kivehető. Mit is a magyar tud. Akadémia kellő figyelemre méltatván, 1858-ban hozott végzésével a Csaplovics könyvtárt az Akadémia által eszközlött nyomtatványok minden kiadásaiban részesítetni rendelé.

Cselfalva Sáros m. h. Itt lépett hazasságra ig. do. 21.
III. Sz. Gáspár Czimmermann Mária nejével 1736.

Csepcsin Thúrocz m. h. — Ez a tudva lévő lelhelyek között kétség kivül a legrégibb, melyen a Sz. családdal Magyar honban találkozunk. – Ezt olyannak ismerjük, mely már 1343. 6. 49.
és 1359. Lajos király által Zontag s vele rokon családoknak 50.
adományozva lett.

Csernakou (Chernakow) Thurócz m. majorság, hason nevü patak mellett. Ezt Zontagh (Szontagh) s ezzel rokon családok Lajos királylyal Csepcsin és Muthina birtokért becserél- 6. 49.
vén, erre 1343. és 1359. erről szóló kir. adomány levelet is kaptak.

Csetnek városa s helybeli ev. egyház évkönyvei, valamint a hason nevü uradalom igazgatósága jegyzőkönyvei Sz. családról úgy is mint az uradalom köz birtokosáról, de úgy is mint az ev. egyház kegy-uráról bőven emlékeznek. Ez volt ugyan is 1765. előtt és után ig. do. III. Sz. Gáspár Gö- 20.
mör m. országgyülési követnek egyik székhelye. A helybeli ev. egyházban ünnepelte esküvőjét ig. do. Sz. Ádám Bodó 22.
Zsuzsannával 1792. marc. 4-én. Itt született Gusztáv-Adolf 1793. april 9. Ádám-Tàdé öcscse pedig 1794. nov. 2. feljebbi 24. 26.
Sz. Ádám és Bodó Zsuzsanna szüléktől. Csetnek városát vá-

lasztá ig. do. V. Sz. Pál is székhelyeül, ki is 1844. Gömör m. 22.
tiszti ügyésze s táblabirója volt, később a helybeli réz és vas-
gyárak igazgatóságát elvállalván, egyszersmind a helybeli ev.
egyház község felügyelőségét is innen vezénylette, míg végre
1863. gömör megyei ev. esperességi felügyelőséggel is meg-
tiszteltetett. — Itt születtek Barna 1847. dec. 12. Andor 1849. 22.
nov. 26. Gáspár 1854. febr. 12. Piroska 1851. oct. 25. Erzsi 1856.
sept. 23. s Aranka 1858. jul. 14. feljebbi V. Sz. Pál s Mada-
rász Paulin szüléktől. — Itt halt meg III. Sz. Gáspárné szüle-
tett Czimmermann Mária s itt tétetett le öröknyugalomra a 21.
helybeli ev. templomban létező családi sirboltba. Ennek János
fia is itt halt meg, s itt temettetett el 1825. Sz. Piroska V. Pál 21.
leánya szintén itt temettetett el 1854. máj. 5. — A csetneki
urodalom közbirtokossága II. Sz. Gáspár neje született Mári-
assy Júlia által Lorántffy-Bakos-Petneházy juson szállt a dobsi-
nai Sz. házra.

A dobsinai házon kivül a zabari vonalból is itt laknak
II. Sz. Sámuel utódai. Ezek közül itt született Gyula 1812. apr 41.
12. Miksa 1818. aug. 16. Jenő 1820. nov. 20. s Ede 1823. oct. 42.
22. Apóllonia pedig 1816. apr. 24. Petronella 1819. aug. 16.
Ottilia 1821. dec. 30. s Emilia 1825. febr. 6. mindnyájan fel-
jebbi II. Sz. Sámuel és Bajchy Krisztina szüléktől. E test-
vérek között felhozott Jenőnek tévedésből tulajdonittatott e
munka 42. lapján, mintha „a gyakorlati német nyelvtanitó“
munkának ő lett volna a szerzője. — Feljebbi Miksa szintén
itt székelvén, Fabricius Mathild 1. nejével 1847. dec. 18. Etel-
kát, Fabricius Adél 2. nejével pedig 1863. máj. 10. Piroska
leányát itt nemzette. Itt haltak meg za. II. Sz. Sámuel kisded
leányai u. m. Ludovica 1814. jan. 7. Antónia 1815. nov. 7. s
Amália 1817. apr. 25. atyjok pedig 1845. dec. 4. és anyjok
1847. dec. 14. szintén itt tétettek öröknyugalomra. Sőt még Sz.
Miksáné született Fabricius Mathild is 1848. maj. 27 za. Sz.
Ede 1857. apr. 21. Piroska Sz. Miksa kisded leánya pedig
1864. jan. 24. itt halván meg, itt eltemettettek el.

Csoboka Baranya m. Szent-lőrinczi uradalomhoz tar-
tozó pusztai birtok, melyen 1850-től egész e mái napig ig. ár.
Sz. Mátyás s neje Madarász Hermina folyvást székelnek. Ezek 38.
egyházi, polgári s mezei gazdasági viszonyaikról a pécsi ev.

egyház évkönyvei, Baranya megye s a szent-lőrinczi szolgabirói hivatal s uradalmi iroda levéltárai bőven tanúskodnak.

Czibak-i uradalom mint a Földváry nemzetség osztatlan birtoka közbirtokosai közt ismeri ig. no. I. Sz. Istvánt s utódait u. m. Ferencz, Pál és Antonia testvéreket, Ferenczet 30.
egyszersmind úgy is mint a birt. nemzetség főjegyzőjét. 31.

Darmstadt Német-hon városa, melyben Sz. Zakariás 33.
ig. ár. János fia 1730. körül letelepedett, — utódait nem is- 35.
merjük.

Dernő vashámori telep Gömör s Torna megyében, ez volt 1690. b, ig. I. Sz. Gáspár tulajdona, — 1699. és 1700. 19.
iránta örökösei tiltakozásokat emeltek a szepesi káptalan előtt.

Dobsina bánya város. Itt leljük Sz. család tagjait mint bánya mivelőket már 1666-ban, — mint vas-gyár birtokosait pedig 1686. Később helybeli földesúri just is szerezvén, 1731. óta e város lett Sz. család Gáspár ágának fő székhelye, egyszersmind, nevezetes birtoka is. A helybeli ev. egyház, uradalmi igazgatóság s városi hatóság jegyzőkönyvei sokat szólanak e család földesúri s egyház felügyelői müködéséről s is tápolásáról. — Mielőtt az itten őrzött család levéltáráról, kép csarnokáról s egyéb emlékezetes adatairól szólnánk, czélszerűnek tartom e székhelyen szereplett család tagjait s ezek ez idő szerinti utódait, a helybeli ev. egyház anyakönyvei tartalma után megismertetni, mint következik: Matrica baptisatorum:

1738. 2. Aug. bapt. Maria, f. Peril. ac G. D. Casparis Sontag et Mariae. 20. 21.

1740. 31. Julii b. Paulus fil. P. et Gen. D. Casparis Sontagh et Mariae.

1742. 13. Febr. b. Michael fil. P. et G. D. Casparis Sontagh et Mariae.

1743. 4. Oct. b. Caspar f. P. et G. D. Casparis Sontagh et Mariae.

1747. 29. Junii b. Dorothea P. et G. D. Casparis Sontagh et Mariae.

1750. 24. Maj. b. Joannes P. et G. D. Casparis Sontagh et Mariae.

1759. 1. Mart. b. Adamus G. D. Casparis Szontagh et Mar. Czimmermann.

NB. itt kell keresned a feljebbi szülők Klára leányuk

kereszteltetését is. Sőt a harmadik sorban álló Mihály s Kiszely Erzsébet szülöktől nemzett Krisztina, Caritas, Jusztina és Gáspár testvéreket is itt találod keresztelve. 21.

1819. 25. Maj. b. Penthesilea, Atalanta, Leda, Iphigenia filia Spectabilis Dni Vilhelmi Szontagh et Anna Langsfeld. 22.

1821. 26. Apr. b. Paulus Sp. D. Vilhelmi Szontagh et Anna Langsfeld. 22.

1823. 1. Apr. b. Martinus. Sp. D. Vilhelmi Szontagh et Anna Langsfeld. 22.

1827. 9. Junii b. Balthazar Sp. D. Vilhelmi Szontagh et Anna Langsfeld. 23.

1830. 16. Januarii b. Abrahamus Sp. D. Vilhelmi Szontagh et An. Langsfeld. 23.

1832. 18. Febr. b. Bartholomaeus Sp. D. Vilh. Szontagh et An. Langsfeld. 23.

1836. 22. Julii b. Ladislaus Sp. D. Vilhelmi Szontagh et An. Langsfeld. 23.

1856. 15. Dec. geb. und 1. Jäner 1857. getauft Emanuel-Michael Sohn des H. Martin v. Szontagh und Carolina Nickl.

1858. 6. Apr. geb. a. 27. Apr. getauft Anna-Rosalia T. derselben Eltern.

1859. 23. Nov. geb. a. 4. Dec. getauft Gedeon-Georg-Vilhelm S. derselben Eltern. 23.

1861. 19. Nov. geb. a. 8. Dec. getauft Margareta-Clara Tochter derselbern Eltern.

1862. 8. Dec. geb. a. 28. Dec. get. Helena Gizela Izabella derselben Eltern.

1864. 28. Aug. geb. a. 11. Sept. get. Catharina-Emma-Mathilde gleichfalls derselben Eltern Martin v. Szontagh und Carolina Nickl Tochter.

Matrica Copulatorum:

1753. 2. Oct. cop. P. D. Ludovicus Czékus cum P. Clara Szontaghin. 21.

1757. 16. Aug. cop. P. D. Sig. Szinyey de Merzse cum P. Maria Szontagh. 21.

1768. 28. Juni. cop. P. D. Joan. Görgey cum Nob. Virg. Dorothea Szontagh. 21.

NB. Ezek után itt kell keresni. ig. do. III. Sz. Mihály leányainak névszerint Krisztinának Raisz Kerestélyhez, Cari- 21.

tásnak Demián Jánoshoz és Jusztinának Kupecz Jánoshoz lett férjhez adásuk beiktatását. Hihetőleg Dobsinán eskettetett V. Sz. Gáspár is Lányi Carolina arájával.

1817. 1. Febr. cop. Spect. D. Vilhelm. Szontagh cum V. Anna Langsfeld.[1] 22.

1839. 3. Febr. cop. Spect. D. Daniel Szontagh cum N. V. Penthesilea Szontagh. 22.

1856. den 29. Jän. wurde getraut H. Martin v. Szontagh mit Carol. Nickl. 23.

Matrica mortuorum.

1786. 16. Januarii Spect. cond ac Per. Dnus Casparus Szontagh senior, Cottus Gömöriensis prim. Assessor et Ecclesiarum Aug. Conf. Inspector an. 74. mensium trium mort. sepultus (III.) 20.

1807. 6. Junii Spect. D. Casparus Szontagh sepultus (IV.) 21.

1813. 6. Sept. mort. Spect. D. Michael Szontagh (III.)

1848. Febr. 25-kén meghalt Tek. Szontagh Vilmos úr élete 72. évében, eltemettetett Febr. 28-án. 22.

1860. den 23. Nov. gestorb. Gedeon Söhnchen des H. Martin v. Szontagh. 23.

1862. 12 Jän. gest. Margareta Töchterchen des H. Mart. v. Szontagh 23.

1864. den 24. August gest. H. Ladislaus v. Szontagh. 23.

A dobsinai régi kő-házban őriztetnek a család némely becsesb okiratai, névszerint az 1632. majus 18. II. Ferdinand- 9. 56.
tól nyert czímeres nemes levél eredetie; — herczeg Lubomirszky Szaniszló Lengyel ország legfőbb marschalja, Szepességnek pedig legfőbb kapitánya által 1686. marc. 13. s julius
22. költ I. Sz. Gáspárnak bányai s ércz termelő szabadalmakat 19.
adományozó kiváltság-levelek eredetben, egy lengyel, kettő 72. 73.
latin nyelven fogalmazva; Igló városa által német nyelven ki- 74.
adatott Sz. Gáspár ércz termelési érdemeit kitűntető okmány stb. nem különben a Leuthausen-Johannisstollen bányai vállalatra vonatkozó levéltárral s a család nemzék rendét igazoló eredeti leszármazási táblákkal s ezek megfejtéseivel. — E házban tartatnak némely érdekes családbeli képek is, nevezetesen
1. I. Sz. Lajosnak az 1632-ki czímeres n. levél szerzőjének mell- 13.
képe 3′ magas s $2\frac{1}{2}$′ széles olajfestmény e következő felírással: „Grosus Dnus Ludov. Sontag aetatis suae

annor 92. obiit anno 1661. die 23. martii“ [1]) —2. I.
Sz. Pálnak a vallásbeli üldözések martyrjának, felírása: „Gro- 15.
sus Dnus Paulus Sontagh sen. aetatis suae an-
nor 76. obiit anno 1682. die 12. Octobris,“ — 3.
I. Sz. Gáspárnak, a decretális bányásznak, felírása: „Grosus 19.
Casparus Sontagh sen. aetatis suae annor 62.
septimanar 13. obiit 22. Sept. anno1711.“—4. II. Gás- 20.
párnak a kir. urburáriusnak, felírása: „Gen. D. Casparus
Sontag Inc. Cott. Gömör Tab. Judriae prim. As-
sessor, nat. A. 1675. delineat. anno 1724. denat A 1729.“
—5. III. Sz. Gáspárnak 1765. Gömör m. országgyűlési köve- 20.
tének, felírása: „Grosus D. Casparus Sontagh natus
1711. delineatus 1739.“ — balkezét ezüst kardja marko-
latján tartja, — e négy utóbbika az elsőhöz hasonló mérvben. 21.
—6. IV. Gáspárnak mellképe, felírása: „Casparus Szon-
tagh natus 7. Octobris 1743. obiit 6. Junii 1807.“
—7. Vilmosnak a Gömör megyei számvevőnek — felírása nél- 22.
kül, —8. Lipótnak a cs. kir. kapitánynak viasz mellképe; — 24.
nők közül pedig 9. I. Sz. Pál nejének Grünblatt Erzsébetnek 15.
3′ magas s 2½′ széles mellképe e következő felírással: „Eli-
sabetha Grünblatt Grosi Dni Pauli Sontag
consors de anno 1636.“ —10. Pongrácz Róza IV. Sz. 21.
Gáspár neje mellképe felírás nélkül, — sógorságból pedig e
következendők láthatók itten, 11. Jónyi Jánosnak Sz. Dorottya 20.
férjének —12 Szulyovszky-Syrmiensis Ferencznek Sz. Júlia 20.
hitestársának és 13 Görgey Jánosnak Sz. Dorottya férjének 21.
mellképei szintén 3′ magas s 2½′ széles mérvben, s kivévén a IV. Gáspárét, mely vizfestvény s a Lipótét, mely viaszmellkép, mindnyája olajfestvény. — A dobsinai házban tartatik fen I. Sz. Lajos tiszteletére 1661. az iglai templomban emelt siremléknek mintegy 4′ széles öblös talemon táblája arany betűs német felírással, mely e század elején helyéről kimozdíttatott s a templomból is kivettetett. Ennek felírása, mely imígy kezdődik: „Dem weiland Edelen Ehrenvesten Herrn Ludovico Szon-

[1]) Ezen I. Lajos tulajdonképen 1661. marczius 4-én halt meg — azonban ennek temetési szertartása s neki szánt emlék felállítása az iglai templomban akkor év marczius 23-án ünnepel'etvén a feljebbi képnek felírása innen veheté a halálozási napot; mely azonban temetési volt.

tagh" stb. már a család általános történetében 13. l. egész terjedelmében adatott. 13.

E ház emlékei közé számítatnak még e következendők is: I. Sz. Gáspár még 1666. a helybeli ev. templomban orgonát 19.
építetvén, III. Gáspár pedig ott oltárt állíttatván, erről az orgo- 20.
na tetejére feltüzött Szontagh s Czimmermann családi czímerek s az oltár hátán olvasható felírás: „Perillustris Dnus Casparus Szontagh fieri curavit," — jelenleg is tanúskodnak. A keresztelő medencze III. Sz. Mihály emlékét tartja fenn; a torony egyik harangja pedig, mely az 1855-diki tűzvész alkalmával elolvadt, Sz. Vilmos nevet hordta magán. —
Ezeken kivűl ez utóbbi Vilmos emléke még e város dísz s gyü- 22.
mölcs kertjeiben minden kikelet alkalmával áldva ujíttatik meg. Ő volt t. i. a ki mint frauendorfi kertmivelési egylet rendes tagja s különben is gyakorlott pomolog nagy mérvben s a legjobb sikerrel terjeszté e város lakosai közt az általa birt nemes fajú gyümölcs csemetéit, s ezek ez idő szerint tulajdonosaiknak már is dúsan jövedelmeznek.

Végre Dobsina városát a Sz. család oly székhelyének mondhatjuk, melyen annak tagjai méltóknak tartattak, miszerint a helybeli ev. egyház felügyelősége ember emlékezete óta egész 1848-ig t. i. Sz. Vilmos haláláig mindég firúl fira reájok átruháztassék. — Utó-végre a helybeli bányai s érczlermelési vállalatnál, mint e város legdúsabb ipar-ágánál a Sz. család tagjait
már 1681-től, melyben b. ig. Sz. János (ig. árvai vonal) helyben 35.
egy tulajdon vashámorral is birt [1]) szakadatlanúl e mái napig
ott találjuk e vállalat élén. Ezek sorából Lászlót a nagy reményű 23.
akademikus bányászt s már is több bányai társulatok igazgatóját a kérlelhetlen halál 1864. aug. 24-kén a család s a helybeli bányászat kipótolhatlan veszteségére 28. éves korában sirban dönté.

D o l y á n népes puszta Nógrád m. Ennek $^3/_8$ része ig.
no. Sz. Ferencz s neje Darvas Ágnes tulajdonához tartozik. 31.

D r a v e c z Szepes m. h. Ig. ár. I. Sz. Sámuel és neje 36.
Grodkovszky Éva által itt birt jószágrészt, 1809. febr. 6. és 1810. Péter-Pál napján a tulajdonosok a szepesi káptalan előtt Bobest Rozália rokonukra átruházták.

---

[1]) Gömör megye jegyzőkönyvének 1686. évi kötetének 73. lapja.

Duna-Vecsei uradalom mint a Földváry nemzetség osztatlan birtoka igazgatósági levéltára ig. no. I. Sz. Istvánról s Ferencz, Pál és Antónia utódairúl mint közbirtoko- 30. 31.
sokról, Ferenczről pedig úgy is mint az igazgatóság főjegyzőjéről bőven szólanak

Eperjes sz. kir. v. polgári hatósága, helybeli ev. egyház s főtanoda jegyző-s anya-könyvei 1687—1848. időszakból Sz. családról szóló számos adattal birnak. Itt volt honos ig. sár. III. Sz. Pál ága több mint másfél századig. 1687. aug. 14. itt 26. 27.
találkozott ig. do. Erzsébet Caraffa Antal generális kegyetlenségével, — itt lágyította meg 10,000 frt. árán e hős-nő a vérszomjas Caraffát, s Erzsébetünk legközelebbi rokonsága az eperjesi vérpad kinzásaitól akkoriban csakugyan menten maradt. Itt lakott ig. sár. III. Sz. Pál a bártfiai gyógyszerész 28.
1699—1726, — utódai is névszerint I. Sámuel, IV. Pál, János-Lajos, János-Gáspár, Rózsi, Dorottya és Anna-Mária testvérek szintén itt székelvén, közülök I. Sámuel mint orvos tudor egész 29.
1765. itt működött közre. Ennek fia II. Sámuel mint tiszai ev. 29.
superintendense 1807—1822., innen igazgatá az egyházakat. Itt székelt III. Sámuel mint gr. Forgács József r. ügyésze 32.
1842-ig s végre itt lakott 1848. Lajos testvére is a nyugalma- 31.
zott gr. Erdődy József urad. igazgatója s ennek IV. Sámuel fia is. — Itt született 1701. ig. do. I. Sz. Mihaly, — 1704. ig. 20.
sár. I. Sz. Sámuel, 1736. II. Sámuel, 1738. I. Mihály, 1741. Er- 28.
zsébet, 1818. nov. 7-én ig. sár. Albert, a ki itt esküttt össze nejével Dubraviczky Juliával 1847. febr. 16-án. Itt haltak meg 28.
1726. III. Sz. Pál a gyógyszerész, 1765. I. Sámuel fia a doctor, ezek a köztemetőben temettettek el, — oda temettetett ig. ár. I. Sz. Sámuel is, a ki e helyen 1815. nov. 10. meghalt. Idő- 36.
közben ig. sá. II. Sz. Sámuel a superintendens itt helyben családi sirboltot épitetvén, ebbe 1813. Sz. Erzsébet Ganczaugh 27.
özvegye, s Sz. Éva-Rozina Tomázyné, 1822. II. Sámuel a superintendens, 1842. III. Sámuel az ügyész és 1848. Lajos a galgóczi urad. igazgató letétettek. Utánnok már a Ganczaug és Dessewffy család tagjaiból is többen itt lelik örök nyugalmukat. A külső koporsók egyikén e következő felírás olvasható: „Reverendissimus Dominus Samuel Szon- 29.
tagh Theologiae Doctor, Distr. cis et trans tibiscani Superintendens, natus 1736. denatus

1822. — A helybeli ev. főtanoda s egyház felügyelősége kezelése alatt létezik e helyen két rendbeli, Sz. superintendens által hagyományozott kegyes alapítvány, az egyik a helybeli elemi oskolák két tanitó felsegélése, — a másik egy a német egyetemeken nevelkedő hittudományi növendéknek évi 60 forintban kiadandó ösztön-díj.

Evangyélmi egyház egyeteme magyar honban s ennek évkönyvei kétségtelen bizonyságot szolgáltatnak arról, miszerint Sz. család tagjaiból e legközelébben leélt fél században, illetőleg 1785-től kezdve egyike a trón eleibe járt
országos küldöttség tagjáúl (Ádám), — ketten egyházi főtör- 22.
vényszéki birákúl (István és Lajos), — egy ugyanott jegyzőül 30. 42.
s közügynökül (Kálmán), egy superintendensül (ig. sár. Sá- 42. 29.
muel), — ketten kerületi főfelügyelőkül (III. Gáspár s Lajos), 20. 42.
— egy kerületi jegyzőül (Pál) — kilenczen esperességi fel- 22.
ügyelőkül (III. Gáspár, Ádám, János, István, Mihály, Sámuel, 21. 24.
Lajos, Imre, és Pál), — ketten esperességi jegyzékül (Dániel 41. 42.
és Pál), — hatan gymnaziális felügyelőkül (Ádám, József, Sá- 43. 22.
muel, Lajos, Imre, és Albert), — ketten lelkészekül (Sámuel 37. 22.
és Dániel), tizennyolczan helybeli felügyelőkül (cset. Ádám 42. 26.
Csetneken, — no. Mihály Budán, — do. Mihály Dobsinán, — do. Gáspár III. és IV. Dobsinán, — do. Vilmos Dobsinán, — ig. no. István előbb Losonczon azután Szirákon végre Agárdon, — za. Sámuel Rozsnyón, sár. Sámuel Ránkon és Kemenczén, — no. Lajos Kochanóczon, — za. Lajos Rozsnyón, — za. Imre Rozsnyón, — ig. ár. Daniel Zsaskón, — ig. do. Pál Csetneken, — ig. no. Ferencz előbb Szirákon jelenleg Lúczinban, — ig. no. Pál Agárdon és Sztregován, ig. sár. Albert Miskolczon, — za. Gyula pedig Redován megválasztatni méltattak. Ezek folytán öszintén bevallani nem tartózkodunk, miszerint családunk irányában tanúsított ebbeli kiváló egyházi bizalmat annak illető tagjai valóban kegyelettel fentartani igyekszenek, s azt, hogy az e részbeni köz nyilatkozatot az egyetemes, kerületi esperességi és helybeli egyházak jegyzőkönyveiből egyarányt meríthetik, boldogító érzetök főbbikeihez számítják.

Egyébiránt e család tagjai soha sem vonták el magokat az egyház s a nevelési ügynek tehetségükhöz képest istápolásától. A szivesen áldozók sorában leljük ig. sár. II. Sz. Sámuelt

a ki összes nevezetes vagyonát a tiszai ev. egyház kerületi 29.
pénztára, az elemi tanitók s ezek özvegyei gyám-alapja szerencsétlen s szükölködő egyházak segedelmi tőkéje szaporitására hagyományozta, egy külföldi egyetemen neveltetett magyar hittudományi növendék felsegélésére ösztöndíjt alapított, a kassai ev. egyházközség új temploma alá való fundust, a fancsali ev. templomnak pedig oltárt szerzett, — Mihály testvére 30.
oskola-segedelmi alaphoz 500. ftal. járult, — ez utóbbi fia István 30.
maga számos könyvgyüjteményét a losonczi ref. főtanodának ajándékoza, — ennek Pál fia a selmeczi ev. kerületi tanodában 31.
megalapítandó magyar tanári-szék alapjához 500 ft. Tivadar unokája pedig e czélre 200 fttal járultak, — ig. no. Sz. Lajos a Kochanóczi ev. lelkész fizetése javítására 400 ft. alapított, 31.
— a losonczi esperessége alapját ig. no. Sz. Ferencz 200 ft. Pál öcscse pedig 100 forinttal szaporították, — be. Ig. Sz. 17.
Lajos Igló városa özvegyei-, árvái-, tanitói felsegélésére s oskolai ösztöndíjakra 2000 ft. o. e. hagyományozott, — ig. do. 19.
I. III. Gáspár a dobsinai templom oltárát s orgonáját építették, 20.
— ig. do. Sz. István a rimaszombati ev. egyház. s paplaknak 24.
felépítését bőkezü adományaival emelte, a többi is sziveseh megadta s jövőre is megadandja temploma s oskolája rendkivüli illetékeit is.

Farkasfalva Szepes m. h. — itt birt Sz. Imre a kézsmárki jegyző s nádori titkár 1573. egy cúriát s ezt 1576. 1579. s 1581. Dubraviczkyféle birtokkal is szaporította. 7. 8.

Felső magyarországi bányász-társaság évkönyvei ig. sár. III. Sz. Sámuelről, mint e társaság tagja s Eperjes 32.
és Kassa városa képviselőjéről 1842. előtt több izben emlékeznek.

Filicz Szepes m. h. E helyen találkozunk 1701—1753. ig. ár. Katával különben Venkóczy Dániel nejével s 33.
özvegyével is — mint közbirtokosnéval.

Franczensfeld Bánátusban fekvő h. Itt müködött 1790—1801. Sz. Dániel mint a helybeli ev. egyház község lelkésze.

Frauendorfi Bajor ország disz és gyümölcs kertészeti társulat évkönyveiben ott találjuk ig. do. Sz. Vilmost mint 22.
1829. kinevezett tiszteletbeli tagot.

Galgóczi uradalom igazgatósági jegyzőkönyvei ig. no.

Sz. Lajosról mint ez uradalom igazgatójáról 1818—1845. ki- 31.
merítő adatokkal szolgálnak. Ezek közül gr. Erdődy József pótvégrendeletéből (1824. junius 7-ről) elég a 2-ik pontot felhozni s tökéletesen meggyőződhetünk belőle Sz. Lajos jelleméről, a hivatkozott pont imígy szól: „Denique Directori meo Jurium et Bonorum Domino Ludovico Szontagh in contestationem pleni mei, cum quo mihi serviverat, animi contentus, fatigiaque ejus remuneraturus, lego praeter contractualiter deobligatum ei et ultra tenores contractus mei cum eodem stipulati patulos vitalitios annuos florenos 500 ad dies vitae ejus." stb. — Galgóczon halt meg 1822.
ig. no. Sz. Mihály hzg. Eszterházy jogkormányzója s innen 30.
Zólyom városába áttétetvén tetemei, ez utóbbi családi székhely sirboltjába nyugalomra tétettek.

Gánócz Szepes m. h. — ennek birtokosai között 1701
—1753. ig. ár. Sz. Kata Venkóczy Daniel neje s özvegye, mint 33.
potior állott.

Göllnicz Szepes m. bánya városában székelt 1829. és előtte Sz. Sámuel. Ennek e székhelyére vonatkozó adatait e város levéltárban találhatni.

Gömöri evang. esperesség jegyzőkönyvei. Ezek sze- 20. 21.
rint 1764—1786. ig. do. III. Gáspár, — 1790. ig. do. Ádám, 22.
— 1809-től—1811. za. Mihály, — 1814—1819. za. II. Sámuel, 24.
— 1836. za. IV. Lajos, utána Imre testvére s 1863. ig. do. Sz. 41.
Pál mint esperességi felügyelők közre működtek s ez utób- 42. 43.
bi jelenleg is az egyház dolgában folyvást erélyesen buzgól- 22.
kodik.

Gömör megye levéltára a Sz. családról úgyis mint e megyében közbirtokosokról, de úgy is mint e megye közhivatalnokairól 1655-től kezdve, a mikoris czímeres nemes levelök e megyében kihirdettetett, egész e jelenkorig, számos s közöttök érdekes adatokkal is bővölködik.—Mint közbirtokosokkal Rozsnyón, Bethléren a Csetneki uradalomban, Dobsinán, Zabaron, Ráhón, Tiszóczon s több más helyen, mint bányamivelőkkel s vasművek tulajdonosaival, azonban mindenek előtt Nagy-Veszverésen azután Dernőn, Hoszúréten, Rozsnyón, Csetneken és Dobsinán, később a murány-völgyi-, rimabrezói s Concordia nevű társulatoknál találkozunk e család tagjaival. Az ércz termelés régibb korszakára vonatkozó adatok az 1669. 1673. s

1686. évekről szóló megye jegyzőkönyveiben lelhetők. — E megyénél viselt hivatalokról e család tagjait illető adatok pedig e következendő korszakokba esnek: 1724—1730. ig. do.
I. Sz. Mihályt leljük mint megyei főpénztárnokot berzéthi bir- 20.
tokán, — 1730—1786. ig. do. III. Sz. Gáspárt és felebbi Mi- 20.
hályt testvérét mint felülvizsgálati táblabirókat, — 1765 most nevezett III. Gáspárt mint Gömör m. országgyülési követét s
helyettes alispánt, — 1788 s utánna ig. do. Ádámot mint al- 22.
később főszolgabirót, János és Mihály testvéreit pedig mint 21.
főtáblabirákat, — 1800. előtte s utána 1814-ig za. Sz. Mihályt 41.
mint al- és főjegyzőt, — ez utóbbi időben za. II. Sámuelt mint 41.
m. pénztárnokot, — ugyan akkor ig. do. Sz. Istvánt mint fő- 24.
táblabirót, — 1809—1838. ig. do. Vilmost számvevőt, — 22.
ekkoron za. József Lajos és Imre testvéreket mint törvény- 42. 43.
széki táblabirákot, — 1819—1822. Ádám-Tádét mint esküd- 26.
tet, 1823—1827. pedig mint szolgabirót, — 1833—1842. za. 42.
Gyulát mint jegyzőt s tiszti ügyészt, 1842—1849. és 1860.
mint főszolgabirót, — 1840-től ig. do. V. Pált mint tiszti ügyészt 22.
és táblabirót, — 1845—1850. ig. cs. Albertet mint al- és főszol- 26.
gabirót, 1860/1 pedig főjegyzőt s za. Miksát mint 1847. tiszti 42.
al ügyrészt. E felsorolt tiszti évek közel másfél századon át egy folytonban jövő sora kétségtelen tanúságot teszen arról, miszerint Sz. család nyilványos megyei élete, Gömör megye kebeleben eddigelé legkedvezőbb kifejlésnek örvendett.

Göttingai német-honi egyetem 1817. ig. sár. II. Sz. 29.
Sámuel superintendenst hittudorrá nevezvén, erről szóló oklelét a megtiszteltnek meg is küldé.

Had-sereg cs. kir. austriai s azonkivüli. E téren talál-
kozunk sasbeli I. Pállal 1632. austriai had-osztály egyik h. ve- 44.
zénylőjével; — sa. III. Lajossal 1735. hollandiai hajós ka- 45.
pitánynyal; — ig. sár. Gáspárral 1736. Spielman nevü ezred 28.
zászlótartójával; — sas. János-Dániellel, 1751—1770. cs. kir. 45.
tábornoki segéddel utóbb Serbelloni ezr. alezredesével; — 1798.
ig. do. Lipóttal, ki is 1806. mint Főherczeg Ferdinánd gyalogez- 24.
rede kapitánya nyugalomba tétetett; — 1813. ig. cset. Gusztáv-
val, 1836-ban nyugalomba lépett kapitánynyal Máriássy ezred- 24.
nél; — b. ig. Kálmánnal 1859. Magentánál elesett cs. kir. had- 17.
nagygyal; — Andrással 1857—1861. Gusztáv-Váza ezred főhadnagyával; — Frigyessel 1848. huszár hadnagygyal, 1849.

pedig honvéd őrnagygyal,—ig. do. Boldizsárral 1848. honv. had- 23.
nagygyal, 1850. Don Miguel ezr. őrmesterével; — ig. de. Ábra- 23.
hámmal 1848/9. honvéd tüzérrel;—ig. sár. Gusztávval 1861. VII. 32.
tüzérezred főhadnagyával;—be. ig. Victorral 1863. cs. kir. cadet- 17.
tal, s ig. ár. Móriczczal I. sz. Ferencz-József császár ezr. főtüzérjé- 38.
vel, ki is 1864. az egész schleswig-holsteini hadjáratban részt vett.

Halle Porosz orsz. egyetem anyakönyvei arról tanúskodnak, miszerint ig. sár. I. Sz. Sámuel 1729—1731. ezen 29.
egyetem rendes polgáral évén, ez utóbbi évben ott orvosi tudorrá emeltetett.

Harkács Gömör m. h. Dráskóczyak birtoka. Itt lakván
ig. do. Sz. Klára Dráskóczy Sámuelné 1793. után, ig. do. Sz. 22.
Ádám pedig egész 1840-ig, mindkettő itt halt meg s a lökösh※zi családsírboltba örök nyugalomra tétetett.

Hollandiai hajóhadnál találkozunk 1735. s utána sas.
III. Sz. Lajossal mint kapitánynyal. 45.

Hont megye levéltára bőven tanuskodik ig. no. I. Sz.
Istvánnak e megye körében tiszti működéséről, melyet mint 30.
hzg. Koháry Ferencz, később hzg. Koburg e megyebeli uradalmai kormányzója 1819—1851. kifejtett.

Horpács Nógrád m. h. 1805. aug. 20-án itt keltek ösz-
sze ig. no. I. Sz. István és Veres Anna házastársak. 1850. sept. 30.
1-én mott nevezett szülők utódai között keletkezett osztálynál
fogva ig. no. Pál birtoka s állandó székhelye — kivel 1841. 31.
sept. 18-án mint okleveles ügyvéddel, 1842—1847. Nógrád m. szolgabirájával, 1847/8. országgyülési képviselővel, 1848. a magyar külügyi ministerium fogalmazójával, 1849/50. olmützi várfogolylyal, 1850. jul. 27. kegyelmet nyert isméti honpolgárral, az óta pedig az ev. egyház egyik lelkes istápolójával s a hazai intézetek névszerint a m. Akadémia, a Kisfaludy-társaság, Irói segély-egylet s gazdasági egyesületek hő pártolójával találkozunk.

Hosszúrét Gömör m. h. melyben 1675. sas. I. Sz. 46,
Kristóf vasgyárt birt.

Hozelecz és

Hunfalva Szepes m. hh. Ezek voltak 1760. előtt ig.
do. I. Sz. Mihály birtokrészei, — Székely Klára és Janka ne- 20.
jei jusán. Ez utóbbiban halt meg Mihály 1760. s a késmárki ev. templom alatti sirboltba örök nyugalomnak adatott át.

Idolsberg — némethoni város, — itt végzé gazdászati tanfolyamát ig. no. Sz. Lajos 1803. körül. 34.

Igló korona városa évkönyvei, a helybeli egyházak anyakönyvei s e városban székelt kiküldött bányabiróság jegyzőkönyvei Szontagh család legrégibb s legszámosb adatait tartalmazzák magokban. E várost jogosan állíthatjuk családunk magyarhoni élete bölcsőjének, melyből ennek minden vonala és ága eredt, s a mai székhelyekre innen terjeszté további szálait. — Valószinű — noha irott adatom nincsen reá — miszerint Sz. Bálint, ki is 1522. a szepesi 24 kir. egyház esperese s bélai lelkész volt, 1470. körül itt született, s a mint a család hagyományos története tartja: Jánosnak 1533. Igló városa polgárának testvérbátyja lehetett. Jánosnak 1533. e város kebelében épített háza még jelenleg is fennáll, s építőjét a rajta olvasható felirásban: „HANES SVTAG 1533.“ hirdeti. Gáspárnak, a ki 1556. Igló városa birája volt, itt kellett születnie, valószinű a feljebbi Jánostól. Imre, 1570—1585. Laszky Albert nádor titoknoka s Késmárk város jegyzője és Kristóf 1570. szepesi városok tanácsbelie testvéreknek állíttatnak lenni. Valószinű az is, hogy feljebbi Gáspár fiai e város szülöttjei lehettek, még pedig az egykorú János-Györgygyel 1578. szepes-szombati tanárral is együtt. Ama János — a család egyik dísze, a ki hzg. Lubomirszky kormányzása idejében a szepesi koronai kerület grófja volt [1]) — kétségkivül ama Jánossal egy személy, a ki 1650. sz. Háromság 15. vasárnapja utáni szerdán Sz. Lajos senator és Richter Róza szülékből Iglón született. E szerint igen természetes, mikép Igló városávali szomszédságánál fogva, Imre és Kristóf Késmárkon, János-György ellenben Szepes-Szombathelyen alapítottak mellék székhelyeket, s ezek mind e mái napig az alapítók utódai által fentartatnak.

Mily számos és hatalmas vala a Sz. család Igló városa székhelyén, elegendőkép tanúskodnak róla a helybeli egyházak keresztelési anyakönyvei. Ezeknek ama egyikéből is, mely ez idő szerint a katholica egyház birtokában van, arról győződünk meg, hogy 1636—1687-ig menö félszázadban Sz. család 14 önálló családföt s ház-tulajdonost számított, s e házak közül hétre megy azok száma, melyek jelenleg is mint Szontagh névre

[1]) Historia Ecclesiae Evangelicae aug. conf. Halberstadii 1830. 216. lapon.

szólók a polgárság elött ismeretesek, közülök egyik egy nap- s egy sasos czímerrel, a másik a már feljebb érintett Jánosnak 1533-ban épített háza. Az épen hivatkozott kereszteltettek régi anyakönyve dús tartalmával a családnak Igló városában kifejlett életét közelebbről meghatározni képes lévén, annak kivonatját e következendőkben ide jegyezzük:

Anno 1636. Dom 3. Trin. bapt. es Paulus Pauli Sonntagh et Elisae filius. 14. 16.

1639. fer. 4. post. Dom. 11. Trin. — Daniel, Tobiae S. Fleischer et Evae. 12.

1640. fer. 5. post. Dom. 4. Epiph. b. Juditha Pauli S. Topfschmidt et Elisae.

1640. fer. 5. post. Dom. 2. Adv. b. Tobias Tobiae S. Fleischer et Evae. 12.

1642. fer. 7. post. Dom. 22. Trin. b. Juditha Tobiae S. Topfschmidt et Agnetis.

1643. Dnica Pentec. fer. 7. b. Joannes D. Pauli S. Besteller et Elisabetae. 14.

1646. fer. 7. post. Dom. Exaud. b. Daniel Joannis S. Topfschmidt et Cath. 12.

1648. fer. 6. post. Sexag. b. Joannes Joannis S. Besteller et Sophiae.

1649. Dom. 16. Trinit. bapt. Tobias D. Ludovici S. Besteller et Susannae.

1649. p. Dom. 3. Adv. fer. 4. b. Casparus D. Pauli S. Handelsm. et Elisae. 14.

1650. fer. 4. post. Dom. 15. Trin. b. Joannes D. Ludovici S. et Rosinae. 33.

1651. Dnica Sexagesimae b. Joannes D. Joannis Topfschmidt et Cath.

1652. Dnica 11. Trinit. b. Mathias Ludovici S. Kaufmann et Rosinae.

1653. fer. 5. p. Dom. Pasch. b! Paulus Joannis S. Handelsm. et Soph.

1654. Dnica Exaudi b. Ludovicus Ludovici S. junioris et Rosinae. 33.

1675. 1. Januarii b. Casparus, Caspari S. mercatoris et Dorothae. 18.

1675. 25. Julii b. Jacobus, Ludovici S. senatoris et Judithae. 33.

1679. 11. Aprilis b. Joannes, D. Ludovici S. junioris et Mariae. 33.

1687. 11. Januarii b, Paulus, Joannis S. junioris et Susannae.

1687. 20. Julií b. Tobias, D. Tobiae S. et Susannae.

1688. 31. Aug. b. Michael, Joannis S. junioris et Susannae. 14.

1690. 23. Maji b. Martinus, D. Ludovici S. et Mariae. 33.

1692. 10. Nov. b. Martinus, Joannis S. et Rosinae.

1697. 19. Oct. b. Joannes, Joannis S. et Susannae-Catharinae. 33.

1700. 9. Nov. b. Paulus, D. Pauli S. et Annae-Mariae. 27.

1706. 20. Martii b. Michael, Michaelis, et Judithae.

1711. 12. Sept. b. Casparus, D. Casparis S. et Charitatis. 18.

1713. 5. Aug. b. Michael, D. Michaelis S. et Mariae. 14.

1716. 9. Junii gemel. Joannes et Anna, D. Joannis S. Késmárk et Judit.

1717. 30. Jan. b. Joannes, Michaelis S. et Annae-Mariae. 14.

1720. 26. Febr. b. Paulus, Michaelis S. et Annae-Mariae. 14.

1721. 19. Nov. b. Nicolaus, D. Casparis S. et Juliannae. 18.

1722. 22. Mart. b. Andreas, Joannis S. et Susannae.

1724. 13. Febr. b. Anna-Maria, Ludovici S. et A. Mariae Lanionis.

1733. 17. Nov. b. Ludovicus, D. Ludovici S. Lanionis et An. Mariae.

1750. 19. Aug. b. Joannes-Ludovicus, D. Ludovici S. et Susannae.

1751. 5. Julii b. Joannes, Michaelis S. et Sophiae. 14.

1758. 17. Julii b. Joannes, D. Joannis S. et Annae-Elisab.

1765. 26. Aug. b. Joannes-Samuel, D. Georgii S. et An. Rosinae.

1780. 8. Octob. b. Joh. Michael, Joh. Michaelis S. et An. Rosinae.

NB. Matrica baptisatorum non excedit annum 1626. copulatorum autem incipit ab anno 1736. Sig. Igló 10. Martii 1825. Martinus Kissko Abbas B. M. V. de Gadgy Parochus Iglov. m. p.

Ezen kivonatból kimaradt b. ig. Jánost 1740. dec. 3., Tóbiás testvérét pedig 1758. junius 14-én születetteket szintén itt kell keresni.

E város ev. egyházközség kereszteltettek anyakönyvét követve, ott találjuk:

1803. sept. 23. Edét Sz. Mihály orv. tudor és Adámy 14.
Janka fiát. — 1819. febr. 20. Jankát, — 1820. aprilis 11.
Annát, — 1821. majus 31-én Ágostont, — 1822. junius 19.
Lászlót, — 1823. május 22. Vilmost, — 1826. márczius 11.
Rudolfot, — 1827. sept. 2. Eugeniát. — s 1830 october 22.
Emmát, egyetemben IV. Sz. Mihály és Palczmann Anna Krisz-
tina szülök gyermekeit. 1831. január 21. Mihályt, — 1832.
nov. 1-én Aureliát, — 1834. márczius 30-án Alvinát, — 1835. 15.
october 5. Augustát, — 1837. május 7. Kálmánt, — 1839. —
január 1-én Olgát, — 1839. deczemb. 16. Titust, — 1841.
január 10. Titust, — 1842. marczius 15. Teklát, — 1843. febr.
25-én Somát, — 1844. apr. 10-én Victort, — 1845. aprilis 4.
Frigyest, 1846. marc. 25. Máriát, — 1847. marc. 14-én Pált,
1848. apr. 22. Stefaniát, 1849. aug. 25. Istvánt, — s 1850. dec.
25. Paulinát, mind Sz. Ede és Thomann Emilia szülők törvé- 15.
nyes és természetes gyermekeit.

A Halottak anyakönyve szerint pedig a lefolyt legközelebbi fél században e következendő család tagok temettettek el az iglai ev. sírkertben:

1804. marczius 17. Sz. János a katona, — 1816. jan. 26. 14.
Tóbiás; 1825. máj. 25. III. Mihály doctor, — utána Lajos a vaskereskedő. 1844. aug. 27. Sz. Ágoston, — 1848. feb. 22. IV. Mihály árvák atyja. 1857. május 22. Augusta, — 1864. junius 27. Lajos h. ügyvéd, ez utóbbi szülővárosa kegyes alapitványait 2000 fttal o. é. szaporította.

E város évkönyvei is kétségtelenűl azok, melyek a Sz. család életéből a XVI. és XVII. századból legtöbb adattal birnak, s tagjairól mint a város közbirtokosairól s bánya vállalkozókról sokat szóllanak. Ismeretesek e család fiai a város főbb hivatalnokai sorában is. Így leljük 1556. Sz. Gáspárt, 1682. előtt ig. I. Pált mint e város biráit, — Lajost 1675. III. Mihályt 1825. előtt, IV. Mihályt pedig 1848. előtt mint tanácsbelieket, a két utóbbit úgy is mint árvák gondnokait, — végre Edét jelenleg hivataloskodó polgármestert, több másokkal itten névszerint fel nem hozottakkal. Végre

Igló városában létezett kiküldött bányabiróság jegyzőkönyveiben szintén számos az adat, mely a Sz. család tagjai

által viselt bányai-vállalatokról s ércz termelés körüli kiváló müködéseiről tanúskodik. Mellőzve a futó beadványok s ezek elintézése számát, elég legyen e helyen Sz. család ama rendkivüli fontosságú bányai pörét felhozni, mely III. Sz. Pál utódai által Sz. Gáspár örökösei ellen Leuthausen-János-aknai igény 28.
kérdések felett még 1727. függővé tétetett s több rendbeli viszszaútasitások s újítások után 1788. az iglai kiküldött b. biroság előtt véglegesen eldöntetett s feljebbezési úton is jogérvényesen elintéztetett. Ezen per már maga is egy századon át, e család által folytatott bányai üzlet terjedelmes képét tünteti fel számtalan okmány és adat kiséretében.

I s t v á n-h á z a Heves m. pusztai birtok, Czibakházi uradalom tartozmánya. Ennek egyik közbirtokosa — 1250 magy. hold erejéig ig. no. Ferencz, — a másik pedig nővére Sz. 31.
Antónia 436 holddal.

J e n a németországi egyetem anyakönyveiben találjuk 1739. Sz. Györgyöt az iglait, 1744. Sz. Mártont a késmárkit 35.
mint hittudományi, — 1753—1755. iglai születésü sasbeli III. 16.
Lajost jogi, — 1761—62. esperjesi Sz. Sámuelt hittani, — s 45.
1774. b. ig. III. Mihályt orvos-tani polgárokat, kik ott tudorokká 29.
emeltettek. 16.

J o h a n n i s-s t o l n a — Iglóváros határában fekvő ez előtt Leuthausen név alatt ismeretes bánya. Ezt I. Sz. Pál 15.
fedezte fel. Gyermekei kezinél még az egész létezett, idő jártával leány ágiak által részvényesei számtalanra szaporodtak — és rendkivüli áldással járt mivelése magához ragada rokont és idegent egyaránt. Mily bokros kérdéseket idézett elő e bányai vállalat valamint a fi, úgy a leány ági utódok közt, — azt ama százados perlekedés, mely még 1727. függővé tétetett, s csak e század első negyedében érhetett véget, bizonyíthatja. 1788. az iglai kiküldött bányai biróság és a szomolnoki kerületi törvényszék a felpereseket t. i. III. Sz. Pál utódait e bánya bir- 28.
tokába vissza helyezé ugyan, — azonban Sz. Gáspár örökösei által támasztott szavatossági igény kérdések csak is 1820-ban 21.
intéztettek el véglegesen. — Az imígy visszanyert bánya résznek birtokába vannak III. Sz. Pál utódai jelenleg is.

K a c z v i n Sz. m. h. A Sz. család régibb birtokainak egyike. Sz. Imre a nádori titoknok 1576, 1579. s 1580/1. e helységben 7. 8.
létezett Dubraviczky György fekvőségeit megszerezvén, ezen bir-

tokra Rudolf királytól 1582. adománylevelet is nyert — s e mellett be is vezettetett.

Kalaras tulajdonkép Karalas, az Oláh fejedelemség kerületi városa. Itt székelt 1831/2 ig. ár. II. Sz. Sámuel mint gyógy- 36.
szertár tulajdonos. Ő volt, kit az akkori orosz-török hadjáratkor 37.
az oroszhadsereg lefoglalt s gyógyszertárával együtt Szilisztriába szállított a végből, hogy az oroszsereg rokkantjait ott helyben orvosi szerekkel ellássa.

Kassa sz. kir. városa hatósága évkönyvei, s a helybeli ev. egyház anyakönyvei szintén némely érdekes adatot tartalmaznak családunkról. — 1729. nov. 17-én e városkebelében halt meg ig. do. II. Sz. Gáspár s a nagy templom melletti ká- 20.
polna sirboltjába örök nyugalomra tétetett. 1776—1806. e város ev. egyház gyülekezetnek ig. sár. II. Sz. Sámuel köz tisztelet- 29.
ben állott lelkésze volt. Ő szerzé s az egyháznak ajándékozá ama beltelket is, melyen az új templom felépíttetett.

Az itt székelő szepes iglai bánya-nagyi (kapitányi) hatóság is a Sz. család tagjai által folytatott jelenlegi bányai vállalatokról számos adatokkal bir.

Kemencze Abaúj m. h. Ennek ev. egyházközségét 1842. előtt ig. sár. III. Sámuel mint helybeli felügyelő igaz- 32.
gatá, miről az egyház akkori évkönyvei tanúskodnak.

Kerületi itélő táblák levéltáraiban, névszerint az eperjesiben többi között ama nevezetes Szontagh család perével találkozunk, melyben ig. sár. I. Sz. Sámuel 1761. ig. do. 28.
III. Sz. Gáspár örökösei ellen osztályt követelt. Itt folyt le, 1819. előtt if. Sz. Mihálynak János-aknai bányai társulat igaz- 30.
gatójának gr. Csáky István ellen szerződés teljesítési s több más pör is. A nagyszombatinál pedig 1813—1815. ig. do. Sz. Lipótnak gr. Serényi Amand ellen 18,000 ft. adósság végett; — 24.
1820—1835. ig. no. I. Sz. Istvánnak Mocsáry Antal ellen szer- 30.
ződés teljesítési; — 1825—1830. ig. no. Sz. Lajosnak Palásthy Victor elleni 3000 ft. adóssági; — 1843—1845. ig. no. Sz. 31.
Lajosnak Zamaróczy János elleni 1500 ft. követelés iránti stb. perek, mindannyi a család viszonyainak adatai.

Kézsmárk városa évkönyvei s a helybeli mindkét egyház s az ev. főnevelde anyakönyvei azok közé tartoznak, melyekben a Szontagh család bölcsője adatait keresned kell. Honnan eredeztetjük családunk helybeli elszakadását, már

Igló városa czikkében érintve van. — Alaposan véljük követ-
keztethetni továbbá azt is, hogy családunk egyes ősei, valamint
Szepesszombatba úgy Késmárkra is Igló városából költöztek be,
még pedig a XVI. század elején. Késmárkon találjuk 1570—
1585. Sz. Imrét, Laszky Albert nádor titkárát mint e város fő- 7.
jegyzőjét. Itt volt sas. I. Sz. Kristófnak a brigai és hosszúréti 46.
ipar-vállalatain kivül kiváló kereskedelmi telepe, itt születtek
fiai János 1647., II. Pál pedig 1654.; hihetőleg e János fiai I. 46.
András 1694. és György 1702. hasonlag itt született testvérek.
Sámuel III. Pál fia szintén e város lakosa volt, s ez Hecker
Zsuzsanna nejével itt nemzé Tóbiás fiát — ez utóbbi pedig Rei- 47.
nisch Zsuzsanna nejétől e század elején Károly és Imre testvé-
reket, közülök Károly az ügyvédi pályán ismeretes, — ő is e
székhelyen Smith-Kovács Anna nejével Hermina, Ilona, Gyula, 47-
Géza, Imre és Anna magzatokat nemzett. Ezek mindnyájan sas-
beliek, kivévén az e csoportozat élén álló Imrét, ki is két na-
pos czímerű volt. Ezeken kivül még három külön álló ágnak
is székhelye volt Késmárk városa. Az egyik Pál vonala Lajos
ága sasbeli. Ebből származott II. Sz. Pál e székhelyről igazolta 43.
nemességét 1732. Szepes m. előtt. Itt nemzé ezen Pál Várady-
Szakmáry nejével III. Jánost, s végre 1745. maga is itt halt
meg, V. Pál unokája pedig jelenleg Miskolczon lakik. A két 43.
napos vonalból pedig névszerint az ig. ár. ágból éltenek e vá-
ros kebelében II. Sz. János, ki is Spóner Ágnes nejével 1724. 35.
dec. 15. itt nemzé III. Jánost, s 1750. aug. 15. itt halt meg.
III. ig. ár. Sz. János pedig Szontagh Anna-Mária nejével szin- 36.
tén e városban nemzé 1751. julius 29-én I. Sámuel fiát. Itt
az ev. templom alatti sírboltba tétetett örök nyugalomra a két
naposak közül ig. do. I. Mihály a berzéthi és hunfalvi földes úr, 20.
mint a helybeli lyceum felügyelője 1760. aug. 18. E város szü-
löttje Sz. Imre is, ki jelenleg is e székhely lakosa s hites ügy-
véd, szorgalma gyümölcsét itt aratja. Vele találkozunk 1843.
mint e város számvevőjével, 1857. s utánna pedig mint annak
jegyzőjével. Ezen Imrének jutott sorsúl a család viszonyainak
ama érdekes találkozása, miszerint ő az ez előtt 300 évvel e vá-
ros védelmében megőszült s Rudolf király által meg is jutal-
mazott I. Imre, e város akkori nagy nevű jegyzőjének székhe-
lyi és hivatali utódja lett.

Királyi és hétszemélyes itélőtáblák vagyis a ki-

rályi Cúria levéltárában hasonlag több rendbeli Sz. család pe-
res ügyeit, melyek vagy első folyamodás, vagy följebbvitel út-
ján oda jutottak; az ezekben hozott első-, másod- s harmadbiró-
sági itéletekkel együtt találhatjuk. Itt leljük 1786. Görgey Já-
nosnak Sz. Klára ellen, — s Sz. Jánosnak Breyer és Pulszky 18.
ellen, — 1804. Sz. Gáspár örököseinek Okolicsányi s több 18.
leányági család ellen jános-aknai szavatossági, — 1818. Zer-
dahelyi Ilonának Szontaghok ellen Gömör, Kis-Hont és Szepes
megyei birtok-részek zálogváltási, — 1820. Sz. Mihálynak gr. 16.
Csáky István ellen teljesítési, — ugyanakkor Sz. János-Vil-
mosnak Firgantner Anna elleni szerződés erőtlenítési, — Eötvös
Ignácznak Mocsáryak és Szontaghok elleni egyesség erőtlení- 30.
tési, — 1823. b. Vécsey Ignácznak Szentiványi Ferencz és
Szontagh Mihály elleni Málnapataka, Szinobánya s Kis-Sza- 30.
latna kiváltását követelő, — Márton András örököseinek Sz.
Sámuel mint a csetneki urodalom kormányzója elleni ellentál- 41.
lási, — s több más újabb korból jövő részint megvizsgált, ré-
szint függőben lévő pereket is.

A királyi tábla elnöksége vagyis a királyi Személynök
levéltára pedig Sz. család tagjairól a részben tanúskodik, mi-
szerint ig. no. Sz. István 1798., ugyanakkor za. Sámuel is, — 30. 41.
utánnok ig. no. Lajos, ig. sár. III. Sámuel, s za. József, Lajos és 31. 32.
Imre testvérek, 1831. ig. no. IV. Sámuel, 1832. apr. 4. ig ár. 42. 31.
Dániel, 1833. aug 27. za. Gyula, 1834. május 28-án ig. no. Fe- 37. 42.
rencz, ugyan azon év junius 21. be. ig. Lajos, 1840. ig. sár. Al- 31. 32.
bert, 1841. sept. 18. ig. no. V. Pál, ugyan azon év sept. 24. ig. 17. 31.
do. V. Pál, 1845. márcz. 1. be. ig. Vilmos, ugyan akkor ig. 22. 17.
cset. Albert, utánna a za. Miksa, 1861. aug. 27. za. Kálmán ügy- 26. 32.
védi vizsgát tévén, hites ügyvédekké felavattattak. 42.

K i r á l y i Gömör m. h. jelenlegi székhelye ig. cset. Sz. 26.
Albertnek 1861. Gömör m. főjegyzőjének s Torma Anna nejé-
nek és Zoltán, Béla s Jolán gyermekeinek.

K i s f a l u d y-t á r s a s á g — ig no. Szontagh Pált alapító, 31.
Dr. Szontagh Ábrahámot pedig pártoló tagjainak vallja. 23.

K i s h o n t i evang. esperesség jegyzőkönyvei. Ezekben
találkozunk ig. do. Sz. Jánossal és fiával Istvánnal mint e szá- 21. 24.
zad első negyedében működött kis-honti esperesség érdemes
felügyelőjivel.

K i s-M á r t o n-i hzg. Eszterházy uradalmi igazgatóság le-

véltára 1790—1835. bőven tanúskodik arról, mikép ig. no. I.
Sz. Mihály hzg. Eszterházy urad. s jogkormányzója s udvari 30.
tanácsosa, — ennek Lajos fia mint urad. praefectus s ez utóbbi
II. Mihály fia mint irodai tiszt, ig. sá. Albert pedig mint gazd. 31.
segédtiszt ez uradalomban működtek legyen. Itt a helybeli egyházban eskettettek ig. no. Sz. Lajos és roseneggi Vecker Anna házastársak; — és ide temettetetett ezeknek fiok ig. no. II. Mihály 1835 ben, a kath. egyház falába nagy szülői mellé ékes síremlék alá, melyen urna, és a Szontagh család czímere láthatók s köv. felirat olvasható: „Itt fekszik nemes Szontagh Mihálynak, a méltóságos királyi itélő törvényszék hites jegyzőjének, a szelidség, a nyájasság és szerénység igaz tükörének hideg teteme, ki szülőinek epesztő keservökre; rokonai, lelki baráti s minden ösmerősének bánatjokra, sz. András hava 12-én 1814-ben születvén, virágzó ifjuságában örökre elhervada sz. Mihály hava 23-kán 1835."

Kis-Tokaj Borsod m. h. melynek egyik közbirtoko-
sául 1783. sas. Sz. Lászlót ismerjük. 43.

Kis-Zellő Nógrád m. h. Ennek helybeli ev. anyaegyházához tartozván Szécsényi evangelikusok fiók gyülekezete is, annak anyakönyvében a Szécsényben székelt ig. no. I. Sz. István családjáról 1818—1859. olvashatjuk, mikép 1820. sept. 12. Sz. István és Veres Anna szülöktől Szécsényben Pál születvén, itt kereszteltett meg, — 1851. sept. 12. Sz. István, 1859. május 5-én pedig Veres Anna özvegye hasonlag Szécsényben meghalálozván, halálozásuk esetei a kis-zellői hallottak anyakönyvébe felvétettek, hamvaik pedig a sziráki sírboltba tétettek örök nyugalomra. Itt eskettettek össze ig. no. IV. Sámuel ig. no. Antoniával 1832-ben.

Kochanócz Trencsin m. h. Itt is a helybeli ev. egyház
évkönyvei tanúskodnak, miszerint 1837. előtt és utána e hely-
ség földesura, egyszersmind a helybeli ev. egyház kegyura s
felügyelője is ig. no. Sz. Lajos lévén, ez mint olyan a helybeli 31.
ev. lelkész fizetése javítására 400 ft. pp. alapított legyen.

Körmöczbánya városát a Sz. család ős helyei legrégibbjének tartjuk annál fogva, minthogy itt székelvén a Sz. család több rokonaival együtt, ezek mint körmöczbányai bányamivelők adományoztattak meg előbb Chernakou, későbben

1343. és 1359. Chepchin és Muthina helységekkel, ez utóbbiakkal csere útján. 6.

Kubin-alsó Árva m. mvárosa, székhelye lévén ig ár. Sz. vonalnak, s itt őriztetvén ennek levéltára is, ez ágat illető adatok itt létező Sz. Dániel házánál és a helybeli ev. egyház anyakönyveiben találhatók. — Itt eskettetett 1804. ig. ár. II. Sz. Sámuel nemes Belányi Ilona nejével, itt kereszteltettek 36. ezek magzatai s unokái is, miről az illető anyakönyvek szavai e következendők:

1804. 19. Aug. copulati Nob. Samuel Szontagh cum N. Helena Belányi. 36.

1806. 22. Jan. bapt. Samuel filius Samuelis Sz. et Helenae Belányi. 36.

1807. 24. Aug. bapt. Joan.-Michael f. Samuelis Sz. et Heenae Belányi.

1809. 6. Jan. bapt. Daniel f. Samuelis Sz. et Helenae Belányi. 37.

1810. 25. Nov. b. Maria f. Samuelis Sz. et Hel. Belányi.

1812. 11. Junii b. Carolus f. Samuelis Sz. et Hel. Belányi.

1814. 7. Apr. b. Juliana f. Samuelis Sz. et Hel. Belányi. 36.

1816. 1. Sept. bapt. Joannes f. Nob. Samuelis Sz. et Hel. Belányi.

1818. 25. Febr. bapt. Mathias f. Nob. Samuelis Sz. et Hel. Belányi.

1820. 27. Febr. bapt. Mathias f. Nob. Samuelis Sz. et Hel. Belányi. 38.

1822. 16. Maji bapt. Paulus f. Nob. Samuelis Sz. et Hel. Bélányi. 39.

1839. 20. Dec. b. Helena-Penth. Sp. D. Danielis Sz. et Penth. Szontagh. 38.

1842. 2. Jan. bapt. Stanislaus-Adam Sp. D. Danielis et Penthesiliae Sz. 38.

1843. 15. Aug. b. Nicolaus-Christ. f. Sp. D. Danielis et Penthes. Sz. 38.

1845. 7. Apr. b. Mauritius-Alex. S. D. Danielis et Penth. Sz. 38.

1847. 22. Mart. b. Livia-Etel. S. D. Danielis et Penth. Sz. 38.

1848. 10. Febr. b. Donatus-Casi. S. D. Danielis et Pen. Sz. 38.

1850. 35. Febr. b. Hugo-Otto f. S. D. Danielis et Pen. Sz. 38.

1855. 9. Febr. b. Anna-Cam. f. S. D. Danielis et Pen. Sz. 38.

1847. 28. Jan. b. Susanna-Car. Nob. Pauli Sz. et Sus. Lilge 39.
1848. 1. Junii b. Samuel f. Nob. Pauli Sz. et Sus. Lilge. 39.
Eltemettek a zászkali temetőben e következendők:
1812. 27. Martii sep. Maria filia D. Samuelis et Helenae Szontagh. 36.
1813. 8. Sept. sep. Carolus filius D. Samuelis et Hel. Sz. 36.
1819. 8. Junii sep. Mathias f. D. Samuelis et Hel. Sz. 36.
1817. 30. Mart. sep. Joh.-Mich. f. Samuelis et Hel. Sz. 36.
1825. 25. Junii sep. Eva Szontagh nata Grodkovszky mater Samuelis. 36.
1847. april. 17. eltemet. nem. Szontagh Sámuel zaszkali közbirtokos. 36.
1856. nov. 12. eltemet. nem. Szontagh-Belányi Ilona, a zászkali temetőben. 36.

Itt székelő Sz. Dániel életére vonatkozó adatok már feljebb Árva m. levéltára czikkében előadatván, e helyen még az itt megőrzött családbeli képek felemlítése volna hátra. Itt láthatni mind azon eredetieknek, melyeket a dobsinai házban elősoroltunk, valóságos másait, nem különben szomolnoki Sz. Kristóf, 8.
II. iglai Lajos és I. II. és III. János hasonló másolatait. Erede- 34. 35.
tiben pedig e következendők őriztetnek Sz. Dániel házánál:
I. Sz. Samuelnek felirása: „Samuel Szontagh v. Igló ge- 36.
boren am 29. Juli 1751. (későbbi írás) gestorben 1815.
in Eperies"; — II. Sz. Sámuelnek e következő felirással: 36.
„Nemes iglói Szontagh Sámuel a II., született Szepes-Szombatban 1782. julius 28. (későbbi írással) meghalt 1847. april. 15."; — III. Sámuelnek felirása: 36.
„Nemzetes iglói Szontagh Sámuel a III., született Zászkalban 1806. Török országi gyógyszerész (későbbi írás) meghalt mint cs. kir. Agens és Starostya Alutta melléki Rimnikben Oláhországban 1858. jan. 9."; — Dánielnek mellképe, melyen ily 37.
felirás olvasható: „Nemes iglói Szontagh Dániel született Zászkalon 1809. jan. 6. Árva megye előbb jegyzője, azután tiszti ügyésze s főszolgabirája, 1850. óta pedig alsó-kubini cs. kir. megye törvényszéke tanácsnoka"; — Penthezilea 22.
nejének felirása: „Nemes Szontagh Penthezilea, Szontagh Vilmos leánya, elférjezett Szontagh

Dánielné, született Dobsinán 1819. május 25," ;
— Sz. Vilmosnak e következenoő felírással: „Tettes dob- 22.
sinai Szontagh Vilmos úr, született 1776., a gö-
möri felkelő nemes seregnek kapitánya, T. Gö-
mör vgye 30 évig számvevője, meghalt Dobsi-
nán élte 72. évében 1848. febr. 25-én mint dobsi-
nai egyház inspectora" ; — Sz. Vilmosnénak ilyen fel- 22.
írással: „Tekintetes Szontagh Vilmosné, szüle-
tett Langsfeld Anna 1801., a fényes dobsinai
ház hat fiai és Penthesilea leánya érdemes
Corné1iája" ; — II. Sz. Sámuelnénak felírása: „Nemes 36.
Belányi Ilona, nemes Szontagh Sámuel hit-
vese, született Zászkalon 1782. dec. 15. (későbbi
írással) meghalt ugyanot 1856. nov. 8." ; mindnyája e
képeknek 2$\frac{1}{2}$' magas és 2' széles mérvben van kiállítva. A
többi itt látható családkép 1' magas s 8' széles mérvben e kö-
vetkezendő : Sz. Sámuel a superintendens, I. Sz. Ádám lefestve 29.
1839. Harkácson, Lipót és Gusztáv cs. kir. kapitányok, Dá- 24. 37.
niel a kir. tanácsos, Pál a Gömör megyei tiszti ügyész, Ábra- 22.
hám orvos tudor, Mátyás országos mérnök, Grünblatt Erzsébet 23. 38.
I. Sz. Pál özvegye, Sz. Dorottya Jónyi János hitvese, Pongrácz 15. 20.
Rozália IV. Sz. Gáspár neje, Langsfeld Anna Sz. Vilmos özve- 21. 22.
gye. Ezek közül Gusztáv, Ábrahám, Sz. Vilmosné és Mátyás
mellképei fényműviek, a többi mind olajfestvény. Sógorsági ké-
pekből végre bírja e ház Pottornyay Gáspárné adományából
Jónyi János és Szontagh Dorottya hitvestársak olajfestvényű
eredeti nagy mellképeit e következendő felírásokkal: „Perill.
ac Grosus Dnus seu. Joannes Jóny ICottus
Scepus T. J. e prim. Assessor, Reg. Mattis Cittis
Igló Pr. Urburarius 1754." ; — a másikon: „Gene-
rosa D. Dorothea Sontagh Perill. ac Grosi
cond. Dni sen. Joannis Jóny relicta vidua, de-
lineata 1759."

Kún Taplócza Gömör m. h. a hol za. Sz. Gyula Gö- 42.
mör m. volt főszolgabirája, 1864-ig mint közbirtokos székelt
ez utóbbi év nov. 6-án itt megis halt. Lehoczky Florentina ne-
jével itt nemzett gyermekei : Iréne 1847. dec. 28. Aladár
1850. julius 24. s Melánia 1852. sept. 28-án itt születtek.

Lapujtő Nógrád m. h. 1810. előtt s utánna egész 1850.

ig. no. Sz. István birtoka, ez utóbbi évtöl nemcsak birtoka 30.
hanem állandó székhelye is Ferencz fiának, ki is 1836—1842. 31.
Nógrád m. szolgabirája, 1849. pedig főbirája is volt. Itt tartatik ezen ág levéltára is több családbeli képekkel együtt. E levéltár nevezetesb adatai Lapújtő, Horpács, Szirák, Dolány, kis-Szalatna, Málna-pataka, Szinobánya birtokokra s ezek tartozékaira, nem különben az osztatlan Dunavecse s Czibakháza uradalmaira stb. vonatkoznak. Itt őrzött családképek főbbikei
e következendők: 1) I. Sz. Gáspárnak $2^1/_2$' magas s 2' széles 19.
mérvbeni mellképe, másolata a Dobsinán felhozott eredetinek,
— 2) II. Sz. Gáspárnak hasonló másolata, — 3) III. Sz. Pál 20.
mellképe feljebbi mérvben, eredeti ilyen felírással: „Grosus 28.
Dnus Paulus Sontagh aetatis suae annorum 43.
anno 1717.“ — 4) I. Sz. Mihálynak, hzg. Eszterházy Miklós 30.
jogkórmányzójának, — 5) II. Sámuelnek a tiszai-superinten- 29.
densnek, — 6) I. Sz. Istvánnak Száz-Kóburg-Góthai Ferdinand 30.
hzg. javai fő-kormányzójának mellképei felírás nélkül. E ház egy válogatott becses könyvtárral is birt, azt azonban a családtagjai a losonczi reform. oskolának oda ajándékozták. — Itt
született 1810. marc. 11. Sz. Antónia, 1814. feb. 27. pedig Sz. 30. 31.
Ferencz, mind kettő I. Sz. István és Veres Anna magzatai, —
itt születtek továbbá 1839. junius 14. II. Sz. István, 1841. aug. 31.
14. Blanka, 1851. május 11. Mária s 1857. májns 12. Ágnes mindannyi Sz. Ferencz és Darvas Ágnes szülök gyermekei. Megemlitendő végre, hogy a helyben keletkezett takarékmagtári társulat elnökségét 1847—1864. szintén Sz. Ferencz viselte.

Libetbánya sz. kir. városa levéltára kiválólag tanúskodik ama országgyülési képviselője választásáról, midőn 1848.
ig. no. Sz. Pált ország-gyülési követének megválasztá. 31.

Liptó megye levéltárát szintén azok közé sorozhatjuk, melyekben a Sz. család életéből nevezetesen 1660. korszaktól fogva több-rendbeli érdekesb adatokkal találkozhatni. Minthogy t. i. az akkoriban Gömör és Szepes megyékben székelt
s kereskedéssel foglalkozott családtagok már Sileziában is 44. 46
névszerint Briga és Pölicz városokban szintén kereskedelmi teleppel birtak, ezeknek a két szomszéd országokban fekvő piaczok közötti üzleti forgalmát Liptó s Thúrocz megyéken keresztül kelletett fentartani. Ezzel cgybekötött szállitásokon, tulajdonkép az illető árúknak Liptó megyén keresztül eszköz-

lött szabad átvitelén, az akkoriban hatalmas Liptó-újvári
dynasták Osztrosics Miklós és Mátyás testvérek mint a hely-
beli vámok tulajdonosai boszankodván, e szállításokat megvá-
moztatni törekedtek, s azokat tettleg le is foglalták. Erre ter-
mészetesen Sz. család panaszai s ismételt folyamodásai sőt nemesi
kiváltságaiknak e megyébeni kihirdetése is bekövetkezett. Igy
találjuk 1660. Szent György utáni negyed napra II. Sz. Lajos 34.
részére adatott, megújított czímeres nemes levelének Liptó me-
gyében lett kihirdetését, — sőt ugyanazon év julius 14. a Sz. 65.
család átalános czímeres levele közzé tétele is itt vittetett végbe. 67.
Midőn pedig ig. do. IV. Sz. Gáspár 1774. Pongrácz Rozáliát 21.
Baan József özvegyét nőül vevé, erre e Gáspár egész 1798.
Liptó megye kebelében névszerint Nádasfalván székelt s mint
e megye táblabirája a közdolgok tárgyalásánál is meleg részt
vett. Később 1840. ig. ár. Sz. Sámuel Liptó-Szent-Miklóson 36.
gyógyszertárt szerezvén, e megye lakosa lett; — végre pedig 37.
Dániel ez utóbbi testvéröcscse 1852—1861. előbb mint e
megye törvényszéke birája, azután elnöke itt hivataloskodott.
E felhozott viszonyok igen számos alkalmat nyújtottak külön-
féle hivatalos s azonkivüli okmányok kiadattására, keresetek és
kérvények elintézésére, melyeket e megye levéltárában lelhetni.

Liptó-Szent-Miklós városa s a helybeli ev. egyház
jegyzőkönyvei arról szolgáltatnak bizonyságot, miszerint ig. ár. 36.
III. Sz. Sámuel, midőn Oláh országból visszatért 1840. e város
kebelében gyógyszertárt vévén, e város polgára lett, s hogy
Burgh Erzsébet nejétől nemzett Géza fia 1841. sept. 18-án a
helybeli ev. egyházban kereszteltetett legyen.

Losoncz városa, ennek mindkét evang. egyháza s a
helybeli esperességi tanodák évkönyvei is 1810-től egész a
mái napig számos adatot tartalmaznak ig. no. Szontaghok
életéből. Az ágostai egyh. község boldogúlt Sz. Istvánt vallotta 30. 31.
maga felügyelőjének, ki is itt kereszteltette 1810. Antónia,
1812. Mária s 1814. Ferencz magzatjait s ez utóbbi is 1857.
Ágnes leányát itt könyveztette be. A helybeli esperességi fő-
tanoda alapítói sorában ott leljük Sz. Ferenczet 200 ft. Pál.
öcsesét pedig 100. ftal. — E város helvét egyház kebelében
pedig találkozunk ig. no. Sz. Tivadarral és Sz. Blanka házas-
társakkal, kik is 1860. julius 19. ezen egyházban ünnepelvén
esküvőjüket, magzatjaikat is jelesen Ágnest 1861. Sárát 1862.

s Antalt 1864. helvét szertartás szerint kereszteltetvén, ezek eme anyakönyvben bekebelezve lettek. Végre a helybeli helvét valláson lévő ker. tanoda évkönyvei arról is tesznek tanúságot, miszerint Sz. István utódai tulajdon becses könyvgyűjteményüket ezen intézet javára ajándékozák. — Mily kegyeletes szellem lelkesíti e rokonainkat ama rég ohajtott czél eléréséhez, miszerint a külön álló két evangyélmi egyház Magyarországon valahára egygyé olvasztassék, — azt ezek a losonczi két. ev. egyház iránt tettleg tanúsított osztatlan törekvéseikkel s engesztelő példáikkal elegendőkép bizonyítják.

Lőcse sz. kir. városa és egyház évkönyvei többek közt
arról tanúskodnak, miszerint Sz. Bálint mint e város lelkésze 7.
1530. itt halt meg. [1]) 1706. pedig itt született ig. do. II. Sz.
Gáspár és Roth Caritás szülők Gáspár nevű kis korában meg- 18.
halt fia. Később 1850. itt leljük be. ig. no. Vilmost, mint tör- 17.
vényszéki birót, azután ügyvédet és ennek Steinhübel Natália nejétől nemzett Olga, Irma s Felix magzatjait.

Lököshháza Gömör m. h. melynek ev. egyház könyvei
arról tanúskodnak, mikép ig. no. Sz. Klára Dráskóczy Sá- 21.
muelné, s később nagybátya Sz. Ádám is, ez utóbbi 1840. 22.
márc. 14. Harkácson meghalván, a lőkösházi sirboltba örök nyugalomra tétettek.

Lubottin Sáros m. h. — ez volt 1726. előtt ig. sár. 28.
III. Sz. Pál birtoka.

Lúczin Nógrád m. h. — melynek ev. egyház község 31.
ig. n. Sz. Ferenczet vallja mostani helybeli felügyelőjeül. Ezen egyház anyakönyveiben találod Sz. Ferencz magzatjait bekebelezve, a kereszteltettek anyakönyve e következő tartalmával:

Anno 1839. 11. Junii bapt. Stephanus-Ant.-Ladislaus, Parentes Spect. D. Franc. Szontagh et Agneta Darvas in Lapújtő.

Ao — 1841. 15. Aug. bapt. Blanka, Angelika, Susanna, — idem parentes.

Ao 1851. Május 11-én szül. és 18-án kereszteltetett Mária, Erzsébet, Ágnes, szülők Tettes Szontagh Ferencz és Darvas Ágnes.

Lyon egyik csatamező, melyen 1814-ki franczia had-
járatkor ig. cset. Sz. Gusztav is, mint akkori zászlótartó 24.
részt vett.

---

[1]) Wagner Analecta Scepusii II. B. 204. lap.

Magenta, Olaszországi csatahely, melyen be. ig. Sz. Kálmán mint cs. kir. hadnagy 1859. elesett, s ott lelte sirját. 17.

Magyar irók segély-egylete alapító tagjaiúl ismeri ig. no. Sz. Sámuelt és Pált. 31.

Magyar kir. helytartó tanács levéltára. E magas kormányszék előtt forgott Sz. család egyébb ügyei s kérvényei közül csak az 1747. 1847. és 1862. korszakból jövő adatok, melyek egyike ig. do. III. Gáspárra, másika ig. ár. Mátyásra s harmadik zab. Kálmánra vonatkozik, soroltatnak ide. — 1747. ig. do. III. Sz. Gáspár a magyar kir. helytartótanácshoz az iránt folyamodott, miszerint a csetneki és dobsinai ev. egyház községek ellen gr. Andrássy Ferencz kitörései alapján, országbiróilag megrendelt nyomozások czáfolására, az iránti ellen-nyomozás vittetnének végbe, vajjon mit kellessek a csetneki és dobsinai templomok belső felszereléséből a birtokban lévő evangelikusok által a katholikusoknak kiadni? mire miután a megrendelt ellenvizsgálatból az derült volna ki, hogy a kérdéses egyházak tagjai mindnyájan az evangelikus vallást elfogadván, volt templomjuk is mint sajátjuk birtokukban maradt legyen, a kir. helytartótanács azt rendelé, miszerint a dobsinai templomot illetőleg ama három katholikus oltár és egynehány szent, melyek a lutheránus egyházbeliek által időközben a templom keritésében egy e czélra ásott nagy sirba eltemettettek, onnan kivétessenek s illő helyen őriztessenek. A csetneki templomra nézve pedig, a katholikus szertartáshoz tartozó áldozári ruhán létezett és követelt gyögyök iránt, mint a melyek az egyházközségnek az evang. vallásra lett átmenetele alkalmával elvesztek, további bővebb nyomozás végbevitele hagyatott meg. Ezen érdekes tárgyalás folyamáról, valamint ig. ár. Sz. Mátyásnak az országos építészet igazgatósága mérnökének oda lett kinevezéséről s ottani 1843—1849-ig terjedő működéséről, nem különben za. Kálmánnak, úgy is mint a helytartótanácsnál országos egyházi ügynöknek, de úgy is mint az állam-vizsgálati bizottmány tagjának eljárásáról s családunk egyébb kérvényes és panaszos tárgyakról a fentisztelt helytartótanács irattára több rendbeli Sz. családot illető adatoknak van birtokában.

Magyar kir. udvari cancellaria levéltára s ott létező királyikönyv is többször emlékezik a Sz. családnak oda irány-

zott folyamodásairól s különféle beadványairól és a reájok bekövetkezett rendeletekről. Csak e legközelében leélt félszázadra vonatkozólag felemlítjük e helyen, mikép 1807. oct. 16. 41.
Sz. Zsigmond vonala utódai részére szóló zabari előnév engedélyezése, — 1826. Sturman családnak Ozd helységébe leendő beigtatásához za. II. Sz. Sámuel személyébeni megbizatása,
— 1842. mart. 11. ig. ár. III. Sz. Sámuelnek Török országba 36.
kiköltözését kisérő oltalmi-levél kiadattása, — ig. ár. Sz. Dá- 37.
nielnek 1860. dec. 21. alsó kubini megyetörvényszéki elnökeül, 1861. márc. 29. magyar királyi tanácsosúl, s 1861. april 6. ugyanannak dunán inneni kir. kerületi itélőtábla közbirájáúl
lett kinevezése, — 1862. nov. 19. ig. no. IV. Sz. Sámuel 31.
részére szóló legfelsőbb kegyelmezés kiadatása, egyetemben e legfelsőbb kormányszék útján kibocsájtatván, ezek s még egyébb több Sz. család folyamodványaira bekövetkezett elintézések mind s meg annyi ide tartozó adatok e kormányszék irattárában fellelhetők.

Magyar nemzeti muzeum, — ennek évkönyvei annyiban emlékeznek e család tagjairól, a mennyiben ig. ár. Sz. Dániel az általa elkészíttetett 1391. évről szóló, több ivből
álló Bruck Vendel által lemásolt gr. Bebek-féle „Thúroczi 37.
regestrum“ facsimiléjét 1861. julius 3-án oda beadván, ugyan az azon évi 596 sz. alatt az intézet részére átvétetett. Ugyan-akkor s ugyanazon adakozó beküldé a nzti. muzeumnak általa kiadott, „felsőkubini Meskó család nemzék
rende és történeti emlékeit,“ 1863. pedig ig. ár. Sz. 38.
Miklós által írt és kiadott: „Enumeratio plantarum Cottus Arvensis“ és ugyannak 1864. sajtó alól kikerült „Enumeratio plantarum terreni Soproniensis“ munkácskák is ez intézet könyvtárába beadattak.

Magyar országgyülési képviselők sorában találjuk Sz. család tagjai részéről 1765. Sz. Gáspár Gömör megye kö-
vetét — 1790. Sz. Mihályt mint távollévő b. Kallis János kép- 30. 32.
viselőjét, — 1811. ig. sár. Sz. Sámuelt gr. Zichy és b. Lu- 31.
zsénszky helyettesét, — 1832/6. ig. no. Sz. Ferenczet gr. Berényi
Miklós s gr. Forgács József és Antal képviselőjét, — s 1848. 31.
ig. no. Sz. Pált sz. kir. Libetbánya városa követjét.

Magyar-Óvár-i gazdászati intézet, — ennek évkönyv-
veiben ott áll 1833/4. ig. no. Sz. Mihály, — 1834/5. ig. no. Fe- 28.

rencz s utána Tivadar ez utóbbinak unokaöcscse és veje, az intézet rendes polgárai között. 31. 32.

Magyar tudományos Akadémia. E fényes nemzeti intézet évkönyveiben is találkozunk a Sz. család egyes tagjaival. — 1832. mart. 9-től 1858. junius 7-ig terjedő korszakban ott áll ig. cs. Sz. Gusztáv, előbb mint levelező, majd mint rendes tagja a bölcsészeti osztálynak. Müködéséről szóló adatok már e munka 24. 25. s 26. lapjain adott életrajzánál nagyából felemlíttettek. 1863. marc. 30. akadémiai végzés folytán Gusztávnak nagy mellképe az Akadémia teremében elhelyeztetni rendeltetett. E nemzeti intézet emlékezik még ig. no. Sz. Pálról 31.
is, ki annak alaptőkéjéhez 200 ft., házára pedig 100 forinttal járúlt hozzá.

Maszniko Gömör megyei papirgyár, — ennek üzletkönyvei 1854-től jelen korig, — mostani igazgatójának ig. do. 28.
Bóldizsárnak sükerdús müködéséről szolgáltatnak adatokat.

Miskolcz városa jegyzőkönyvei szintúgy, valamint a helybeli ev. egyház anyakönyvei is a Sz. családról szóló számos adattal bővelkednek. A város jegyzőkönyvei névszerint arról tanúskodnak, mikép Szepes-Szombathely és Kézsmárk városaiból 1737. ide szakadt sas. Sz. Pál vonalának Lajos ága fiai 45.
Jakab és János, Miskolcz városa polgárai, ház s külső tartozmány birtokosai lettek. 1745-ben Jakabot már mint e város kisebb kir. haszonvételek bérlőjét, László fiát pedig 1780. ott 45.
helyen mint malom birtokost találjuk. Különben e két utóbbik Borsod m. tisztviselője is lévén, Jakab 1750. előtt tiszti alügyész, László fia pedig 1771—1778. megyei főadószedő, 1779. főszolgabirói hivatalt viselt. Valamint ezek, úgy II. János s IV. Pál s ennek V. Pál, Amália (Veresmarthyné) Zsusanna (Bajkorné) Anna-Janka (Szombathyné) és Ludovika magzatjai Miskolczon székelnek, ez utóbbiak pedig folyvást ott laknak. — Itt székelt 1842/3 ig. do. Sz. Gusztáv a cs. kir. kapitány is — 25.
sőt e várost választá székhelyéül ig. sár. Sz. Albert h. ügyvéd 31.
is, 1856—1864-ig terjedő itt lakása alatt 1861-ben Borsod m. aljegyzőséget is viselt. 1861-től egyszersmind a m. ált. biztosítási főügynökség könyv vivője, a helybeli óvoda és Cassinó igazgatója. 1864-től Hungaria biztosító bank igazgatosági titkára Pozsonyban. — 1821. itt temettetett el sas. IV. Sz. Pál, hihetőleg itt lelték örök nyugalmukat sas. Jakab s ennek László fia,

nem különben sas. II. János s ennek gyermekei. 1861. aug. 14-én itt halt meg, s itt temettetett el ig. sár. Sz. Albert neje született Dubraviczky Julia. 1860 előtt és után ig. sár. Sz. Albert az itteni evang. egyház felügyelője volt. Itt születtek fiai: Miklós 1857. dec. 18. Dezső 1859. sept. 19. Aranka 1861. junius 16-án. — Ezeket tekintve kétségtelen számos az adat, melyeket a Sz. család tagjairól e város s a helybeli ev. egyház évkönyvei tartalmaznak.

Mokrágy Árva m. h. — Ez volt székhelye ig. do. 26.
Sz. Erzsébetnek id. Okolicsányi József Árva m. alispánja ne- 27.
jének 1724—1741. Eme Erzsébet volt azon eszélyes nő, kinek 1687. aug. 14. sikerült Caraffa Antal eperjesi vér-pad generálisa kegyetlenségét 10,000 ft. árán meglágyitani, s a ki első férje nagyolaszi Kubinyi Gáspár liptói alispány halálával másod izben is alispán neje lett, — különben is miut neménck kitünő egyénisége ismeretes. Élete bővebb adatait, mint a mennyi róla Pál vonalának Gáspár ágában a 26. s 27. lapon már felhozatott, Abaffy Aristides utódai felső-lehotai levéltárában feltalálhatni véljük azért, minthogy if. Okolicsány József fiivadékbani magvaszakadásából, annak Erzsébet leánya s Abaffy József neje által, valamint a mokrágyi jövedelmes jószág, úgy az ott helyben létezett Guzich-Okolicsányi-Szontagh-féle levéltár is most nevezett Abaffy József birtokába jutott.

Munkács-Frigyesfalva Beregh m. h. Itt a helybeli gr. Schönborn tulajdonához tartozó vas-gyárban találkozunk be. ig.
V. Sz. Mihálylyal, mint e gyár egyik tisztével. Ennek oda- 17.
való 1858. utáni korszakba eső müködéséről, az illető igazgatósági irattár kétségtelen adatokkal szolgálhat.

Murány-völgyi s garami uradalom levéltára is bir
számos adattal, mely ezen uradalmok rendes ügyésze za. Sz. 42.
Lajos tiszti müködéséról s ezen kivül élete mozzanatairól 1828—1849. menő korszakból tanúskodhatik.

Murány-völgyi vastermelő társulat gyülései jegyzőkönyveiben találkozunk e társulat egyek tevékeny előmozdító-
jával za. II. Sámuellel. 41.

Muthina Thúrocz m. h. Ez egyike azoknak, melyek 1343. és 1359. Lajos király által körmöczbányai bányász családoknak u. m. Gilla, Karassun, Iwank, Palik, Kopech, Ku-
bina, Milozch, Mladen, Tivan, Premlat, Zontag, Puchug roko- 6.

noknak Csernokou helységbeli birtokukért ki cserélve átadattak; a másik vele adományozott helység Csepcsin volt. Ez e családról szóló legrégibb magyarállami írott adat.

Nádasfalva Liptó m. h. Itt székelt 1774—1798. Sz. 21.
VI. Gáspár és neje Pongrácz Rozália Bán József özvegye. Itt születtek 1775. Sz. Klára, 1776. Sz. Vilmos és 1778. Sz. Lipót a feljebbi szülök gyermekei.

Nagy-Olaszi Liptó m. h. Itt székelt 1690—1723. ig. 26.
do. Sz. Erzsébet Kubinyi Gáspár hitvese, a ki e környék áta- 27.
lános tiszteleti tárgya volt. Mellképe s I. Sz. Gáspár atyjáé, mind a kettő nagy mérvben kiállított olajfestvény, a helybeli kastélyban Kubinyi család képcsarnokában fentartatik. E nő szállott szembe Caraffa Antal kegyetlenségével 1687. aug. 14-én, lásd e munka 26. s 27. lapjain és Mokrágy lelhely alatt.

Nagy-Szombat sz. kir. város törvényhatósága s a helybeli ev. egyházközség jegyzőkönyvei ig. ár. Sz. Dánielröl 37.
s annak cáládjáról 1861-től egész a jelenkorig szintén tehetnek tanúságot. E város kebele volt ugyanis a most érintett időszakban, Sz. Dániel mint a dunán-inneni kir. kerületi itélő tábla székhelye, miért is e korszakra vonatkozó polgári s egyházi viszonyokból folyó, családját illettő adatok e helyen is léteznek. Itt őriztetik e Dániel által a ház-levéltára s fentartatnak némely érdekesb család-képek is. — Ez utóbbiakból itt láthatók $2^1/_2$' magas s 2' széles mérvben készült olajfeményű másolatok, úgy mint: I. Kristóf mellképe ily felirású: „Christo- 8.
phorus Sonntagh geboren 1543. sächsischer Ritter, ober-ungarischer Bergkämmerer“; —
II. Lajos, melynek feírása: „Nobilis D. Ludovicus jun. 34.
Sontagh natus 1621. die 3. Januarii“; — I. János, 35.
ennek felírása: „Grosus Dnus Joannes Szontagh de Igló natus anno 1650. feria quarta post Dnicam 15. Trinitatis Igloviae, XIII. Scep. oppid. Praetor“; — II. János, ilyen felírással: „Grosus Dnus Joan- 35.
nes Szontagh de Igló, natus 1697. die 19. Octobris Igloviae“ — és III. János képe, melynek felírása: 36.
„Egregius D. Joannes Szontagh de Igló natus anno 1724. die 12. Decembris Kesmarkini.“ — Lásd a többit Alsó-Kubin lelhely alatt.

Nagy-Várad város hatósága s annak jegyzőkönyvei

szólhatnak be. ig. Sz. Lászlóról, mint e város jelenlegi hiva- 17.
talnokáról.

Nemes-Bükk Borsod m. h. E helység egyik közbirto-
kosa 1754. s utánna sas. Sz. Jakab volt — Bükk Kata neje 45.
utáni jogon.

Neppendorf Erdélyi honi egyházközség, nagy-szebeni káptalan egyházmegyében. Itt lelkészkedett 1790—1794. Sz. András.

Nógrád megyei gazdasági egyesület alapító tagjaiúl ös-
meri ig. no. Sz. Ferencz, Pál és Tivadart. Ferencz 1864. utána 31.
Tivadar választatott elnökül az állattenyésztési főszakosztály juhászati ágának.

Nógrád megye levéltára számos adatot mutathat fel
1780-tól e jelenkorig terjedő ama korszakból, melyben ig. no.
I. Sz. Mihály s ennek I. István, Lajos és III. Sámuel fiai, nem- 30. 31.
különben ezek örökösei, u. m. IV. Sámuel, Ferencz s V. Pál és Tivadar, meg II. István unokák, mindnyájan e megye birtokosai, egynehányan pedig a közhivatalnokok sorában is állottak. Ugyan is a kis-szalatnyai, lapújtői, horpácsi, sziráki, dolányi stb. családi birtok viszonyaiból keletkezett s 1836—1848. terjedő korszakban IV. Sámuel uti főigazgatói, Ferencz s V. Pál által pedig al- és főszolgabirói hivatalok viselésével járt köz- s magányjogi ügyek számos irott adatra szolgáltattak alkalmat, — s ezeket e megye levéltárában is feltalálhatni.

Nyitrai káptalan s

Nyitra megye levéltárai 1818—1845. menő időszakban, melyben ig. no. Sz. Lajos mint gr. Erdődy József uradalmai val. és jogigazgatója Galgóczon székelt, a Sz. család adatainak szintén gazdag lelhelyei. Ugyan is Lajosnak ezen terjedelmes hatású működésével összekötött beadványai, mint a káptalannál, úgy a megyénél is számosak lévén, valamint ezek úgy magány viszonyából jövők is a Sz. névre költ adatokat nagyban szaporították.

Ocsova Zolyóm m. h. Itt székelvén ig. no. I. Sz. Mi-
hály, m. hzg. Eszterházy Miklós r. ügyésze, nejével Okolicsá-
nyi A. Máriával itt nemzé 1779. István, 1782. pedig Lajos fiait. 30.
— Ott születtek tehát eme, idő jártával oly kitünően szereplő testvérek, a hol Bél Mátyás fáradhatatlan tudósunk is első világot

jesi nemzeti őrség parancsnokának se
utóbb a nagyváradi forr. vésztörvényszé
szár ezred őrnagya, és kormányzói hadio
tétel után Aradon várfogoly, a cs. hadi tö
ban 1849. nov. onnan kiszabadúlt, de 18
k. hadi törvényszék elé idéztetvén, mint n
marasztaltatott. Ő az alatt, mint külföldr
telepedett. 1862. aug. 31-én Pesten me
után ismét letartóztatott, azonban nov. 17
kiszabadult. Mint a Richeféle bankárh
völgyi vasút érdekében müködik. Első, e
niától fia Tivadar (szül. 1832. jul. 1.)
intézetben a gazd. tanfolyamot is bevége
sággal foglalkozik; gyermekei a táblán a
dik neje szandai Sréter Éva özvegy Du
nincsenek.

III. Sámuel (Mihálynak harmad
Mint okleveles ügyvéd gr. Forgách Józ
33 év során. Az országgyűlésen mint gr.
viselője vett részt. A felső m. országi
Eperjes és Kassa sz. k. városoknál ez üg
menczei és ránki evang. egyházak felüg
rája volt. Meghalt rozgonyi birtokán 18
Eperjesen a családi sirboltban. Nejétől N
Albert, Zsuzsi Sarlay János szarv
táv maradtak. Ezek közül:

Albert szül. 1818. nov. 7-én. (
ban hzg Eszterházy urod. gtiszt. 1847—
tárnoka, 1860/1-ben Borsod vármegye
Miskolczon. Nejétől Dubraviczky Julia
hatók.

Gusztáv szül. 1825-ben. A k
tüzérezredben hadnagy vissza vonúlt. I
ről Párniczky Francziskát.

jelenleg

gyik
iikk

ég, magyar
1790—1796.

tó tagjaiül
1868.
lőszakosztály

mutatna
lyben
el fiai,
s V.
ye
is államak
ki,
—1848,
s V.
járt
alkalmas.

időszak-
uradal-
dalatainak
delmes
ptalan-
y ma-
u sza-

Mi-
-
ait. 30.
lő
ot

2.
3.
3.

látott. — A helybeli ev. egyház község kereszteltettek könyvében találod e két testvért bekebelezve.

Onga Abaúj m. h. Ennek helvét vallású egyházkönyvei arról tanúskodnak, miszerint ig. no. Sz. Ferencz és Darvas Ágnes házastársak 1838. julius 5-én eme egyház színe előtt ünnepelték esküvőjöket.

Ó-Leszna Szepes m. h. — a hol 1829-ben Sz. Pál, mint birtokos s az egyházi dézsma ellen tiltakozó ismeretessé lett.

Országos magyar gazdasági egyesület évkönyvei ig.
no. Sz. Ferenczet, V. Sz. Pált és Sz. Tivadart e társulat alapító 31.
tagjainak vallják.

Osgyán Gömör várm. h. Itt eskettettek össze ig. no. IV. Sámuel Sréter Évával Dubraviczky Antal özvegyével 1840-ben.

Ozd Borsod m. h. Ennek helybeli vasgyári igazgatósági
jegyzőkönyveiben 1847—1855. ig. sár. Sz. Alberttel, mint e 32.
vasgyári társulat pénztárnokával találkozunk, — ki is később
1861. mint Borsod megyei aljegyző, 1864. pedig mint a Hungaria biztosító-társulat titoknoka Pozsonyban jön elő. Ott halt
meg leánya Irén 1849-ben. — 1826. pedig za. Sz. Sámuel jön 41.
elő, mint Sturman család beiktatásához megbizott képviselő.

Passau Németbon városa. Ennek évkönyveiben kell
keresnünk késmárki Sz. Mártont Márton fiát. Ez 1746. a jenai 35.
egyetemen neveltetvén, később Passauba tanárnak meghivatván, s ezt el is fogadván, Németbonban visszamaradt. Erre vonatkozó bővebb adatokkal Passau városa s a helybeli tanoda évkönyvei szolgálhatnának.

Pécs sz. kir. városában fönálló ev. gyülekezet anyakönyvei 1846. — e jelenkorig szintén tanúskodnak a Sz. család tagjairól. A helybeli egyházközség színe előtt ünnepelte 1846.
apr. 13. ig. do. V. Sz. Pál Madarász Paulina arájával esküvőjét. 22.
Ig. ár. Szontagh Mátyás pedig Madarász Herminát előttevaló- 38.
nak testvérhúgát vévén nőül, eme házastársak, mint pusztacsobokai s a pécsi ev. egyház tagjai, ez utóbbit ösmerik egyházi
illetőségüknek. Ide tartozik ig. ár. Sz. Julia Joób Pál neje és 36.
családja is, kik hasonlóan Csobokán székelnek.

Pesti királyi tudományos egyetem évkönyveiben is találkozunk a Sz. család némely tagjaival, kik e század másod negyedében annak rendes polgárai lévén, tanúlmányaiknak ott végeztéről szóló oklevelekre méltattattak, — névszerint b. ig.

Sz. Ede 1826. junius 26. mérnöki, — ig. ár. Sz. Sámuel 1829. 17. 36.
gyógyszerészi, — ig. ár. Sz. Mátyás 1843. aug. 28. mérnöki, 38.
— za. Sz. Kálmán 1857. febr. 1-jén jogtudori, — s b. ig. Sz. 42.
Soma 1863. gyógyszerészi oklevelekkel kitüntettettek. 17.

Pest megye és Pest városa levéltárai egyaránt mutathatnak fel több rendbeli Sz. család életére vonatkozó adatot.
Ig. no. I. Sz. Mihály, mint hzg. Eszterházy jogkormányzója 30.
1792—1811. Budapesten is székelvén, — utánna fiai István és 30.
Lajos, az elöbbi mint hg. Koháry-Koburg jogigazgatója s udvari 31.
tanácsosa, az utóbbi mint hg. Eszterházy praefectusa tiszti eljárásaikban e megye közönsége előtt sürübben elöfordultak. —
1799—1803. Pesten székelt II. Sz. Sámuel h. ügyvéd. — 1843- 41.
tól ig. ár. Sz. Mátyást a kam. mérnököt, 1844-től pedig cset. Sz. 38.
Gusztávot a cs. kir. kapitányt leljük e megye nemesei sorában. 24.
Pest megye közönsége előtt hirdetteté ki Sz. Mátyás 1844. junius 4-én a nekie Árva megye által kiadatott nemes bizonyságlevelet, mely alkalommal ugyanannak Pest megye közönségétől erről szóló bizonyság is kiadatott. — 1858. za Sz. Kál-
mán a jogtudor, 1862. pedig ig. do. Sz. Ábrahám orvostudor 42. 23.
Pest város lakosaivá lettek s ezen városban állandó müködésöknél fogva, névszerint az elsöbbik mint h. ügyvéd és a magyarhoni evang. országos ügynöke, az utóbbik pedig mint hasonszenvi gyakorló orvos s a helybeli torna-egylet egyik főtagja, számos alkalmat szolgáltatnak e feletti irott adatok keletkezésére. Pest városa székhelyéről müködik Sz. Ottó, az átalános biztosítótársulat életbiztosítási mozgóügynöke is. — Sz. Kálmán pesti lakában látható a család tagjai képeiből egy kisebbszerü csoportozat, melyet atyja Lajos a dobsinai és alsó-kubini egyes eredetiekből olajfestékben lemásoltatott.

Pest városi evang. egyház gyülekezet könyveiben találod ig. sá. III. Sámuelt, ki ott szül. 1788-ban. 1844—
1858. ig. cset. Sz. Gusztávot, — 1860-tól za. Sz. Kálmánt, 24.
1862-től ig. do. Sz. Ábráhámot mint e község bekebelezett 42.
tagjait. Ennek kereszteltettek anyakönyvében találkozol Sz. 23.
Elemér és Géza testvérekkel, mint za. Sz. Kálmán és Proco- 43.
pius Gizella szülők fiaival, az előbbi 1860. julius 2. az utóbbi pedig 1862. julius 5-én született. Ezen egyház halotti anyakönyve birja végre családunk legérdemesebb halottja emlékét

t. i. ig. cset. Sz. Gusztávét, ki Pesten a Köztelken 1858. junius 24.
7-én elhúnyt. Ennek sirkövét, melyet a magyar tud. Akadémia,
az országos gazdászati egyesület tagjai s társai a rokonság hoz-
zájárúltával emeltek, a helybeli lelkész, a köz tiszteletben álló
bányai ker. superintendense Székács József bölcsészet és hit-
tudor s magyar akadémiai tag remek versével diszíté föl.

Pitest Oláh ország városa. Ennek keblében birt 1835.
s utána ig. ar. III. Sz. Sámuel tulajdon gyógyszertárt. 36.

Podovilk Árva m. határszeli h. Itt a helybeli harmin-
czadon 1831. Sz. Szaniszlóval mint beszedővel s Szinyey Ne-
pomucena nejével találkozunk.

Poloma, nagy, Gömör m. h. Itt birtak 1668. s utána b\ 12.
ig. Sz. Pál és Tóbiás testvérek vasgyári telepet. Itt haltak meg
Sz. Tóbiás és gyermekei, s miután helyben akkoron még közte-
mető nem létezett, a szülők kertjében eltemetve volt hamvak ké-
sőbb Betlérbe a köztemetőbe áttétettek, sirjaik pedig emlékkö-
vekkel kijeleltettek.

Poprad Szepes m. koronavárosa. Itt buzgólkodott 1817.
s utána Sz. Dániel mint a helybeli evang. egyház köztisztelet-
ben álló lelkésze, — 1830. pedig Sz. János, György és Kata
testvérek, mint e város polgárai s közbirtokosai ösmeretesek
lettek.

Pozsonyi káptalan levéltára felmutathat a Sz. család
tagjaira vonatkozó adatokból: Sz. György részire II. Mátyás
király által 1612. kiadott oltalmi levelet Márczius János becs-
telenitései ellen, 20. táska 1. köt. 9. Sz. — 1726. előjön Sz.
György, midőn 1518. és 1696. években költ Zabar helysége felől
szóló adományleveleket e levéltárba letevé; — 1748-ban előjön
Sz. József, midőn harminczadosnak kineveztetett 1748: 59.
jegyzők. 44. l. — azután 1765: 64. jegyzők. 220. l. — 1794:
72. jegyzők. 395. l. és 1811: 73. jegyzők. 395. lapján ig. no. 30.
Sz. Mihály meghatalmazásai, — 1814: 74. jegyzők. 55. l. ig. 34.
do. Sz. Lipót megbizása olvasható, — 1821-ben ig. no. Sz. 31.
István Laffert grófok nevében Nyiregyháza városa megváltását
eszközli, 70. táska 6. köt. 2. szám, — 1820. most nevezett István
Laffert grófok nevében a királytelki birtokot gr. Dessewffy Sá-
muelra átruházza 1821. jegyzők. és 6. táska 6. köt. 2. sz. —
1822. gr. Quadányi Ignácz ig. no. Sz. Istvánt meghatalmazott-
jának vallja 1822. 72. jegyzők. 105. l. — s ig. no. Sz. Lajos 31.

tiltakozása s meghatalmazása 1836: jegyzők. 250. l. és 1846:
81. jegyzők. 36. lapon, stb.

Pozsony megye és városa levéltárai szintén szolgálhat-
nak Sz. család tagjaira vonatkozó egyes adattal. — 1804. Sz.
N. ezredi orvos, 1861. pedig Dr. Sz. Ábrahám, mint kinevezett 23.
szegények orvosa Posony városa kebelében működvén, hivatá-
sukkal összekötött eljárásuk adatait valószinüleg mind a két le-
véltár birandja. Jelenleg itt székel ig. no. Sz. Albert a „Hun- 32.
gária biztositó társulat" titoknoka. — A megye levéltárát
illetőleg, ott találjuk 1795—1822. Sz. Adust előtejedi birto-
kost, ki is Sóos Kata neje jusán az előtejedi birtokot leány
ágra is megnyeré.

Pölicz városa Sileziában. Ennek évkönyvei hihetőleg
birandják még annak emlékét, miként sas. Sz. Pál, mint kü- 12.
lönben szepes-iglai kereskedő, 1660. Pölicz városa körében is 44.
kereskedési teleppel birt. Innen vette üzőbe Horváth-Balogh
Györgyöt, mint Márton testvére gyilkosát Szepes megye tör-
vényszéke előtt.

Radván városa jegyzőkönyvei s a helybeli ev. egyház
anyakönyvei szintén szólanak a Sz. család több tagjáról. 1852.
e város lakosaivá lettek II. Sz. Tóbiás és testvére I. Dániel, kik 47.
is Beszterczebányáról ide átköltözködtek. Itt születtek 1858.
József, 1860. pedig II. Dániel, mind a kettő I. Sz. Dániel és
Horeczky Zsuzsanna szülők fia, a kik jelenleg is ott szé-
kelnek.

Ráhó Gömör m. h. birtoka és székhelye ig. do. Sz. 21.
Jánosnak s István fiának. Itt született 1777. István Sz. János 24.
és Fejes Anna-Mária szülöktől. Itt nemzé Sz. István Fejérváry
Zsuzsanna nejével VI. Gáspár, Frigyes, Julia, Anna és Terézia
magzatokat. Itt halt meg s itt tétetett örök nyugalomra 1859.
Sz. István, a Gömör megyei táblabirák egyik legérdemesb
Nesztora.

Rakoncza Hont m. helys. Itt eskűttetett meg nejével
ig. sá. III. Sámuel, Mártonffy Jankával, ki Közép-Túron
lakott.

Ránk Abaúj. m. h. — melynek ev. egyházkönyvei 1842.
közvetlen előtti időből ig. sár. III. Sz. Sámuelről, mint volt egy- 32.
házi felügyelőről dicsérőleg emlékeznek.

Rédova Gömör m. h. Itt találkozunk a helybeli ev.

egyház könyvében za. Sz. Gyulával, a ki e gyülekezetnek 1849. 42.
előtt s utánna felügyelője volt.

Resső Sáros m. h. Ez volt 1721. ig. sár. III. Sz. Pál, a 28.
bártfai gyógyszerész birtoka.

Riga Orosz birodalmi város hasonnevü tenger öbölben.
Itt székelt sas. III. Sz. Lajos mindkét jogtudora s hollandiai 45.
hajós kapitány, nyugalmi szakában 1716—1766.

Rima-brezói vastermelő-társulat Gömör megyében.
Ennek igazgatósági jegyzőkönyvei za. Sz. Samuelről, mint 1814. 41.
előtti s utánna való időszakban igazgatójáról, s ig. do. Sz. Ist- 24.
vánról, mint 1820—1859. igazgatósági tagjáról emlékeznek.

Rima-szombati evang. egyház és főiskola évkönyveiben 1820—1859-ig találkozunk néhai ig. do. Sz. Istvánnal, 24.
mint ezen egyház s tanoda bőkező ápolójával. Rendkivüli segedelmet nyújtott István az egyház-tornya s a paplak felépítésénél. — E város lakosa Sz. Miksa 1849. mint honvéd, 1861. pedig mint Gömör m. esküdtje ösmeretes.

Rimnik Olt melletti oláhországi Vulcsa megyei székváros. — 1843. ide telepedett ig. ár. III. Sz. Sámuel a gyógy- 36.
szerész. E székhelyén neveztetett ki 1850. cs. kir. austriai ke- 37.
reskedelmi consulnak s sztarosztyának, mely minőségben 1855. január 7-én történt halálaig müködött. Örök nyugalmát itt piheni, kiröl a helybeli halottak anyakönyve imígy emlékszik: „9. Januarii 1855. mortuus Spectabilis D. Samuel Szontagh an. 49. nobilis, C. R. Agens et Starosta, aug. conf. apothecarius, — e nervosa — sepultus in coemeterio communi r. c. per P. Aronem Elekessy, parochiae Adm."

Romansa a franczia hadjárat egyik csatahelye, melyben 1814. ig. cset. Sz. Gusztáv akkori Colloredo-Mansfeld ezred 24.
zászlótartója is részt vett.

Rókusfalva Szepes m. h. — Sz. család egyik régi birtokhelye. Ide lett Sz. Imre, midőn 1576. 1579. és 1580/1. 7.
Dubraviczky György helybeli birtokait megszerzé, 1582-ben költ Rudolf király adománylevele alapján ez utóbbi évben tettleg beiktatva.

Rozsnyóbánya városa. Ennek kebelében birt Sz. család már a XVI. században egy piaczi kőházat, mely később 1663. az akkori vallásbeli üldözések dühe alatt a családtól, mint

a megújított egyházhoz tartozótól, a város elöljárósága által el-
foglaltatott. Ezen erőszakos elsajátítás ellen Sz. Pál és az egye- 15.
temes fi és növéri rokonság 1664-ban a szepesi káptalan előtt
tiltakozott. [1]) Ez óta folyvást itt székel Sz. család posthumus
Zsigmond ivadéka — vajjon az elfoglalt régi házhelyen-e? nem 40.
tudjuk. Rólok mint helybeli ház és fekvőség birtokosairól e vá-
ros jegyzőkönyvei sürüen emlékeznek, névszerint 1691. Jakab 40.
és Lajos testvérekről. Ezen testvérek mellett meg kell jegyezni, 41.
miszerint ezek mint a rozsnyói Szontaghok utódai iglói Sz.
Zsigmond által 1688. tulajdon fiakká fogadtatván, eme új vi-
szony által az ezelőtt a rozsnyói s iglai Szontaghok között fenn-
állott belső surlódás megszüntettetett, s így történt, hogy a még
akkoron fiatal Zsigmond vele egykorú Jakab és Lajos testvé-
rek törvényes, de nem természetes atyjokká lett. — 1727. e vá-
ros birtokosai sorában találkozunk Sz. Judita, János, II. Lajos
és Zsuzsanna testvérekkel, Jakab örököseivel, — 1749. Sz. Já- 41.
nos és III. Lajossal s többi testvéreivel is, mindnyájával II. La-
jos és Trop Mária utódaival; — 1808. előjönnek Sz. Mihály 41.
III. Lajosnak, I. Sámuel pedig mint Jánosnak örökösei, — 1824.
itt találkozunk II. Sz. Sámuel, József, IV. Lajos és Imre test- 42.
vérekkel, jelenben pedig a két utóbbik gyermekeivel, kik is
mindnyájan zabariak.

A helybeli kath. és evang. egyházak anyakönyveit kö-
vetve, a Sz. család e város egyházaiban kereszteltetett tagjait az
anyakönyv tulajdon szavai szerint imígy közölhetjük:

1688. 31. Mart. bapt. Juditha f. Jacobi Sontagh et Sus. 39.
Radvanin.

1690. 8. Oct. b. Susanna filia Joannis Sontagh et Susan-
nae Husz.

1692. 23. Oct. b. Joannes fil. Jacobi Sz. et Sus. Újházy. 33.

1695. 6. Juli b. Ludgardus f. Jacobi Sz. et Sus. Újházy. 33.

1697. 17. Nov. b. Susanna f. Jacobi Sz. et Sus. Radványi. 39.

1721. 5. Julii b. Joannes f. Ludovici Sz. et Mariae Tropf. 39.

1723. 24. Oct. b. Ludovicus f. Ludovici Sz. et Mar. Tropf 39.
(Trup).

1726. 5. Junii b. Jacobus f. Ludovici Sz. et Mar. Tropf. 39.

1729. 12. Jan. b. Susanna f. Ludovici Sz. et Mar. Tropf. 39.

---

[1] Szepesi káptalan 1656-tól folytatott jegyzőkönyvének 488. lapján.

1732. 2. Junii b. Susanna f. Dni Michaelis Sz. et Clarae 20.
Székely.

1734. 8. Maji b. Charitas f. Dni Michaelis Sz. et Clarae 20.
Székely.

1735. 1. Junii b. Michael f. Dni Michaelis Sz. et Clarae 20.
Székely.

1737. 1. Mart. b. Rachel-Eva f. Michaelis Sz. et Clarae 20.
Székely.

1737. 30. Julii b. Michael f. Ludovici Sz. et Mar. Tropf. 39.

1741. 18. Oct. b. Barbara f. Ludovici Sz. et Mar. Tropf. 39.

1745. 24. Maji b. Samuel f. Joannis Sz. et Susan. Rötlig. 39.

1752. 20. Jan. b. Joannes f. Joannis Sz. et Sus. Rötlich. 39.

1752. 25. Dec. b. Susanna f. Ludovici Sz. et Rachel Bugár. 39.

1754. 9. Sept. b. Michael f. Ludovici Sz. et Rachel. 39.

1757. 19. Julii b. Mathias f. Ludovici Sz. et Rachel Lutherani.

1761. 8. Aug. b. Ludovicus f. Ludovici Sz. et Rachel Bugár.

1765. 15. Apr. b. Ludovicus f. Ludovici Sz. et Rachel Bogár.

1773. 23. Maji b. Juliana f. Ludovici Sz. et Rach. Bugár.

1775. 22. Aug. b. Carolus f. Nob. Samuelis Sz. et Barb.
Czékus. 40.

1777. 12. Julii b. Samuel f. Nob. Samuelis Sz. et Barb.
Czékus. 40.

1779. 16. Apr. b. Barbara f. Nob. Samuelis Sz. et Barb.
Czékus. 40.

1780. 19. Nov. b. Josephus f. Nob. Samuelis Sz. et Barb.
Czékus. 42.

1782. 29. Aug. b. Mária f. Samuelis Sz. et Barb. Czékus.

1784. 5. Apr. b. Susanna f. Nob. Samuelis Sz. et Barb. Czékus.

1786. 27. Apr. b. Carolus f. Nob. Samuelis Sz. et Barb. Czékus.

Extradatum 20. Sept. 1824. per Ludovicum Szent-Miklóssy de Primócz Civitatis episcopalís Rosnaviensis Parochum m. p. (P. H.)

Itt születtek még Sz. Judith 1787. Oct. 10. — Sz. Teréz 1789. aug. 6-án, Sz. Mihály 1791. sept. 27. — Sz. Lajos 1793. 42.

aug. 8-án, — Sz. Janka 1795. aug. 26. — Sz. Imre 1788. jan. 43.
9., ezek is még mind Sz. Sámuel és Czékus Borbála gyermekei.
— Sz. Lajos és Máriassy Ágnes szülöktől pedig 1832. jul. 9.
Kálmán, 1827. máj. 12. Emma, — végre Sz. Imre és Dulovics 42.
Anna szüléktől 1841. febr. 20. József, 1835. márczius 11. Bor- 43.
bála magzatok szintén itt születtek. Esküvőjöket pedig itt tar-
tották 1689. nov. 6. Sz. Judita Modory János özvegye Tóth- 33.
Szabados Mártonnal, — 1703. jan. 21. Sz. György lojai Sóos
András leányával, — 1713. juli 25. Sz. Judita Cornides Tamás 39.
özvegye Sándorffy Mihálylyal, — 1744. jan. 26. Sz. János Rött- 41.
lik Zsuzsannával, — 1752. febr. 1. Sz. Lajos Bogár Rákellel, —
1837. mart. 30. Sz. Imre Dulovich Annával, utánnok Sz. Emma 43.
Stümmel Sámuellel és Sz. Borbála Hámos Pállal. 43.

Végre itt haltak meg 1703. febr. Sz. Judita 9 éves, —
1717. april. 17-én Sz. Zsuzsanna Flórián fiával együtt, — 1738.
mart. 17. Sz. Mihály, — 1744. jan. 29, Sz. Borbála, — 1760. 39.
mart. 8. Sz. Lajos, — 1765. mart. 31. Karitás, — 1767. máj.
19. Sz. Lajos, — 1774. febr. 5. Mária, — 1775. febr. 17. Sz.
Lajos, — 1779. jun. 22. Sz. Sámuel, — 1813. apr. 15. if. Sá- 39.
muel, 1831. sept. 15. Sz. József, — 1841. máj. 4. született Czé- 41. 42.
kus Borbála, — nem különben Sz. Mihály Gömör m. főjegy-
zője, 1853. jan. 15. Sz. Józsefné, született Majer Janka, 1862.
nov. 16. pedig II. Sz. Lajos hg. Koburg r. ügyésze — ezek 42.
mindnyájan, kivévén a berzéthi Sz. Mihály gyermekeit, zaba-
riak. Azonban az ig. do. ágból is ketten e városban halván meg,
u. m. 1812. V. Gáspár és 1832. febr. 3. Lipót a cs. kir. kapi- 21. 24.
tány, ezek is a helybeli köztemetőben nyugszanak.

Rozsnyói evang. nemzeti tanoda évkönyveiben e folyó
század első felében találkozunk ig. do. Sz. Jánossal, II. Sz. Sá- 21.
muellel, I. Józseffel, IV. Lajossal és Imrével, mint e tanoda fel- 41.
ügyelőivel, a két utóbbival úgyis mint az ev. egyház helybeli
felügyelőivel — az elsőt kivéve, ezek mindnyájan zabariak.

Rozgony Abaúj m. h. Itt találod 1830. előtt és utána
ig. sár. III. Sz. Sámuelt gr. Forgács József r. ügyészét, mint 32.
közbirtokost, ki is 1842. apr. 6. itt halván meg, innen a család
sírboltjába Eperjesre tétetett át örök nyugalomra.

Sajó-Gömöri ev. nemzeti tanoda évkönyveiben találko-
zunk ig. cset. id. Sz. Ádámmal és Albert unokájával, az előbb 22. 26.

vel, mint e tanodának 1817. előtt és utánna való korszakban, utóbbikkal pedig mint mostani felügyelőjével.

Salgó-Tarján Nógrád m. h. Itt a helybeli kőszéntelepen 1860. ig. do. Sz. László, mint bányai felügyelő hívataloskodott. 23.

Sáros megye levéltára. Ez 1699-től, midőn ig. sár. III. Sz. Pál mint bártfai nemes birtokos Sáros m. nemes felkelő 28.
seregébe összeiratott, egész 1848-ig menő időszakból számos adatokkal bír, mely a Sz. család e megye körébeni $1^1/_2$ századig terjedő életére vonatkozik. III. Sz. Pálnak 1726-ben közbenjött halála után ennek gyermekei I. Sámuel orvos tudor, IV. Pál pap, Lajos, Gáspár, Erzsébet, Róza, Anna és Dorottya mindnyájan Eperjesen székeltek, a legutóbbik ott helyben pestisben halt meg. I. Sz. Sámuel utódai is, u. m. II. Sámuel, I. Mi- 28. 29.
hály, Erzsébet, Zsuzsanna, Éva-Rozina s Anna-Mária Eperjesen születtek s nagyobbára itt nevekedtek. — Utóbb 1807. II. Sámuel megválasztatván tiszai superintendensnek, ez is e város kebelében foglalván székhelyet, egész 1822. innen igazgatá a kerület egyházait. III. Sz. Sámuel pedig 1842-ig, Lajos testvére 32. 31.
ellenben 1848. e megye körében Rozgonyban és Eperjesen lakván, ezen s a felebbi birtok — és személyes viszonyok kétségtelen számos megyehatósági intézkedésekre szolgáltattak alkalmat, melyeket mint e családra vonatkozó adatokat tekinthetjük. Kezemnél lévő megyei levéltári egyes kivonatok alapján itteni nevezetesb családbeli adatok közé tartoznak: 1699. és 1705. nemesi összeírás s a felkelő nemes sereg lajstroma, melyekben III. Sz. Pált is felvéve találjuk; — 1712-ben végbevitt osztály, 28.
mely Sz. Pálné Aisdorfer A. Mária birtokairól t. i. a ressói, volyáni és sznakói jószàg részekről is intézkedik, — 1727-ben foganatosítatott osztály, mely szerint III. Sz. Pál nevezetes ingó és ingatlan vagyonát örökösei kezére jutatja, — 1733. Sz. Gás- 28.
pár tiltakozása és kérelme, miszerint a kath. gyám alól oldassék fel, — 1860. pedig a megye törvényszéke által országilag kihirdettetett ama felszólítás, miszerint a megye levéltárában letéteménykép létező Sz. család iratai az illetők által átvétessenek stb.

Schleswig-Holstein-i 1864-ki egész hadjáratban részt vett ig. ár. Sz. Móricz cs. kir. főtüzér, ki is 1864. febr. 3. 4. és 38.
5-én Fahrdorf és Loopstadt között nagy tüzben állott.

Selmeczbányai kir. bányász akadémia anyakönyvei arrol tanúskodnak, mikép e század folytán, u. m. 1803. körül b. ig. IV. Sz. Mihály. 1815—1817. ig. sár. III. Sámuel, 1858. 17.
V. Sz. Mihály és 1855—1859. ig. do. Sz. László az akadémia 23.
rendes polgárai lévén, a bányászati tudományokból képességi bizonyítványokkal is felruháztattak.

Soprony megye levéltára szintén felmutathat több rendü adatot, mely ig. no. I. Sz. Mihálynak, mint hg. Eszterházy 30.
uradalmai s jogi kormányzójának Kis-Mártonban tartott székhelyén 1790—1820. érvényesített müködéséről tanúskodik.

Szász-Koburg-Gothai fejedelmi udvari cancellária irattára is emlékezik a Sz. család ama tagjáról, kit ig. no. I. Sz. István személyében Ernő szász-coburgi herczeg 1827. febr. 1-én 30.
udvari tanácsosi rangra emelt s erről szóló oklevellel kitüntetett.

Százd Hont m. h. Ez volt 1829. előtt és után ig. cs. II. Sz. Ádámnak, mint gr. Steinlein özvegye jószág igazgatójá- 26.
nak székhelye, kinek inneni müködéséről az igazgatósági jegyzőkönyvek, arról pedig, hogy 1830. itt halt meg s itt temettetett el, az illető anyakönyv tanúskodik.

Szalatnya-Nagy, Zólyom m. mv. Itt született 1810. 29. ig. no. IV. Sz. Sámuel, Lajos és Wecker Anna szüléktől, ez 31.
volt t. i. ez időszakban Sz. Lajos hg. Eszterházy urad. igazgatójának székhelye.

Szalatnya-Kis, Nógrád m. h. Ez volt 1831—1847. no. IV. Sámuel pusztai birtoka és székhelye. 31.

Szalonta-Alsó, Borsod m. h. Ennek közbirtokosai sorában 1750. s utánna sas. Sz. Jakab s fia László állott. 45.

Szeben-Nagy, Erdélyhon fővárosa, melyben 1859. Sz. Mihály, mint e város tanácsosa hivataloskodott.

Szécsény Nógrád m. mv. Ez volt 1815. óta ig. no. I. Sz. Istvánnak, mint gr. Forgács József urad. igazgatójának ál- 30.
landó székhelye egész 1851. Itt született Sz. Pál felebbi István 31.
és Veres Anna szüléktől 1820. sept. 12. Itt haltak meg most nevezett szülők, István 1851. sept. 12., Auna özvegye pedig 1859. május 5. mindkettő a sziráki sírboltba tétetett le örök nyugalomra. Jelenleg itt laknak ig. no. Sz. Tivadar s neje Sz. 32.
Blanka azon házban, melyet István épittetett, s ama birtokon,

mely gr. Forgách József által Sz. Istvánnak hű szolgálatai jutalmáúl, vegyes adománykép adatott.

Szent-András, Szepes m. h. Itt találkozunk 1745—1751. ig. do. I. Sz. Mihálylyal, a hunfalvi földesurral mint köz- 20.
birtokossal.

Szent-Antal Hont m. h. mint hg. Koháry, később Koburg uradalmai igazgatóságának székhelye, ennek helybeli urad. levéltára számos írott tanúsággal bir ig. no. I. Sz. Istvánnak, 30.
1818—1828. fejedelmi jogkormányzónak páratlan tevékenységéről.

Szent-Lőrincz Baranya m. h. Itten székelő szolgabirói hivatal levéltára, Csobokán lakó ig. ár. Sz. Mátyásról, úgy 38.
is mint járásbeli lakosról, de úgy is mint e hivatalhoz 1856. mart. 15-én kinevezett árva-bizottmány ülnökéről bőven emlékezik.

Szepesi káptalan levéltára. Ennek jegyzőkönyvei a Sz. család legrégibb s egyszersmind legérdekesebb okmány-adatait birják. Közülök 1570—1699. huszonhat darab, névszerint 7. 8.
Sz. Imre, Laszky Albert titoknoka s Kézsmárk városa jegyzőjének közreműködéséről 1570. jegyz. k. 135. l. — Farkasfalván, Kaczvin s Rókus helységekben szerzett birtokról 1576. 9. 20. s 206. l. — 1580. jegyz. k. 147. l. — és 5. fiókban 7. köt. 3. sz. — nagyveszverési két vashámorról 1643. jegyz. k. 12.
104. l. — selmeczi bányakról 1652. első köt. N. betű 22. sz. — Dernön birt vaskohóról 1685. jegyz. k. 363. l. s 1694. jegyz. k. 271. és 403. l. — Sz. Mártonnak Horváth György által megöle- 44.
téséről 1656. jegyzők. 238. és 406. l. — Sz. és Zábreszky csa- 12.
lád birtok-közösségéről 1656. jegyzők. 311. — Rozsnyó városában birt Sz. család piaczi házának elfoglalásáról 1656. jegy- 15.
zők. 488. l. — Modory György végrendeletéről a mennyire ez 16.
Sz. Kata nejére vonatkozik 1675. jegyzők. 458. l. — Liszkán és Bényén birt szöllökről 1694. jegyzők. 18. és 216. l. — id. vagy is I. Sz. Pál végrendelete létéről 1686. 3. köt. H. betű 15.
11. szám, — Sz. Kata és férje Venkóczy Dániel nevére szóló 30.
Gánócz helységében szerzett birtok örök-vételéről 1694. jegyzők. 184. l. — egyéb birtok és jogviszonyokról pedig 1675. jegyzők. 533. l. — 1685. jegyzők. 189. 225. 304. 339. 388. l. — nem különben 1694. jegyzők. 243. l. — Továbbá az 1700-tól 1800-ig menő újabb levéltárban találni Sz. család tagjait

illető 42 darabot, közülök Sz. Erzsébetnek ama átruházása, 19.
melylyel tiszóczi jobbágyait Kubinyi Gáspár férjének engedi át
1702. jegyzők. 48. lap, — Sz. Kata Jelenik András özvegyé-
nek berzéti birtoka iránti Gyöngyössy István elleni kereset- 16.
levele 1702. 4. csomó y. 9. sz. — Sz. Tóbiás végrendelete 12.
1702. 111. l. — Sz. Gáspár és Máriássy Julia házas társaknak 20.
mint dobsinai birtokosoknak Lányi Pál vagy is ennek a dob-
sinai birtokba lett beiktatása ellen közbenvetett ellenmondása
1715. jegyzők. 294. l. Ez időszakból jövő vegyesek pedig e
következendők: 1702: jegyzők. 112. 152. s 155. l. — 1710:
jegyzők. 159. 195. 200. 201. s 299. lap, — 1715: jegyzők. 62.
73. 126. 128. 294. 366. 416. l. — 1724: jegyzők. 17. 48. 49.
74. 163. l. — 1729: jegyzők. 316. 450. 463. 506. 596. 849. —
1744: jegyzők. 168. s 452. l. — 1756: jegyzők. 28. 179. 181.
s 224. l. — 1762: jegyzők. 18. s 201. l. — 1774: jegyzők.
100. s 177. l. — 1783: jegyzők. 174. l. és 1818: jegyzők.
103. l. — Van még ezeken kivül is az újabbkori lajstromok-
ban foglaltattak közül adat, mely Sz. család életéről szól, ez
azonban névszerint ide nem iktathatott, minthogy jegyzékét
nem birtuk.

Szepes megye levéltára. Ez is sok becses okmányt és
adatot tartalmaz a Sz. család hajdani s mostani életéből. — A
nagy megye jegyzőkönyvei szerint 1660—1840-ig terjedő kor-
szakban 78. — a kis megyei vagy is az úgy nevezett X lánd-
zsás-szék évkönyveiben pedig 1702—1749. menő időközben
14 darab beadványnyal találkozunk, mely Sz. család ügyeit
tárgyalja, — azonkivül pedig pörös és törvényszéki keresetek
íratait nem csekély számban lelhetjük ugyanott. — Névszerint
e következendőket az illető jegyzőkönyvek s azok lapjai sze-
rint kijelelhetjük u. m. Sz. idösbb és if. Pál és if. Lajos de 9. 56.
Igló czímeres n. levelök kihirdetése 1660: jegyzők. 667. l. —
Sz. Lajos külőn czímeres levele kihirdetése 1660: jegyzők.
704. l. — Sz. Pálnak vádpanasza Márton testvére megöle- 12. 44.
tése iránt 1663: jegyzők. 149. l. — II. Sz. Lajos Szepes megye 34.
közönsége által Osztrosits Mátyás hatalmaskodásai ellen oltal-
maztatik 1665: jegyzők. 470. l. — Szepes m. közönsége Sz.
család érdekében valamint Gömör megyéhez úgy a lublói kor-
mányzóhoz közbenjáró levelet menesztett 1687: jegyzők. 15.
38. és 44. l. — a többi, nevezetesen 1712: jegyzők. 277. l. —

1762: jegyzők. 55. l. — 1764: jegyzők. 153. l. — 1766:
jegyzők. 93. l. — 1767: jegyzők. 534. s 543. l. — 1769:
jegyzők. 581. l. — 1776: jegyzők. 52. l. — ugyanazon év 641.
lapon elöjön Sz. Pál nemesi igazolása, — 1790: jegyzök. 774.
l. — 1792: jegyzők. 178. 775. s 945. l. — 1793. 76. 143. 150.
s 152. l. — 1794: 29. 606. s 660. 938. l. — 1795; 149. 386.
s 960. l. — 1796: 439: 715. 731. — 1798: 309. s 354. l. —
1799: 503. l. — 1801: 730. 831. l. — 1803: 532. s 1836. l.
— 1805: 381. s 387 l. — 1806: 395. s 563. l. — 1809: 445.
s 485. l. — 1810: 93 s 961. l. — 1811: 963. l. — 1812: 111.
s 581. l. — 1813: 513. l. — 1815: 805. s 1044. l. — 1819:
958. l. — 1821: 345 l. — 1822: 151. l. — birtok-jog s egyéb
vegyes tárgyú beadványok; — 1823: 10. l. ig. no. Sz. Mihály-
nak Szepes megye által nemes bizonyságlevél kiadatik, — 30. 82.
1824: 11. l. Sz. István táblabirónak kineveztetik, — 1826: 871. 30.
l. — 1827: 213. s 708. l. vegyesek, — 1828: 815. l. Sz. Lajos 31.
táblabiróvá kineveztetik, — 1829: 75. 160. 199. s 1159. ve-
gyesek — 1830: 560. 753. s 1056. za. Sz. Lajos és Imre nem 42. 43.
különben a két ig. no. Sz. Sámuel táblabirósággal megtisztel- 31. 32.
tetnek, — 1832: 662. l. — 1833: 612. — 1835: 285. l.
vegyesek, — 1838: 984. l. sas. Sz. Károly tiszti ügyésznek
kineveztetik, — 1839: 243. l. vegyes, — 1840: 864. l. Sz. 47.
Imre nemesi igazolási kérdése, — 1840: 1033. l. vegyes.

A lándzsás-szék jegyzőkönyvei szerint pedig 1702: 40. s 236. l. — 1711: 79. l. — 1713: 104. 157. l. — 1722: 133. l. — 1746: 290. s 293. l. — 1748: 308. s 314. l. — 1749: 172. s 319. — 1750: 152. l. — 1758: 458. l. többnyire birtokbeliek.

Ezen levéltáraknál is meg kell jegyezni, miszerint számos adat, mely családunkat illeti, a még ki nem vont évekről szóló jegyzőkönyvekben: névszerint 1840—1864. éviekben lenne keresendő.

Szepesi XVI. korona városok kerületi levéltára is
emlékezik a Sz. család egyes tagjairól, mint e kerület volt hiva-
talnokairól. Ott kell keresned 1579. előtt és utána Sz. Kris- 8.
tófot mint kir. köz-birót, — herczeg Lubomirszky kormány-
zása alatt id. Sz. Jánost mint e kerület Grófját [1]), — 1691. 35.

[1]) Historiae Ecclesiae Evangeliae aug. conf. in Hungaria signanter in prov. Scepusiaca. Halberstadii 1830. 216. l.

előtt if. Sz. Jánost kir. táblabirót, — III. Sz. Mihályt a doctort, 16.
mint az 1825. korszak előtti pénztárnokot később táblabirót, —
1848. előtt pedig III. Sz. Lajost, mint kerületi jegyzőt. 17.

Szepes Szombathelyi korona városa levéltára s a helybel. kath. és evang. egyházak anyakönyvei Szontaghokról mint e város legrégibb polgárairól számos tanúságot tesznek.
Itt találkozunk már 1578. Sz. János-Györgygyel a helybeli 9.
tanoda tanárával. — Itt lakott sas. Sz. Kristóf 1646—1675.
hihetőleg itt születtek ennek fiai János 1647. és Pál 1654. 46.
kik is 1687. Szepes megyétől nemesi bizonyságlevelet kap-
tak; — itt született a másik sas. Sz. János és Tóbiás és Roxer 44.
Zsófia szülöktől; — itt látott első nap világot 1728. III. Sz. Pál
mint György és Grosz N. szülők fia, — Jánostól pedig 1730. 46.
II. Kristóf és 1732. IV. Pál szintén itt születtek, ezek mind- 46.
nyájan sasosak. — E székhelyről több családfi Késmárkra s viszont a Késmárkiak közül többen Szepes-Szombatba beházasodván, e két város imigy a sasos vonalnak fő székhelyévé lett. — Azonban a két naposak közül is székeltek e két városban többen. Igy találjuk ig. ár. III. Sz. Jánost 1770. Kés-
mákról Szepes-Szombatba átköltözni, 1770. házadásvevési- 36.
könyvnek január 8-ról szóló 803. l. — 1790. nov. 16. itt sze-
reztek ig. ár. I. Sámuel és Grodkovszky Éva házastársak házat 36.
és telket, lásd 1790. házadásvevési telekkönyvnek 1035. lapját,
— 1797. febr. 21. átvette ig. ár. I. Sz. Sámuel Szontagh Anna 36.
Mária anyától e váraskebelében birt házat, lásd a feljebbi házadásvevési könyvnek 1797. évről szóló 1058. lapját. — A
helybeli egyházban esküttetett ig. ár. III. Sz. János Szepes- 36.
szombati születésű Szontagh Anna Máriával 1748. febr. 26. E város kebelében született ig. ár. II. Sz. Sámuel I. Sámuel s Grodkovszky Éva szüléktől 1782. julius 28. A most nevezett
II. Sz. Sámuelnak 1824. jánuar 17-én 12. sz. s 1826. febr. 24- 36.
én 170. sz. alatt kiadatott Szepes-Szombat városa oda való nemesi származásáról szóló két rendbeli bizonyságlevelét is.

Szepes-váralja városa. Itt székelt s mint város birája hosszabb ideig hivataloskodott 1700. előtt és utána za. I.
Sz. Lajos. Ennek müködése adatait e város levéltára birja. 40.

Szilisztria Duna-fejedelemségi eröd; — a hova 1831.
ig. ár. III. Sz. Sámuel Karalási gyógyszerész gyógyszertárával 36.

együtt orosz hadak által hatalmi karral áttétetett s az orosz sebesült katonák gyógyítására szorittatott.

Szina Abaúj m. h. Ez és Felső-Dobsza lévén 1808—1825. ig. ár. Sz. Mária férjezett Máriassy Zsigmondné szék- 36.
helye és birtoka, róla a helybeli helvét vallású egyház anyakönyvei s Máriassy Zsigmond utódai levéltára bőven emlékeznek. Azonban birja Sz. Mária emlékét a szinai református templom keritésében sirja felett emelt siremlék is e következendő felirással: „Tekintetes márkusfalusi Máriássy Zsigmondné született Szontagh Mária, meghalt Szinán életének 33. évében apr. 26. 1825. kedves szülei áldott hamvai iránt viseltető tiszteletből háládatos gyermekei 1833." — Ezzel egybefoglalva áll Máriássy Zsigmond férje siremléke is.

Szirák Nógrád m. mezővárosa, melyben ig. no. Sz. család tagjai mint közbirtokosok s az ev. egyház kegyurai állván, e helyen tulajdon sirbolttal is birnak. Ide való birtok-
rész 1850. sept. 1. napján ig. no. I. Sz. István gyermekei u. 30.
m. Antónia, Ferencz és Pál között létre jött osztály értelmé- 31,
ben Antónia osztályrészeül jutván, maga is itt székel. A helybeli ev. egyházközséget, mint annak felügyelői I. Sz. István,
utána Ferencz fia, végre Tivadar unokája igazgatták e század 32.
második negyedében. Itt fekszik Sz. Mária I. Sz. István és Veres Anna szülök 1807. született s 1822. meghalt leánya, idetétetett le 1851. sept. 15. I. Sz. István herczegi udvari tanácsos, ki is 1851. sept. 12. Szécsényben meghalt, oda követte ötet özvegye Veres Anna is, a ki 1859. május 5-én meghalálozván, ugyan azon hó 9-én övéi mellé a feljebbi sirboltba örök nyugalomra tétetett.

Szomolnoki kerületi bányabiróság jegyzőkönyvei s írattára több rendbeli, a Sz. család által vitt bányai szerekről tanúskodik. Ezek legnevezetesbike már az íglai kiküldött b. biróság lelhelye alatt felhozott, 1788. nov. 8-án eldöntött, azonban szavatosság tárgyában egész 1800. kiterjesztett Leuthaus envagy is Johannis-stollnai igényper. A helybeli bányai ker. főnökség levéltárában is kell több rendbeli, a Sz. család tagjaira mint bányai hívatalnokokra s bánya-művelőkre vonatkozó adatnak
lenni. Itt keresendő 1570 körül Sz. Kristóf mint bánya kama- 8.
rás, — úgyszintén I. Sz. Lajos s Pál és Tóbiás fiai a két na- 13.

posak, nem különben II. Kristóf s I. Lajos sasosak mind az őt 46. 43.
1660. bánya vállalkozók (Besteller). E hatóságnál kell keresnünk I. Sz. Gáspárra hzg. Lubomirszky által 1686. kitüntetett 19.
decretális bányászra vonatkozó bővebb írott tanúságot, itt leljük II. Sz. Gáspár 1729. kir. úrburárius bányászi életét köze- 20.
lebbről megvilágítható okmányokat, — ez után pedig izről izre egész e jelenkorig menő mind azon család tagokról, kik mint Szepes és Gömör m. lakosok egyszersmind bányamivelők s vas-művek birtokosai voltak, itt találandjuk a szükséges felderítést. 1820. itt találjuk ig. no. I. Sz. Istvánt mint a Jánosaknai igény törvényes képviselőjét, — különben ez utóbbi idő- 30.
ből különösen felemlítendők b. ig. ifj. Sz. Mihály és Ede test- 16.
vérek s legif. Mihály, ez utóbbinak fia,ig. do. V. Pál mint vas- es 17.
réz-gyár igazgató, Márton és László testvérei pedig mint bányai 22.
jogok képviselői, sőt igazgatói is. 23.

Szontags-grund (Sonntags-gr.) Iglóhoz és Markusfalvához közel eső Szepes m. majorság, — mely mint a Sz. család tulajdon birtokán eszközlött telepités a telepítő ősöktől vállalt nevét folyvást viseli. Jelenleg 104 telket számít.

Szrnye Trencsin m. h. 1840. előtt és utánna ig. no. Sz. Lajos birtokrésze — később Kubicza Pálra átruháztatott. 31.

Sztregova-alsó Nógrád m. h. ennek ev. egyház községe ig. no. Sz. Pált vallja szeretett felügyelőjeül. 31.

Szúlló Trencsin m. h. Ennek ev. egyháza kegyelettel emlékezik a Sz. család egyes tagjairól, mint bőkezű istápolóiról.
1740—1760. ig. do. II. Sz. Gáspár leányai, névszerint Julia 20.
Syrmiensis Ferenczhez, Éva pedig Syrmiensis Károlyhoz, szúllói földesurakhoz adatván férjhez, ezeknek Szúlló lett állandó székhelyük, ők ellenben a helybeli ev. templom állandó kegyasszonyai lettek. Mily igen tiszteltetett e két földesasszony az egyház kebelében, annak bőséges tanúságát leljük többi közt ama körülményben, hogy ezek és Gáspár atyjok olajfestvényű nagy képeit a templomba elhelyezvén, mai napig is ott becsben tartatnak, — felirásaik e következendők, névszerint Sz. Gáspárén: „Grosus Dnus Gasparus Szontagh In. Cottus Gömöriensis Tab. Judic. prim. Assessor nat. A. 1675. delineatus 1724.“ — a másikon: „Juliana Szontagh delineata 1738.“ — a harmadikon: „Eva Szontagh nata 1729.“

T e r e s k e, Nógrád m. h., melyben ig. no. V. Sz. Pál is közbirtokos. 31.

T h u r ó c z megye levéltára. Itt őriztetik gr. Bebek Imre országbiró által 1391-ben felvett birtok vizsgálati Regestrum eredetie. Ezen érdekes okmány Szontagh (Zontag) családot, 6.
mint már 1343. és 1359-ben részére s rokonainak kiállított adománylevelek szerint Chernakou, Muthina és Csepcsin helysé- 48. 50.
gek birtokában lévőt, nemes rangúnak nevezi. — 1667. Gergely pápa ünnepe utáni ötöd napon if. Sz. Lajos részére megújított czí- 34.
meres nemeslevél szintén Thurócz megye közönsége előtt hirdettetvénki, ez alkalommal a Sz. család, gróf Révay és nemes Huszár családok, mint vámszedésre jogosítottak ellenzése ellenére is, a megye kétségtelen nemesei sorába felvétetett.[1]) 1854. pedig e megye törvényszéki birája, 1860. annak elnöke ig. ár. Sz. Dániel lévén, e hívatalos viszonyból keletkezett számos ok- 37.
mány és adat hasonlóan e megye levéltárában található.

T i s z a i evang. superintendentia évkönyvei magasztaló bizonyságot tartalmaznak arról, mikép 1807. apr. 27. ig. sár. II. Sz. Sámuel tiszai superintendenssé választatott s a ker. egy- 29.
ház eme legfőbb tisztségét 1822-ig közmegelégedésre viselte. Ezt tanúsítják úgy a választása, mint halálozása alkalmával nyomtatásban megjelent s lejebb a nyomtatvány-lelhelyek közt felhozott emlékiratok is. — 1848. itt találkozunk za. IV. Sz. Lajossal, mint e kerület főfelügyelőjével, ig. do. V. Sz. Pállal pe- 22.
dig mint annak jegyzőjével, — ezeket 1859-ben Késmárk vá- 42.
rosában tartatott egyh. ker. gyülés jegyzőkönyvei, mint ez alkalommal is személyesen közreműködőket kiemelik.

T o r n a megye levéltára is bir Sz. család tagjairól számosb okmányt és adatot, névszerint 1690—1715. időszakban e megye kebelében székelt Sz. Jakab birtokára s egyéb viszo- 35.
nyára vonatkozókat. Később 1810. ig. sár. II. Sz. Sámuel, 1813. 29.
előtt pedig za. I. Sz. Sámuel e megye táblabiráivá kineveztet- 41.
vén, ezeknek e téreni működése, — nem különben Sz. Dorottya Görgey Jánosné Görgőn, és Sz. Krisztina Rajsz Kerestélyné 21.
Körtvélyesen székelt családnők viszonya több irott adat keletkeletkezésre szolgáltatott alkalmat. Sőt ig. árvai Dániel is e me- 37.
gye közönsége előtt hatalmaztatott meg 1838. mart. 6. Pongrácz család ügyeiben.

[1]) Thurócz megye 1667-ről szóló XVI. számú jegyzőkönyvének 181. lapja.

Tóthfalu Szepes m. h. Ez és a szomszéd Krieg-falu birtokosai sorában állott 1800-ban Sz. Sámuelné sz. Grodkovszky Éva-Rozina, 1822-től 1842-ig pedig fia ig. ár II. Sz. Sámuel 36.
birtoka volt, ez utóbbi évben azonban e birtokrész Grodkovszky Imre rokonára lőn átruházva. E közbirtokosság jegyzőkönyvei sokszor emlékeznek I. és II. Sz. Sámuel közbirtokosról, főleg az 1837. évben folytatott helybeli elkülönzési s arányosítási eljárás időszakában.

Tót-Györk Pest m. h. melynek ev. egyház anyakönyve arról tanúskodik, miszerint ig. no. Sz. Gusztáv cs. kir. tűzér 32.
hadnagy Párniczky Francziska arájával 1863. ezen egyház színe előtt tartotta esküvőjét.

Told-alsó Nógrád m. h. Ennek közbirtokosai sorában ig. no. Szontagh Antóniát találjuk jelenleg. 30.

Trenchin megye és városa levéltárai szintén bőven emlékeznek, mikép ig. ár. Sz. Dániel 1858—1861. e megye 37.
úrbéri törvényszéki elnöke lévén s mint olyan Trencsin városában székelvén, itteni székhelye s hívataloskodása számtalan tiszti okmány kiadására szolgáltatott legyen alkalmat. — E megye közönsége előtt hirdették ki 1836. oct. 25-én ig. no. Sz. Lajos és fia Sámuel mint kochanóczi földesurak nekiek 1836. 31.
julius 15-én Nógrád által kiadatott nemesi bizonyságlevelet. Trencsin m. nemesi összeirásában pedig a feljebbi Lajos és Sámuellel 1837. kochanóczi birtokukon találkozunk.

Új-Béla Szepes megyei határszéli h. Itt a helybeli harminczadnál 1829. Sz. Szaniszló mint ellenőr hívataloskodott.

Vattha Borsod m. h. Ennek közbirtokosai sorában 1780. sas. Sz. László állott. 45.

Végles-i uradalom levéltára kétségkivül azon helyek közé tartozik, melyek a Sz. család tagjai felől számos adatban bővelkednek. Ezen uradalom r. ügyésze volt 1774—1785-ei időszakban ig. no. Sz. Mihály, ki is székhelyét Ocsován tartotta. 30.
Itt nemzé 1779. István, 1782. pedig Lajos fiait Okolicsányi Anna-Mária nejétől. Itteni hosszas hivataloskodásából számos adat került az uradalom irattárába, mely mindannyi élete mozzanatairól tanúskodó bizonyságúl szolgál.

Veszverés-Nagy, lásd Poloma.

Villa-Franche, csatatér, — melyen a franczia hadjá- 24.

ratkor ig. do. Sz. Gusztáv, mind Colloredo-Mannsfeld ezredbeli zászlótartó 1814. résztvett.

Volyán Sáros m. m. h. mely 1722. ig. sár. III. Sz. 28. Pált birtokosáúl ismerte.

Zabar Gömör m. h. Zabary család fi-ágban magszakadásával, ennek utódai u. m. Szontagh, Mauchs, Pruszkay, Bényei s Torocsányi család tagjai e birtokra 1756. oct. 19. nádori adomány-levelet szereztek, azt máiglan is birják. Később 1807. 41. za. Sz. Mihály és Sámuel a „zabari" előnévnek használhatását is külön kir. adomány-levél erejénél fogva elnyerték. Itteni birtokukat za. IV. Sz. Lajos és Imre testvérek 1857-ik évben örök áron eladták.

Zászkal Árva m. h. Ez egyik főszékhelye ig. ár. Sz. vonalnak. 1804. ig. ár. II. Sz. Sámuel, nemes Belányi Ilonát 36. nőül vevén, az úgy nevezett Belányi-Skrabák birtok egyik részét öröklés, más részét vétel útján tulajdonává tévén, e székhelyet megalapítá. E szüléktől itt nemzett magzatok közül, melyek a férfikort elérték, III. Sámuel 1806. jan. 22. Dániel 36. 1809. jan. 6. Julia 1814. apr. 7-én, Mátyás 1820. febr. 27. és 37. 38. Pál 1822. máj. 16. alsó-kubini ev. egyházban kereszteltettek, — a többi kis korban elhalt gyermeknek születése s halálozása napjai Alsó-Kubin lelhely alatt olvashatók, melyek egyetemben a zászkali temetőben nyugszanak. Itt halt meg s itt temettetett el ig. ár. I. Sz. Sámuel özvegye született Grodkovszky 36. Éva-Rozina 1825. Itt haltakmeg ig. ár. II. Sz. Sámuel 1847. apr. 15-én, Ilona özvegye pedig 1856. nov. 8-án mind a kettőnek egymás mellett fekvő sirját 7 láb magas s 2½ láb vastag kőemlékek jelelik e következendő felírásokkal, névszerint a Sámuelén a homlok lapon olvasható: „Nemes Iglói Szontagh Sámuel úr hamvai itt Istenben nyugosznak, ki élte 65. évében 1847. apr. 15. jobb létre szenderült, példás s vallásos élte kiseretében. Béke porainak!" Jobb oldalon: „Ilona a hű özvegye, Julia leánya elférjezett Joob Pálné férjével s Móricz fiával, Erzsébet menye Gézájával, Penthezilea menye Ilka, Szaniszló, Miklós, Móricz s Livia magzataival, Zsuzsanna menye Zsuzsi csecsemőjével." — Bal oldalon „Fiai, Sámuel Török-honi patikárius, Dániel ns. Árva megye főszolgabirája, Mátyás kir. kamarai mérnök s Pál a festésben atyja követője siratják, ők az atyjok buzgó ernyedetlensége

gyümölcsei." — Ilonáén a homlok lapon: „Kor gyengülésben élte 74. évében Istenben elhúnyt s itt nyugszik nemes Belányi Ilona nemes Szontagh Sámuel özvegye, ki mint buzgó keresztény, mint példás házastárs s gondos anya megelőzhetlen fényében tún a siron is velünk él." Jobb oldalon: „Ki férjét sirjához elkiséré s kilencz évi özvegységében ötet számtalanszor megsiratta, annak hű oldalához önnön kivánsága után itt letétetett, elválhatatlanság jeléül nov. 1856. évben." — Bal oldalon: „Siratják fiai Dániel megye törvényszéki cs. kir. tanácsos A. Kubinban, Mátyás országos építészet volt mérnöke Csobokán, Pál közvállalkozók tagja, — Sámuel hűlt tetemeiben Olah Rimniki sirjából zokog, Julia leánya s menyei Penthezilea, Hermina, Zsuzsanna és Erzsébet tizenkét unokákkal."

Zászkal jelenleg is székhelye ig. ár. Sz. Pál és Zsuzsanna 39.
hitestársaknak s Zsuzsanna és Sámuel magzatainak. Itt láthatók a most nevezett szülök olajfestékü $2\frac{1}{2}$, magas és 2, széles mérvben kiállított mellképei. E ház van birtokában egy sárga rézből öntött rendkivőli nagyságú mozsárnak e következendő domború körirattal „Joannes Sontag 1720." — (II.) 35.

Zellő-kis, Nógrád m. h. lásd Kis-Zellő.

Zólyom-megye levéltára. Ahoz képest, a mint Sz. család egyes tagjai 1731-től egész a jelenkorig e megye kebelében a birtokosok köz is állottak, névszerint a sasos Sz.
János utódai Beszterczebányán és Radvánban — ig. no I. Sz. 30.
Mihály s István és Lajos fiai pedig, mint herczeg Eszterházy 31.
Miklós r. ügyészei részint Véglesen, részint Ocsován 1770—1805. székeltek, söt Zólyom városában egy szabad curiát is birtak, — e viszonyból folyt némely családbeli adatot kétségkivül e megye levéltárában találhatni.

Zólyom sz. kir. városa jegyzőkönyvei és a helybeli ev. egyház anyakönyvei tanùskodhatnak arról, mikép. ig. no.
I. Sz. Mihály 1818. és előtt e város kebelében egy nemes 30.
cúriát birván s lévén e helyen a családnak sirboltja is, midőn a most nevezett Mihály 1822. Galgócz városában, a hol Lajos fiánál gr. Erdődy József jogigazgatójánál ideiglenesen mulatott, meghalt, tetemei Zólyom városába átszállíttattak s a felebbi sirboltba örök nyugalomnak átadattak. Utánna e nemes udvart
Lajos fia birta. 31.

Zsaskó Árva m. h. Ennek ev. egyházközsége 1858. előtt ig. ár. Sz. Dánielt vallotta helybeli felügyelőjének. 37.

II. LELHELYEI

azon nyomatott munkáknak s folyóiratoknak, melyekben a Szontagh család tagjaival találkozunk.

E munka lapjai.

„Annales Evangelicorum in Hungaria" névszerint „Series administratorum evangelicorum inter acta edita": 1790. hat kir. városok esperességében Szontagh Sámuel áll 29.
mint Kassai lelkész, — 1794. 42. l. Szontagh András Erdély fejedelemségi neppendorfi pap, — ugyanakkor 64. l Szontagh Márton eperjesi tanár, — ugyanott 66. l. Szontagh Sámuel mint 45. 29
1794. kassai első német lelkész, — 157. lapon pedig előjön Szontagh Dániel 1801. franczfeldi hitszónok a békesi esperességben.

„Árvizkönyv-budapesti, Pest 1839." benne jelent meg Szontagh Gusztávnak „Beszállásolás" czímű vigjátéka. 25.

„Athenaeum"-ban jelentek meg Szontagh Gusztáv- 25.
nak számos jeles philosophiai, nevelési, országtudományi s szépirodalmi értekezései. Itt jelent meg 1840/1. ig. no. Sz. Pálnak 31.
is egyik fordított novellája.

„Aurora" 1837. folyamatában jelent meg Szontagh Gusz- 25.
táv „Pályakép" munkája.

„Bartholomaeides Ladis. Notitia Comitatus Gömöriensis" elöbeszédének V. l. Szontagh Mihályt Gömör m. fő- 41.
jegyzőjét azok sorába emeli, a kik eme munkáját adatokkal gazdagitották, — 144. l. Szontagh család nemesi rangját feltünteti; — 160. l. Szontagh Zsuzsannát Máriassy Ferencz hitve- 20.
sét, mint Petneházy Éva unokáját hozza fel; — 398. l. Szontagh Ádámot ösmerteti mint olyan ország-gazdászati férfit, a ki Gö- 22.
mör megyében, névszerint Csetneken ipar- és kereskedelmi társulatok keletkezését javallatba és életbe hozta; — 406. l. Gömőr megyei alispányok és jegyzők sorában Szontaghokat is felhoz: — 409. l. Szontagh Gáspárt olyannak jellemzi, a ki jeles 20.
jogtudománya végett akkor érdemlett m. táblabirónak kineveztetni, midőn az evangelikusok a közhivatalokhoz csak gyéren bocsátattak; — Szontagh Mihályról pedig olyszerüleg tanúsko- 41.

dik, miszerint ez főjegyzői hivatalát s egyéb tiszteleti kitüntetéseit egyedül a tudományoknak köszöni; — 437. l. Szontaghokat mint legelső vas-gyár birtokosokat Gömör megyében, Szontagh Sámuelt padig mint a rozsnyói papirgyár első építőjét ösmerteti; — 531. és 548. l. Szontagh család házait Csetneken és Dobsinán kitünti; — 978. l. felhozza, miszerint Szontagh Mihály berzéthi házában a szétkergetett rozsnyói ev. egyházközség isteni tiszteletét tartotta.
6.
8. 15.
20.

„Budapesti Értesítő“ 1860. 76. számában Sáros megye törvényszéke által a Szontagh család az iránt szólíttatik fel, miszerint annak őseitől hátramaradt s a megye levéltárába letétetett egy terjedelmes jegyzékbe foglalt magány oklevelei átvételéről zárt határidő alatt okvetlen intézkedjék. E számos oklevelek íg. do. II. Sz. Gáspár és ig. sár. III. Sz. Pál testvérek, nemkülönben ezek utódai osztály s örökösödési viszonyaira vonatkoznak. 20. 28.

„Budapesti Szemle“ XLVI. és XLVII. füz. 464. l. Szontagh Erzsébetet ez eszélyes és buzgó honleányt találjuk felhozva, kinek 1687-ben (aug. 14.) sikerült a vérontó Caraffát 10,000 fton megkérlelni s családját és rokonságát az eperjesi vérpad kínzásaitól megváltani. Ezen megváltás még azután is férjei Kubinyi Gáspár és Okolicsányi József Arva és Liptó megyei rokonságára is oltalmazólag hatott. 26. 27.

„Cathologus Bibliothecae Széchényianae“ II. kötet 358. lapon felhozatik 3 rendbeli érkekezés, egyike Sz. Lajosé, 16.
ki jött Jénában 1755., második Sonntagh Sámuelé, közzététetett 28.
Halében 1731. és a harmadik Sonntagh Mihályé, Jéna 1774. 16.
Ezek czímeit a szerzők tulajdon nevei alatt eme helységek sorában olvashatod.

„Croquis aus Ungarn“ Leipzig 1843. — Ennek 158. l. Szontagh Gusztávot, mint a magyar tud. akadémia bölcsészeti 24.
tagját felhozván, róla így itél: „Ein heller philosophischer Kopf, grosser Feind Hegels und der deutschen Philosophie überhaupt.“

„Czvittinger Davidis Specimen Hungariae literatae Frankofurti et Lipsiae 1740.“ — E munka elején „Applausus votivi“ czím alatt előjönek ama ajánló versek is, melyeket Sonntag Kristóf hittudor és első lelkész Czvittinger munkája magasztalására írt.

„Diarium Comitiorum Regni Hungariae sub Leo-

poldo II. 1790.“ 2. kötet 70. l. elöjön Szontagh Mihály mint tá- 30.
vollévő b. Kallis János országgyűlési küldöttje. — „Acta Co-
mitiorum anni 1765.“ Szontagh Gáspárt Gömör megyei akkori 20.
követet, — 1811-ben „Diarium Comitiorum R. H.“ naplóban
Szontagh Sámuelt mint gr. Zichy és b. Luzsinszky képviselő- 32.
jét, — 1832/6. „Országgyülesi Naplóban“ Szontagh Ferenczet 31.
mint gr. Berényi Miklós s gr. Forgács József és Antal távollévők
képviselőjét, — „1848. Országgyülési Naplóban“ pedig Szon-
tagh Pált Libetbánya városa követét találhatni az igazoltak 31.
sorában.

„Engel Monumenta Ungarica Viennae 1809.“ Eb-
ben foglalt „Regestrum Comitatus Turociensis“ 108. lapján elő-
adatik Lajos királynak 1343. és 1359. költ ama adományle-
vele, melyben Zontag család részére előbb Chernakou később 6.
Muthina és Chepchin helységek adományoztatnak. Ez eddig
a Sz. család legrégibb okmánya magyarországi okmánytárában.

„Faber Antonii jur. utr. Dris et Professoris Biographia
mea Posonii 1831.“—E munka 17. lapján a szerző ig. no. Szon-
tagh Mihály családját írja le, — s egyszersmind mint az 1796. 30.
évben a háznál működő magány-nevelő, a reája bizott Sz.
István és Lajos testvérek lelki tehetségét s jellemét közelebbről 31.
ecseteli.

„Fejes Joannis Ecclesiarum et Scholarum evang.
kishontensinm Inspectoris Oratio, dicta occasione Inauguratio-
nis Summe Reverendi viri D. Samuelis Szontagh in Superin- 29.
tendem Districtus Tibiscani die 27. Aprilis 1808. edi procurata
per C. M. T. R. S. 1808. Cassoviae.“

„Figyelmező-ben Szontagh Gusztáv több érdekes bi- 25.
rálatai olvashatók.

„Független“ hirlapnak 1863: 34. számában olvassuk,
miszerint a pesti-tornaegylet élén, Clair Ignácz test-gyakorló
intézeti fő-tanító s Bakody Tivadar és Szontagh Ábrahám gya- 23.
korló orvosok állanak.

„Gamauf Henr. Memoria Hungarorum in alma Uni-
versitate Halensi ect. et Jenensi studentium“ eperjesi Szontagh 28.
Sámuelt mint orvos növendéket 1727—1731. — késmárki Sz. 35.
Mártont 1744, — Sz. Lajost Iglóról 1753. és eperjesi if. Sz. 16.
Sámuelt 1762. mint hittudományi tanúlókat, 1771. pedig ig. 29.

Sz. Mihályt mint orvost hozza fel, — ifjabb Sz. Sámuelnek élet- 16.
rajzát is adja.

„Gazdasági lapok" egyik dolgozó-társának val- 24.
lotta 1849. után Szontagh Gusztávot is.

„Geschichte der Botanik in Ungarn von Aug. Kanicz 1862/3 Hannover." — E munka 173. lapján felhozatnak Szontagh Dániel és Miklós mint a természeti tudományok 37.
barátjai — „Excursion auf den Rohács" esmertetéssel együtt. 38.

„Göttingische Gelehrten Anzeige Seitens der k. Gesellchaft der Wissenschaften." 1817. 15. nov. nro. 182. 1809—1816. lapjain olvassuk, mikép ünnepeltetett légyen Szon- 29.
tagh Superintendens hittani tudorsági kineveztetésének szertartása.

„Groszes Universal Lexicon Leipzig und Halle," XXXVIII. kötetben Sonntag család czikke alatt Magyar országi Szontagh családról is történik említés, s ez utóbbit egy terjedelmes nemes nemzetségnek mondja, mely két rendbeli czimerrel bir.

„Gyógyszerészi hetilap 1864." Ennek febr. és márc. füzeteiben jelent meg Kanicz Ákos és Szontagh Miklós- 38.
tól „Eddig ismeretes magyarhoni mohok" ismertetése.

„Historia Ecclesiae Evangelicae Aug. Conf in Hungaria princ. in Scepusio ect. Halberstadii 1830." — E munka 121. l. Szontagh család tagjainak (III. Gáspár és I. 20.
Mihály) az evang. egyház érdekében tanúsított közreműködése hozatik fel. Ennek köszönheti az egyház, hogy a hat királyi városok s a tiszai, ez előtt külön állott, Superintendentiák 1743. január 11-én egybeolvasztattak, (Berzeviczy Sándor, Máriassy Ferencz és Jónyi János hatalmas sógoraik befolyásával elősegítve). 123. l. a tiszai superintendensek sorában 6. sz. alatt Szontagh Sámuel adatik elő, élete leírásával együtt, melyben 29.
névszerint az is érintetik, hogy 6 templomot s 67 lelkész kijelöltet szentelt föl. A 216. l. kiválólag előterjesztetik abbeli körülmény, miszerint gr. Brühl Lengyelország ministere s Szepes kerülete főkapitányának a szepesi protestansok elnyomattatása ellen Mária Terézia királyné eleibe terjesztett védiratában bebizonyítá, hogy azelőtt a szepesi grófi hivatalra evangelikusok is szabadon választattak, felhozván mikép Szontagh János és 35.
Grünblatt Lajos mint evangelikusok hg. Lubomirszky kormány-

zása alatt sok évek során dicsérettel viselték a kerületi grófi fő-
tisztséget (non sine nominis commendatione provinciam hanc
administrarunt). 282. l. ismét Szontagh Sámuel a superinten- 29.
dens hivataloskodása tárgyaltatik bővebben. — 286. lapon Szon-
tagh Dániel szepes-szombati lelkésznek 1813. január 22-én es-
perességi jegyzővé lett megválasztása hozatik fel. — 287. l.
Szontagh Sámuelnek 1814. jul. 20. Iglón tartatott esperességi 41.
gyűlésén esperességi felügyelővé lett választatása adatik elő stb.

„Homeopatische Vierteljahrschrift Leipzig 1861.“ 23.
Itt jelent meg Dr. Szontagh Ábrahám értekezése „Die Mög-
lichkeit der Prophylaxis.“

„Hon“ lap 1863: 148. és 150. szban közzététetett, mi-
szerint a soproni és pozsonyi evang. főtanodák szigorlatai, b.
Prónay Gábor egyetemes felügyelő, Kubinyi Ágoston consist.
táblabiró és Szontagh Kálmán egyetemes vallás-ügynök ünne- 42.
pélyes jelenlétében junius 22. és julius 4. megtartattak. —
1863. sept. 25-ről kiemelé, mikép Máday Károly tiszai Superin-
tendens indítványára, azon év sept. 23. Pesten tartatott magyar-
honi ágostai hitvallású egyház egyetem közgyűlésén, néhai za.
Szontagh Lajos mint a tiszai egyházkerület volt kitűnő felügye- 42.
lőjének emléke jegyzőkönyvileg örökitetni rendeltetett. —
1864. apr. 29. 30. és máj. 1. számaiban a magyar tud. Aka-
démia ülési jelentésében előjön Nagy Iván előterjesztése, mi-
szerint Szontagh Daniel Kerekes Jánosnak Trencsin megyei 37.
16 vár történetét tárgyazó művét kéziratában az Akadémiának
ajándékozá, — Kerekes János életrajzát ismerteté, s azt java-
solá, mikép az Illésházy grófok eredeti levelezései gyűjteményét,
mely még Dubniczán létezik, a magyar akadémia magának át-
adatni eszközölje. — Köszönettel fogadtatott s az utóbbinak
eszközlése b. Eötvös József alelnökre bizatott. 1864: 149. szá-
mában Nógrád megyei gazdasági egylet Szontagh Tivadart, az
állattenyésztési főszakosztály juhászati ágának elnökeül meg-
választá, — juniusi gyűlésében.

„Jelenkor“ politikai lapban Szontagh Gusztáv mint 24.
közvetitő vett részt a conservativ és radikál pártok közötti
vitákban.

„Illustrirtes Jahrbuch der Ereignisse 1857.“
Ennek 72. lapján olvashatni: „Österreichische Handels-consulen

im Auslande, namentlich in der Vallachei auf der Station Rimnik ist Samuel Szontagh als Starosta." [1]) 36.

„Kirchhof (der) zu Eperies" — ein elegische Phantasie gewidmet der Asche eines verdienstvollsten Superintendent H. Samuel von Szontagh T. D.. — und Periphrase des Vater- 29. unsers von M. Droppa, Eperies 1824.

„Kitaibel Pauli Acrobrya protophila Hungariae" — munkában, melyet 1863. Kanicz Ágost a Linneában ösmertete, — 264. és 266. l. elöjön Dr. Szontagh e Scepusio (b. ig. Sz. 16. Mihály) gyakorló orvos Igló városában, mint e gyüjtemény előmozdítója.

„Kitaibel Pauli Additamenta in Floram hungaricam Hallis 1864." Kiadta Kanicz Ágost a Linnea társulat hasonnevü évkönyveinek XXXII. kötetében. Itt találjuk 24. 25. 26. 27. 28. 84. 106. 108. 109. 148. 154. 160. 162. és 184. lapjain felhozva Sz. Mihály orvostudort Iglóról „Dr. Szontagh e Scepu- 16. sio" — mint oly növénytani barátot, a ki Kitaibel növény-gyüjteményét kiválólag szaporította.

„Klein J. Sam. Nachrichten von den Lebensumständen etc. evangelischer Prediger" — II. köt. 45. l. Szontagh A.-Má- 43. riát mint Kéler Zsigmond pozsonyi ev. lelkész nejét ismerteti; — 73. l. Szontagh Lajos-Györgyöt hozzá fel mint Szepes-Szom- 9. bathely városában 1578. működő oskolatanítót; — 134. l. ösmerteti Szontagh Jánost mint a „Papianus tetragonus" és „Palladium sacrum" színi előadások tagjait; — 451. l. Sz. Mihály berzéthi 20. házát úgy ösmerteti, mint a melyben a szétűzött rozsnyói protestansok isteni tisztelet végett összegyülekezni szoktak; ugyan ott és 499. 500. és 501. l. zabelticzi Zabler Hiob bártfai lelkész Dorottya leányának Szontogh Gáspárhoz lett szerencsés férjhez 19. adását tartalmazzák.

„Klesch Dániel M. Cathalogus Presbyterorum etc. fraternitatis pastorum 24 regalium in Scepusio Bartfae 1668." 4-rétben. — Itt a felhozott esperesek között 1522. évben Sontag Bálint bélai lelkész foglal helyet, mint a ki 1522. Luther szö- 7. vetség esperessének megválasztatott.

---

[1]) Hihetőleg a rimniki Sztarosztai-állomás 1856-ban még senkinek sem conferáltatott volt, s annálfogva ezen munka is a még 1855. január 9-kén meghalt Sámuelt mint Sztarosztát hirdeti. — Sz. Sámuel azonban nem csak Sztaroszta, hanem egyszersmind cs. kir. Ágens is volt.

„Klesch Dániel M. Treuherzige Wächterstimme, Jena 1679.“ Szontagh Pál iglói birónak mint Luther tana követője s terjesztőjének, a Vibranchok egyik katonai csapat általi kínoztatását adja elő. 15.

„Klesch Dániel M. Wahre Traungsgeschichte, Leutschau 1669.“ Ez Szontagh Zsuzsannának Halleganz Istvánhoz lett férjhezadása alkalmával írt menyegzői verseket tartalmaz magában. 15.

„Koszorú“ — 1828. folyamában megjelent Szontagh Gusztávnak „Bábelünkből egy jelenet“ czímű vigjátéka. 24.

„Kritikai lapok“ — ezeknek 1863. folyamában, Kánicz Ágost czikke „Magyar országi virányra vonatkozó munkák“ Szontagh Miklós orvosnövendék által közzétett növénytani dolgozatait is felsorolja. 38.

„Lehoczky Stemmatographia“-ja, — Gömör megye alispányai s országgyűlési követei sorában 1765. Kiss Józsefet és Szontagh Gáspárt hozza fel. 20.

„Leichen- und Gedächtniss-Reden bei Gelegenheit der feyerlichen Beerdigung Sr. Wohlgeboren des Hochwürdigen und Hochgelehrten H. Samuel v. Szontagh würdigen und verdienstvollen Superintendenten des Theisszer Districtes am 9. Juli 1822. zu Eperies und den 10. Sept. daselbst gefeyerten Exequien“ — wobei die mehrfachen Reden nachstehends gehalten wurden: 29.

1. Michael Hekenast pred. d. ev. Gemeinde in Kaschau, deutsch.

2. Andreas Schulek pred. d. ev. Gemeinde in Kükömező, slavisch.

3. Andreas Mayer Rector u. Prof. d. Theologie, lateinisch.

4. Werse Joseph Tuppy ungarisch, Johan Marczell Deutsch Martin Tsillag slavisch u. Joh. Török lateinisch, gedruckt Kaschau 1822.

„Magyar Hirlap 1850.“ ennek 40. számában köröztetett a cs. kir. austr. 3. hadsereg parancsnokságának ama rendelete, melynél fogva az 1848/9. események végett felség-árulási bűnnel vádolt szökevények 90. naprai megjelenésre a hadi törvényszék eleibe idéztetnek, — ezek között ig. no. Szontagh Samuel a magy. vésztörvényszék ülnöke is. 31.

„Magyar írók arczképei és leírása 1858." — melyben 24.
Szontagh Gusztáv arczképe és életleírása is benfoglaltatik.

„Magyar írók életrajzgyűjteménye 1856." I. R. 564. 24.
l. Szontagh Gusztáv életrajzát s munkái sorát adja elő.

„Magyar országi természettudósok évkönyve 1863. Itt jelent meg ig. do. Dr. Szontagh Ábrahám ama 23.
értekezése is, melyben „Dr. Vivenot párolgás mérőjé"-t azon évi sept. 23. Pesten tartatott nagy gyűlés alkalmával ismertette.

„Magyar tud. Akadémia Almanach-ja 1863."
— ennek 292. l. ig. cset. Szontagh Gusztáv életrajza főbb vo- 24.
nalai közölvék.

„Magyar tud. Akadémia Értesitőjé"-ben 1856,
— jelent meg ig. cset. Szontagh Gusztáv ily czímü munkája „a 24.
magyar Parthenon alapjai" — ugyanott 1857. „az egyczményes elv alkalmazásáról a philosophia tanáira.

„Magyar tud. Akadémia Évkönyvei" — ezekben,
névszerint I. köt. 82. l. ig. cset. Szontagh Gusztáv 1832. a 24
magy. tud. Akadémia levelező, V. köt. I. Oszt. 31. l. pedig 1839. rendes tagnak lett megválasztása olvasható. — V. köt. I. Oszt. 73. l. és II. Oszt. 116. l. felvétetett Szontagh Gusztáv székfoglaló értekezése. „A magyar philosophia alapelvei és jelleméről." — 1840. aug. 27. Sz. Gusztáv emlékbeszédet tartott Tanárky Sándor r. tag felett lásd V. köt. I. Oszt. 204. l. — 1847. Sz. Gusztáv Ulrici legujabb munkáját „a bölcsészet alapelveiről" ismerteté lásd VIII. köt. 66. l. — ugyanott 74. l. Sz. Gusztáv „Propylaeumok" czímü munkája azért jutalmaztatott meg, „minthogy népszerű kellemes nyelven világosan van írva, s általa a szerző nem csak megkedvelteté a magyar közönséggel a philosophiát, hanem bölcseleti öngondolkozására is ébresztvén a magyar vizsgálódó főket, ezeket elszoktatá a német bölcselők vakutánzásától. — IX. köt. 16. lapján felemlíttetik azon veszteség, mely az Akadémiát Sz. Gusztáv halála által érte.

„Mártius" hirlapban 1848. megjelent ig. no. Szontagh 31.
Pál polemiája Pulszky Ferencznek ország-gyülési képviselőül lett megválasztása felett.

„Mezei-gazda" folyóiratot Sz. Gusztáv, jeles értekezésekkel gazdagitotta. 24.

„Mocsáry Antal Nógrád vmgye esmertetése." —

II. kötet 6. lapon dicsérőleg említi fel ig. no. Szontagh Istvánnak 30.
helybeli közbirtokosnak ritka és nagy könyvtárát.

„Molnár Sententiae Excelsae Curiae Regiae intra annum 1769. et 1823. latae“ — Ez időszakból Szontagh család tagjai 9 perét s azok itéleteit névszerint sorolja fel, lásd e munkának „királyi és hétszemélyes tábla levéltárai“ czikkét. Sz. ujabbkori fejebbezett pereit pedig a magyar kúria Döntvénygyüjteménye adja elő.

Monumenta historica evangelicorum in Hungaria“ Fabó Andrástól II. kötet 168 l. és Schmal Adversaria“ — előadják ama egyh. hatósági üldözéseket, melyeknek 1747. a dobsinai és csetneki ev egyházközségek ki voltak téve. A dobsinai azért, minthogy a helybeli evangelikusok az ezelőtt kath. helyb. templomban létezett oltárokat és szenteket a templom keritésébe ásatott nagy sirba eltemették, a csetneki pedig ezen egyház papi-ruháiról időközben elveszett gyöngyök kérdésében, — noha mind a két községre nézve kétségtelen igazoltatott azon körülmény, hogy e két község egész gyülekezete a protestans vallást elfogadván, volt templomuk ugyanazon tulajdonosok kezében maradt legyen. — A protestansok részéről ig. do.
Szontagh Gáspár állván ez ügy élén, neki köszönhető annak 20.
kedvező eldőntése — noha hatalmas ellenféllel, gr. Andrássy Ferenczczel volt dolga.

„Muzárion“ 1829. évi folyamában jelentmeg ig. no. 24.
Szontagh Gusztáv czikke „Hit, remény, szeretet.“

Nagy Iván „Magyarország Családai“ munkájában talál-
kozunk ig. ár. Szontagh Dániel közléseivel Árva, Trencsin s 37.
több felső megye családairól, miket a szerző a közlő nevével kijelölni szives volt. Ezeken kivül e munkába még több Sz. családra vonatkozó adatokat is lelünk, névszerint a VI. köt. 491. l. VIII. köt. 209. l. XI. köt. pedig Szontagh család történetét terjedelmesen adja elő.

„Oesterreichische botanische Zeitschrift 1862.“ — ennek septemberi füzete 9. számában megjelent ig. ár. Szon-
tagh Miklós növénytani czikke „Eine Excursion auf den Ro- 38.
hács;“ 1864 sept. 9. számában pedig ugyan-annak „Botanische Reise durch das Waagthal in die Central-Carpathen.“

„Pester-Zeitung“ — 1850. julius 30-ról 179. számában kihirdettetett Ő cs. kir. Felségének 1850. julius 27-ről

költ l. m. kegyelmezési kibocsájtványa, melylyel ig. no. Szontagh Pál 1849. magyar ministeri fogalmazó, ki is Bem tábornoknak Bécsből lett elillanásához segéd-kéz nyújtással vádoltatva, két évi nehéz fogságra elitélve volt, e büntetés további súlya alól több társával együtt feloldatott. 31.

„Pesti Hirlap“ — ennek 1845—46. éveiben ig. no. 31.
Szontagh Pál Nógrád megye részről rendes tudósítója volt. Ezt K. akkori szerkesztő sub asterisco azok közé sorozá, kik hirlapírási nehéz vállalatának legerősebb támaszai. — Később midőn e lap szerkesztését Szalay és Csengery átvették, Sz. Pál, Madács Imrével közösen referáltak e szerkesztőknek. — 1848. e lapba ig. no. Szontagh Pál egyes időszerű publicistikai czíkkeket is írt.

„Pesti Hirnök“ 1862. 221. számában közzétevé, miszerint Pécskárászi kertész egylet termény-kiállítása alkalmával ig. ár. Szontagh Mátyás rendkivüli nagyságú töktermesz- 38.
tés végett dicsérő oklevéllel kitüntettetett, mintegy mellék-verseny Gusztáv bátyánk szenvedelmes dinnyészetéhez.

„Pesti Napló“ — 1858. előtt e hirlapban ig. cset. 24.
Szontagh Gusztáv politikai és bölcsészeti czíkkeit közlé. Itt
ösmertettek ig. ár. Szontagh Dániel némely értekezései is, 37.
melyek a Csaplovics könyvtári társulat közgyűléseiben általa előadattak, névszerint „Csaplovics Lőrincz életrajza s az általa Árva m. közönségének adományozott könyvtár belbecse,“ 1858: 55. és 56. számaiban; — „Árva m. telepítésének főbb pontjai.“ 1858: 163. 164. és 165. sz; — Árva m. tőzeglápjai s azok növény s földtani, nemkülönben gazdászati tekintetbőli vizsgálása.“ 1859: 63. s 64. sz; — közben még 1858: 223. s 225. sz. ugyanazon Sz. Dániel, mint Árva m. esperesség jegyzője 1858. A.-Kubinban tartatott dunáninneni egyh. kerületi-gyűlésen kitüntette Árva m. esperességének 300 éves fennállása
emlékét. — 1860. e hirlapban ig. no. Szontagh Pál „Fecse- 31.
gések“ czíme alatt tárczaczíkket írt. 1861. ugyanazon Sz. Pál itt tette közé ama ismeretes czíkkét. „A követi verificátio“ a megválasztott s választandó országgyűlési képviselők irányában. — 1861: 131. sz. Árva. m. alkotmányos hatósága főjegyzője által, a feloszlatött cs. kir. biróságoktól átvett tiszti iróványok atadásáról jelentést tévén, ez alkalommal Sz. Dániel
megye törvényszéki elnököt úgy jellemzé, mikép az a megye 37.

minden ügyeiben sok évi ernyedetlen fáradozásainál fogva a megye általános szeretetét, tiszteletét s hálás emlékét teljes mértékben kiérdemlé s azt Nagyszombatba is a hova kerületi táblai ülnöknek neveztetett ki, fáradozásainak legszebb jutalmáúl magával viendi; — 1862. 204. számban közé tétetik,
hogy Szontagh Sándor (helyesen Sámuel) Riche brüsseli ban- 31.
károk meghatalmazottja, általok építendő magyar felső-vidéki vasút dolgában Pestre megjelenvén, azért, mert mint 1848/9. események miatt menekült, engedély nélkül visszatért hazájába, sept. 1. a helybeli rendőrség által befogtatott; —, 1862: 206. sz. Hodzsa Mihály verbicz-szent-miklósi pat. ev. lelkész ellen hozott egyh. kerületi elmozdító itéletnek harmad birósá-
gilag lett helybenhagyását tudatja, s jegyzőül Szontagh Kál- 42.
mán vallási ügynököt és consistoriális jegyzőt vallja; — 1862. 31.
nov. 21. szban Szontagh Sámuelt a brüsseli tartózkodású magyarhoni menekültet, politikai vádlottakkal együtt Ő felsége
azon évi nov. 19. amnestiálja; — 1862: nov. 28. sz. Sz. Ilona, 38.
Sz. Zsuzsanna és Sz. Livia kézimunkákkal járúltak a magyar Írók segély-egylete pénztára szaporitásához, — 1864. jun. 27.
szban. közététetik bc. ig. Szontagh Lajos h. ügyvédnek Iglón 17.
közbe jött halála s felhozatnak egyszersmind végrendeletében foglalt kegyes alapítványai is, melyekkel az alapító a helybeli jótékonys intézetek pénztárait 2000 o. é. forinttal szaporította; — 1864: 254. szban előadatnak Pesty Frigyes által Magyar ország helynévtára előmunkálatai, ezek sorában elismertetik Szontagh
Gusztávnak (helyesen Dániel) Árva m. helynévtári kimeritő 37.
közlése; — 1864: nov. 10. Sz. Ottó a magyar gazdasszonyok egylete r. tagjának beíratik; — 1864: 272. sz. Dr. Szontagh
Ábrahám a pesti állatkert részvényesei közé íratja magát nov. 23.
26; — 1864: nov. 8. sz. szerint ugyan azon Dr. Sz. Ábrahám
a Kisfaludy társaság pártoló tagjai közé felvétetik. 23.

„Pesty Frigyes a Templáriusok Magyar országon Pest 1861.“ E munka 67. 69. és 104. l. hivatkozik a szerző
ig. ár. Szontagh Dánielra mint a Templáriusok egyes házai s 37.
székhelyei ismertetőjére, ki is — mondja a szerző — Fejér György véleményének, miszerint a magyarországi templáriusok a prágai komtúrához tartoztak legyen, pártolója.

„Politikai Ujdonságok“ 1860. folyamában jelent 31.
meg ig. no. Szontagh Pál „Fecsegései“-nek egyik czikke.

„Protestans képes naptár"-nak 1859. folyamában ig. 29.
sár. Szontagh Sámuel tiszai ev. superintendens arczképe s
életrajza adatott Czékus István gömöri esperes által. — 1864-
ben pedig 90. s 91. lapjain közétetetett Szontagh Lajos tiszai 42.
ev. egyh. kerületi főfelügyelő necrologja.

„Purgstaller Kal. Józs. Bölcsészet elemei Budán
1843." Ennek előszava 1. lapján, — nem különben ugyan e
szerzőtől „Ismerettan Budán 1839." 137. l. Szontagh Gusztáv- 24.
nak a bölcsészeti rendszerről a Propylaeumokban írt értekezését
jelesnek jelenti ki.

„Rochlicz Sam. Disertatio inauguralis medica de
arsenico. Pestini 1817." ig. sár. Szontagh Sámuel superinten- 29.
densnek van ajánlva.

„Sermones occasione electionis et inaugurationis Re-
verendissimi D. Samuelis Szontagh Districtus Tibiscani a. c. 29.
Evangelicorum Superintendentis Eperjesini diebus 27. et 28.
Aprilis 1807. habiti, — Leutschoviae typis Mich. Podho-
ranszky." Névszerint: 1. Allocutio D. Districtualis Inspectoris
Gregorii Berzeviczy ad neoelectum. 2. Responsum Superinten-
dentis sui electionem declinantis, et sermo inauguralis per Su-
perintendentem dictus. 3. Concio Andreae Fabriczy V. D. M.
popradensis germanica. 4. Oratio slavica Ladislai Bartholomai-
des V. D. M. Ochtinensis. 5. Oratio Chr. Genersich V. D. M.
Kesmarkiensis — sermone latino."

Sitzungsberichte der k. Academie der Wissenschaften in Wien. März 1856. Itt jelent meg ig. do. Szontagh Ábrahám munkálata: „Beitrage zur feineren Anatomie des menschlichen Gaumens."

„Solennia Bibliothecae kishontanae 1826." ennek 89. 21.
lapja ig. do. Szontagh Jánosról és István fiáról, ez utóbbiról 24.
mint a gömöri ev. esperestség felügyelőjéről emlékezik.

„Sürgöny" hirlap 1861. folyamának 12. szban ig. ár.
Szontagh Dániel az iránti okadatolása jelent meg, mikép bé-
küült legyen ki Zmeskal Mór Árva megyei főispán a megyei
szabadelvű párttal s a megválasztott alkotmányos tiszti kar-
ral? — E szám tartalmazza egyszersmind azon különös ese-
ményt is, miszerint ig. ár. Szontagh Dániel ugyanazon egy 37.
időben mire Ő cs. kír. Fölsége által a dunán inneni kir. kerü-
leti it. tábla ülnökének kineveztetett, Árva megye közönsége

által is e megye főjegyzőjének egy hangúlag megválasztatott.
Ily osztatlan bizodalom nyilatkozai elégséges bizonyságot nyújtanak Sz. Dániel munkassága s jelleme felűl. — 1862: 276. sz. 42.
za. Szontagh Lajos tiszai kerületi főfelügyelőnek 70 éves korában Rosnyón ugyanakkor évi Nov. 16. történt halálát tudatja.
— 1863: 118. sz. alatt közöltetnek: „Adatok Árva m. közpecsétje történetéhez s annak ábrai jellegéhez a Magyarok uralma
alatt ig. ár. Szontagh Dánieltól. — 1863: 135. szám adja: Útba- 37.
igazitás Árva m. közpecsétjét illetőleg ig. ár. Szontagh Dánieltől Rezső Ensel Sándor megjegyzései ellen, melyeket ez utóbbi
a Sürgöny 1863. 120. számában tett; — 1864: 95. sz. a nemzeti muzeumnak ajándékozott könyvek kimutatásában többek 38.
közt ig. ár. Szontagh Miklós szerző két munkájával fordúl elő.—
1864. apr. 28. 29. 30. s máj. 1. a magyar Akadémia által tartatott gyűlésről szóló jelentésben felhozatik Sz. Dániel mint Ke- 37.
rekes János kéziratának „Die XVII. Schlösser des Trenchiner Comitats“ ajándékozója s Illésházy-grófok eredeti levelezései felfedezője.

Szontagh Ábrahám ig. do. orv. tudornak több orvos- 23.
tani dolgozata szaki füzetekben jelenvén meg, ezek ez utóbbiakban az illető füzet czíme alatt előadatnak.

Szontagh Dániel franczfeldi bánsági ev. lelkész írt „Vom Tanz“ megjelent Eperjesen 1797. 139. l. 8. rétben; — ugyan attól birunk „Ungezwungene Klagen der Freundschaft über Joh. Zach. Wester frühen Tod“ — nyomatott Kassán 1797. 4. rétben.

Szontagh Dániel ig. ár. közzétette „Mesko család nem- 37.
zékrende és történeti emlékeit 18 oklevéllel. Pesten 1861.“ — Többi dolgozatai azon része, mely a közlapokban tétetett közzé, ezek czímei alatt felhozatott, — eddig meg ismertetett kéziratai közűl pedig e következendők említendők: 1. „Árva megye s szomszédságának növény-országa 1840.“ — ez a bécsi állat-s növénytani társulatnak 1863. aug. 5. tartatott ülésében ig. ár. Sz. Miklós által „Enumeratio plantarum Cottus Arvensis“ munkájában ismertettetett, — 2. „Árva m. helynévtára“ ismertetett Pesty Frigyes által Pesti Napló 1864: 254. sz. — 3.„ Árva megye okmánytára s kútfői“ 5 köt. — 4. „Árva és Orava nevek azonossága“; nem különben „Szláv mythus nyomai és a Valachok vagy is Oláh juhász családok havasi-telepei Árva

megyében." — 5. „Gróf Czobor Erzsébet Árva m. főispánnéja mint önálló honnő" — s több egyébb czíkkek mind s megannyi Árva megye ismertetését tárgyazó nagyobbára a Csaplovics könyvtári társulat közgyűlésein részenkint felolvasott értekezései.

„Szontagh Gusztáv ig. cset. cs. kir. kapitány s magyar tud. akadémiai r. tag ön álló munkái: 24.

1. „Magyar ország földleírása."

2. „Propylaeumok a magyar Philosophiához Budán. 1839."

3. „A szenvedelmes dinnyész. Miskolcz 1843."

4. „Útmutatás az okszerű dohány termesztésre, Budán."

5. „A művészet kútforrásai, elemei, kellékei s viszonyairól az élethez."

6. „A magyar Parthenon alapja. 1856."

7. „Az egyezményes elv alkalmazásáról a philosophia tanaira. 1857."

8. „A philosophiai tanok elveinek az önművelésre való alkalmazása." — Ez utóbbi kézirat. Többi dolgozatai azon folyóiratokban jönnek felsorolva, a melyben megjelentek.

Szontagh Jenő, — töle birjuk: „A gyakorlati német nyelv tanitó-t Pesten 1860. 200 lap. — Ezen Jenő e munka 42. lapján a za. Jenővel felcseréltetett, illetőleg helytelenül azonosíttatott, — e két Jenő azonban két különböző egyéniség, — s a zabari csakugyan nem szerzője a feljebbi munkának.

Szontagh Lajos be. ig. hit-tudor írt és közzétett „Commentatio, qua Christi humanae naturae attributa divina tam quiescentia, quam operitura communicata demonstrat." Jenae 1755. 16.

Szontagh Márton. Erről Haan Lud. „Jena Hungarica" czimű, Pest, 1858. könyvében a 61—62. lapon olvashatni: „1744. Martin Szontagh, Kesmark. Dum Jenae moraretur unacum Gregorio Fábry edidit: Colloquium acerbum allato Jenam nuncio, Super obitu praematuro viri perill. et generosi Dav. Goldbergeri. Jenae 1746."

Szontagh Mihály be. ig. orv. tudor írt és nyomatott „De causis impotentiae in sexu potiori ex doctrina Hypocratis veterumque medicorum Jenae, 1774. 4. rétben. 16.

Szontagh Miklós ig. ár. orvosnövendék, eddig két 38.

ön álló munkát írt, az egyik „Enumeratio plantarum phanerogamicarum et criptogamicarum vascularium Comitatus Arvensis — patri optimo Danieli Szontagh etc. regio Consiliario ect. sacrata. Vindobonae 1863."— a másik „Enumeratio plantarum phanerogamicarum sponte crescentium, copiosiusque cultorum territorii Sopronieusis, Vindobonae 1864." Többi dolgozatai az illető szaki füzetek czímei alatt, melyekben megjelentek, felemlitetnek.

Szontagh Pál ig. do. gömöri esperesség felügyelője 22.
s réz és vasgyári igazgató több' művészeti s nemzetgazdászati czikket tett közzé, ezek az illető hírlapok czímei alatt felhozatnak.

Szontagh Pál ig. nó. közbirtokos és agárdi és alsó- 31.
sztregovai ev. egyházak felügyelője, több államtani czikket írt s mint a „Pesti Hirlap" nógrádmegyei egykori levezője az 1845 —1848. időszakban ismeretes. Czikkei az illető hírlapok czímei alatt névszerint „Pesti Hirlap" — „Mártius" — „Pesti Napló" — „Politikai Ujdonságok" stb. felemlítetnek.

Szontagh Sámuel I. ig. sár. orv. tudor írt s kiadott 28.
„De metastasi sive sede morborum mutata. Hallae Magdeburgicae 1731.

Szontagh Sámuel II. ig. sár. hittudor s superin- 29.
tendens írt s kéziratban hátra hagyta „Epigrammata et chronosticha" 1. füzetét.

„Teleki-gyász Balassa-Gyarmaton 1861." — gróf Teleki László gyásza Nógrád megye részéről 1861. megünnepeltetvén, ez alkalommal tartatott egyházi beszédekkel egyetemben ig. nó. Szontagh Pál akkoron elmondott emlékbeszéde 31.
is egy füzetkében kinyomatott.

„Theater-Zeitung allgemeine und Originalblatt 1835" 196. számában Karlsbadból irják, hogy az akkoron ott idényezett fürdői vendégek között Szontagh Dániel is Ő cs. kir. 37.
felségének a tepliczi congressusra való mentiben tett üdvözlések alkalmával magát kitüntette.

„Tudományos Gyűjtemény" — ennek 1826. fo-
lyamában megjelent ig. cset. Szontagh Gusztáv czikke. „Baj- 24.
noki harcz Takács Éva ügyében az asszonyi nem érdemei s jussaiért." Ugyanott az 1827. évi folyam VII. kötetében olvas-

ható ig. cs. Sz. Gusztáv czikke. „A litteratúrai kritikás folyó-
iratokról.“

„Tudománytár“-ben olvassuk ig. cset. Szontagh 24.
Gusztáv értekezését „Napoleon mint író-ról.“

„Újabb ismeretektára“ VI. köt. 307. l. előadja 24.
ig. cset. Szontagh Gusztáv életrajzát s munkái sorát.

„Újabb magyar irodalom ismertetése Pest 1860.“
— Itt jön elő 357—364. l. ig. cset. Szontagh Gusztáv élet- 24.
leirása s munkáinak ismertetése, melyben ez a magyar bölcselmi
irodalom legérdemesb képviselőjének jelöltetik.

“Új magyar Muzeum“ folyóiratnak is egyik dol- 24.
gozó társa volt ig. cset. Szontagh Gusztáv a forradalom után. 24.

„Vagner Annalecta Scepusii“ II. R. Sperfogel
Annalesében 139. l. találkozunk Sontag Jánossal 1518. Szepes- 7.
Béla városa Plébánosával, akkor tudniillik, midőn julius 31. e
város két templomával, harangjaival együtt négy házon kivül
tűz martaléka lett. — II. 200. l. előjön Szontagh Bálint mint 7.
bélai lelkész s Szepes m. esperes 1522. — Ugyanott 204. l.
arról emlékezik, mikép Sontagh Bálint mint Lőcse város lelké-
sze 1530. ott halván meg, helyébe id. Moller György válasz-
tatott legyen. Ez volt ama Sz. Bálint, kit M. Klesch „Cathalogus
Presbyterorum ect. fraternitatis pastorum 24 regalium in Sce-
pusio“ munkájában hasonlag mint bélai lelkészt, azonban
1522. a szepesi 24. kir. egyház megyei Luther szövetsége meg-
választott esperesét ismerteti. — Ugyanott 1556-ról elősorol-
tatik ama kinzás, melynek Szontagh Gáspár Igló várósa birája
a császári hadak biztosai által alávettetett. — Továbba hasonlag
ott 302. lapon előjön Sontagh Imre Kézsmárk város a jegy- 7. 8.
zője, később Laszky Albert Szirádiai nádor titoknoka, ki is Kézs-
márk s Scsávnik birtoknak Tököly Sebestyén kezéből leendő
elfoglalásánál hü szolgálatokat tett.

„Vasárnapi Újság“ — ennek 1860/1 hasábjaiban
közzététettek ig. do. Szontagh Pál czikkei a stenographiának 22.
a magyar nyelvre leendő alkalmazásáról“ s „Magyar ország
vas termelésének akadályairól.“ — 1862. 37. számában olvas-
suk, miszerint Polátschek József rimaszombati polgár „Zon-
tagh“-ra változtotta vezeték nevét; — ugyan azon szban köz- 48.
zététetik brüsszeli Szontagh Samu menekültnek Pesten lett el- 31.
fogattatása. — 1862: 48. sz. gyászhirt hirdett za. Szontagh 42.

Lajos tiszai ev. egyház kerületi főfelügylőnek 1862. nov. 19.
éltének 70. évében Rozsnyón történt kimultáról. — 1862: 49. 31.
szban olvassuk, miszerint ig. nó. Szontagh Pál Horpácsról a 31.
a magyar Írók segély egylete alapitótagjai közé 200 ft. járú-
lékkal lépett legyen. — 1863: 14. sz. szerint Kubinyi Ágoston
1863. márt. 30. tartatott magyar tud. Akadémia gyülésén elö-
advân, hogy Szontagh Gusztáv elhúnyt r. tag tisztelöi annak 24.
arczképével ajándékozták meg az Akadémíát, — az arczkép
az Akadémia teremébeni elhelyezése elhatároztatott. — 1863:
42. sz. azzal teszi közzé a gömöri ev. esperességnek 1863. oct.
8. Szontagh Pál esp. felügyelő és Czékus István esperes urak 22.
iker elnöklete alatt Nagy-Röczén tartatott esperességi gyülés
folyamát, miszerint a túlbuzgó szláv papoknak az autonomia
elleni kikelései zajossá tették a gyülést, s a heves szónokok
lecsillapitása a komoly-higgadt, de egyszersmind erélyes esp. fel-
ügyelőnek nem kis fáradságába került legyen. — 1863. 50. szban
megjelent ig. ár. Szontagh Miklós orv. növendék czikke. „A kri- 38.
váni és babjagurai emlékoszlopok." — 1864: 39. sz. adja ig. ár.
Szontagh Miklós további czikkét: „Kirándulás a Krivànyra."

„Verhandlungen des Vereins für Naturkunde
zu Pressburg 1859. és 1860. Ezen füzetekben jelentek meg ig. 23.
do. Szontagh Ábrahám orv. tudor szaki értekezései u. m.
„Über die Bedingung der Grösse der Arbeitskraft mint Be-
rücksichtigung einiger Hausthiere" — és „Über den Kreis-
lauf des Wassers in der Natur und die Meeresströmungen."

„Verhandlungen der zoologisch-botanischen Ge-
sellschaft in Wien 1864." — ebben tétetett közzé ig. ár. Szon- 38.
tagh Miklós Soprony környéki virànya „Enumeratio plantarum
phanerogamicarum etc. Florae territorii Soproniensis."

„Versuch einer Geschichte der ungari-
schen Botanik von August Kanitz Halle 1865." E
munka 214. lapján ig. ár. Szontagh Dániel egyik kézirata t. i.
„Árva megye és szomszédságának virànya" van ismertetve; a
252. lapon pedig ig. ár. Szontagh Miklós életrajza és eddigi
növénytani munkái közöltetnek.

„Világ" tud. és müv. lap 1841. évi 34. 45. 48. sz.-ban meg-
jelent ár. Szontagh Dániel értekezése az „Utólsó évtized Ár- 37.
vában."

„Viro Dei Reverendissimo Clarissimo Dno Sá- 29.

mueli Szontagh ect. dum in Cis-et Trans-tibiscani Circuli Superintendentem ect. eligeretur, anditores et amici Cassovienses hoc gratitudinis monumentum erexerunt — anno quo: „Szontagh EVangeLICIs fIt EpIsCopVs VnCtVs aMICIs SIC TV VbI natVs IbI CresCIs oVasqVe TIbI.“ — Typis El-lingerianis Cassoviae 1808. — Üdvözlő vers.

„Wochenblatt der Zeitschrift der Gesellschaft der Aertzte zu Wien. Sept. 1855. Itt jelent meg ig. do. Szontagh Ábrahámtól: Auszüge aus den Denkschriften der k. k. Académie der Wissenschaften.

„Vörösmarty munkái Pest, 1864. A XI. köt. 234. lapján a Nemzeti Almanach birálatában azt mondja Vörösmarty: „szerkesztője a derék, szorgalmas Vajda Péter, benyujtott munkák birálói közt, hogy többett ne említsek, a tiszta izlésü, ismert jelességü kritikus Szontagh Gusztáv sat.“

„Zeitschrift des Öszterreichischen homeopath. Vereins 1857. — Ezen évfolyamhan megjelentek ig. do. Szontagh 23.
Ábrahámtól „Analekten von Vergiftungen“ — nem különben „Die Elementarformen der Hautkrankheiten“ és „Prüfung des Cyclamen europeum und der Clematis erecta.“

„Zeitschrift für Gesetzkunde und Rechtspflege für Ungarn und Croatien“ I. Jahrgang 1856. Itt jelent meg 1856. febr. 7-én 32. szban ig. ár. Szontagh Dániel czikke „Es kön- 37.
nen sich Fälle ergeben ect. wo der Beginn der Verjährung nicht von den Todestage sondern erst von den Zeit des Freiwerdens des hinterlassenen Vermögens zuberechnen ist.“

„Zeitschrift für homeopatische Klinik Dresden.“ E folyó irat 1859. jan. és máj. 1860. jul. sept. és nov. 1862. jan. valamint 1863. máj. és juniusi számaiban jelentek meg Dr. Szontagh Ábrahám orvos tudományi dolgozatai, névszerint:

1. „Beobachtungen über endemische Wechselfieber.“
2. „Pemphigasartiges Ekzem.“
3. „Einige besondere Fälle von Wechselfieber.“
4. „Palermo als klimatischer Kurort.“
5. „Bemerkung über Gaben-grösse.“
6. „Arnica Prüfungen.“
7. „Mikroskopische Untersuchung einiger Arzneiverreibungen.“

Az imént elősoroltak azon egyházkönyvi, közlevéltári és irodalmi adatokat képezik, melyeknek szálait ezennel kedves Rokonaim kezeikbe juttatni kívántam. Bár mily csekélyeknek látszassanak is ezek, még is, miután hitelességök kétséget nem szenved, lesz ezeknek családunk történetére nézve előbb utóbb hatása és még inkább haszna egy ollyan későbbi kutató utódnak kezében, ki családunk történetének további részleteit teljesen össze állítani kivánandja. De lehet ez ismertetésnek a jelenben buzdító haszna is, ha volna, vagy lenne rokonaim, vagy unokáim között ollyan, ki családi jelszavunkat: „a becsületességet és munkasságot“ csak hagyományból ismerné, az ilyent kétségkivűl az őseinek multjából meritett példák csak a jóra és hasznosra serkenthetik; családunk azon kitünőbbjei pedig, kik különben is a haza jelesbjei sorában futják pályájokat, ha tán kicsinyelnék eddigi érdemeiket, emezek elősorolása folytán csak még dicsőbbekre ösztönöztethetnek. Én pedig már az által is gazdagon érzendem magam jutalmazva, ha Családom tagjainak családi jelszavunkhoz való változatlan ragaszkodására az ősök emlékezetének fel frissítése által ösztönző buzdítással járulhattam, és teljes reményem szerint ez ösvényt továbbra is híven követendik.

A felhozott első rendbeli „Lelhelyekre“ nézve megkell jegyeznem, hogy ezeket feladatomhoz képest azért nem meríthettem ki kellően, mert némely rokonaim halogatása által, kik t. i. tulajdon levélszekrényeikből meritett kitüntetési adatokkal fellépni szerénykedtek, vissza tartóztatva, söt akadályozva lettem. Végre tehát a sok utánjárást, nehogy egyes adatok hiánya végett s a szerénység tulságos leple miatt a már össze gyüjtött adatok is visszatartoztassanak, a további halasztásnak véget vettettem, és a kezemnél lévő adatokat munkám felszerelésére felhasználván, sajtó alá bocsátottam, mi által munkám egy része csonkán maradt.

Nehogy azonban a megszakadt szálak minden nyom nélkül elvesszenek, kötelességemnek tartottam történetünk érdekében ama lelhelyeket, melyekből a kivánt adatok eddig vagy egészen, vagy csak egy részben is elmaradtak, ide feljegyezni, s a jövő nyomozónak mindazon szálakat kezébe juttatni, melyek fonalán a még hátra lévők öszszefűzése egykor bizton eszközöltethessék.

Egészen elmaradtak:

1) Sasos Sz. János ágának 130 évre terjedő Zólyom megyében leélt életére vonatkozó, e megye, Beszterczebánya és Radván városok levéltárai s a helybeli egyházak anyakönyveinek kivonatai.

2) Késmárk városában székelő sasos Sz. Kristóf ágára vonatkozó e város levéltára s a helybeli egyházak anyakönyveinek kivonatai.

3) Szepes-Szombathely városa levéltára s a helybeli egyházak anyakönyveiből sasos Sz. Kristóf vonalát illető kivonatok.

4) Nagyobb részt elmaradtak Igló városa s a XVI szepesi városok kerülete levéltáraiból várt belső iglai vonalat illető adatok.

5) Az igló-dobsinai és csetneki ágakat illető Gömör megyei ujabbkori 1732—1864-ig menő levéltár kivonatai hasonlag elmaradtak.

6) Az igló-nógrádi ágbeli adatoknak Nógrád m. levéltárában létező azon része, mely eme ágnak e megyében leélt legközelebbi 85 évnyi életére vonatkozik, szintén meg nem szereztetett.

7) Végre a zabari vonalnak adataiból elmaradt azon rész, mely Gömör megye levéltárában e vonal 1732—1864. évi életére vonatkozik.

Munkám főbb s legtöbb adatait a szepesi s pozsonyi káptalanok, a kir. Cúria s a kerületi táblák, nem különben, Szepes, Gömör, Sáros, Borsod s Árva m. levéltárainak, Igló, Rozsnyó, Dobsina, Csetnek, Késmárk, Szepes-Szombathely s A.-Kubin egyházai anyakönyveinek s a család egyes vonalainál létező magány irat-tárainak köszönhetem.

A másod rendbeli találkozási helyekre nézve inkább csak magamat s mostani e részben mostoha állapotú székhelyemet okozhatom, hogy t. i. e részben figyelmemet majd nem kizárólag csak azon munkákra lehetett kiterjesztenem, melyeket csekély gyüjteményemben birok. Lesz tehát azon utódomnak is, a ki e munka folytatására s kiegészítésére vállalkozni fog, ha őtet a sors egyszersmind oly székhellyel is megáldja, hol terjedelmes könyvtárakat használhat, családunk multjához e tekintetben is még elég pótolni-valója. Átallom megvallani; — azonban úgy van, mostani székhelyemen annyira szükölködtem a kivánt segédforrásokban, hogy még csak az egyházi-, katonai, s tiszti-névtárak múlt évekről szóló folyamatait sem kerithettem kezemre. Ezekből kellett volna, s kellene e munkában felhozott családtagjaink szolgálati éveit szabatosan meghatározni.

Végre kedves rokonaim! ismét s újra azzal zárom, a mivel kezdtem! Családunk ezen történelmét, hogy, a mint nem ragyogási vágy buzdított annak megirásához, úgy legfőbb czélom és irányom volt, hogy ebben családéletünknek elfogulatlanúl hü képét tárva föl, azzal őseink iránt kegyeletet, tetteikből tanúlságot, a jövőre buzditó kalauzt

és irányt meríthessünk, leghőbbben ohajtván: hogy a most élők utódaikkal egyetemben ez ősi, egyszerü, becsületes és munkás nyomdokon haladva, boldoguljanak.

Szontagh család tagjaival sógorsági összeköttetésben álló családok illetőleg házastársak névsora. (f. férje, n. neje olvasandó.)

E munka lapja.

E munkában előforduló Szontagh család tagjainak keresztnév után mutató-lajstroma, melyben már a 121. lapon kijelelt rövidítéseken kivül „f." olvasd „fia", „l."=leány.

[1] Ezen Jenő előttünk ismeretlen család érdemes tagja, mint szorúlt le-

gyen, épen akkor, midőn mint magyar író, honi közönségünk eleibe lépett családunk német hangzású nevére? nem tudjuk. Szivesen vennénk a megfejtést, — különben ama kecsegtetésnek volna itt is helye, a melyet a Szontagh családnév felett e munka 48. lapján már felhoztunk.

[1]) Épen midőn már e munka nyomtatása után, ezen mutatóval foglalkoztunk, érkezett ezen Mihály haláláról szóló anyakönyvi kivonat is. S minthogy vele egygyel szaporodott a lelhelyek sora, azt is ide jegyezzük:

„F e l s ő-Z é l e Nyitra m. h. ennek evang. anyaegyház halotti könyvében találjuk az 1822. évben Galgócz mvárosában Lajos fijánál meghalt Sz. Mihály hzg. Eszterházy jogkormányzó hálálesetét bekönyvezve e következendőkben: „1822. die 9. Aprilis mortuus est Magnificus Dominus Michael Szontagh in Oppido Galgócz etc.“

Kiigazítandó nagyobb sajtó-hibák.

Lapon	*sorban*	*helyett*	*olvasandó.*
14.	családfa 5. ízén	Pál	V. Pál
14.	Ugyan ott	Pál	VI. Pál
17.	7. sorban	Paulina	Emma-Paulina
—	13.	Paulina *után teendő ismét* Aurélia, *mert* ez neje Telegdy Lászlónak	
19.	cs. fa 3. ízen	Ilona *helyett*	Ilona-Gizella
24.	16. sor	VI. Gáspár	VII. Gáspár
26.	12.	tagja	r e n d e s tagja.
28.	31. sorban	Á g n e s *jelölendő meghaltnak, mert* M á r i a *él.*	
31.	7.	Ágnes *helyett*	Mária
—	15.	Cseh	Morva
33.	cs. fa utósó ízén	1720.	1820.
43.	7. sorban	jelenleg	volt
—	cs. fa 7. ízén	Pál	IV. Pál
46.	családfán	K á r o l y *testvérei még* : Imre és Zsuzsi is.	
48.	8. sor.	nem lesz *után olvasd :*	felesleges.
50.	34.	Datum	Datum p e r
51.	11.	cunctis	cunctis s u i s
53.	38.	Anna	Anno
54.	13.	Styriae	Styriae, C a r i n t h i a e
56.	35.	Romanors	Nos
—	36.	Noum	Romanorum
60.	19.	exhibita	exhibitae
61.	36.	praenomitate	praenominato
62.	4.	Austria	Austriae
63.	10.	sperificatis	specificatis
64.	33.	Nicolas	Nicolao
66.	17.	subsciptionibus	subscriptionibus
72.	4.	riažo	xiože
—	15.	Marcaroku	Marča, roku
73.	14.	ei	et
75.	27.	Lttlis *után*	Hung.
76.	14.	memoria	memoriae
77.	12.	verwandten	ernannten
—	24.	*teendő még másik* : Balthasar Görgey praefati Iti Cottus processualis ord. Judlium. m. p.	

Lapon	*sorban*	*helyett*	*olvasandó.*
78.	5.	Regiae	Regii
—	19.	exhibituras et impensuras	exhibituros et impensuros
79.	20.	sacrae	sacrae caesareae
81.	16.	Regnum	Regnum nostrum
82.	13.	Pevillustrem	Perillustrem
—	17.	virem	virum
89.	6.	Judicis	Judiciis
90.	20.	juste	justa
94.	15.	memoriae	memoria
101.	39.	Rukovánszky	*után* Machay János oravkai pleb. s tbiró m. k.
106.	29.	examinatorias	examinatoriae
109.	15.	Florek	*után* Endre
111.	33.	nostro	nostrae
116.	38.	1841.	1844.
123.	34.	XXVI.	XXIV.
129.	5. 7. 9. 10.	Anna	Annae
138.	23.	mott	most
140.	29.	Joannis	Joannis S.
141.	12.	Michaelis	Michaelis S.
158.	5.	VI. Gáspár	IV. Gáspár
—	19.	tábla	*után* ülnökének
169.	20.	máj. 4.	*után* Sz.
172.	a jegyz.	Evangeliae	Evangelicae
173.	11.	János és	János is
174.	31.	szerekről	perekről
175.	19.	telket	lelket
179.	8.	nov.	nov. 10.
181.	28.	helységek	lelhelyek
185.	3.	ein	eine
—	22.	Lajos-György	János-György

Slav 7253.5
Igloi es zabari Szontagh nemzets
Widener Library 006988347
3 2044 085 726 438